

Petchell
för 17 januari
samt 26 och 28 juni
1884

Merlo Arkiv

BOM, SVANBERG &

Nederkalix

drag ur dombok

januari och 26

28 juni 1884

sten mellan

pbom, Svanberg

och Bergman, H

Co

Utdrag af Hørshild dom.
bok, hielden i 1883 iis lagtima
Hørste ting med Nider. Kalix lög.
lags Hørst. Räte, den 17de januar.
ari 1884.

Sedan, med anledning af Hørstehöfdingen Fredrik
Appelbergs ansökan om, i anseende till jef för ko-
nam att såsom domare taga befattning med tvist,
skilda hos Hørst. Rätten ankänjiga mål, dels emel-
mellan Hørstehöfdingen Appelberg, såsom ygere af
en fjerdels mantel i Rälfsby af Nider Kalix socken,
ärova, att äfriga Rälfsbyäman pinte andra deliga-
re i utdelnings lögverket i Rälfsby, i andra si-
dan, samt emellan Grannskänderna, Rödaren af
Kung. Wasa ordr J. A. Bergman, Schujunkorne-
le E. Kant och W. J. Gröns, hukan Karin Stenström
samt Hummanskörne August Kalm och Erik Linder-
gren, samtliga såsom deligare i afseende på
de by, ärova, att äfriga bymännen, i andra si-
dan, angående fördelning af anförmalen ut-
delnings lögverket, dels att emellan Handelsbe-
laget under firma Bergman, Hummel et f^{ma}, i
samt Handelsbelaget under firma Bergman,
Humborg et f^{ma}, i andra sidan, såsom emel-
län det senare belaget, i ma, samt det förra
tillika med aktiebelaget Bergman, Hummel et
f^{ma}, i andra sidan, angående fordrings-anspråk
med mera. Kung. Mäste och Rikets Lora Hofst.

Udteck. 18.50
Sk. 35.50
Pax 40 Kronor

Humborg, Humborg et f^{ma}

förordnat understått, Händelskåding, att, i egen-
skap af särskild ordförande i Händelskåten, af-
rättad den uttima ting den 25te sistlidne Septem-
ber utsetta till de behandling i laga ordning
företaga samt med handläggningen af nämnda fört.
gåra, till dess desamma blifvit af Händelskåten
med stöd afhulps eller annan öfverlig damare
samma ordförande i Händelskåten inträde; Men,
i anseende till den sålunda förordnade särskilde
damarens hinder af sjukdomsfall, för den som styg-
ket af undanintagna läkare belyg.

"Att Händelskådingen i Piteå damare H. J.
Manner, hvilken under hela September månad ut-
te är lid af ögonsjukdom (Kerato-conjunctivitis),
tillfälligt deraf under sig de tid var urständ.
Att att befatta sig med något arbete, som er-
fordrade skrifning eller läsning, intygas för för-
aflygd embetsed. Piteå den 22 oktober 1883. L.
Håkansson f. d. Provinsialläkare" berörda
uttima ting måste inställas; så hade i stället
inmörande dag blifvit utsatt, för handläggning
af ifrågasatt mål, samt kallade utför-
dad i samtliga parter att de inför Händelskåten
Händelskåmen.

Of tingslagens nämnd som kallade ut för-
varande: Händelsdamaren L. O. Larsson i Tim-
meljärden samt nämndemännen Gustaf Ohlman
i Näsbyen, S. J. Åberg i Trumbacken, E. A. Paul.

B

berg i Piteå, Lars Engren, Jakob Strömbeck i Hofviken,
än att L. F. Paul.

§ 2.

L. O. Företags till fastsatt handläggning att under
§ 180/2 till Händels damare för sistlidne års lagtima
Var till sedunda handlagda mål dels emellan han-
delsbolaget under firma Bergman, Hummel etc & Co,
Kåre, och handelsbolaget under firma Berg-
man, Långberg etc & Co samt Johan Långström, Lång-
ström, och dels emellan till sedunda bolaget, Kåre-
ström, och till förra bolaget, Långström, angående fört.
drings anspråk; Och inställde sig Kåre, i be-
gär Bergman, Hummel etc & Co, delegerade i
i desamma Kårehandlaren att Kåreström J. A. Berg-
man personligen, aflygd att i Rättegången biträd-
af vice kanslaren Johan Bergman, samt, i be-
gär Bergman, Långberg etc & Co, delegerade i desamma
ma Carl Bergman, biträdd af vice Händelskådingen
och Ulf Ingman, som fortfarande för Johan Lång-
ströms talan.

Bergman begärde att, till bebyggande af itekilliga
punkter i sin bebyggelse, för sin sin uttän afhö-
de vice kanslaren Hildt Wimmerström samt Arbete-
förmannen Anton Nilsson och Hildt Wimmerström
hade i Långström. Bergman anföhr sinne jäf med
Wimmerström, att denna id verkställande direkt-
tor att Händels delegerade i Händelskåten Olof Åk-
tiedal, i hvar inrikade konkurs hade begett.

B

Bergman, Hummel et f^{me} af Wimmerström beräk-
nat fordringar; att de sednare belaget i sin be-
vakningsinläga till Konkursdamstolen förbehål-
la sig rätt att göra ansvarsstalan mot Wimmer-
ström, för att de afslaget, ehuru länge med-
vetet om sin insälvning, fortsatte sin affär och i
det yttersta fördröjt att göra konkurs; samt
att Wimmerström katat att göra belaget Berg-
man, Hummel et f^{me} skada, derför att skulle
sätta i verkigt ansvarsstalan mot honom i för-
nämnde hänsund, till bestrykande af hvil-
ket sistnämnda förtämdt Bergman begärde
vittnesförhör med i tingssalen tillfästas oron-
de Håkström Carl Fredrik Åkerström.

Bergman anmärkte, att bemälda Åkerström,
af Bergman till vittne i målet förut åberopad
på af Rätten anförda skäl, hvilka ännu gver-
stodo, blifvit förklarad jäfvaig att vittna, om-
ligt haad som kunde inkumtas af Rättens pro-
tokoll för den 9de April sistlidet år, hvarfver
Bergman återtog sin ifrågakrande begäran
om vittnesförhör med Gamme Åkerström.

Den Händshäfdling Ljungman anförde, att
Wimmerström utvil num ike är verkställande
direktor i Haparanda export aktiebalag, i hvars
konkurs han nu är godman, och bestrid att
afseende på att af Bergman framställa jäf-
parafsa att sedan Bergman, på fråga af den

marer upplöste, att vid uttalen belaget Berg-
man Hummel et f^{me} af Wimmerström i för-
nämnda konkurs ännu ej upplösts, hvarfver
Ljungman afträdde medan Rätten iförklarade till följan-
de, för den åter förkallade, aflagda
Westut.

Rätten finner de af belaget Hummel, Bergman et f^{me},
till stöd för dess jäfvinvändning mot till vittne å-
beropade Wimmerström anförde omständigheter,
att såväl belaget som Wimmerström annu inte af-
bevakat fordringar i Haparanda Export aktieba-
lag konkurs, och att belaget Bergman, Hum-
mel et f^{me} i sin bevakningsinläga till Konkurs-
damstolen förbehållit sig rätt till ansvarsstalan
mot Wimmerström, i dennes egenkap af bemäl-
de aktiebalags verkställande direktör, ike in-
nefattas laga jäfvaig anledning, hvarfor att uten af-
seende på Bergmans obestyrkta förtämdt lörm,
att Wimmerström katat att göra belaget Bergman
Hummel et f^{me} skada, Rätten förklarar, att må-
Wimmerström, derför han ej ett befinnes jäf-
sig, aflägga vittnesmål i saken.

De åberopade vittnena, i tingssalen tillfästas
des, i afrikt jäfvaig att jäfvaig befinnes, af-
läggas vittnesmål, som haas förbindelse de
vinnandes, derpå de beröres, hvar för sig, att
berättande.

De Wimmerström, på drömm af Bergman att

Lagman framställde frågor, att vittnet i oktober 1873
medelst kontrakt till huset Lambrechts et Föres i Ant.
verpen till hela derpåföljande års tillverkning vid sal-
mis sågverk af såsågade 3 tumms 9 tumms plankor $\frac{11}{16}$ af
ter pris af nio pund sterling per Standard, med en mindre
reduktion för hvarje lägre qualite, samt batterns,
efter femten shilling under sistnämnda pris, och allt
detta netto, d. v. s. fritt från alla provisioner; att och
ett lack af samma års tillverkning vid samma
sågverk till en mindre parti plankor om 40 eller
50 Standard till lastfylldhet åt en tjärnslatt, hvar för
erhållits $9\frac{1}{2}$ pund sterling per Standard för 9 tumms
och 11 pund för 11 tumms, lack att plankornas af sist-
nämnda dimension hållit inkomne, så länge
längder, nemligen minst 20 franska fot; att
kontraktet med Lambrechts et Föres förskref
medel längden till 15 à 16 franska fot, för plankor,
och 13 à 14 franska fot, för batterns, med undantag
för dem af lägsta qualite, för hvilka ingen me-
dellängd var förskrifven; att i juni 1874, vid
sammanträde för Sjövarans Upprätt. aktiebolag
definitiva bildande, sedan disponenten A. R.
Lundblad gifvit tillkänna, att en af honom
inledd underhandling om försäljning till 9
pund per Standard af såsågade och flattade tim-
mer förmodligen inte skulle komma att vinna fram-
gång, emedan af delagarna Bergman och Hume-
mel i bolaget af samma namn ett förslag, hvil-

han hade varit med sammanträdet närvarande.
yttrat, att sammanträdet funnos för, att nämnda pris
skulle erhållas för de af Lundblad anförda
de virkesparti, hvar för sig att bolaget Bergman,
med ett förut afdrag till att till 9 $\frac{1}{2}$ pund per Standard
sälja dit samma, men att, då virkespartiet förblef
vit sålde, vittnet deraf slutat, att de bestående
priset inte skulle erhållas.

Bergman anmärkte härvid, att Lambrechts et Föres,
som upträdde i trävaror, förskrifvit sig genom för
betalning vid anvisade köp med vittnet, hvilket
och klart framginge af vittnesmålens sista del.

Efter antycknande härvid berättade vittnet vidare
på af Bergman derom framställda frågor, att Palmis
och Rättskärns hvar till timmer delsvis från sam-
ma skogar, och att, enligt hvad vittnet ville tro, ha-
de verkens tillverkningar varit med hvarandra jä-
gata, huru vittnet under tillverkningstiden 1873-1874
besökt Rättskärns och beskådat dess tillverkning,
att vittnet, samtidigt med förut anförda för
säljning till Lambrechts et Föres, af Skogis' till-
verkning för sistnämnda är till den mest i fört
sitt flattade och såsågade timmer på i öfrigt
alldeles samma konditioner, under hvilka de
såsågade plankorna och batterns sålles till den
Lambrechts et Föres, men till 12 pund mindre per Stan-
dard att prisstilnaden mellan nämnda olika
af virke de flatta is till sig till.

Uppropade för att utskänkt af vittnet, som för-
drade ersättning för sitt tingsbesök, enligt följande räkning:

"Hjuts från Haparanda till Meder Kalix jämte
hållningar 5,7 mil à 1,75 - - - - - Kr. 9.97.
Lika åter till Haparanda - - - - - " 9.97.
3 dagars traktement & tidsförlust - - - - - " 30. "
Kronor 49. 97.

Meder Kalix den 17 Januari 1884.

A. Wimmerström", som
lästes och lemnades utan anmärkning; och för-
pliktades balaget Bergman, Lönberg & Co att för-
skaffas ersätta vittnet Wimmerström för hans
installera vid tinget med förordad fyrations
Kronor 94 öre.

I anledning af Bergmans yttrande derom, att
Lambrechts & Trörs förklarat sig vid de af vittnet
Wimmerström anförda kyp, aukau Lönberg
att för fjärde Rätterns uppmärksamhet derpå, att
balaget Bergman, Hummel & Co egen försälj-
ningsräkning för år 1874 upptager försäljnings-
priset för tre till fyra 3 till 4 plankor,
nämligen å "Miranda" och "Lady"-Konen till 9 1/2 à 10
pund pr standard.

Bergman minnades, att de voro vid Rättern
förut visade, att sederparten godkännt försälj-
ningsräkningen för år 1874 att aflämnat, hvilket
härfor vittnesförhöret med Wimmerström att

med Bergmans derpå grundade anmärkingar synligt.
tes Bergman alldeles anödliga.

Bergman ånskade att på den frigan bekräfta
af Bergman, kunnande, att S. R. Köparen af en
last, hvilken i försäljningsräkningen blifvit upp-
tagen såsom såld till visat belopp, icke betal-
ning derfor vid ärets slut icke inbetalat, blifvit
insolvent, Bergman skulle vara nöjd dermed,
att Bergman eller hans kaly gifva den gottvill-
da försäljningsräkningen en sådan betydelse, att
de fristaga sig från all delaktighet i den förlost,
som genom insolvensen uppkommer.

Härtil hade sig Bergman i befunna annat svar
än att, enligt sed, lag och skick, de gottvill skall
gälla så, som de är skrifvit.

Bergman fortsätter, att icke vare en del, att Berg-
man, Hummel & Co; 1874 års räkenskaper upplagit
en last, nemligen å "Kernsund" såsom såld, och
att denna last sedermera icke varit i balagets räk-
enskaper synlig, och att Bergman derfor friga
huru med denna last sig förhålla, att om gottvill
på 1874 års räkenskaper skulle alldeles fristaga be-
laget från vidare redovisning af denna last.

Bergman hänvisade till den nys förut afgifna
svar, derpå Lönberg fick ordet att anföra, att för-
trus Kantakerantz ständigt afvarande med hären-
den för tiden till och med 1875 års slut, men derfor be-
fäddes divergen, att Bergman, Hummel & Co har i a

sina sedwara kantakuranter för nytt upptaget
paster, som förkomma i de gamla, s. k. god.
kända kantakurantorne, hvaraf synes, att under
parten ikt af årsafslutningarne anställa sig sig för
bunden gent emot sin vederpart, såsom en-
kel hvar på anförds, att andra punkten i be-
lagets Bergman, Huru med et för stämning just
afgifte en part, som, churu upptagen i 1872 års
afslutning, likväl kommer till baka i flere
efterföljande kantakuranter.

Vittens förhöret fortsattes här efter med
B: Anton Nilsson, att vittnet läge på sin ed inne-
hållit af uttänande, i belagets Bergman, Swan-
berg et för i sistlidet års värtning, vid målets hvar
läggning den 9de April afgifna sammanl. åber-
ode, af vittnet undertecknade och för vittnet en
upplästa fyra särskilda, skriftliga intyg af den
6de April sistnämnda år, hvilka soro i Rätterns
protokoll såsom bilagor till sammanl. intyg-
ne, med ättas nummer för tre af dem, nem-
ligen 24, 29 och 35, men de fjorde, som derjemte är
undertecknade af nästa vittne, annumererat, dock
att, beträffande uppgiften att intyget under N^o
24 om sammanblandningen med afår 150,000 st.
fremmande kummar, vittnet naturligtvis ikt
genom räkning förvissat sig om berörda
antal, utan att denna uppgift grundad på
igt af andra vittnen, efter hvad som kunnat

unt 150, Hvarjante vittnet, på frågor af Bergman
förklarade, dels angående intyget under N° 29, att
den vid, som för sin inlygt förmodar, utslags
kring stränderne, utgjort minst ett hundra fam-
nar, samt att viden låg kvar två à tre, innan
den kringspredes af floden, men att derförinnan
den bättre delen deraf blif såld, och dels, angä-
ende intyget under N° 35, att under uttrycket
"de hvarjante dupliga timmar" vittnet inbegrepe dels
färdig bilade, dels flankade och dels runda träd,
och B: Wils Fredrik Nilsson, att vittnet läge på sin ed, att
innehållit af i nästföljande vittens med anförda
mål da af vittnet tillika med vittnet Anton Nilsson
undertecknade intyg af den 6de April sistlidet år.

Vittens berättelserna upprepades för att vidkänds af vitt-
nen, som, hvar för sig, fördrade att med 10 kronor
varda ersatta för sin tingsbiak, hvilket belopp
emär någon anmärkning derom ikt framställd
des af någondera af parterne, och tillkändes
enhvar af vittnena att förskattas af belagets
Bergman, Swanberg et för att enhvar af vittnena
gent utgifnas.

Härpå anför Bergman, att han bekant
mit protokoll för sistä tinget ärgt sentida,
så att tiden ikt utgifnas honom att, såsom
vidrörande, grantha att hemata vederpartens
så hvarjante nödflige anföranden och uppgifter
hvarjante han begärde utskrif med målet till

viss dag af nästa med tingslaget infallande lag-
tima ting, då han ville göra de förminskelser och
förte de bevis, som han kunde anse vidare
oförderlige.

Tuzman upptrade, och på sin af hand i mät
förkamman, kunde iinkunskas, åtskillige af de
handels bolaget Bergman, Hummel et Cie utskök-
te fordringspaster härrörde från transaktioner
emellan bolaget Bergman, Soanberg et Cie, å ena,
samt aktie bolaget Bergman, Hummel et Cie, å
andra sidan, hvarföre Tuzman konstaterade, huru
vida dessa fordringspaster böra komma under
pröfning i detta mål, och huruvida således bolaget
Bergman, Soanberg et Cie nu böra ingå i svar-
smål, angående samma fordringspaster.

Bergman bestrid att afseende å denna hemsällan
och uppkade skyldighet för vederparten att fullstän-
digt ingå i svarsmål å bolagets Bergman, Hummel
et Cie Kärsmål.

Parterna fingo nu afträda, emellan Rätten afser-
lade till följande, för dem åter förkallade, afse-
da

Beslut.

Rätten finner ifrågakörande hemsällan ej till
annat Rätts uttranda försakade, än att, derest
handelsbolaget Bergman, Hummel et Cie har,
sissom å vederdelasidan är uppgjifvet, i vissa
delar obehörigen grundat sin stämningstalen
på aktie bolagets Bergman, Hummel et Cie af

C

färsambyten med bolaget Bergman, Soanberg et Cie, till
den mätte tiukomma sistnämnda bolag att ut-
der mätets handläggning till sådant förhållande
sjelf urskilja och bedöma samt derföre till veder-
parten inrätta.

Emot detta beslut anmälde Tuzman, å sine
hufvudmannas vägnar, missnöje, som desse här-
vidades att, i sammanhang med hufvudsaken
fullfölja.

Härefter inlämnade Tuzman en så lydande
de skrift:

"Till Medelkallix Hårens Räte.

Med sedvante behandlingen af detta mål hafva
Herrar Bergman Hummel et Cie gifvit sin sinne-
stämning till uti till Rätten då inlämnade
mål mig riktadt och till innehållit ganska
dyrt skriftligt andragande.

Men som detta andragande, såvitt jag kan
fatta, icke innehåller något nytt, utan endast
utgör en upprepande af förut gjorda andragan-
den, präglade med en mängd betydelse löst,
till sak icke hörande "mansens", samt Herrar
Bergman Hummel et Cie deri gjorda anföranden,
allredan blifvit till största delen af mig bemä-
ta på sin tid, som torde till och med för dem
mest kortsynte berika halter af dessa deras
andraganden, anser jag mig åtminstone icke
för nödvändigt att inlämna Herrar Bergman

C

Hummel & Co. framställt några bevis för sin
påstående hafva anledning att sälja dem i
deras händelsor, utan att jag endast nöd-
igare utveckla mina och sedunda ting gör-
da muntliga anmärkningar såvande så-
vilda af Herr Bergman Hummel & Co.
uppgifter.

Wid citerande af de skrifter, som af mig
äro förstås liksom bevis för min befogenhet att
tingaderna mig 6% ränta att för sålde samtliga
hafva Herr Bergman Hummel & Co., som nöd-
gats medgifva riktigheten af dessa skrifter,
(om med eller utan afsigt lämna jag osagdt) in-
ke af skrift den del af deras egen skrift,
som handlar om räntebeträffningen för år 1877,
senut delvis låtit påskina, att jag för såg de
är till godo räknat mig högre ränta än jag
enligt afrensningens märke varit berättigad till;
att att jag förstås för bättre minnes skull har in-
taga af den berörda del af skriften så ly-
dande:

"Att vidkännande räntebeträffningen är real-
iserade valutor, så må den redan för 1877 till-
räggas på sådant sam förslagits; att hvar för
att Herr Bergman Hummel & Co. att få tillmin-
stone denna sak klar för sig att de nu-
mer måtte medgifva att deras ursprungli-
ga uppgift härvid var med samma förhållan-

den icke afrensningens.

För att bevisa osannolikheten af mina påstå-
ende, att 1878 och 1879 års tillverkningar afrens-
ade de realiserats 1880, skulle hafva lemnat en
en förlust af 20 kronor för standard, emedan 1880
års försämringspris med 20 kronor understeg
det värde, hvar till inventarierna för 1878 uppte-
gits, hafva Herr Bergman Hummel & Co. uppf-
ställt en kalkyl, som uppenbarligen gjorts en-
dast i afsigt att missleda den uti olika affärer
icke beaktade.

Herr Bergman Hummel & Co. hafva num-
ligen förstås 1880 års priser icke med verk-
liga värdet af 1878 och 1879 års tillverkningar, utan
med ett medelpris af de uti Rättshörsnads böcker
för uppteckna värdet af den åren 1879 och 1880 in-
gående inventarier.

Att man betänker, att värdet af den 1880 in-
gående inventarier upptecknade till omkring 46
Kronor för standard högre än värdet af den 1879
ingående inventarier, samt vidare att inven-
tarierna vid 1879 års slut utgjorde endast 420
standards, så de dermed vid början af samma
år utgjorde 1878 standard, samt hvar till
se höges den osannolikheten, att 1878 och 1879
års tillverkningar, i händelsen försämrings-
att utskiffring om af desamma upptecknade
den 1880 hade dubblats af en mängd osannolika

CC

att den af Herrar Bergman Lönberg & äd ärtina
tinget den 10 januari inkommande är till Rättern
inlemnade inläga närmare specificerade an-
kändheter, finner man till, att afsevärda
"medelpris" iko kan utgöra någon norm för
bedömande af ifrågasattade förhåll, jemte
att man nödjas förstå sig äfven att Herrar
Bergman Hummel & verkligen tro sig kunna
med släkt kalkylar inbilla någon an-
samfärdigheten af deras påstående.

Herrar Bergman Hummel & hafva jemväl
bestridit riktigheten af min uppgift derom, att jag
för 1879 års tillverkning erhållit ett medelpris som
afvörstige att af dem erhållna, samt, under förklar-
ning att det för dem ej vore någon "ära" att vinna
med att bevisa motsatsen, att trygga i med-
ståndet af att det för mig, som ju iko har
tillgång till deras försäljnings räkningar för ifrå-
gasattade år, är omöjligt att göra någon jem-
förelse emellan prisen på mina och deras för-
säljningar, uppmanat mig att först göra en till-
"kalkylerande jämförelse", hvarförelse de iko vill
undandraga sig att möta mig på salplatsen.
Så minn makpart emellertid att denna rät-
gång visat sig iko rätta på besvär att uppg-
göra kalkylar af allkända slag samt de jem-
väl anse att det för utredande af denna sak
lämnat måden att upprätta en tabell, som

sk utreda de medelpris, hvilka de själva, under
den tid, de förklarade Rätterns ansig, af
och därefter jag erhållit för såde sågs tillverkning-
gar, synes "ära" att kunna bevisa att mina priser
vare lägre än deras, liksom den i högen; ty hvar-
jone hade väl annars en slik tabell upprättat.

Men som denna tabell upptager endast en jem-
förelse emellan medelprisen af försäljningarna
under åren 1873-1877 och prisen för försäljningar-
na under åren 1878, 1879 och 1880, men därefter
iko innehåller någon jämförelse emellan min-
na och deras försäljningspris under samma år, så
sk denna tabell jemväl befinnas vara riktig så
tillvida, att uti densamma iko jämförts medel-
priser för samtliga af mig verkställda försälj-
ningar med prisen för Bergman Hummel & för-
säljningar, utan med Bergman Hummel & för-
säljningar sammansatta äfven året 1874, så
skarsnas tillverkning försälldes af mig och betin-
gade sig till högsta pris, jag nämligen för den
samma erhållit, utgör tabellen iko något be-
vis för osamfärdigheten af min i frågasatt
de uppgift men att de ytterligare till för
påståendet, att Herrar Bergman Hummel &
iko akte för sig att, i saknad af verkliga be-
vis upprätta att till Rättern inlemna sådant
de af verkliga kalkylar.
Så jag om vidare inlämnat hvar till Rättern

1879.

Dec. 31.	Finnarforsskatter af E. Heggman enligt lista	2257.15	2222.36	28.79
"	Sågtimmer, Bjelkar & Sparrar enligt särskild specificerad räkning	10,713.17		
"	do do do	12,000.32		
"	do do do	3442.95	2656.31	2158.68
"	Bjelkar af båtens på lån enligt specification upptagas till	365.50		365.50
"	Plattningkostnader för Sängis timret enligt Ströms räkning	19.28		19.28
1880. Dec. 31.	Ströms & Nackzell's räkningar i timmer	2219.06	2219.06	
"	3258 Hk: Sågtimmer enligt särskild specificerad räkning	3279.52	3013.15	266.37
"	131 Hk Bjelkar på lån enligt specification upptagas till	2404.08		2404.08
"	Plankor, båtens & plancherer på lån enligt specification upptagas till	8635.41		8635.41
"	förlost & lost på "Delfin"	2160. -		2160. -
1881. Dec. 31.	faktura i 3 + 11 Hk från Karlsborg	2219.70		2219.70
"	do i do af Björckfors till	1428.07		1428.07
"	räkning	5439.88	28913.25	25479.63

Såsom betalning för a andra sidan upptagas af af god. Kända summan hos firmen Bergman Hummel & Co af Herr Joh. Salström uppburet af i sin 1te 2te gästskrift ut.

1879.

Dec. 31. J. Salström inbetalt i timmer 21,158.68
 1880. Dec. 31. J. Salström do 7454.57
 Af afseende synes att summan af godkända poster tillafn hafva blifvit under åren 1879 & 1880 till fulla betald.

Efteråt eller först samman 1882 har aktiebalaget af Bergman Hummel & Co lemnat oss räkning för af 24 Hk Hagas stackar af 24 Hk Sparrar levererade hasten 1878 - för hvilket kontraktet af den 30 September 1878 inte ke betände något pris - hvilket virke aktiebalaget 24 Hk Bergman Hummel & Co i räkningen upptagit till 176.89 timmer. Samt uppgifvit att 543 stycken till oss under år 1880 levererade sågtimmer från Sängis Sker - gård kostade kronor 352.30. i stället för af af sid liquidens erläggande upptagna kronor 214.24 således en skillnad af kronor 138.06. Ålönsumman ställigen upptagit Millers plat - ningkostnader för timmer efter Carlsborgs sammanlagde kapital & ränta till kronor 538.77. Dessa summan utgörande tillsammans kronor 870.82. om hvilka vi icke oft kända för en tid såk. till minnernas utläggande - hafva vi oieroligen best funnit vara riktiga och därför jemväl godskrifvit aktiebalaget Bergman Hummel & Co för desam - ma med afdrag såk. af kronor 4.03. utgörande för höst godtyckad ränta till liquidens erläggande för 1879. Men emedan samtliga dessa summan af 1879. Men emedan samtliga dessa summan af

Fälunda hafar Bergman Hummel 3/2 uppfisat sa
att ni betridde det de gjordt anspråk på' er samt 7
betrända prisen på' afståtliga Rättens härskning id
samt att ni till nykande af detta ärt betridande ik.
[sic] till Rätten inkommat transakter af särskilda
skrifvelser; Det här hafar Bergman Hummel 1/2 be-
tagit sig anledning hilla en ting förståsningte
derom är ni afslutligen med tanke till den att
af dessa skrifvelser, som broad denna fråga,
samt tilltill förskinn till några 'sitt' gacytjar'
skulle hafar förstått den; Bergman Hummel 1/2
lykte riktigtste delen af skrifvelsorna, iförsmann

Vi beklågas för att gifva saken dess rätta utseende
endast emina att vi aldrig bestridt att Bergman Hum-
mel et Co fremsatt sådane uttryck, som af oss an-
talats, men deremot hafva vi bestridt att bestrida för-
farande Bergman, Hummel et Co rättighet, att emat vårt
medgifvande afvortaga 1843 års tillverkning; grundande
de vi detta vårt bestridande på bestämnelsen i för-
sättskontraktets 2de punkt, hvarst det heter "Ere det lö-
pande året slut kan dock särskild afrensning und-
se (märk väl kan särskild afrensning ske göras)
om afvortagande af vår Bergman, Hummel et Co hälft,
hvarst Bergman, Hummel et Co alltid hafva för-
trädas v^{är}". Bergman Hummel et Co påstående att vi
hå Rätten indennat af oss anförmålade transum-
ter i afsigt att bestrida att bestridande förefaller
oss minst sagt oförfärdigt; Och berja vi i anledning
deraf att på upplysa, att vi utgående hafva oss
bekant, att bevisningskyldigheten enligt regel-
boken ligger på den bestridande utan den påstå-
ende, jemte att vi hoppas att du och med dina

Das Buch enthält sehr viele interessante Nachrichten

Hummel & Co. är vilja uppgifva hand tinnat
enligt "Bok och räkning. Kattat den", men då de ej
de sidant, nödgades vi i vår kalkyl upptaga
approximativa priser, men i slutet för att följa
af Bergman Hummel & Co. beqvämde matsaten
systemet underlättade vi våra motparters
denna vår åtgärd.

Efter att vi delgifvit Bergman Hummel & Co.
på dessa approximativa priser uppgjorda kalkyl
och särskilda skrifvelser om saken velats, träffas
just den afvinskommelse, som beaktas
i priset för 1872 års tverking, som utgör
vidraken i denna tröstpunkt och dessa våra
approximativa priser hafva hvarken före eller
efter afvinskommelsens ingående spelat den
gata roll och hade helt vist för blifva samt
de, derut några bättre hjälpskrifter stå till
buds.

Vi åtminstone kunna inte finna någon oför-
synthet uti, att underlåta våra motparters
att vår ifrågasättande kalkyl grundade sig
priser, som blifvit änta "praktiska" och som
fullt öfvertygade om att vi skild tillräggande
ende inte för så direkt med i "smutten" som
t. ex. de af Bergman Hummel & Co. beqvämde
slutet för afgifvande af redovisning för redovis-
samt af Båtskärns års tverkingar. Till
nudsaken af detta kapitel skola vi återkomma

vid bemötandet af yrkandet i Håmningens 2de punkt.
Vi kapitel om Förslagskontrakten af
Förslaget hafva Bergman Hummel & Co. inte fram-
ställt något, som oss förtjint af bemötande, som
före vi åfärga till

Räntefaten

Denne stad för sina yttanden i denna punkt, haf-
va Bergman Hummel & Co. framhållit att i 6de af
förslagskontraktet någon räntefot inte finnes an-
gifven, hvarföre de skulle ega full bestämmingsrätt
deröfvar; att de uti en af tröstpunkter uti den 29^{de}
Maj 1874 (Bil 4) till betalning afsett sin has af inne-
stående fordran och tillkännagifvit sig göra anspråk
på 8% ränta dera; att de oss tillgifvits att de
bestämma räntefaten af tidigare års derom att
antingen afstå sin linc ansäkning eller kontant
inbetala den måjligen irakenna förslagens linc, att
gäb. Sålunda enligt afvinskommelse af den 7
Februari 1874 eger att de förningens, hvarmed
han förslagt Båtskärns års tillägg, tillgodsäk-
na sig 8% ränta; att förningens under första
åren af guthiellet varit tilläta att anskaffa och be-
tefaten sig i förhållande till den under första
åren af guthiellet rådande; samt slutligen
att vi i våra räkningar debiterat Bergman,
Hummel & Co. för 8% ränta.

Vi Bergman Hummel & Co. derför blifvit
vinsade om att i förslagskontraktet bestämma

B

säntefaten till 6%, hafva de påstått att bestämmelsen
härinn iakttagande för tiden från handelskontrakts utgå
eller från år 1877 års början, utan vare Bergman
med 6% berättigade att dräfter förda huru hög
ränta, de vilat.

Härinnot hafva vi anmärkt att 6% förslag
handelskontrakt påstått räntan i "tillägga eller utläg
gande förslag" till 6%, att vi aldrig ålagt af. men vi
förstärkt emot att i skulden utlägga högre rä
nta, att vi fördringsägare ingalunda är berättigade
att gärdyckligt påfordra en gäldenär högre ränta
än denna utfällt sig att utlägga, synnerligt att
händelse denna ränta är högre än gällan
de lag medgifna; att vi aldrig påfört Berg
man Hummel 3 1/2 högre än 6% ränta i an
den medel än sådana, i hvilka högre ränta
harde betraktas, på grund af ofören samförstå
da, mellan motparterna att J. Salström af
rättade Handelskontrakt, samt slutligen att det iakttag
des af huru hög ränta Bergman Hummel 3 1/2
betala på sina penningar.

Härinnot hafva vi nu instatt att tillägga, att vi
har nu under öre af vår skuld till Bergman Hum
mel 3 1/2 att förfallit till betalning vid den till
de oförklarade protest af den 29 Maj 1877 till
Hans af, när förslagskontrakts 6% bestämm
else att skulden borde betalas under även 1877
1878 och 1879 med en tredjedel årligen.

att den undertecknad borde ha betraktat som en uti
ann, att beräkning af högre ränta än 6% i en skuld
belopp iakttagande af såvitt sakomman utan gäldenärens
uttryckliga medgifande af Bergman, Hummel
3 1/2 iakttagande ådägläggna något stikt med
gifande af af, synes osämligtvis heta af dess
utkrande rörande räntefaten vara fullt igen
utredd. Slutligen vilja vi för fullständig betens
skulle anmärkningen av Bergman, Hummel
3 1/2 att denna punkt åberopad bilaga nr 25 a
hvilken chren kallad Bergman Sander 3 1/2 pro
memoria, dock, att denna af dess beskaffenhet, torde
vara att alster af Bergman Hummel 3 1/2 igen verk
samhet, att om hans verkna liksom liksom vi att
vår fördrags inlägga öftra af.

Finns den Förstånds kupp

Äfven att denna punkt synes Bergman, Hum
mel 3 1/2 iakttagande hafva något synnerligt att anfö
ra i sak. Vi vilja undertecknad lika samman
gående haad i ännu sidor haren anförts.

Att vi förstå till Rätten iakttagande s. k. ut
redning, säga Bergman Hummel 3 1/2 att de, till
förföljelse af åtaqua förbindelser, till af af
tills den handelskontrakts delen af den afstämning
som samas på grund af de med finska staten
afgjorde större Handelskontrakt. Den för
bindelse som har åberopats, ingår att för
Handelskontrakts 3 1/2 beräknat till till. Vi Berg.

man Hummel & Co. förbinda oss att ärligen an-
skaffa Sjögatuser 20,000 Sjötimmer mot prisen
vi själva betala med tillagd ränta och kostnader,
hvaraf naturligen framgår, att vi icke äro skyld-
liga för sågde timmer till dem betala högre
än de själva erlagt. Detta åsktade hafva
Bergman Hummel & Co. för ifrågasättande s. k.
Svansteins timmer på fört oss en gästlyckligt pris
och hafva de såsom såd för befogenheten i den
äfrande åberopat 1ma bilagan N:o 10 utgörande
en sammandrag för Svansteins bäcker åfrat
omkostnaderna för Bergman, Hummel & Co. an-
del i finska hugget af 2de bil. N:o 4 a, af 4 c.
Hvad då först avkommer bilagan N:o 10, som
Bergman, Hummel & Co. betyget gifva namn
af "götta för Finska Hugget", så finner man vid
genomläsandet deraf, att detta så kallade "götta"
icke innehåller annat än de af oss den 16 Mars
1877 under tecknadt intyg äfrat, att de deraf
för intyga sammandraget af kostnaderna för
Bergman, Hummel & Co. andel af hugget som göt-
tighet med Svansteins bäcker. Men dermed
icke en ord om antalet eller Kubikinhållat af
den parti timmer, som matpartierne erhållit,
än mindre något verkännande om, att
de pris, som Bergman, Hummel & Co. be-
gat på fört för den del af timmerpartiet, som
de till oss öfraläta, utgjort just det, som de

själfva därför betalt.

Beträffande åter bilagorna N:o 4 d af 4 c, så
innehåller dessa icke heller annat än att vi
skuld till Bergman Hummel & Co. enligt uppgif-
da räkningens ror. Vi af så åter.
Värdet annat innehåller de icke af då, såsom vi
föret framhållit att vara matpartier icke bestit
räkenskaperna rörande detta bygge blifva af
företdda för den 16 Mars 1877 och fördelning-
gen af kostnaderna på den af hvarje intressent in-
hållna Kubikmassan först derfäst kunde de in-
as lät att åberopade "götta", såsom utförade lig-
derförinnan, icke hvarja tillverkarnas den ringa.
De betydelse uti denna tvistefråga.

Slutligen hafva Bergman Hummel & Co.
till stad för att de af för ifrågasättande timmer
på fört pris ror riktigt åberopat till N:o 11, men in-
ke heller denna bilaga synes innehålla sådant
bevis, som dermed åsyftas i de Bergman
Hummel & Co. emellertid på fört oss en gäst-
lyckligt pris, som är itokilliga tusentals
högre än de, som vi uti ofranderörda kon-
trakt utfrat att för timret erlagge, samt
Bergman Hummel & Co. icke kunnat flyrka
sin befogenhet till en sådant åtgärd. Kunnat vi
icke annat för de än att Bergman Hummel
& Co. yskande om ärt iläggande att de den
alltala nu ifrågasättande summa, måste

man Hummel & Co. förbinda sig att ärligen
skaffa Engatunen 20,000 Lågtimmer mot pris
ni själva betala med tillagd ränta och kostnader
hvarf naturligen framgår, att ni ike äro skul-
diga för sådana timmer till den betala högre
än de själva ert. Detta anklade hafva
Bergman Hummel & Co. för ifrågasättande af
Santius timmer på fört af en godtyckligt
att hafva de såsom stad för befogenheten i de
afseende återafat 1ste bilagan N:o 10 utgörande
en sammandrag från Santius bänker åfr
omkostnaderna för Bergman, Hummel & Co.
del i finsta hugget af 2de bil. N:o 4 a, af 4 c.
Hvad då fört vidkommer bilagan N:o 10, af
Bergman, Hummel & Co. behöfvet gifva namn
af "götta för Finsta Hugget", så finner man
genomläsande deraf, att detta så kallade "götta"
ike innehåller annat än de af af den 16 Mars
1877 undertryckta intyg åfr, att de deraf
för intyg en sammandrag af kostnaderna för
Bergman, Hummel & Co. andel af hugget som gif-
itlighet med Santius bänker. Men dermed
ike en ord om antalet eller Kubikinhåll af
de fört timmer, som motparterna erhållit,
än mindre något verkande om,
det pris, som Bergman, Hummel & Co. be-
gat för sådana för den del af timmerparten,
de till af afseende, utgjort just det, som

själva derfore betalt

Betreffande åter bilagorna N:o 4 d. af 4 c, så
innehåller dessa samma ike heller annat än att så
skuld till Bergman Hummel & Co. enligt uppgif-
da räkningar vare så af så stor.
Vid det annat innehålla de ike af så, såsom vi
föret framhållit att vara motparten ike bestir
räkenskaperna rörande detta hugget blif af
företadda fört den 16 Mars 1877 af fördelning-
gen af kostnaderna på den af hvarje intrassat er-
hållna Kubikmassan fört derför kunde de in-
ses lät att återafade "götta", såsom utförade lig-
derförinnan, ike samma tillverkade den ringa.
De betydelse uti denna tvistefråga.

Slutligen hafva Bergman Hummel & Co.
till stad för att de af för ifrågasättande timmer
för sådana pris vare riktigt återafat bil. N:o 11, men in-
ke heller denna bilaga synes innehålla sådant
bevis, som dermed åsyftas. Så Bergman
Hummel & Co. emellertid på fört af en god-
tyckligt pris, som är ittdilliga tusental
högre än det, som vi uti ofrånberörde kon-
trakt utfat af att för timret utlägga, samt
Bergman Hummel & Co. ike kunnat flyrken
sin befogenhet till en sådant åtgärd. Kunnat vi
ike annat för så än att Bergman Hummel
& Co. skande om sådant utläggande att till den
alltala nu ifrågasättande summa, måste

C

sinn skännde grund förkastas.

Bilvirkesaffären

Bergman Hummel & Co. hafva uti sina sed-
naste inlägg ike ens försäkt på "gendrifon" om
andraganden rörande denna punkt. Och på
vi således ense desamma riktigt i hufvud-
sak undgifna. Vid sådant förhållande an-
ser vi på sådant sätt motparten afven en märkt,
någon annan bilvirkesaffär än våra dyika
skippingar för åren 1880 och 1881 ike ingå u-
ti Kirundernas stämmings bestämmelser; jfrim
vi af ej hafva anledning att tillägga något
hufvudsak. Vi vilja endast säga en i Berg-
man Hummel & Co. inlägg förskommade för-
orängning af våra ytttranden. Bergman Hum-
mel & Co. hava emelligen såväl uti detta kapitel
som afven på andra ställen uti sin inlägg pått
stima, att vi uti vårt till uttinnat till det 10^{de}
marsi inkommande beslutande skulle hafva en
känt att vi under åren 1878 och 1879 af Bistek-
nas Intressenters gemensamma tillhörighet av-
en gemensam såglan tagit treunge partier
af 25 och 150 stycken större timmer som af-
skreddes till Bjälkar och användes för vår en-
vidda del. Denna deras uppgift rörande af-
använda timmer är dock ej alldeles afven
stämmande med sanningen; och vilja vi de
före uppfylla har vi uti vårt beslutande dömt

C

uppl. af. Vi säga em desamma, att de ej af in-
köpts i Kemi; och, ansett de inköpts för-
huggna och således afvisodaktigt kunnat af af-
enligt gästgimmande användas, betraktas vi
dock, när de köpts jfrim en mängd för
Bisteknas afven virke desamma sam-
en gemensam tillhörighet, samt gästgjorde Bist-
eknas sågtimmer kända för med 10 kronor
och 8 kronor för stycke. För åfrigt ense vi hatten
af Bergman Hummel & Co. påstund dömt, att
vi skulle betrakta det såsom vår ensak att den
Bisteknas Intressenters gemensamma tim-
merlager och bestånd samt dess tillhörigheter
och arbetspersonal kända har vi behagade,
som genom den vid beslutade sammantredet
förskottade bevisningar fulldigen idaglykt

Redovisningarna för Bisteknas

Vi Bergman Hummel & Co. afven uti detta ka-
pitel ike hafva annat än andraga om en mängd
för saker ike verkande "hansas", bevisas dock
tydligt att vi vid uttinnat till det 10^{de}
marsi jfrim i denna punkt gjorda anfor-
den innehålla fakte, som ej kunna bestre-
kas med samt pått, att i annat fall hade
motparterne ingalunda pått därmed till offra
sin min, och som vi ike vidare emen inlåta af i
något klibbel med våra motpart, hafva vi ike
annat än rörande denna punkt tillägga.

C

Har vi i hørslen i dette Kapitel yttret kan
åben tilføres i Bergman Hummel et 6: an-
førelsen i de næst følgende kapitler såsom
de Omkostningerne og Udførelsen af vilje
vi endelig påpege, at her Bergman Hummel
et 6: i sit Kapitel om "Omkostninger" end at ang-
ende de 200 Standard planker, egentligen sym-
gøres sig på en forvrængning af sine ord at
være den 10. januar i november år i indkom-
de indlæg, hvorved vi i anledning af vore
modparters ønske at se om hvilken af disse
sammendrag vi er auktione, da en højere be-
sam auktione fremhæve (foruden saksningen
under bil. N: 29, hvor oprigtigt Bergman Hum-
mel et 6: hjælpe erkendte) t. v. ekstraktet under
bilagen N: 17, forbeholdende vi af vore at se om
sine modparters, på så de ligger, beviset ex-
traktets rigtighed, for at give sig atskillelige andre
auktione, afværgende og vilseledende sam-
menlægge og kække.

Aftale af 1879 og 1880.

Uti dette Kapitel har Bergman Hummel
et 6: end at sige, om at lide, i saks, men
Hummel ikke finner, at de gennem dette sit
ordende lykkedes stille sine aberapade Kon-
traktsforslag i nogen fordelagtigere dage
en hørslen. De er af fordelene for at
endelig forslag, projekter til kontrakter, mm

af Kontraktsforslagene ikke godkendt og antagelse af
ført i heller undertrykt. Sika lide har de
lykkedes Bergman Hummel et 6: stykke de vi,
gør mundtligt aftale i afværgende med Kon-
traktsforslagene blifvort end af indjagt, der at
de uti her J. A. Bergmans foramen (all-
gør N: 15) sammendrag afte vore lide, som uti
Bergman Hummel et 6: Kontraktsforslag (Bilagene
N: 25 d. og 25 e) anførmelse, og da Bergman Hum-
mel et 6: hjælpe ikke udførte vilkøret i 1: 8 af be-
rørte forslag i de de affordret af omkring det.
Vi er kort beløp, som de deri udførte - for
vi, som nævnte kenne her Bergman Hum-
mel et 6: utamordentlige lathet, af kenne,
end kappe om at blifvort træde, forakt, at ing-
en lide afværgende, som enderørte
Kontraktsforslagene indhæve, ikke blifvort truffet,
ty da her Bergman Hummel et 6: indlægge
handlet kort end disse og Hummel et 6: for
et at for lunge uden end her Bergman
Hummel et 6: indgå Kontrakt på ungefør samme
vilke, som aftænne forslagene indhæve,
forde alldes ikke vore forværende to indel,
dock vilge vi udførelsen såsom at uti de
for indværende år gællende Kontrakt, ikke
finnes nogen til betæmning som den, at
vi skulde til Bergman Hummel et 6: forde
berakne de de beløp, som Bergman Hummel

famman, hvilket famn antas blifvit af vira ma-
partens revisor i rikensskapsen tillagde, utan
afven varest i denna vid; och torde de saldes
for vira matpartier atersta at vira de viden
helt hogre virste an vi denfamman atate.

Kapittlet virstande "Varandornas lopande rik-
ning med af" synes af vira beaktans virste undat
for sin temkt betreffande virste immedelt sam for
och erfodrar ike nagent betuotande.

Herr J. Palmströms försäljningar

Bergman Hummel & Co hafva ike aktat virste
gendrifan vira andraganden virstande denna
punkt, de hafva undat i förbigående framkastat
denna beskylning, at Herr Palmströms försälj-
ningsräkningar virste afvridande afvinsom
antydde om, at dessa räkningar undankallat
dend.

Förklarung deraf vilja vi virsta dels at Berg-
man Hummel & Co härvarinnan ike funnit
föranlatna göra nagent anmärkningas undat
dessa räkningar, dels at Palmström alltid lät
räkningarna atfläjas af verifcator, harrat
famman grundats, da deremot Bergman Hum-
mel & Co aldrig lät förmin sig till at för-
te de till deras egna försäljningsräkningar
harrande verifcator; dels at at Berg-
man Hummel & Co förut ike ins upträd an-
tydan om, at Palmström bort aflunna försälj-

ningsräkningar till vigan annan an den af Berg-
man Hummel & Co utsatta revision Herr J. Palm-
ström, hvilket iirigen genomgä och granskad den
famman.

Eller frigen om

Försäljningskastuallerna

Skall vi längre fram återkomma och afvriga
om till Kapittlet om

Kontraktets bratten

hvilket synes vara de af de tili inlagen och liff-
tigast behandlade, men dock lidande af samma
virste på basis samt alla de afvriga.

Första bratten. Matpartierne hafva härmed afvins,
harrat allegaten virste 1° och 1° samt virste, genom harrat
de säga de vara styrtet an vi undat till den af-
vriden an 1873 års tillverkning till bestemt pris,
afvinsom protesterat mot at godtgöra den de-
ras virste på 1872 års tillverkning, "hvilket virste
"at undat under vira betingelser ver frigen om at
"efterkomma". Annan basis virste hafva de annan
ike i detta stycke at framställa; och sate vi af
först hafva anledning uppmärksamma den jinnat
basis de vira virste, at till den afvriden
1873 års tillverkning mot bestemt pris, at virste
uppkande at på behålla den tillverkning i virste
for 1872 års tillverkning, samt de m virste tillver-
kant Ritskärsnäs Interesser, virste at-
göra bratt mot kontraktet, ty den af Bergman

Hummel & Co. till råttan inlämnade afskrifte af kon-
trakts brynet ike innehålla något bevis för
att de skuldskräddarna varit af försäkrade.
Sålunda förstås brödet till vidare ike bevisade.
Andra brödet. Bergman Hummel & Co. hafva här
sam kontrakts brynet framhållit att vi drifvit egen
tråvaraffärer, men deremot hafva de ike ge-
tne visat att vi skulle hafva afslut af rättighet
att drifva dylika affärer; att utan bevisning i
antygade afseende måste till att med tal om kon-
trakts brynet försälla hufvudlåt. Vidare haf-
va motparterna såsom bevis för detta kontrakts
brynet framhållit att vi från Kattjärvi under
flera Rättshärens tillhörige Skogsstycken för
enskild del afverkade plankstavar, som vi ha-
dan försänt till dem, äfvensom att vi skulle ha-
va af Rättshärens egendoms tagit, att för en-
skild del användt 257 stycken sågtimmer, som
anmärktes till hylken. Beträffande de förut af-
verkningen af plankstavar från Kattjärvi med
stycken, så framgår tydligen af våra motpar-
ters bilaga N:12 att såv egen bilaga N:6 att de
förste afverkning till på grund af särskild
med Bergman, Hummel & Co. drifvit afseende
kammare att kan väl således ike betraktas
såsom något brödet. Tillkommande äter de
257 stycken sågtimmer som vi användt till
hylken, så hafva vi redan förut framhållit

att dessa timmer af oss inköpts färdig huggna i Ku-
mi, att således af oss kunnat användas efter eget
gottfinnande. Vad åfragt på vi för vederläggande
af våra motparters påstående derom att vi ike
eget rätt, att drifva trävaru affären för enskild rik-
ning åberopa Bergman Hummel & Co. allmog N:12
att 13 utvisande att Bergman Hummel & Co. gifva
med oss slutet aftal om dylika affärer, hvilket de
ingående hade gjort, derut vi ike derut varit be-
rättigade. Så Bergman Hummel & Co. således
ike styrkt att vi afslut af rättighet att ike trä-
varuaffärer för egen räkning der att vi ike nå-
gra slags enskilda affärer för Rättshärens deleger-
es beaktand, torde vi på konstatore att andra
kontrakts brynet, hvilket enligt motpartens på-
stående skulle beträffande derut att vi skulle om verk-
samt att Skogsafverkningarna till enskild fördel för
Rättshärens delegeres beaktand, ike tillfint till
verkligheten ådagalagde.

Andra brödet. Att vi tilltå några försumlighet med
ambisörjande af sågtillsverkningen att aflastning-
garne kunnat af till last id lika tilltå, som till-
gårene bevisade, ty att ingen aflastare kan ställa
medgå rabatter är en allmän bekant sak. Det bör
ihållas förvisan några, att vi någots tilltå vi
att ordningsridig vara, samt att rabatterna deri-
genom kunnat stiga till en ganska betydligt
belopp, så man betänker, att Bergman, Hummel &

15 f. hvilka haft sig försäljningar af Båtskärrens
tjänstverkning ombeträdd, enligt hvad de tillfoga för-
giftet kunnat under en år 1873 af lagde tjänst-
ning försälja en vara nog dubbel större quantum
än de, som vi i egenskap af försäljare af sågen
för dem afgifvit till försäljning under samma
år. Men som de avsevärt öfverträffat mer än till
det än förut för Båtskärrens Intressenter,
än vi under angifna förhållanden lastat sådana
varor som vi haft en tillgång, äfven om desam-
ma varit delvis råa och oredovärdiga, emell-
om hvilka vi till Båtskärrens beaktade fört
i annat fall nödgats afgå utan last derifrån, kan
väl icke heller dessa räknas af till last men väl på
en matpartier, de der genom en försälja mera
än hvad vi till försäljning afgifvit, stundtill af-
till en sådan åtgärd. Det äfven beträffar vi en
batterien i Båtskärrens tjänstverkningens afseende
med tagt varit större än andra verk, äfven om
en dessa verkater förorsakats genom någon af
församlingens i vår sida; Och intill dess matpartier
som i början flykten, hvad vi sålunda betän-
da är förstärkt om tredje kontraktets bratt i
de två innes.

Tjätte bratt. Vi hafva redan förut vid be-
räkningen af andra kontraktets bratt varit i tillfälle
att visa huru med dessa förmenade kontraktets
rätteligen förhåller sig att de vi af därvid hafva

heltäckligt framhållit bristen uti våra motparters
brev för detta kontraktets bratts verklighet.

Sjunde och fjätte bratt. Hvarken genom Båtskärrens
räkenskaper, uträkter derur eller genom annat
erkännande är ådagalagdt att vi belasta verket
med värde utskilda kostnader, som sig af hvilket
slag som helst. Och hvad motparterna såsom be-
vis för detta så förstärkt framhållit, synes af-
frångå endast att vi påfört verket för Båtskärrens
något hushållskostnader, men dessa kostnader äro
icke våra utskilda utan, för så vi redan höfverinnes
utträtt, alldeles nödvändiga för verkets drift och
skötsel, Och måste Bergman Hummel till 6te fört
finnas sig uti att i desamma, liksom i Båts-
kärrens öfriga kostnader deltaga. Att motparterna
något revisor möjligen antagit ägvaldigt att ifråga-
sättande kostnader påförts verket är icke all-
deles inget betydelse, ty vare de revisors sak
att afgöra, hvilka kostnader singe påföras om-
helt och hvilka ej, skulle han helt rätt, så-
som Bergman Hummel till 8te troque tyngre,
från räknenskaperna utlämna alla kostnader.

Seremot hafva Bergman Hummel till 6te 4te
na aldrig för denna påläggande början
praktiskt emot, att dessa kostnader blifvit
verket påförda.

Så sist vilja vi framhålla att såsom
försäljare af det hela af yttre till de hafva

verket hafva vi ju rätt att bestämma lämplig-
gast sättet för biträddas afläsnande; och då
vi funnit det fördelaktigare att emottå mindre
kontant än förskottskänslan den kost att hushåll-
et är att en gifven sak att Bergman Hummel
s. 2 hafva samma skyldighet att delta i dens-
kanten som i dens kontanta afläsnande. Alltså
dane förskottskänslan i vårt kontrakt vägrat
som fristager den drifsen att jäjaktligen
ke heller något, som stämplat detta vårt för-
randa s. 2 som brat, att en traktat lägges på kon-
traktet att stå till hela på omsorgsfullt sätt
hvar sin matparters friständer och kon-
traktets brat i sin sida att detta fall så mindre
taget af förskottskänslan. Vidare öfverlämnas Bergman,
med ett 6. biträddas utskante, hvilket enligt den
förmanen, skulle utvisa, att vi tagit för oss en
samma att viint på detta konto med mera i sam-
ma ang. Så viint vi kunna förstå, framgår det
icke af öfverlämnade kontr., att vi tagit för oss en
samma någon viint af detta konto, hvilket
att rent af omöjligt, då detta konto för den till
som våra matparters extrakt deras anseende
icke funnit någon viint.

För öfrigt få vi i den händelse att
att matparters vilja att ha viint s. 2 och kon-
tr. delvis tagit någon hänvisa till vårt vid
naste ting till att en inlämnade andragande

att det samma bifogade aligatet N. 29. Den sist
hafva Bergman Hummel ett 6. af vårt utskante
de af oss för enkelt räkning drifva bjulskaps-
ningar, dragit den stutledning att vi dessid,
"begränsat lastplatsen, vilket säkerställer oss
arbetsfakt till egen framman". Den stutled-
ning är dock att annat än lagik, att skett
att ingalunda förskottskänslan att viint
bitten att en friständer, som våra matparters fram-
kastat, men icke i ringaste mån styrt, vilja vi
dock till att en bilysning öfverlämnas sin
naste ting inlämnade bilager N. 29 och 30.

Sjunde brat. Af härunder öfverlämnade aligat N. 26
framgår visserligen icke att vi handskift räk-
skaperna på förskott att icke ledande till;
deraf framgår endast att vi för räkenskaper
att på en sätt, som i till alla delar aförenstäm-
de med att af matparterna förstå. Men som
vårt kontrakt icke innehåller någon bestämmelse
likande sättet för bakföringen - att vi med denna
exempel för öfverlämnade som Bergman Hummel
ett 6. kontrakt, hvars s. 2 en utskant
af oss, hade ju anledning bestida, att Berg-
man Hummel ett 6. bakföringssystem
visst, att en mindre funnit finna till
la system att att enda riktiga att på något
sätt bättre än att. Att vi hafva att fullt
begränsade att för biträddas räkenskaper

hos efter vårt eget, delvis från Bergman, Hum-
mel & Co. afrikande så, att hafva vi derigenom
visseligen inte gjort oss skyldiga till kontrakt-
brutt.

Tiande brättet. Af hvad som under denna rätt-
gång förkommit framgår visserligen inte att
vi ansänt alla möjliga medel för att undgå
betalningen af vår skuld; derför framgår endå
att vi såklart och fortfarande saka undgå betala-
ningen af hvad Bergman Hummel & Co. ansä-
der sig att gäldskligt affördrat oss utafver vår
verkliga skuld. Dermed äro vi så villige
som skyldiga att betala det belopp, som en-
ligt vederbörande Rätters uppfattning kan
finnas utgöra vår skuld.

Elfte brättet. Härunder återopade alligenom
b. innehåller visserligen intyg afseende att vi
då köpt i Björkfors eller Sängis flod-
dal, men då man jämför detta alligenom innehåll
med den muntliga berättelsen, som S. J. En-
stedt och Joh. Nilsson, hvilka undertryckadt
ifrågasvarande intyg, vid sednaste ting åd. till-
mäl i saken aflade, finner man inte all-
enast att dessa vittnen inte kunnat höra åd. edna
att vi under den tid, kontraktet af den 30 de
Dec. 1871 var gällande, köpt någon virke-
köp i Björkfors floddal, utan äfven att Bergman
Hummel & Co. inte aktat för sig, att af tre

gaddragan arbetare förskaffa sig en vittnesbe-
delse af riktigt intyg, hvars riktighet dessa dock
inte varit oss uppladdiga att inför rätten vidga,
hvarfjundel följden blifvit den, att Minne-
kontraktets brutt, hvars verkligt innehåll
skulle bevisa, fortfarande ad uttyckt.

Tiande brättet. Då våra motparters mådats
kunna inte allast riktigheten af vår uppgift
derom, att härunder omordade skogs köp i Wi-
naffjorden skete på grund af de med Herr Joh. Sal-
ström å förmån Bergman Hummel & Co. ut-
dröm träffade särskildt afseende, utan äfven att
Herr Joh. Salström vid ifrågasvarande till be-
visen presenterade firman Bergman Hummel &
Co. i denna anseende, torde man på antaga att våra
motparters minnen inte vilja stämple detta köp-
köp liksom något brutt, aktadt de anse att inte
antäga parterna i deras uppladdade berättelse, att
erkänna en bevärd misten.

Elfte brättet. Bergman Hummel & Co. hafva inte kunnat
bestrida vår uppgift, att Nathjörvi skogsköpet häre till
Lävis (att inte till Björkfors) rätten drag, men till an-
förstå, att försvarende kontraktets brutt skulle bestå
deruti, att vi stället virket från Nathjörvi efter Björk-
fors rättsdrag, samt äfven till Björkfors af fö-
ståndit, att vi derigenom bruta afsvenskanne-
sen till kontraktets 30 paragraf, att att samma
8 förskammanen alligenom drifva köpen

med, hvilket uttrykt, enligt deras förmenande, skulle
innehålla såväl köp af skog, som af framferd
upplagging, flättning af skoppling af skog.
effecter m. m. Men förutsett äfven att denna
Bergman Hummel et Co. talning af uttrycket
"drifas köpenskap med" (hvilken talning synes
af oss mer än tillräckligt vidsträckt) vara rik-
tig, så hafva vi dock icke genom ifrågasatta
de riktflätningar gjort af skyldige till brän-
net kontraktet. På så Bergman Hummel
et Co. att sin inläga nämnet, innehåller nämliga
kontraktet, att vi icke fångö "drifas köpenskap
med trävaror från Väster och Södra flodadalen
men däremot innehåller kontraktet icke något
förbud för att drifas köpenskap med eller, vi
haf Bergman Hummel et Co. så att talen detta
uttryck, köpa skog samt här som helt fram-
förda, upplagga, flätta af skoppla" trävaror från
andra, t. ex Södra vattendraget anslut. Att så
här till uttalaras lagges på Bergman Hummel
et Co. alldeles icke visat, att vi, på så de ifrå-
gäende antyde, under kontraktstiden skulle
hafsa "drifvit köpenskap med" timmer från Vä-
ster, hvilket påståendet vi fortfarande bestrida
harde vi åter på kontraktet att icke heller det
kontraktsbrännet blifvit "ådagalagd".

Tafle af Söndra brännet. Här säga motpar-
terna helt enkelt, att de "mått bevisat" hursam-

under kontraktstiden köpt virke i Sängis (det är
Björckfors) floddal och således äfven brant kontrakt-
et härutinnan. Enligt vår uppfattning af saken, var
det just detta, som våra motparter skulle, men ty-
varr alldeles icke kunde bevisa; Att borde det äfven
för den blifva en omöjlighet att tycka riktigheten
af en slikt påstående, som så att förblifva en lögn.
Att vi åter efter kontraktstidens utgång gjort virke-
köp i Björckfors floddal, hafva vi aldrig bestritt, vi
kan endast framhållit, att dessa virkesköp icke haf-
va det ringaste att skaffa med kontraktet af den
30 December 1871.

Att sin inläga hafva Bergman Hummel et Co. eg-
nat till ett kapitel att sin vid första rättgångstid
fått inlämnade bilaga Nr. 20 att såka deruti be-
visa att sågda bilaga var "riktig utan att vara
absolut riktig"; att hafva Bergman Hummel et Co.
jemtall vid sednaste tillfälle inlämnat en kalkyl, in-
nehållande en ny jämförelse emellan deras egen
och Herr J. Palmströms försägningskarta. Vi
vi under sednaste rättliga beaktningen af den
nu fräga brännet af finna att ingen beaktat den
att icke kunde rönnes genom de ämnesvisat å-
beräpade räknelser intyganden, samt att vi
till Rätts, att utredning af verkliga förhållan-
den emellan Bergman Hummel et Co. och Södra
ströms försägningskarta skulle afvisa
ges att saken, afsejliga att af parterna

absolude män, samt förslag i vidant afseende på
skilda personer, hvilka, enligt hvad vi hafva
bekant, allmänt räknas till de redbaraste och
med framtänder afförsmän inom landet; men
acklade matparterna under fortgången af den
na rättegång flersaldiga gången försäkrat
i det isyfte annat än samningens att det rättas
utforskande finnas de sig böra, utan att uppgi
na något till detta, motsätta sig vårt för
de förslag, samt förklarade blott, att de anse
de förslagen personerna olämpliga för en
vidant uppgång, utan att dock, chura af Rättens
erfarenhet dertill uppmärksamma, kunna uppgi
na några andra i deras tycke till detta uppgång
lämpligare, personer; Att här Sverre Ratten
sägde deraf funnit skäligt kunna vårt afseende
vårda förslag utan afseende. Vid vidant förklar
lande att de utredning om hvar vid Rättsström
eller Bergman Hummel & Co försäljningskastna
der vara högre, i det för oss är af någon nytta,
när vi vi, men väl matparterna grundat en
af Rättens till för denna utredning, anse vi
vi hafva anledning ingå i vidare bemärande
af deras härvid framtändera påståenden. Vi
vilja endast tillägga, att vi för oss de beträff
samningen af Bergman Hummel & Co ord,
de säga: "Himmelstid synes uppenbarligen, att
kasthyllan är uppgjorden i afseende att söka

förstka samningen att söka att söka undanlåta den; by
vare afseendet med våra matparters kasthyllan den
uppgjorden, skulle de ingående matsätten sig en
förslag, som just gif ut på att utreda samning
gen för att enda, så, som i vidant afseende står
till buds. Slutligen vill vi liksom här utskid
da äsigt uttala att Bergman Hummel & Co ge
näm sin vägran att ingå på vårt afseenderörde
förslag - trots sina försäkringar om vilka af
sigter att under sednaste tiden ådagalagda för
kasthyllan - framstå i en minit något tvetydigt de
ger.

Bergman Hummel & Co äfven här efter till
bemärande af våra anmärkingars mot för
sta punkten i samningen. Att till hvar på mat
parterna söka tillrätta kontraktet af den 30
Decembris 1841 att delas, hvarigenom några för
delar tillerkänts dem, gällande kraft af den efter
den för kontraktets bestånd afseenderörande tiden,
är, minit något, tillfäst att innebära i sig tillfäst
tvetydiga bevis för sin oshälsbarhet. Det synes af
ven som om matparterna tillfäst insatte oenka
ligheten att de bygge på en så dålig grund,
som förorda kontrakt att de hafva därför
tagit sin tillflykt till kontraktet af den 12 Ma
rtober 1843 till 8, hvilket de påstå vara gällande
de så länge de givstå liksom egare till
hälften af Rättensströms. Men som i det

heller sitt åberopade kontrakt tycks innehålla
beträffande detta deras påstående börja de tala om kon-
"liten försäkras" och komma därefter till det resultat
intet undantag, jfr. gånge åren ~~stegen~~ vore
"jättel" eller hade på sig, ty Bergman Hummel et
"og de inga pengar än köpa de ena eller andra".
Men ike en därefter äro Bergman Hummel et
någon, de tyckas känna sina motparters stark-
fida (heltken, enligt deras åsigt, "är de betrida att
och befara förty något ytterligare inkomst af oss, som
åberopa således till yttermera visso särskilda
Herr J. Palmström från Kontoret i Stockholm af-
na telegram och komma med hjälp af dem till
den Hattströmen att det af oss "företagligen" var med
"bruk af förtroendet, att med kunnedom om deras
"villkor för försäkringsarnas aflämnande taga om
"dessa penningar och använda dem till annat än
"hade de försäkras"; och sedan Bergman Hummel
och de vi visserligen genom detta förfarande, för-
utkast arfvade för ansvarsfullt skätsel af Bå-
skärms. Vi anse de ike vara af värden att
något utförligare såsom beivrade Bergman
mellit och utspänd i denna punkt, utan
vi de vara för ändamålet tillräckligt, att för-
båda vägra af motparten förbinda om
ständigheten.

De Hållas vi genom Kontraktet af den 28 November
1871 ike afsagt af vilthet att göra inkomst

färer under Kontraktstiden.

De Tillskillet Kontraktet af den 12te November 1873
icke något förbud för oss att köpa och göra af-
färer med timmer och andra skogsaffärer för
enskild räkning, under Kontraktet härfor sig ut-
slutande till "Kogsköpe" men sig för att de ena
på viss afsvärningstid."

De Hållas oftast nämnde Kontraktet (således af-
den af den 12 November 1873) afslutad till afslut
att gälla vid 1876 års utgång, då alla så-
na motparters enligt samma Kontraktet gult
enligt oss åtag na förbindelser förslut gälla-
de Kraft.

De Hållas Bergman Hummel et de att med under
der Kontraktstiden träffat att, härigenom
vi till dem försäse såväl plankstarker som bjel-
kar (se B. d. 8/4 bilagor 10-12 ut 13) att därigenom
för de med betydliga såsom beivrat såväl såsom
att såsom under såsom tid göra enskilda trävar-
affärer, som att såsom beivrat att använda såsom
såsom penningar för såsom ändamål.

De Hållas vi af motparterna efter 1876 års utgång
icke omåttligt att inte en, men att till den
inbitalt omkring 170,000 Kronor.

De Hållas Bergman Hummel et de ike en
kunnat framhålla, en mindre flytta något
tillfälligt bindande att, här så de kunde hade
såsom gånge att beivra såsom af den såsom

den måjligen upplästa på de af oss under åren 1880
1881 och 1882 beviljade biverksbeskrifningar.
Såväl som vilja vi tillägga att det lika lilla som
som tillförens styrelsens att motparterna skulle
hafva något att skaffa med oss under om-
stående är beviljande bjelkaffärer.

Varande den i Stämningens andra punkt
anförande summa, utgörande beviljad till-
ning i pris för 1872 års tillverkning, hafva
vi uti vårt till fördrags ting inlämnade andra-
ganda redan varit i tillfälle utreda: att so-
dan vi med det kontrakt af den 30 December
1871 till motparterna emat en viss pris afse-
till oss hälft af Båtskärsnäs tillverkning för
år 1872, lita de i anledning af vår deraf
de anställda för oss sig, att i pris för sagde till-
verkning bevilja verkets en tillökning utiför
hast aftalade oss. Af denna tillökning bevilj-
des först muntligen 1872 kr. 6 öre, vidare uti
vår af den 10 Dec 1872 (år 61 N: 12) 3000 kronor
samt slutligen uti skrifvelse af den 11 Januari
1873 (år 62 N: 2) 7,964 kronor 6 öre, eller således
hafva kr. 12,134 kr 31 öre.

Upplysningens vilja vi nämna att dessa 12,134
kr 31 öre är den som motparterna i sin kontrakt-
samt under år 1880 upplagit till 12,865 kronor
öre, hvilket summan kommer att utgöra med oss
den där tillägges till den 31 December 1873. Vi

Sare hafva de vid samt 6% ränta och 1/3 del till-
H. tilläggs på summan från och med den 31^a Decem-
ber 1873 till den 31 Dec 1886 och genom denna påföring
ska de således varit sålda med omkring 20,000 kr.
var. Ut i sin vid vårt års härte ting inlämnade
i. k. utredning af oss muntligen inför denna
Härad Räte hafva Bergman Hummel & Co. upp-
gifvit att såsom vilkas för beviljandet af oss.
berörda pristillökning varit bestämdt, att vi
skulle till denna afse- till oss hälft af Båts-
skärsnäs tillverkning afse för år 1873 till viss
pris, hvarjunde de utfort påstående om vårt
försligtande att till den återbära dessa 12,134 kr.
var 31 öre hvilket de kallat till vårt belopp
för 1872 års Båtskärsnäs tillverkning jäm-
te 8% ränta deraf, grundande detta till ykande
derför, att vi vid det till den afse- till 1873 års
tillverkning att inlämnade ike upplagit till för
pristillökningens beviljande uppgifva vilket.
Då vi emellertid genom fördrags af Berg-
man Hummel & Co. tillförlitligt för oss
denna sats lyckats på att mest skönk till
Thyden; att i fördraget om pristillökning ike
 varit beviljande af något tillt vittor hafva
Bergman Hummel & Co. som motpart till oss
i ke ville släppa till oss, måjlets upplägga
något annat mål, hvar de kunde thida till
i fördraget ykande att upplagte de jämte

väl rent ansider, under handläggningen af det
te mål vid sedvaste ting, att den af oss öfver-
skade skrifvelsen af den 11 januari 1873 innehåller
ett slags villkor, för beviljandet af den deri an-
färdade pristillräkningen. Med förtydning skry-
da Bergman Hummel & Co att begagna sig af
denna upptäckt att innehålla vid samman-
ting, en särskild skrift, hvarest de såka gifva
att af den i skrifvelsen funna villkoret en för-
ändamålet lämplig form, samt såka visa
att vi inte uppfyllt villkoret för pristillräkning,
hvaraf ju således skulle blifva den, att vi be-
de till den återbära hela den beviljade tillrä-
ningen. På denna punkt står frågan för
närvarande, med vi inte förut varit i tillfälle
kunna våra motparters nyaste förhållande, hvilka
säg dagen först vid sedvaste ting; Men icke
vi em litet ännu starkare skärskåda detsamma.
Och bärga vi då först med grunden Bergman
Hummel & Co skrifvelse af den 11 januari
1873 (där bilaga No 2). Denna skrifvelse in-
nehåller rörande ifrågasatta pristillräkning, en
presenterande, på så förut förhållits 1964.
Kronor 64 öre följande: "Vi skola dock för att
"de öfriga gå Eder till måtto, med gifva en
"matsvarande tillräkning i tillräkningen
"de, så att resultatet må blifva detsamma, för
"att så att icke kastas in del byggna och att

"dra för sig rörelsen försummande kastnader på
"detsamma". Men denna skrifvelse innehåller
jämval något annat saken rörande, hvilket
Bergman Hummel & Co af förbiseende, att
sin sedvaste innehållande skrift glänt att om-
vända, såvida icke utlunna det derför skete,
i uppenbar afsigt att föra Rätten bakom hufvud.
Den innehåller nämligen sådan fortsättning i
de af oss citerade ord följande: "Hvilket i kon-
toret deruppe genom utdrag från räkenskaper,
må få utredas."

- Innehållet af brefvet kan således samman-
fattas sålunda, att Bergman, Hummel & Co
under fortsättning, att de vid utredning, som
borde ske i Kontoret häruppe, befunns
att vi icke på sig rörelsen kastat in del bygg-
na och att andra för detsamma försummande kast-
nader, beviljade vilket ifrågakomna pristil-
läkning i Kronor 1964.64, hvarest skrifvel-
sen icke innehåller något rörande de förut
beviljade tillräkningarna, hvilka funnits ut-
gå till några slags villkor. På de således vid
den utredning, som, enligt förskriften i detta
Bergman Hummel & Co brev, i Kontoret här-
stades verkställs, befunns, att några för
sig rörelsen försummande kastnader, icke ha
stats på detsamma, gästskrif Bergman Hummel
& Co härvarande representant Joh. Paulson

ström af de 1875 års räkning och vi derför Bat
skärans ångor för åfven denna räkning och
gifvan och derigenom fullbordad, samt kunde
derför inte ensidigt återtagas. De derför
motparterne af för af skänd anledning till
1875 års räkning för af inaktigt återförd och
ke allernast inbörande, utan åfven de två an
ara derförinnan besidjade pristillräkningar
vilka under tiden kamret inte af inaktigt
utan Bat skärans Intressenter tillgata, som
vi af förantlåta protester mot denna de
res påföring, och gjorde detta med den på
följd, att den af påförd summan eller Kr
nr 14,157.31 ånys afföras i 1875 års räkning
genom hvilken afföring Bergman Hummel & Co
med et Co således inte allernast för an
gången bekräftat att vilkaret för pristill
räkningen varit uppfyllt, utan åfven erkänt
att såde påföring varit afslöjad.

De du af Bergman Hummel & Co uti Ma
nifest af den 11 Januari 1875 lönade vilkar
lige löfte om pristillräkning, således kast de
efter inlåta sin form af fruständigt gåfvo-
het samt detta affat sedermera år 1875 efter
lige bekräftats, hvar gifvan men era af
kunnat återtagas och allernast för sådana
skäl som Bergman Hummel & Co då till
för sin upskän därmed framhåller. Bergman

Hummel & Co hafva stundtiden uti sin sedvanliga
skrift påstått, att vilkaret för pristillräkningens besidjan
de inte varit uppfyllt, när Two på sin af revisor
Gjungeborgs afgifna revisionsberättelse framginge, att
vår bakföring varit på det högsta möjligant
att bland annat den för sig tillverkningen från
"munda kashällskastaden Kr 515 Kastats på sig rö-
relsen" samt De emedan vi genom att för instäld
räkning låpa Skogs skriften af sig timmer för pen
ningar, som vi erhållit för att tillgodse Bat skärans
Intressenter, "kastat" en mängd främmande
Kastnader för den sig tillverkning vi öoro satta
att förvalta; att hafva Bergman Hummel & Co
för Högskant af påständer uti denna sedvanliga
punkt åberopat en af dem två de berörda del-
ägaren i deras firma J. Linderström den 31 Dec 1875
afslåta skrifvelse. Detta en inlåta af i någon
diskussion berörande revisor Gjungeborgs auktoritet
ritet i bakförings räk, vilje vi beträffande
de af Bergman Hummel & Co under förte sam
ment framhåller skäl vinna:

De ösamlas inte af revisionsberättelsen att vår
bakföring varit möjligant, utan att därför
ma i vissa delar inte åberörande med de
det af den Gjungeborg antagne bakförings
te.

De att Bergman Hummel & Co under förte skäl
eller af den 11 Januari inte inlåter något till

bände vårt bokförings sate, utan nämner sate
för sig räkningen frammanse kostnader.
3: Att den biljard pris tillkänningen således al-
deles inte gjorts berorande af det sate, hvarjens
vi fört Räkenskaps räkenskaper, utan endast
af dess omständigheterna att vi inte på sig räk-
sen kostat några för den samma frammanse
kostnader.

4: Att de af Bergman Hummel & Co framhåll-
na "hushållskostnader" inte äro frammanse
de för sig räkningen utan först om tillhöra
den samma, men att, på sate vi fört fram-
hållet, tillkom af utskutande, såsom egot
sin hufvud af Räkenskaps årsvis af förvalta-
re af matpartens andel, att på tillhörande af
återutgående enligaste sate engagera för verk-
sfordrarna tillräden; och då vi dermed fun-
nit att förordaktigt att för dessa tillräden
anordna särskildt hushåll i stället för att
hållt att en af dem mat förhöjd afloining
skulle ambisörigt kostade för sig, så haf-
matparterna inte dermed något annat att
skaffa än att i dessa kostnader för sin an-
del deltaga.

5: Att matparterna gifva fört erkant de
hushållskostnader, hvilket bevisas derför, att
de inte någon sin för denna räkning
högst något att de den samma deltaga.

6: Att Bergman Hummel & Co år 1875 hafte sig
bekant såväl innehåll af revisions berättelse
na för de fyra matföregående åren, som att
de "hushållskostnader" påförts verkligt inte alle-
nast för år 1872 utan äfven för de tre derpå följande
de åren; samt

7: Att Bergman Hummel & Co, såvitt de så-
ledes egde kännedom om just samma om-
ständighet, som de nu framhåller som bevis
för påståendet, att vilkoret för pristillkänningen
inte blifvit uppfyllt, dock år 1875 bekräftat,
att fört gifva att på sate afren visats för om
dessa bindande hafte om samma pristillk-
ning.

Widkommande åter att af matparterna
framhållna andra skäl till sate skopf- och
timmerköp för invidt delning, torde de sa-
ra nog att anmärka huru sate de af dem åter-
sagade brefvet, hvilket skall innehålla bevis
för deras påståenden såvitt dessa sate köp, år
är skrifvet den 31 December 1872 att sate före-
brevet af den 11 Januari 1873, hvarjens det
vilkorligen hafte om pris tillkänningen be-
visas, hvarjens tydlig framgår, att de
sate sate skrifvna nämner vilket inte
sate sate skrifvna nämner vilket inte
af den 31 December 1872 antalet skopf och
timmerköp, som tillhöra matparterna, på sate

de siffre siset, hafte kännedom vid den tiden för de
vilkorliga löflets afgifande.

Således vilja vi ännu framställa några
männor anmärkingar rörande denna sak.
För N:o 12 af de två första pristilläkingarna
vilkorligt.

2: För ifrågasatt pristilläking N:o 12, 13, 31 för
så vi att när den senaste ting inkommit i
saga framhållit att genom förtäring af extra
ter ut Rättshärens Räkenskaper styrelse, samt
äfs af enskildt ut Rättshärens Intressenter
gemensamt tegeat; och hafva motparterna så
ledes gifva deraf erhållit löflet, och den
begärande sig af en i Rättshärens Räkenskaper
för den 11 sistlidne Januari förkamman med
skrifning, som af oss vid senaste ting ratats, och
så sig vara mot bättre vetande, så att Rättshärens
och tilläkingen kammit inte verket utan af oss
villde de goda.

Of den af oss sagda framgår således utom
annat, att de villkor, hvaraf motparterna gjort ifrå-
gasatt pristilläking beror med den, i en
lyktad med deras derom med oss förskrift, i
känsligt härvidas verkställa under utskänning be-
nämna oss uppfyllt; att de gifva löflet, efter
summan en gång godkänd Rättshärens sagda
utlagit malar af förordade gifva afslut
samma löflet inte kan ensidigt ryggas; att

Bergman Hummel etc. be ifråga efteråt den 1875
offertigare bekräftat detta afslut; att de omständig-
heter, hvilka motparterna framhållit som basis
för sin förberedande, att de i skrifningen af den 11
Januari 1873 för en del af pristilläkingen betän-
da villkor inte blifvit uppfyllt, varit dem bekanta
vid tilläkingens beviljande af gifva afslutet be-
kräftande, hvaraf tydligen följer, att villkoret in-
te kan afse dessa omständigheter; att även vi af
härigenom hafva förberedt fullständig utredning
om jag läsheten af våra motparters att denna punkt
framställa de kraf.

Vi afser på den stämningens fjärde punkt.
Härvid bör märkas att Herr C. F. Skerström själv in-
för Rätten erkänt, att han, som egde af Rättshärens
när Intressenter att förvara 500 Kronor, emottagit en
af oss enskildt därför utfärdad förbindelse. Vi
vi således enskildt åtagit oss betala en Rättshärens
när Intressenters gemensamma skuld och förordning.
Ejaren Skerström godkännt denna transaktion och
junnal i och med detta han emottagit oss,
att skuldbeloppet utfärdade förbindelse måste
anses hafva erhållit full betäckning för sin fordran
af Rättshärens Intressenter, följer häraf villkoret
här, att Rättshärens Intressenter vidare inte
kräfla för denna skuld till Skerström, utan att vi
för Rättshärens Intressenter betala, eller med oss
den vid bekräftat den från skyldigheten att betala vi

denna skuld. Skulle vi således varit i vår fulla
rätt, då vi i Rättshörsnäs räkenskaper upptej-
derna summa liksom af verkligt betald till
Korsström äro vi, då våra motparters så ännu
villiga än från räkenskaperna afföra summan
med vilken de våra motparters summa af gorkän-
garanti för att summan finnte där upplupen
de för i räkenskaperna återupptagas, så svarar
vi ingifvit den till Korsström utfärdade skul-
dsedel.

Vårare motparternas uppkund i stäm-
ningens finnte punkt, hafva vi ej mycket att
andra, vi vidhålla hufvudsakligt hård
hållning förut sagt, eller att vi aldrig af firmans
Bergman Hummel & Co. kunnat några försam-
lar, att de speciellt ifrågasättande summa rö-
rde firmans utas aktiebalans Bergman
Hummel & Co. Våra motparters hafva vi
hugen försäkt bevisa, att deras aktiebal-
ans Bergman Hummel & Co. affärer äro
med hvarandra vi intrasslade att de min-
stas och tyllan kunna särskilda dessamma
men denna intrassling röres inte af, som
ännu hafva de varit redt med oss, att vi
de, med vilken vi avsluta affärer. Våra
motparters hafva jemväl försäkt styrkt
att försluten för "Lefina" drabbat dem att
inte aktiebalans. Men de hafva inte

allena misslyckats i dessa sina försök, ut-
tan äfven gifvit oss de mest otydliga be-
vis på riktigheten af våra påståenden (se Bergman
Hummel & Co. bilaga till H. af till Ö.) gent emot hvilka
den bevis motparternas andrande i denna sak tyd-
ligen framstår som icke afsevärd, framställer vi
klara skäl och bättre stånd.

I förhoppning att Rätten genom afkunnande
de som bekräftar de af oss sagda, kunde vi
nu gå vidare, men vi anse af därförinnan bö-
ra i sammanhang härmed nämna några and-
rärande de af Bergman Hummel & Co. till stad för
särskilda sina påståenden inlämnade, under eds-
förpligtelse utfärdade vittnesintyg af hvilka till
(motparternas bilaga till O. af till Ö.) utfärdade af
bland andra, arbetsförmannen O. F. Taube ibv.
respekt till styrkan af Kärsmålet i denna punkt.
Då vi nemligen först blifva i tillfälle att göra
och dessa intyg, funno vi en stor del af dessamma
med innehållna uppgifter, som alldeles inte afvika
enstämde med hvad vi ännu vara samt att verk-
ligt; att vare vi högligen förvånade af oss
de personer, som utfärdat intygen, kunnat
särskildt omvittnade förhållanden hafva en affär,
färdning, alldeles motsatt vår egen. Men som
dessa personer förut sattes för hederliga och
travärdiga, så funno vi af inte hafva någon
ledning betriffla de intygen som itruim.

Hane Skriften i enlighet med deras afstyggelse
 så vi underlåt att vittnes intygen afse på
 us sidene, som äro affärlade på en högt löst
 dijt språk och vi äro dessa sednare intygg, tycke
 af finna en tydlig afstift, att för dem, som läse
 intygen, framställa saker och förhållanden i en
 skildring, och näst har af tannan att vittnes
 intygen likhet utfärdade utan att de pers
 ner, som undertryckat desamma, gjort inty
 gnet omöjligt klart för sig. Och finna vi af
 fört förenliten, jägsta att intygen mätte
 med liflig och skärfas. Vid sednare ting
 ställes afse vittnesförhör med fin af dessa
 församling; Och, som vi förvarar vid gemens
 larsamt af vittnes intygen, lifas vi att i en
 mer högre grad, när vi erfara, att inke en enda
af dessa församling kunde i en vidgå hand des att
de af dem undertryckade skriftliga intygen vid
ordat, utan en de samliga, att hufvudsakliga de
 ter, och t. a. Herr L. E. Grundin i alla, skärfas
 de riktigheten af våra uppgifter och påständer
 hvilka naturligen äro kontroll motsträ
 men Huvudet D. O. Vid en sidans sniflig
 gång af vittnesförhören, hade helt vist en
 annan, förutom sina medlindere, funnet de
 bekant en hälla tingar med den af skärfas
 skärfas man si kunde vilj förskärfat sig
 att en sniflig med tydnad förlikan

saken, men ike så våra medbeståndare. Med en
försynhet utan like hafar de inför Högsta Rätten
under påständer och vittnesbörd förklarade
genom frägar, som vi framställda till dem, att
fråskinn och de skriftliga intygen sars iakttaga
samt speciellt beträffande O. F. Vackes vittnesbörd
förklarar att förhållandet emellan firman Bergman
Thun och O. F. aktiebolaget med samma namn
"icke gerna kunde sars iakttaga för en underordnad,
hvilken icke gerna kunde afgöra, som en gifven ors.
"och sars att betrakta samma gifven af firmen eller
af aktiebolaget". Med anledning häraf anse vi af
betydande frägar: Huru kunna våra medbeståndare till
till sig en slik advokatbyrå? och vidare: Huru kunna
våra medbeståndare undsläpa sig att af en "under-
ordnad" låga af sin Rättens indommar till underord-
lig förpliktelse utfördade inlyg väsende till för-
hållandet, som de ville att samma "underordnad" till
icke gerna kan hafar "falskt klart" för sig, och heder-
ligt intyg der "underordnade" lämnat icke kan an-
se som färdigt med en vidrig och för vår del
anses, att ingen man kan tvifla sig något till-
dant, snärta man hafar tilltill befordrat af sken-
men?

Skullegem lige medpartens fæste på sig
vid almindelig tinget den 1. d. 1811. som er
altså aflyst i sønder belyst af sig. Med den
den, anstatter ved en belyst. som den at.

vede at vi best dertil har læst dem sikkerhed for
hvis deres utvirkende forløb, samt tage sig af jern
forløben emellan de angivne skuldbeløp og
der Jerns, for hvilken sikkerheden lægges
anledning her, at vi numere berige "fjæstændig"
tæmmen til rettet. Beträffende da først de
mestlige angivne berende skulden af år
skuld, så er den samme, for at begynde. Bergman
Hummel & Co. egne ord, rigtig uden at være ab
solut vigtig. Men det er den Herred Råden indkom
mede kante konant af den 31 September 1881, at
hvis den tid vi ikke lidt som en af Bergman
Hummel & Co. erhålt nogen godtgørelse for
den andel af de beløb, som matparterne
åben har ardevisit af 1843-1846 års for
førselssinger for Ridskærns, hvilket ber
tænkningen af, som læst i Bergman Hum
mel & Co. egne fides at om hvor utvirkende
mand vi for grund af stæmming udført præst
de - utgjorde år skuld til matparterne 54,338
47, de herfor afdraget, den af den samme
Rinde, gennem Joh. Petersen gjorde indbetalun
gen i 4000 kroner, i stedet for 24,338:47, og det
de herfor synes, at vi angiver, at skulden
beløbte sig til omkring 20,000 kroner, visser
lige ikke er absolut rigtig, hvilket vi heller
dermed angives, men dog i alt for nøjagtig
aristig. Så man i disse til synde skulde

lapp, ligger en års rante jern matpartens an
del i 1881 års beredende vind i sig selv. Men, for
de de vara klart, hvor vi gennem J. Petersen kun
de 18de September Jerns ilage af at til Bergman
Hummel & Co. vid dette er det indtalt 55,000
kroner, naturligtvis under den forudsætning
at vi af matpartens arbejdskamre år til den
læstede, i år andel af Ridskærns indkom
de skuld sedel.

Med hensyn til den, Bergman Hummel
& Co. Kalkyl afviser de sikkerheder, som skulle
have blifvit stillet til deres forfølgere, så
voldes vi åben erkennen, at vi kunstner
i den høje aritmetik ikke strække sig så langt,
at vi kunne begynde berende Kalkyl, vi before dog
denne Kalkyl år lige kufundt som mange af Bergman
Hummel & Co. andre Kalkyl, blandt hvilke vi særligt
pæmmer af de præstetimpler, den af forløbet af 1879
års forfølginger. Det åben tyder vi at Bergman Hum
mel & Co. berer over af tækesomme for, at vi læst
den så utvirkende sikkerheder for år skuld, at
de numere indkomme beløb arde sig for betalingen
af den samme.

End angår stæmmingen til rettet, så volder vi
vi på de angivne beløb år matpartens Rinde
sa mistet hermed, jern at vi kunne for
sæker, at vi vilde ikke indtalt af i den Rinde
jærg, hvor vi ikke liden Rinde år stridkraftig.

da de se vedes nu var stormløbningen just begyndt
skulle findes og forvaltet af de samme tre retter
Siden vi nu har fuldt bemødt alle disse
parters andragender ved sidste rettergangstid
fælt, vilde vi om en gang disse heres for
Bergman Hummel & Co. armlige så de for
rækskaber anføre følgende beklagens værd
hællende.

1. At Bergman Hummel & Co. i sin skæbning i
Lillestrøm præstet dennes forpligtelser og de
betale den forludt, som de foregive sig have
lidt gennem de Lillestrøm 1879 forsalde Rættens
angivelser, hvorved de under denne
kæmping forsøgte gennem de med befængte
Køberne, at deres andel af forrenten i 1879
de udgøre, først endelig en opstilling indkomne
ved denne kæmpings begyndelse, Kræver 89,693.10
af siden, endelig en anden lige forværgt af
heller forfælte grundet opstilling, indtagen
den ved sidste tinget den 10. Likheds gennem
indkomne indlæg med Lillestrøm-, endelig kræver
34,394.60.

2. At Bergman Hummel & Co. utvise denne
forludt af J. Lillestrøm uden at i ræksning
en godskrift af for den samme, hvoraf først
endelig varligt omklædt begrebet bliver, og
som de her for sin side frem, de ikke alle
med disse befælte frem og deltage i den forludt

B

for på deres halve andel af Rættens andel
sig beløber, uden at den samme og hvilken en
af just den samme de angive sig have forludt.
3. At Bergman Hummel & Co. anerkende de altid
på forludt i ræksning for halve vinten, med at
den anden opstille, ligevel ikke godskrift af
for 1879 års forludt, som endelig bekludt, hvilket
for så af den beløbe 10:10 frangier, hvilket i de
herige ordning revideret. udgjorde på deres an-
del kræver 41,528.11, af hvilket forværgt de
gør, at de af op udferde vinten, men vilde
i deltage, når forludt opstiller.

4. At Bergman Hummel & Co. af op utvise betæ-
ning for sigtningen, som Aktiebrevet Bergman
Hummel & Co. har af i 2. særskilde kontrakt-
ter leveret af for hvilket timmer vi gennem
J. Lillestrøm de samme Aktiebrevet under i 1879
levnat betaling efter i kontrakterne bestemte
priser af på derfor bestemte betalings tid.

5. At Bergman Hummel & Co. befælte af debitorer
for bjerke og planker, som vi af Aktiebrevet Berg-
man Hummel & Co. har af siden de samme
Aktiebrevet med gode tilfælt.

6. At Bergman Hummel & Co. befælte af debitorer
de for timmer og planker, som vi endelig af den
eller nogen anden bekendt.

7. At Bergman Hummel & Co. befælte af debitorer
for fingeren indtælle i offiser bekendt

B

de ike haft något att skaffa.
 De till Bergman Hummel & Co., oaktade de så
 ga jingens inför Råten påstått att deras till Råten
 inlämnade (räkning) Rante Kurant är riktigt,
 väl redan blifvit åförklarade, att deusen med
 delvis är riktig, att tillfölje deraf redan till
 gits erkänna följande summor till afdrag från
 deras uppgifna fordran vid 1881 års slut:

(se protokoll för den 11 januari 1883)

För till Karlshamn kommunal förvarar
 till utlägg för deras andel i Sjö-
 byggnad, husbyggnad, och Präst-
 byggnads Rante, samt för deras an-
 del i för verkets räkning inköpta
 löpande inventariatspersedlar till-
 hupa

Virt utlägg till J. Pisto för B. Hummel
 för med "Hummel" afstoppat stål
 för högt biförd virt andel 1881

Summa till åberöring godkändt belopp 1881 22,338.00

Men denna summa ganske ansenliga summa
 afgir från Bergman Hummel & Co. räkning,
 består dock ännu under virt en belopp
 ike mindre än Krans 119,736.50 hvars hal-
 beskaffenhet tydligen är ådagalagd i vår
 denna rättigångs början inlämnade skilnade
 räkning, der hvarje virt summa är nog
 specificerad, att der härledning nog samt bekräftad

g: De första delen af de i Bergman Hummel & Co. Rante Ku-
 rant förkommande fristsummor har äro Råtebör-
 nas Intressenter, att således i händelse de befinnas räk-
 tiga, skola, till halften betalas af Bergman Hummel & Co.
 gifvas, men de oaktade i sin helhet afföras af makt.

Beräffande våra matparters andelar som de
 en del af våra, för deras räkning gjorda utlägg be-
 ra ur vår räkning med den utgå af följande verk-
 förlagsräkning, så är det vårt första hand de kom-
 ma med tilläut prat. Vi åberopa derför ång-
 till beris med detta deras påstånde, som vid sidan
 de tung inlämnade bilaga till inuutskilnaden sek-
 tionerna mäns uttalande deraf, att med en verk-
 förlagsräkning menad egentligen den ärliga drift-
 kostnaden att de äro sig byggnader, prästbyggnad-
 der, husbyggnader, inköp af löpande inventari-
 persedlar, större reparationer m.m. pågår för
 särskilda Rante att de kostnaderna vid inskutan-
 ifrån dessa Rante bör fördelas på de olika
 verksintressenterna; alldeles såsom vi alltid gjort
 med hvarje års slut. Det råder häriför ingen
 matparters gifvas betydligt ike allmest gynn-
 sin bref af den 10 Mars 1872 (se bilaga till) att de
 äro gynn inlämnade utlåt b. E. Grundt, be-
 kan i den sammanliga tillräde till följande af-
 gifna skriftliga intyg alldeles i möjlighet med af-
 den åberopa tillräde inuutskilnaden att med de noter

erkännande derför: Hvad en afven åberopaer ge-
ten vidkommer, så innehåller dessamma enligt
ordalydelsen en erkännande af att vi af Bergman
Hummel & Co emottagit konto kuranter afven af
med dem hafda ombytta under de år, gittat af-
set, slutande alla dessa kontokuranter med sin-
nämnde salden af till last o. så man betänker
att uti de af lunnade kontokuranterna i en en-
da samma upptagits "netto af Båtskärs när för-
säljningsräkningar; vidare att vi af till först lång
eftersåt för emottaga tillika försäljningsräkningar,
na haeri försäljningskontanterna aldrig varit
specifierade att hvilka aldrig afsläppts af några
verificator; samt slutligen att vi således ikke varit i
hufvudet att för gittensernas utförande genomgå
att ännu mindre granke att med verificator för
för försäljningsräkningarna, finnes man län-
ta gittensernas hafva afseende inderst i kontokur-
tenternas salda, samt att såra erkännanden ha ut-
innan lunnade under den förutsättning att de
framman af Båtskärs när tillverkning verkligen af-
ginge till af matparterna uppgifna belopp, men
att gittenserna dermed ikke innehålla något er-
kännande förbruk af Bergman Hummel & Co
verkställda försäljningar af Båtskärs när till-
verkning; Att protesten vi förty för att betän-
daste emot att dessa såra erkännanden gifvas
en vidsträcktare tolkning än deras ordalydelse

vid händelse gifvas; Det anse vi att hafva så myg-
ket Storre anledning till denna protest, som man
vid jämförelse, mellan dessa af de af oss till
Bergman Hummel & Co lunnade gittensernas
för åren 1871 och 1872 märkes en i öganen fallande
skillnad ity numligen att försen: "Att gittensernas
härigenom till alla delar nämnde kontokurant,
hvilken förs ingår uti de sistnämnda gittenserna,
är utelämnad från de, som röra åren 1873-1875,
hvilket utelämnande ingående skulle utan afse-
Men förutsatt att gittensernas emot sist betri-
dande skulle anses innehålla afven erkännande
af försäljningsräkningarnas riktighet, så tror
vi dock, när Bergman Hummel & Co ikke em-
nat förty, att de härigenom skulle hafva försett
att några till dessa räkningar härmed verifika-
ter, ikke kunna bortrönas, att vi utförd att
dessa erkännanden i god tro att under förut-
sättning att såra matparten att med intressen-
för förfarit för en i alls årligt att redbet så.
Och tro vi med säkerhet att en sligt erkännande
som af oss uthandigats i följd af lidenes kä-
nedom af verkliga förhållandet, ikke kan betyga
af rättighet att en, så vi blifvit underkunniga
om, att försäljningsräkningarna delvis äro of-
sigtligen gjorda oriktiga, samt att såra ma-
parten således vid handhafvandet af att dem em-
beträdda försäljningsaffdyget härigenom för

te så, som du af mid stamplæs som bræte, gør
sine anspråk på ersättning for den forløst, vi
derigennem lidit, gællende, aaktende tilføje
brætte såsom minne preskiberte ikke kan
komme under påsejning
Hvis dakt hermed hør som heret, så gælder
der dakt såsom en abstridit fæklum at
vi ikke du sine matpartier lemmet noget godkæn-
nende af 1846 års forsaljningsrækning eller kan
to karant. Bergman Hummel & Co. have vis-
serlig på så afen framhælt, påstå at afen
denne forsaljningsrækning, har de betragtes så-
som af af godkendt, imiden den mere udfærdiget
vi aldeles skæbende så af efter som ma gælder
som de forsaljende års rækkinger, so ikke
uligt matpartierne som enander blifv af af
godkende, men dette påstås synes af mere
så absurd, at noget bemænde af det samme
ikke er af mindre, utan någe vi haffes, at an-
gat tofødsoml rørende når besog en her, at klen-
den 1846 års forsaljningsrækkinger ikke er
kan ifrågakomme.

Efter at nu haffes udelagt matpartierne
mærkingen rørende når kærsmål i des her-
het, afværgi vi den bemænde af des inkert, som
hænge sig til de skilje stæmmingspunkter
hvor for sig. Påminde haffes Bergman Hum-
mel & Co. framhælt, at de for Råtkørsnæs

Hier rækkinger betragtes forsaljningsrækkenderne på
aldeles enahende så, som for alle øfrige af den
forlagde verk; At du de uligt forsaljningskontrak-
tet varit du så sådant betragtingen så be-
gæde.

Førløpskontrakten imidlertid nemlig i des
2te at Bergman Hummel & Co. realiserer Råtkørs-
næs hier rækkinger "med tilgænsjættelse af to præsent
"provision, foruden du agenter betale provision
"mer, samt ersättning for deres af egne sædvanlige
"forsaljningsomkostnader." Af de deri forikomm-
ende ordet "sædvanlige" anse sig Bergman Hum-
mel & Co. således mere berettigede at under-
rubric forsaljningskontrakterne påføje af hvilke
summen som heret, som de blæve når sig haffes
påføjet øfrige kommer samme provisioner. Af
ordalydelsen i kontrakten fremgår dakt uligt
når udfærdiget, at matpartierne igde for re-
livering af Råtkørsnæs hier rækkinger tilgæns-
jætte:

1te To præsent forsaljningsprovision.

2te Alt hvad de du agenter altid i provisioner.

3te Alt hvad de du agenter erlagt i ersättning for
desse i af for forsaljningen haffes kontrakter af

4te Ersättning for de omkostnader som de giff-
er ud på for forsaljningen i skæbende såsom

post & telegram poster af kontrakter.

Af afværgende poster, så uligt i det for

B

är så sakar, den uti första punkten nämnda pro-
visionen afseend på utgående matparternas enskilda
ersättning, hvar emot de under punkterna
2, 3 och 4 nämnda, att döma af i kontraktet för-
kommande ord "betalande" och "ersättning för för-
säljningskostnader", hvar betraktas såsom för-
gjörda dels för Bergman Hummel & Co utgående
sin agenter, dels för andra af försäljningen höfande
de utgifter, hvar emot någon gästgärdslig och för-
gerad extra vinst utöfver den betingade provisio-
nen inte blifvit genom förälskontraktet mat-
parterna tillerkänd.

At liksom oöfver såsom de under punkterna 2,
3 och 4 upptagna parterna således tillerkända Berg-
man Hummel & Co såsom gästgärdslig för verk-
liga utlägg, följer häraf såväl, att dessa partier
inte kunnat, enligt kontraktet, påföras till höj-
re belopp, än utlaggen i verkligheten varit
och att dessamma således inte heller kunnat
beräknas i något annat prisutslag, enär utlägg-
en kunnat vara i anseende till grad.
Häraf följer äfven vidare, att dessa partier erin-
dliga börd med behöriga verifikater styr-
kas, ty huru skulle man kunna göra anspråk
på ersättning för en, för annan person gjord
betalning, utan att först visa, att betalningen
verkligen blifvit gjord. Emellertid hafva Berg-
man Hummel & Co uti snällige ifrågasättande

försäljningsräkningar, upplagt agenternas provision af
den kallad "accept och försäljningsprovision" till $5\frac{1}{2}$ och $4\frac{1}{2}$
procent af försäljningsräkningens brutta belopp, samt
dessutom först särskildt agenternas försäljningskost-
nader, utan att med någon gränslin tycker att dessa
anaturligt dröga provisioner och ankostnader blif-
vit i verkligheten till agenterna utbetalda; och, om
enligt hvad vi numera hafva af bekant, försälj-
ningsprovisionen till agenter pågår utgående 3%
af försäljningens netto belopp, hafva Bergman
Hummel & Co således givna att i räkningarna
upplaga verkständer betalningar till betydligt
högre belopp, än de i verkligheten utgjort,
försäkrat sig en inkomst utom den betingade
de försäljningsprovisionen; samt derigenom
inte allernast brutit emot kontraktet, utan af-
ven abstrahera undanblifvit af, en af öfverliggande
fickammars audit af försäljningsbeloppet.

Bergman Hummel & Co hafva i sinnet
frästa "att de aldrig hafva uppfört den till utslän-
"da agenter utgående provisioner till högre be-
"lopp än de verkligen utbetalat". Men förhållan-
det ser sådant, hvad som då för dem betingar att
att, liksom Herr Lönström vid kongen är utslä-
gjort, förste af agenternas räkningar att de
de skulle säkerligen inte heller vara mat-
partier så hvar emot någon att göra, samt
inte heller vara guld, Men som dessa frästa,

hvilket ju ikke innebærer noget andet end, at de
virkelige til udlånede og under udbetale de sum-
mer, hvilke de i försäljningsvækingarna upptä-
gits, ikke blifvit på minsta sätt styrt, beträda
vi detsamma riktighet i alla, samt upprepade
under första stämningssammankomsten utkan-
de, samt att vi ytterligare vilja påpeka, att
vi frångå detta vårt utkrav, så snart våra for-
der genom förtäring af behöriga gällande sty-
cken riktigheten af dessa våra påförlingar

Beträffande vårt andra påstående i stämning-
en, hafva matematerna erkänt att de i försälj-
ningsvækingarna tillräckligt sig provision
i räkningens brutto belopp och inte i netto
belopp, men uppgjifvit sig anse detta fullt rik-
tigt. Att detta sätt för provisionsberäkning vi-
de är riktigt framgår tydligen af de sålde
ett sådant beräkningsvår skulle medföra, om
man verkligen förutsätter, att försäljaren, som
omhändertäcker en försäljning, som uttryckt
med en mycket lastigt bemärkt, som inte hin-
drade honom från att genom något sätt
afslut med udlånade og under upptäga försäljning.
Parist till en högt belopp, hvilket sedan kunde
utjämna genom på förhand afslutade och att,
hvarigenom brutto beloppet af försäljningspro-
vit kunde uppskrivas så högt, att försäljningspro-
visionen, beräknad på brutto beloppet, kom

me att uppfylla till att med hela nettobeloppet
för varan. Vi beträda därför riktigheten af våra
matrarters berättningar utkrav sågt, att vilja
samma bevis för att Bergman Hummel & Co., de
de själva varit de betalare, haft en annan å-
sigt, äfven som att de af Bergman Hummel &
Co. förbrude att af dem försäl beqvämde be-
räknings sättet inte är värdigt öfverföra dess
egna bilagor nr 9, 25 d och 25e, uti hvilka alla
tydligt står "fri" præsents Commission i res-
pektive netto beloppet.

Wid bemärande af vårt yrkande i stämning-
ens tredje punkt, hafva matematerna inte haft
annat än anförä så att de beträda ett afseende
i att af Stadsmäkter Segerström utfärdade in-
tyget; Men som en sådant beträdnade icke kan
tillräcknas ringaste betydelse gent emot en af
offentlig auktoritet utkänsligt intyg, såsom
vi af hafva fullt anledning upprepa vårt kerr-
mål äfven i denna punkt.

Att fjärde punkten af vårt kerrmål hafva
vi framhållit hvarann Bergman, Hummel &
Co. för vis stycken under år 1844 från Råtekens.
vad stoffar trävarulaster att en försäljning
räkning upptägit en pris, som med cirka 2 & 1/2
lång för detta standard underligg de underfö-
ma är att försäljningens tilläggat erhållare
Pårand dessa trävarulaster hafva Berg.

C

man Hummel & Co under denna sällgång ike
kunna någon upplysning utän hafva de under
under öfverpröfning af ossa här afseu omordade
gotten, påstått att denna tviste fråga allvarende
blifvit reglerad. då vi emellertid hafva an-
ledning att förmoda att ossa motparter, om
samma tillförene, framkamma med den
uppgiften, att dessa laster blifvit af dem för-
sälde redan under år 1873 hafva vi, oaktadt
att ovedersägligen tillkommer ossa motpar-
ter, att i behörig ordning styrka uppgifternas
riktighet, träte oss på förhand bora framhålla
vägen stilt, sam ike allena tala emot, utan
äfsen obestridligen vidräläggas uppgifternas sam-
ningentlighet, nemligen:

1° Att vi uti en till Bergman Hummel & Co
lämnad uppgift till försäljning från Rättskors-
nas under år 1873 uppgifvit 1258 Standards trä-
varer.

2° Att på sådant tynges af Bergman Hummel & Co
bilaga Nr 18 under år 1873 från Rättskorsnas
Skiffars 1396 Standards, således 135 Standarder till
äfsen att af den försäljning uppgifvas för-
tut.

3° Att Bergman Hummel & Co gifva uti
Skiffars af den 23 april 1874 kunnat tran-
sumt vid såvante sammanträde till Rätts-
korernas erkänna att de äfsen i år (således

1874) varit lyckliga att i rätt tid hafva försatt Rät-
tskorsnas tillverkning till höga priser endast en
par hundra Standarder äro ännu i marknad.

4° Att ifrågasvarande Otis bester utgjorde tillho-
pa 788:913 Pct. Standarder af således omkring 80% af
en års tillverkning från Rättskorsnas de nämni-
ga års.

5° Att, då man till dessa 788 Stand., lägger de förhan-
da Standarder af 1874 års tillverkning, som inlöst afseu
öfverpröfning Skiffars oss i marknad den 23
april 1874, återstår endast en obetydligt af sam-
ma års tillverkning, hvilket Bergman Hum-
mel & Co uppgifva sig hafva sått i rätt tid af
till höga priser.

6° Att vid Skiffarstidens slut 1873 äro ossa mot-
parters lastplatser Karlsborg, gavelig och ike o-
betydlig mängd, försald, men ike under året af-
handlade trävarer af deras eget lager.

7° Att samtliga fortyg, som hollas bester em i fråga, em-
ligt Skiffars uppgifter, voro befraktade att lasta vid
Karlsborg men blifva af motparternas angifvor bekräfvade
till Rättskorsnas en väglande af omkring 3 mil, af hvilken em-
ständighet framgår, huruvida de år 1873 försald, de,
men ä motparternas lastplatser Karlsborg, gaveligast
trävarer af Bergman Hummel & Co eget lager, för-
följande är Skiffars från Rättskorsnas.

8° Att Bergman Hummel & Co äfsen gifva gifvit
af en erkännande af så priser för ifrågasvarande

de laster i virkligheten varit högre, än de i försäljningsräkningen upptaget, emellertid efteråt eller på vintern 1845 i räkningen tillagt för fjälsälda laster tillägget 650 t, hvilket i sista myntet motsvarar Kr 11,400.

Så vi nu ike allena bemöte alla anmärkningarna af inkast, som af våra motpartier blifvit gjorda emellertid våra stämmingsföretänden, utan äfven framställa fullständigt bevisning rörande samtliga de poster, som af våra motpartier bestridas, för vi härmed med upprepande af hvad vi förut anför, begära att Borgman Hummel & Co ä. läggas till af utgifna ike allena enligt här förut inkom af att Rätten inkomnade till särskilda räkningar utbetalade 34,190 Kronor och 88 öre jämte sex procent ränta därefter från den 31 December 1840, utan äfven, - då Borgman Hummel & Co genom sin skuld, hvar på de handlade den med andra tredje realisering af Rättskärnsas tillverkning i be- traktlig grad brutit emot Kontraktet af den 30 December 1841 "afrenskommelsen och bestat" att vi se dess skuldsättningssumma af 10,000 Kronor, till hvars utgifnaden de på grund af bestämmanden som drom att sagde Kontraktet gjort sig förfallna.

Såväl som för vi, under särskilda af oss vid sedvarte sammanträderna till Rätten inkomnade till- gärd 29, 30, 31 och 32 blifvit intagna i protokol-

llet anmärkade att förty ike kunna utan sär- sigt i upfinnas, vidfogas sagde bilagor med öfver- sam anhängan till desamma mätte i protokollet ä. nya intagas, försedda med ålitenheten min red.

Nederkalix den 24 September 1843.

Borgman, Swanberg & Co."

"Fyllägg

Efter att afseende andragande undertecknats, haf- va vi den 30 oktober intillt i genom Herr J. Sjö- ström till Herrar Borgman Hummel & Co emot vår skuld till dem ytterligare intillt 35,000 Kronor, och hafva vi jemväl gjort anspråk på att af dem åter- bekomma den af oss den 31 December 1841 utförda- de, att vår andel af Rättskärnsas Ångsig af Rätt- humman intilltande skuldsedd i 40,000 Kronor jämte ränta, hvilken skuldsedd Herrar Borgman Hummel & Co inkomnade såsom hypotek för dens- kas af egda fordran, dock hafva Herrar Borgman Hummel & Co ike låtit förmå sig, att den- samma återkomma. Och för vi förty anhänga till Herras Rätten mätte att mätte afseende till- afseende omständigheter i beaktande samt ike allena tillgärderna af sagde betelning på skulden utan äfven lägga våra mot- partier att till att återställa inkomnade skuld- sedel. Nederkalix den 16 Januari 1844.

Borgman, Swanberg & Co" jem- te därefter återkomna nummer för Rättskärnsas af-

skrifte af forat de Batten isom bilager in-
ne handlingar, si lydande:

"Bil nr 29a."

"Afskrift. Att under åren 1877-1881 blifvit för Ångaren
"Kils Sture" använt 20 å 30 famnar gammal af silvis
mycket ratten kartoul från Bado humman, samt
att att det brände som dessutom för använde an-
gåse användts utslutande utgjorts af Hjinte
bakared, hosaf den ärliga åtgången ad höjst
se hundre /600/ famnar att varder hörmad för be-
gåran intygadt under edlig förpligtelse.
Givet kalix den 1 April 1883. Carl Olaf Nyman
Befälhafvare å "Kils Sture"

Wittna på en gång närvarande. Fredr.
Lanberg Joh Aug. Johansson.

Vidimeras:

Med Tugman Aug Lanberg."

"Bil nr 32."

"Afskrift. Till Herr J. Salström eller ordres upp-
läter att bortarskendera för härmed, den un-
der mite humman lydande Katariken med
angifvande Händelser att utvar för om
te sidor om viken för en ärligt arrande
af Tuntis /10/ Kranor, att af Herr J. Sal-
ström efter godfinnande användas för för-
varing af upplag af Hjilkar & sparrar samt
annat virke. Detta arrande kontrakt gä-
lar så länge Herr Salström betalar de här

afvan bestående ärliga arrand. För den skada som
virket skulle göra på den lilla ångkraften beligen längh
in i viken utlägger Herr Salström särskild ersättning
beräknad efter en värde af tio Kranor för Skindrum.

Sålunda afvankam ut försäknas. Skedskatix den
30 Maj 1883. Johau Bergström bän arke. Godkännes.
Joh. Salström. Wittna Wils Fredrik Nilsson. Råtes-
ligen afskrifvit betygga. Fredr. Lanberg Elid Tug-
man.

Vidimeras:

Med Tugman Aug Lanberg."

"Bil nr 34."

"Afskrift. Underutsknad som varit anställd hos Herr
Bergbom, Lanberg & Co hela tiden från att mid 1877
års början att ännu innehar samma anställning
för härmed under edligt intygga att så snart
några reparationer af Ångaren "Kils Sture" för-
kam ut her derför särskildt kants på möjli-
gast uppräuna såu förts afvör såu ut upford-
liga materialier som arbetokostnader att her
ingenting deraf någon sin draktat de till Bistads-
nas Ångsigs affär härmed kostnader, hosau
Joh Salund härmed för intygga att ångbiter
"Kils Sture" då något af verkets tillbehörigheter för
dessa ena använt, her den betraktats på
samma såu som med något her eljest sålto till
främmande personer. Skedskatix den 30
Mars 1883. Fredr. Lanberg.

Öfranstämmer intyg utteordas af underskrif.

Ca

med sam under samma tid äfven varit anställd
hos Bergman, Swanberg & Co., men som jag ej all-
tid varit vid Råtskärsnäs under de tiden
när Hare separerats kan jag ej säga annat för
min del än att jag i Bergman Swanbergs Kan-
tos samt Hares Kontos äro debiterade enligt vid
Råtskärsnäs gjorda noteringar. Uuder Kalix den
30 Mars 1883 Albert Johansson.

Vidimeras:

Eil Fjerman Aug Swanberg."

"Bil N: 56."

Afskrift. Understuckande på härmed under eds följande
intyga: att de skogsskiften som Herrar Bergman
Swanberg & Co. inköpt vid Nattjärvi före 1878
äro torjån, alla äro belägna på sådana stök-
ter, som icke tillhöra Långis äfrens flod om-
råde, men tillfälg deraf, att Nattjärvi, vatten-
ten drag är otjänligt för flätning af den skuff-
ning färdigbilade virke, så såddes under
afren angifva tid, en del till sparrar bilade från
från dessa skiften till Långis af nedan försk-
jorss lag, ehuru kringsskattningen till följe
af motbakter och lång körväg derigenom blif-
mycket dyrare än om samma virke blif-
vit frankört till Nattjärvi vattendrag som
historiskt är dessa trakters naturliga flöt-
led, emell kringssögen till detta vattendrag
äro äro mera än cirken skiften så lång som

den Långis vattendrag.

Uuder Kalix den 6 April 1883.

Anten Nilsson, Nils Fr.

drik Nilsson

Witna Fredr. Swanberg Carl Olaf Nyman.

Vidimeras

Eil Fjerman Aug Swanberg," af hvilka
handlingar, med parternas ansesidiga beif-
vande, en indast upplästes "Tillägget" i afren-
intyga anförande.

Fjerman besträdd riktigheten af de i be-
da tillägg förklarade uppgifter, derpå sig-
nan förbedde denna afskrift.

Afskrift.

" Sedan J. Silström till Fjerman, Hummel
& Co. en utfördat sin revars i K: 35,000 -- att
jämte 6% årlig ränta & 10 räntetillägg in-
friar invar nästa års slut, så gott som vi,
Fjerman, Hummel & Co. härmed den afre-
talning hos 35,000 Kronor, som J. Silström
enligt "Tillägget till kontraktet" af den 18 Januari
dessa år varit skyldig att i afräkning i Berg-
man, Swanberg & Co. ålora skuld till Fjerman
Hummel & Co. verkställa.

Stockholm den 30 oktober 1883.

Fjerman, Hummel & Co.

Witna:

G. E. Wrams Joha Wrams.

På afskriftet intyga:

Och Tugman (Sug Svanborg)", som lades
af af Tugman erkändes nog hafva sin rik-
tighet, under undersökan datt, att den i "Hög-
get" anförmlade intäkning i Tugmans
Krona, som af den mid-gafs innehafvers af
balaget Tugman, Hummel et Cie, län-
nats såsom hypothek för Balagets fordran
i allmähets af balaget Tugman, Svanborg
et Cie, men ikke specielt för den äldre for-
dran, hvar afbetalning genom J. Pål-
dram gjöts enligt vittat ifråga.

Tugman återupade häremot or den
lydelserne i de af balaget Tugman, Svan-
borg et kompani afgifna vittan i undersök-
tens kantzuranter för år 1842 af följande
de är.

Med Tugmans begäran om uppsök
med mätet gjordes i någon insändning,
att de något vittare ikke förekom att
antuknad, meddelade följande

Bestut.

Med biföl till balagets Tugman, Hum-
mel et kompani derann framställda be-
gäran efterkommas mätet till den 26^{de}
Juni af nämnda lanttima Wän-
ling, med tingslaget, de parterne, vid
förut stadgad påfärd, skola tillstådes.

Kamma, beredde att sin lalan stulligen
utföra, hvarvid, derest skriftliga anföran-
den för Kamma, parterne deri böra klart
att tydligt hälla sig till sakt, utan att fö-
retal att ansvær.

Ne att dag som af an
På Håradets Rätters rågor.
H. J. K. named.

Utdrag af Serskild. dom-
bok, hållen af lagtima Wiv-
ter Tinget med Nederkal-
tingslag uti Tinghuset i Kyr-
kostaden den 26te juni 1884.

§ 9.

S. S. Förtogs till fortsatte handläggning det under
§ 8 uti Rättens serskilda dombok för den 14de jul-
litne Januari antyckande mål dels emellan
handelsbolaget under firma Bergman, Hummel
& kompani, Kåreunde, och handelsbolaget un-
der firma Bergman, Trauborg & kompani jämte
Johan Pålström, och dels emellan det Jodua-
se bolaget, Kåreunde, och det förra bolaget, Trau-
de, angående fordringsanspråk; Och inställde
sig härvid, i bolagets Bergman Hummel & kom-
pani vägnar, delägarna i detsamma Grosshand-
laren och Riddaren J. S. Bergman personligen;
ätfärd och i sättegångens biträdd af vice Kam-
salar Johan Bergman, samt, i bolagets Berg-
man Trauborg & kompani vägnar, delägarna i
detsamma Carl Bergman, biträdd af vice Råd-
hufvuden Vilh. Fugman, som fortfarande förde
Johan Pålströms talan.

Bergman intemnade, jämte protokollerna
i målet, trämma till lydande skriftliga anför-
anden

”Således håller Rättens Råd!”

Lösen 47.50

St. ph. 141.50

Den 10de Mars

Sol indelning

Wien Bergman Trauborg 26te

Da vi nu stå framför offentlig auktion Herr
Bergbom Svanberg & Co. andraganden till Högsta Rätten
sammanträdna, i minne den 10 Januari 1883 och
följande dagar, än och den 14 Januari 1884, haf-
va vi, för att till mågan del begränsa omfattningen af
vårt bemäntande, ansett oss, i det vi följa ordningen
af vår stämningssamtalen, böra under hvarje be-
skild punkt afsluta de inkast, som syfta till
sakens fullständiga utredning lämpliga bemänt-
ande inkast som nu hafva förkommit i den ma-
der andra af Parandernas sedvaste inlagor.

1^{sta} punkten af vår stämning innehåller yrkande
på att, i minne af Bergbom Svanberg & Co., än och
af J. Palmström, erhålla redovisningar:

a) af alla i underas namn från Rättshänsnäs
bedrifna skiffringar af kuggat eller hand-
lagade virke;

b) af Rättshänsnäs skiffringar i be-
stämde delar.

af dessa yrkanden har Högsta Rätten seder-
när genom domstol, under den 10 Januari 1883, gifvit
ut att den sedvare delen af vårt yrkande af-
dömt Bergbom Svanberg & Co. att till oss aflevera
fullständiga redovisningar, och under J.
Palmström, autogtliga endast genom att, kort
före sagda domstol afkunnande, vid rättens
tillfälle aflevera till oss den redovisning
som dithän förhålls till oss, till oss

de förhållanden från Rättens sida

Hvad åter den förra delen af vårt yrkande betrif-
far, bemäntade Rätten detta beaktande på förman-
lets slutliga bedömning i sin helhet, dess mer
som vår rätt till redovisning i detta stycke
vare beroende för vårt kraf genom vår till
Rättens inkommande, sättnings, enligt stämningens
7de punkt, hvilade vi således, vid denna punkts
behandling, hafva att till frågan återkomma.

2^{dra} punkten i vår stämning innehåller yrkan-
de på att få utdömda till så kallade vinst-
beloppet å 1872 års skiffringar, utgörande
Kr. 19,137:31 eller med tillagd ränta till den 31 dec.
1873 Kr. 19,865:34, som Paranderna underständigt
vägrat att afge.

Hvad först de af Paranderna förmenade
3de afvrenskamningsanbudet betriffr, har ingen
de förstå sig hafva något sig vara berättiga-
de att komma i åtaljande af förman-
de tillräkning för 1872 års skiffringar, så att
istället sådana afvrenskamningsanbud i verk-
ligheten accidens ike.

Förmenade afvrenskamningsanbudet är till
enkelt en abstrakt uppgift af Paranderna,
som af oss bestrides, såsom saknande hvar-
je betydelse; således den uppgiften sakna
liken i detta stycke, till sin betydelse, ike
lika med Kr. 19,865:34 utan lika med nåt.

Ensom enta afvrenskam mellan N:o 2 utgöras
utaf vår d. Hummels, icke vår firmas, bref
af den 10 Dec. 1876, som till Soarander ut gädd.
Kännande medföde uppställte kontrakt för
parorad 1873 års tiiöörking ~

Första hälften af detta bref förkommer
säsom Soaranderens allegat till i protokolls
libellen af den 10 Januari 1883 och sednare häl-
ften säsom vårt allegat N:o 1 i protokolls libellen
af 9 April 1883.

Redan den af Soaranderne citerade delen
af blyfret angifver i sin första mening, att de
har till uppgift att afläsnita frågan om tiiöörk-
ningen.

I den sednare delen återkallas medföljande
"Kontrakt i 2de exemplar, alldeles lika med fjäl-
"äret i öfrigt, men med en visentlig prisskillnad
"m. m."

Det öfriga af brefet innehåller uttryck af god-
vilja till Hummels på Soaranderens önskiingar
om tiiöörking; men en god vilja, som Soar-
anderne i förstora delar ville göra, säsom till
föranke förbindelser afse på Soaranderens
sida.

Någon villkorlig till siffran betänkt tiiöör-
ning förkommer alldeles icke, hvarken af
tal till Kr 3000, q kallas af något annat tal,
hvaran Soaranderens påföring af Kr 3000 åter

ger en dras Helt, som inför vårt bestående
har, liksom den första påföringen, betydelsen
af helt.

Men detta bref innehåller ännu något, som,
tycks det oss, just icke är egadt till styrka
betydelsen af Soaranderens förmenta afvrensk-
kam mellan N:o 1.

Der antas nunnigen Soarander ut fram-
ställning säsom gällande någon tiiöörking i
förlopfne års kontraktpriser.

Har en positiv afvrenskam mellan om tii-
öörking af Kr 1172:67 förut, separat, varit tillfäst,
skulle utan tvifvel, för hvarande af uttryckets
karakterist, vår Hummels svar hafva inne-
hållit, att fråga gälde om en ytterligare tii-
öörking i förlopfne års hvarans eller något
dylikt.

I stället behandlas en skönjbarligen alldeles
nytt förslag om att för en generell tiiöörking i
1872 års - icke hvarans - utan "kontrakt priser".

Förmentat afvrenskam mellan N:o 2 och till
vårt-bref, Soaranderens All. N:o 2 och vårt All. 1°
af samma väntan som till förjämde, som
Soaranderne genom att talke till, har de
behåga, på till en villkorlig medgifran-
de, gällande för Kr 7968:67; men hvilket, in-
för äre bestående har, liksom till öfriga,
betydelsen af helt.

Talet godkännande af de upptäckta vilko-
ren i sin helhet följde från Svandernes sida
och utgör någon vidare konfirmation af firman
och utan ensidigt godkännande upptäcks
de något, som kan kallas för afsvenskan med
se den kontrakt-

I stället för vårt godkände på de kontrakt
på tillverkningen, svarades oss enligt vårt Allm.
gät den 5. protokollens bilagan af 10 jan. 1873, ge-
nom Svandernes brev af den 23 januari 1873
om "vi (Svanderne), auktligen emna afvika
"lita inkommande års tillverkning till något
"bestämt pris" hvilken åtgärd Svanderne
en sista skrift uttalar.

Och någon af firmans ingående förpliktelse
hvarken vilkorlig eller avilkorlig, är inte
minsta men genom den ena belagsmanens
brev konstaterad. Om firmans gerna god be-
dret är hörd, som afvika med befräktad inne-
håll enligt vår mening, godkänner den därför
ingående de tydningar, som Svanderne
deras vilja gifva, utan bestämd den full-
ständigt, såsom hvar som helst, utan betyg-
delse för oss eller vårt handelsbalans.

Att man i kontrakt i Kells, Vi Hufvud-
mannens från oss, innan Svandernes kontrakt
till om 1873 års tillverkning var underkastad
mat, provisionen i våra böcker noterades

den af Svanderne, af förutan, Kalkylerade
summan af Kr. 12137.31 eller någon annan sum-
ma var användigt; men god ingenting till skän
af förklarligt, då man väl i kunde ifrågasätta,
om Svandernes åtgärd att följande förslag sken.
Traktats bestämmelser var allvarligen menad,
då Svanderne derigenom jingo miste om
hvarje tillverkning å 1872 års tillverkning af den
sum, enligt förslagskontraktets bestämmelser,
gjorde sig, enligt vårt förmanande, förfallne till
vite af Kr 10000.

Hi sade nyss om den provisionella noteringen
i våra böcker af den kalkylerade summan, med
eller utan vår utskrift tillkomma, inte har nå-
gon betydelse vis-å-vis Svanderne eller för
den någon sate till densamma, emedan ett-
ta är en notering, som anger att det inte
någon förmanande.

Hi, ena naturligen lika sate om provisionen
antagna en summa i Svandernes kredit,
då sedan åtgärd af af förhållandena som
leverad, som om ur deras debet på sate af
vis, afföra hela vår, har den egentl. försvan
genom att utgifva den sate svarande af oss
att inte sate, då sådant sate af deras en-
kanamiskt säga tillverkning betingade, utan
att vår tillverkning till Svanderne såsom för-
drings egare derigenom; minsta man sub.

bals eller när väte att af Isarandorne utträffas
särskildan till så fulla belopp derigenom för-
minskas.

Isarandorne hafva således, genom alla sin-
ansåganden i detta stycke, ingenting bevisat
för att i 1873 års kontrakt för någon gästgö-
relse, utafnur hvad kontraktet bestämde, och
att de gäta den kontraktens enligt hqvinden fram-
går af förestädda handlingar och af detta y ha-
ler af Isarandorne bestridt.

Det är således hafva vi dermed bevisat.

2° genom två Rättern inlämnade förslag kontraktet
intaget i protokollsboken af den 14 Mars 1882 un-
der N:o 1, att vi, till tillverkning, "alltid hafva för-
"utträdessättet med i orten för dylikt tillverk-
"ning allmänna gångbara pris."

3° att vi upphat, att för 1873 komma i årtjugtanden
af denna väte, men att Isarandorne denna väte
af förrygret.

4° att ingen som helst af vårt handelskalas ingån-
gen afvrenskam i den med Isarandorne in-
gått eller af Isarandorne under denna väte
gång knunnat presenteras.

5° att ingen tröst om hvad som för 1873 sör-
gångse pris hindrade hvarans kontraktets aff-
görande, utan att detta hindrade för Isarandorne
nas katigariets sörjan att, för något vilkor
ingån för något som helst hvarans kontrakt

med oss.

Uppertligare hafva vi styrkt, att Isarandorne
icke gjort sig förtjente af den långt givande
efterlätnhet, hvarmed vi vid förvarande till-
fälle, och i allmänhet, bemöte dem.

Följande har bevisats:

1° dels genom vårt allegat N:o 161 i protokoll-
boken af den 14 Mars 1882 Rättskärnsens bevi-
sars berättelse afnär 1871 & 1872 års bokslut, hvil-
af framgår, att Isarandorne brutit fast i
de sekundära fordringar, som afnär upptäl-
des såsom vilkor för tillverkning i sågtillverk-
ningen; i ty fäse att de pålagt sågverks råd-
sen för densamma främmande utgifter såsom
hushållskostnader, skriftsarbetslöna och afnär
verks driftta förde in bokföring, som smärpliggjor
de kontrakt o. s. v.

dels genom Rättskärnsens telegram, vårt allegat
Lit. L uti protokollsboken af den 10 Maj 1883
samt Rättskärnsens svar vårt allegat N:o 1°, på
vårt Rättskärnsens bref, Allegat N:o 1°, både i proto-
kollsboken af 9 April 1883, hvaraf inhämtas,
att Isarandorne, i strid med både de bok-
slut af gjorde afvrenskam i den, undan-
dragen Rättskärnsens största delen af för-
delen af den beräknade förmånen afnär
genom att för 1873 tege för enklare del i vårt
af N:o 18000. att i hela den att hvad den

dermeda yde rum, hvortil de længe fræm
de at atterkomme.

Endt betrefor rimtbeløffets opftagende
i sin helhet i Saaranderne debet har at, så
har dette Møde, emedan alle vore amlyten,
de ma' an lufas vort Retskærsnæs delegare
eller Saaranderne enkelte, i denne sækning
inginge, at Saaranderne afom, atminstene
de første iren, luvade at gemensamt gæd-
te, både i deres enkelte skuld at i de for
Retskærsnæs de reorganisering ematlagne me-
del.

Från denna sækning lufas Saaranderne
hæft at i Retskærsnæs sækning opftage hæft
Retskærsnæs delegare vorde.

Samt gennem den utredning, som forekom-
mer, er visst, at rimtbeløffet har af Saaran-
derne afværføres i Retskærsnæs Rænskæ-
per, såfærd visserligen af sig sjelf, at Saaran-
derne af drabes af større del en hæl-
ten af beløffet, såsom vorende på halffar-
ten delegare i Retskærsnæs.

I øfrigt betrides de affgifter at første
enten af Saaranderne, som vorende den
ne sak af Saaranderne andragte, at som
ikke vilde forenial for særskild behandling
i denne at vore foregående indlæg, at
if af op gæskænts eller i øfrigt striden har

vare affgifter. Vi ærgre os på højeste
ten af vore stamning Retskærsnæs påføde
Hushælskastander.

At Saaranderne andragende til Hærs Rets-
ten i protokollobellen af den 9 April 1883 synes at
Saaranderne bøjede misstrøsta om hælberke-
ten at deras Rets for Retskærsnæs delegare på-
føde, hushælskastander, i så fæ at de har-
te at at, under Nr. 28 i samme libelle, ind-
kommit med sækning, hvortil de, for hæl-
je er fæn at med 1846, påføde hushælskastan-
der tilfødt karakteriserede dels såsom kast-
hælling for fræm af Saaranderne Saarbergs
læner, hvilke Saaranderne anvænte til skrif-
bitræden, dels såsom s.k. representation.

Men de nye kastmæner påføde ikke, så-
vidt vi kunne inde, saken sjelf.

At en arvar, som for vort i sin helhet atjor-
de for 2,000 om året, hvorefter hælten for vort del, ha-
de Saaranderne gennem forlagskontrakte, vort
Allygt Nr. 1 i libellen af den 14 Nov. 1882 påføde
sig til ansvarfuld skætsel af hele Retskærsnæs af-
fær, hvorefter færd af sig sjelf, så i kontrakte
anvænt ikke amnævnt, at Saaranderne yde
te at betride sine egne hushælskastander,
v at aflæse sine egne skrifbitræden samt
den kasthælling;

Se så sjelfre representation sin værdighed, så at om

gäta.
Förslagskontraktet bestämmer en sår förbin-
delse att förlägga Båtskärnsås, då nämnda
sig att realisera det tillverkning, ha varit
Parandorne äga skattorna af affären; således,
att när de yttre arbetena som kantars arbetena
hvilka de egde att fin emellan, fördela, och
den behöfve. Aflämnung och kassan i en
ett skriftligt biträda kunde visserligen in-
te, för att lag, och kassan i en.

Oftvinskammelsen ingick af oss med tre
ne unge män, hvilka uppgift var att person-
ligen utföra arbetet och inte att uppträda som
gätnar.

Båtskärnsås affärer fingo sin stora om-
sättning derigenom att Bergsman Svanberg & Co.
båts mot ingångar förbindelser, missbruk
hade varit förtroende och använde sina penningar
för de omfattande enskilda affärer, som
gjorde, att summan för mångfaldiga hund-
tusentals kronor ut var dessa sattes i omlopp.

Genom den af Parandorne i enskilda inträk-
tens tryckning att den utsprungligen begärde
sade Båtskärns årosta affären inses att an-
vändningen till, att Parandorne kunna lämna
hög och engagera egen släktlingar.

Den affär Bergsman Svanberg & Co. sålde
för sina enskilda del, emellertid att lagra

vid Båtskärnsås bedräfva; har under säll-
gångens lopp visats hafva varit af den bety-
dnhet, att den del af Båtskärnsås affär, som
kom af trygghet, endast utgjorde en försum-
mande andel af den hela.

Så i. ex. redovisas att af, såsom delegare
i halfparten, år 1872, en vinst af Kr 3,086.50,
den Parandorne laga för sig i Kr 13,000/- se
allergat till i bibuden af den 10 Jan. 1880, 2de half-
ten utaf Kr 6,170.99 allergat N:167 och Kronor 3,086.
49, (i den mån, som den ej var fingerad), således till
Jarnmans Kr 14,086.49.

Genom att förföra Båtskärnsås delegare al-
la möjliga sorts ankastnader lyckades Parand-
orne uppdrifva tillverkningens kostnader, så
att dessa, enligt, i vår första inläge till Högst
Rätt, förklarade utredning, under re-
brik ankastnader, uppgått ända till Kr 51. för
Standard eller emellan 25 i 50 % mere än hvad
annanstäds sedvantigt.

Parandorne hafva således inte måttat
anföra något stöd för behållningen af deras
förföring af sina egna huskällor ankastnader,
men deremot hafva vi bevisat.

2de genom vårt afseende citerade allergat N:1, för-
slagskontraktet, att Parandorne hade en ha-
garantia till viss del och att de ha-
ken till ägg af huskällor ankastnader eller skif-

ansökan, för en ansökan om skatt af den
"hela afmätningen för skatten af aflastningen
af vår Bergman Hummel & Co andel i sag. till-
verkningen af blyckerne."

2: Genom vårt, afmätts för öfverprakt, alle-
gat N: 161, bevisans berättelsen, att anmärks-
ning offerts mot påföring af huskåns kostnader
af skrifvare biträden m.m.

3: Genom vårt, i libellen af den 14:de Jan. 1882, för-
Kammande allegat N: 17, att första året efter se-
dan förstånds anmärkningar blifvit för-
den år 1873, Lörandorne icke för året påfört
någon huskåns kostnader, men väl derför för-
följande åren, återupptagit denna påföring,
sedan de ansåu saken hafva fullt att ut-
minnet.

Äterstår nu af, så vidt vi kunna förstå, i
dessa stycke af annan bevisning än att sty-
ken de vårt utskrift N: 17 är riktigt, detta itag-
at Lörandorne i sin senaste inläga till Rätten
sidant bestridt.

Vi äro tydligen att kunna åttadkammern
denna bevisning, utan att behöfa äka denna
saktyg med något nytt, reparat verifiserat.

Lörandorne hafva nemligen gifvit drö-
git försorg om att, händ vi härnäst för an-
damlu behöfa, genom deras i libellen af
den 9 April 1883 inlägna bilaga N: 28, hvilken

heller "Tabla" af en förddning af Båtskörsnas
huskåns kostnader för år 1867-1881"

Att denna Tabla inkommit nemligen, att hus-
kånskostnaderna för 1867 utgjorde

1877	1325:85
1878	1488:75
1879	1281:84
1880	847:83
1881	949:78

vilket summa, så vidt våra ögon i beräkn-
utgåva precis dessa samma, som i vårt utskrift
N: 17 förklarade.

Härmed hade således af en bevisning
i detta stycke våra åttadkammern, om de afri-
ga siffrorna, förant andre omkostnader lit-
lar, äro korrekta eller icke, har sådant icke
något afgörande influans på den om ifrå-
gavarande stanningspunkten, hvarföre de sty-
ket användt bilagte handlingarna med bevisning
derom, dessutom som Huvud Rätten utan för-
vel torde, efter den seden åttad kammern bevis-
ningen, såsom större tillit till vårt påstående,
att de af oss angifna omkostnaderna äro efter
vårt förstånd rätteligen uträknade, utan afst-
at missliden, att till Lörandorne intimation
i motsatt syfte.

För äfrigt medgifva vi gerna, att hand-
sam af oss, såsom de mångfaldiga, om-
der alla måfoga kanti på skilda ställen,

förkammande, ärliga kostnader, afplagits en-
der den eller den kalumner; och tillämpan-
de af en annan princip för fördömningen, kan
de dela hänföres till en annan kalumner, och
der vi afplagit den.

Men slutsumman äro riktiga, och var-
helt när tillämplig och art för en visa,
vilka arkivera ankastnader Isaranderne
förstå en lätta på en enrättig så affär samt
en angifva karaktären af den ankastnader.
5te punkten af den Stämning angående utbetal-
landet af, Herr C. F. Åkerström förhållit och
såsom Rättshänses delyare håföret belopp
af Kr 500.

5te libellen af den 10 januari 1883 och följande
dager förkammande, en Isaranderne uppgifva
sig hafva till J. Pålström utbetalt ett belopp
af Kr 1000, samt de vara skyldiga en till Herr
C. Törnqvist och Herr C. F. Åkerström betala
halften af hvar deras.

Emedan de säunda gjorde utbetalningen, icke
till den till hvilka de förmänade sig hafva ut-
stätt en gemensam förbindelse af beloppet, och
han till en annan person, J. Pålström, måste
så ant viss vilken hafva orsakats dere, en Pål-
ström presenterat sig, samt innehafvare af den
en Isaranderne förbindelse af Kr 1000, samt
de en för deras skall andra gången återstättas af

Herr Åkerström

Isaranderne, Pålström, har i sin sida icke
heller hunnat säga, att han ju utaf den en
af förbindelsens egare, Herr Åkerström med
högst den en förbindelse skulle han icke hel-
ler skat bestämda det erkänna.

Men han i verkligheten måste hafva fått denna
förbindelse om hand, i tåmligen påtagligt,
innan han, enligt hvad utträtt är, till förbin-
delsens innehafvare, C. Törnqvist, afbetalt
halffparten af förbindelsens belopp med Kr 500.

Det af Isaranderne förbragta sejerskalat,
att en af delagarne i en firma skulle genom-
se uppträdande, hafva hindrat liquidens reg-
lerande, har ingen betydelse in för när be-
stämda, en uppläpade, yrkande, att beloppet
had till Herr C. F. Åkerström, jämte rente af 6%
och högst sant högst, hvar vi gifva genom
Isaranderne påföring och betalt af fördrägligen
utbetalas, och gent iför sidan utbetalning en
för stet, eller äkn en Harid Ratten idåmer Is-
anderne de högst, by bestämda, for falska re-
kenskaper jämte skyldighet att stör till Rät-
shänses delyare de riktigt påföra beloppet.
Det 5te bevisar en Törnqvist hunnat iför deras.
lande förbindelse till Pålström.
5te punkten af Stämningen angående förlusten
af "Sylinas" skall bet Kr 1,100 med förkamman-

B

de ränta.

Gunnar vort allmogt Lm. O. förklarande sed
nare seden, förklarande i libellen af den
10 jan. 1883, afgående är der intagna framman-
for, intyg af Fiskeriet A. Bräuberg och Klempe-
ren O. F. Taube och J. A. Taube, är stycket:

1: de Långskärsne från Karlsbergs häraden lade
plats är 1879 utskilt till län 100 stycken Hårre-
ker, mätande 3536 Kubikfat eller öfver 25 Kubik-
fat afbrukad för stycke, är 1880 ytterligare 150
stycken, mätande 4818 Kubikfat eller cirka 32 Kub-
fat för stycke, hvaribland inga sekunda hjelkar.

2: de "Borgarn Svandberg" af den 31 Augusti 1881
"tillställt" 325 stycken hjelkar, mätande 5048 Kubik-
fat eller cirka 15 Kubikfat för stycke och således som
"hjelkar" hvaraf 10 st sekunda eller dåliga hjelkar.

3: de "är 1881, vid skiffet Gefins ankomst, hade
Borgarn Svandberg af: inte återställt förnämnda
de storkjelkar.

4: "och som "Gefins" lastningsordres lydde på att
"dessa hjelkar och deraf för öfrigt jämföras med
"dij Långsne för lastplatsen, kunde inte skiffet
"Gefins" lastas i enlighet med ordren.

5: de "de små hjelkar om 325 stycken, hvilka de
"handarne levererat, som dertill fullständigt
"användbara".

Gunnar vort allmogt Lm O, förklarande
de i libellen af den 10 Januari 1883, är vidare

vardit stycket.

6: de "Borgarn Svandberg" af: hjelkar som genom
Herr Joh. Sjöström åtskilliga gånger har inty-
gets undertryckare A. Bräuberg och O. F. Tils-
gård framställning om om möjligt söka reda
af forutan de hjelkar, som de i sin sekunda-
mit från den grund, att de omöjligt ännu kunde
de de af Herrar Borgarn Svandberg och O. F. Tils-
gård hjelkarne återställa.

Gunnar vittnesförhör, angående "Gefins" last-
ning, med vittnena O. F. Taube och J. A. Taube,
återgifna i libellen af den 9 April 1883 och Gunnar
de till intyggen, bilagarna Lm O. och O. görda
föresätt, är en vidare stycket.

7: de "är 1881, då "Gefins" skatet laste, af Borgarn
Svandberg af: ännu inte återställt de 1876 på
sären länste, Hårre hjelkarne, hvilka dertill-
hvar "Gefins", enligt ordren skulle lasta "hass-
handlanden Hummer till Långsne Sjöström om
återställa de hjelkar, som länste till Ritskär-
näs, dertill Sjöström gemänt, att de för ta-
färdt som omöjligt återställa till länste

8: de, som för öfrigt jämföras tillräckligt med de
"små hjelkar, "Gefins" omöjligt bort inhämta Hum-
mer af Bräuberg, lastet ännu, såsom de de
"hände lasten med sekunda hjelkar", således
om länste varit, än vidberedd.

9: samt de som Borgarn Svandberg af: skulle

B

återställa till den dimensionen, som af den lå-
nats, sekunda biltkar ike behöft anlitas för
att fylla "Gefina" last och sålunda lasten iisse
att stridande med ordet.

Såsom viert alligat Liu Ö^{re} i libellen af den 10
januari 1883, transmitt ur Börner & Nilssons ka-
te-kurant af den 31 December 1881 är slutligen
visade:

Vi äre, till Herrar Troys & Co., Cardiff, såsom köpare
af "Gefina" last, betalt, såsom rabatt för orov-
stridig expedition af dess last £ 127 8/6; hvilket
efter beräknad kurs af 18 kr., god kr 2293.63 i
stämningarna efter lägre beräkning upptag i
till kr 2160).

Såsom att de afseende är således full-
ständigt varde styck, att Svandorne Bry-
sam Svandorne & Co., genom sin församling
se att, påklagt kräfs att återställa för träna
är sedan lånade prima storbiltkar, kallande
minst 25 kubfat öfverhufvud, tiuskyndal att
balag, af hvilket de lånt biltkarne, och hvilket för
leverans sått en last prima storbiltkar, att köp-
pas för "Gefina", en effektiv förlust af £ 127 8/6
sterling ser i stämningarna beräknad till kr 2160.-

Men en sådan bevisning är ike införlärd Svandorne
denn tillfylltgarande; ty härvidlag, liksom
vid flera andra tillfällen, bjuda Svandorne
till att bevisa sig kunnig för att med kunnig

23

sina förbindelser genom förtämdet att de, hand-
län af biltkar och skeppningar för "Gefina" söre,
hade att beställa med aktie balaget af vårt namn
och ike med oss själva.

Såsom fråga är ju för haer att en, som red-
ligt vill fullgöra sina förbindelser, så att en
balaget erkänner sig hafva fått de lånta biltkar,
som till det ena eller andra balaget återställts, af ingen
betydelse, men för Svandorne utgör det, helt
och hållet, deras vara eller ike vara att lifa på de-
ren invändningar!

Således är det Svandornes ifrån att bevisa, att
aktiebalaget är det balag, som sått att skeppat "Ge-
fina" last, som vi för tillfärd hafva att tacka för
att, utan vidare bråk, viert alligat Ö^{re}, avgående den
till lastens för Gefina köpare utbetalade rabatten
för orovastridig skeppning, enligt Svandornes
tydliga erkännande, i libellen af den 10 janu-
ari 1883, blifvit till riktigheten af Svandornes
gärskänkte, och hvilket erkännande ytterligare
genom Svandornes i libellen af den 17 januari
1884 förekommande skrift, haeri de söka be-
gagna det samma just till bevis mot oss, kan
förmäras.

Men Svandornes förtämding ifrån att bevisa
jätt något stannbart till, för att krängla ifrån
sig våttandets af förlusten för "Gefina", i före-
stånd alligat, beffas vi snart skall efter-
stå.

23

trädas af en lågare sinnesförfattning.
I sådant syfte skola vi i det följande sö-
ka förklarande klargöra vår ställning till ak-
tiebolaget.

Utgången af vår firma utgöres, såsom bekant,
af S. Hummel och J. A. Bergman, hvilka båda
äro medlemmar af den, af den art
än en tredje, bestående styrelse för aktie bol-
aget Bergman Hummel & Co.

Med således vi och S. Hummel och J. A. Berg-
man, utgörande pluralitet inom styrelsen, för-
ordna, är en aktie bolagets styrelse befattning
samt en af dem kan utföras.

Under sådana förhållanden kunna vi i för-
sta, hvilka en auktoritet, en vi äro, kan
afföras, om en af oss utfördad befattning ut-
gör aktiebolaget eller firman.

Är vårt förstånd läser ingen dödlig
kunna de in i vår hjärna, huru vi tänkt och
menat ha.

Vi betrifva äfven, att Håkan Wälén, i detta sty-
cke, skall åtaga sig att förklarande önskan-
gar till moten, utan att ha sig berättigad af
de andra personers uttåg, som äro kamputer-
te och i frågan uttala sig.

Härin kommer att vi äro cirka 75%
af aktierna i aktiebolaget af vårt namn, så-
att vi dessutom vid tiden, som nu är i fråga, ut-

vi innehafvare af en betydande del af de åter-
stående aktierna, såsom samt för guldens
köpskilling i dessa aktier.

Det följer af denna vår ställning till aktie-
bolaget följande vi äfven ett aftal med
aktieägarna, då ett nya aktiebolaget bilta-
des, att vi till det samma våra egendomar af-
virläts - såsom af hvar ett följande uttryck 22-
inkunten - att samtliga de hos oss angagena-
de personer, såväl högre som lägre under-
ordnade, hvaribland befinner sig klampor-
ne O. F. Taube och T. A. Taube, haars aflämnin-
gar kamme att i aktiebolagets böcker upptagas, för-
farande liksom och de skyldighet att betala
oss, äfven i våra enskilda affärer, detta så-
som gengäld därför att vi, eller någon af
vår firma, åtaga sig, att såsom styrelse-
medlemmar i aktiebolaget, jämte vår egen
affär skatte aktiebolagets.

Öfverhugare beror vi att på första uppmärks-
amheten på det såsom förhållande att, om
A lånar Björkar till B, har han visserligen in-
te, enligt sinne eller annan lag, dermed af-
sagt sig vidare dispositioner så att de Björkar-
som skola lemnas i tillfälle för de lånta, att
egen vilkorligen, att som att ha en tredje
C, afslåta, direkt honom så för gott synd,
Här sådant förhållande har B inte sin

B

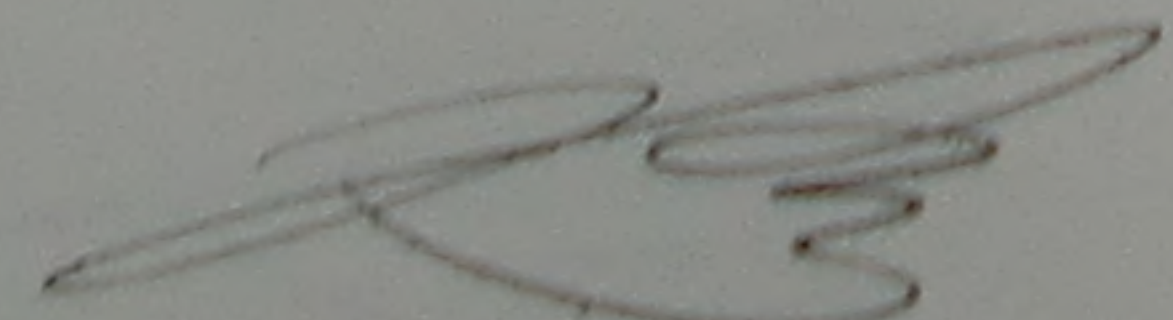
att mika till, af nya parten C, gjorda kraf för
ärförande af bjelklånet, då denne inträde i
B: sän.

I detta enkla rättsförhållande kan inte
något speciellt undantag vara rum, som A skulle
ha vara aktiebalaget af vårt namn, B. Berg
som Frankberg & af C sin firma

Även under förutsättning, att Svaren-
dernes invändning skulle vara riktig, att de
länt bjelkorne af aktiebalaget, skulle de, till
aktade, vara avilkorlig skyldighet att regle-
ra till länsskifte med oss, då vi såsom
styrelsemedlemmar i aktiebalaget, hvar
som helst, en aktiebalagets fullmaktige af-
gjorda, att länt skall till oss återgåldas.

Efter den förestående utredningen hafvas vi
som svarandene vare andra myndigheter till,
hafva någotlunda stäppt till minnen för om
och hintrat återkännande idisland om, hvar
någon den eller den saken sörde aktiebo-
laget af den saken firman, i stid mot att
Himmels af Bergmans, förklaringer, hvar
vi i de stycket sörde de afgörande ~

Smittatid är vi, hvar en svarandens
med invändning mot, att sin firma inte ha-
de något att betala med Gylins last sörde,
lyskliga att kunna pröva en för handlingar
efter hvars ständerne svarandene, att en

trofvel, skola kasta ängstiga blickar på hvar-
andra efter vidare kryphäl ~

Förjente bifogas numligen allegat N: 8°
§ 2^a.

Det första af dessa allegat N: 8°, utgör exakt
en till kontrakt, som H^{rn} Berner & Nilsson, Lon-
don, i egenskap af sväl vära, som aktiebo-
lagets agenter, tillkom af såsom i vårt namn,
jika i aktiebalagets, uppgjorde kontraktet med
Herras Frages & Co, Cardiff, om en last 25 Kubik-
fats prima bjelkar, till år 1881 skickas för Cardiff,
att för hvars afhämtande skiffet "Gylina" be-
fraktats ~

Det sednare af dessa allegat N: 8° utgör
transumt af Konnoement af oss, för grund
af lagde kontrakt, expedierade bjelklad för
afvarnande "Gylina", genom hvilket Konno-
ement "Gylina" bifästas, Ikken, erkänt
sig hafva från Bergman Hummel & Co, således
att att inte aktiebalaget, smattat denna
bjelklad att till våra arvar till Cardiff afvar-
föra, afvarnsam erkänt sig af oss, att inte
aktiebalaget, såsom förskate i sin frakt, affe-
burit & 94. 7/11 ~

Om således alla de förhållanden, som vi
föret under denna punkt angifvit, inte af-
de rum, utan aktiebalaget af vårt namn
att vi inte hade till hvar och en svarande

till är, genom förestående handlingar, för-
 reskrift förestående, juridisk bevisning
 om, att Säljare af Pepinas lott vare vi och
ingen annan samt att ej vara af afskaffa-
 re af densamma vare vi och ingen annan,
 afseende att att brud, som fördr denna
 affär, fördr abs

Såsom Ivaranderne vid en föregående tillfälle, icke vilat erkänna, såsom egande vitsord, sändt i bibullen af den 10 Januari 1883 förtecknade måneds allmogat, till M., emedan det vare af H. C. F. Åström underskrifvet, så bifoga vi härjämte en intygg, under N:o 25 utfärdadt af andra personer af enakande innebåll af yttre, derint att de af Ivaranderne utstån vidare gaskännes, att få sitt uttusen på en afhård.

Här af inkonstas, att, om än Frävarar
skifne från aktiebalansets lager utlämnades
Skandinaviska af vid uttunnandet praxis.
inriktad antyknads i en för dessa icke-
liga lån upplagd räkning, dessa lån, lik-
som de oft runn på våra order, oft runn
för vår räkning af lik, att lånt sålunda
af Skandinaviska i verkligheten af att ex-
kallits, hvaran vi vore de, till hvilka
Skandinaviska hade en lånt Frävarar äls-
bara, om än aktiebalans, såsom mellan

medan kammande part, deri lönat uppgif-
ter eller fakturor till Parandones ledning.
På samma sätt har den omständigheten, att
Herr Berner & Olsson upptagit sin utlägg
till H^r. Trages & Co af £ 127. 7/8 i aktiebalans
räkning med den, sin förklaring i deras kån-
smoder om det intima förhållande, i hvilket
aktiebalans af firman stads till herrarne,
lönande de aktiebalans frin till afsefö-
ra de alika parterna ur deras räkning, en
har till sin behåliga kanto.

Så h. f. förskammar i Berner & Willems
Kontokurant med aktiebälagd alla de poster,
 som röra hela vår skipping från dala hvar
 isåm de i sina respektive räkningar äro
 jäms med hvarvarande Kantar se Bil 2^a

Detta vårt gäckande allegat bevisar li-
 ledes ingenting af hvad Parandene domed
ville vissa, men har då^o det af Parander,
 na blifvit erkändt, fruständigt uppfyllt den
 af oss dermed aforda uppgiften.
 I Hårad Rätterns protokoll af den 9de d.

F. Håns Rattens protokoll af den 9te April 1883 öfver vittens målen, i minnes med O. F. Taube, än äfven F. A. Taube, förkommer utmärkning, förut förändrad O. F. Taube, ut vittent på den lyste sida i bilagan O. Taube. de intyg med tillägg de samt förändrad F. A. Taube, hvilken på aflysta sidan lyste ickige Taube.

"Ligketen (af sin i bilagan den 0. Likhede indt.)
hvilke antagningen i sig selv er afværgende,
at der blot står den 0. Likhede, hvoraf visserligen in-
dygdet den 0. Likhede er den vigtigste.

Vi jo derfor særdeleshed anholder, at saa-
kenderne i sig selv, om de gælder den
kaldelse i protokollen eller om vi måtte ønske
afhøre disse vittener i dette hørsende.

At haves fremtændigt klart i dette stykke,
at det af sig selv er meget vigtigere, som Saa-
kenderne, gennem jafs anmærkning, ikke tillæ-
de værd-fulde vittener, Inspektoren Brate-
burg, at, chun i afrikt hånd som en be-
værdig ¹¹²² mand, aflægge sin vittensmål afvæ-
gent dette allegat 0.

Med betyngningen af de nu anførte for-
te blot vil i alle sin nærmest, fremstille den
pla saa, hvor med Saa-kenderne bedrøvet sin
talen.

Særskilt anmærkning værdt at Saa-
kenderne gælder, forekom mand i li-
bellen af den 9 April 1883, at at 0. L. Taub-
vittensmål og skulle tiemåles nogen be-
tydelse, derfor at han kunde bedømme
om byklænnen stede for firmans eller aktie-
bolagets økning, uden enkelt opfattelse
Hæmning, især den var, at han havde
lyden order af Hæmning af Bergman, hvilken

23

under alle skifter, ja varit af fortforv at
saa hans fornuen.

Spørgsmaal er fortsættelsen af de snarere
de spørgsmål synnerliges Sammen, da Saa-
kenderne spørges vittener, hvorvidt vittener kunde
tage for sin ed at, "om Bergman Tauburg etc.
at erstattet de prima byklænnen, som de selv
skyldige, disse verklige skulle haves an-
været til Saa-kenderne last, i hvilken frage dakt
"vittener og de enda naturlige svar, som for
"en sådan frage kunde gives, nemlig, at "0."
"dant kunde de naturlige ikke tage for ed
"etc", chun vil vittener kaldes antageligt

Det afrikt afgør næsten altsid, som Saa-
kenderne, i den senest til Hæmning Ratten in-
lemmede, i des protokollen af den 17 Januari
1884 indtages indlagene anførsel, indat atidig-
heder indat af af alle grøfta slag, hær-
bland de følgende kærpe at de varst,
at "vært ordende" i denne sak tydeligen frem-
"stær som idelige asaniinger, fremstillede med
"klare skil af med lettere vittener."

0. Punktet af vår Hæmning angående gæst-
gærdse at Røttensmål delogare for hær-
verad med af bærer til angaren 0. L. Saa-
yfter betyngning af en værdig af 1884 sam-
aar for is eller atmindst 750 sammer in-
ligen af efter en pris af 10. 8 pr. sammer.

B

Svarandens gemåle i våra förtäring
den i denna punkt förekommer hufvudsakligen
i libellen af den 9 April 1883 och
gör ut för en saken, att vid af baka
i Rättshänsas äro värdefullt.

För att åstadkomma sådan bevisning
hafsa de låta höra sig ställaren Öhman
hvars vittnesmål, skriftligen affattadt,
förekommer i samma libell.

Det innehåller att, sedan af affattadt
sorteras att den stäfs depliga att der efter
en mindre del hafas till bakad, den är
förtäring s. k. "Spinken borttagas för
"att nedläggas i fjön" att förmodat punkt,
därmed obekant.

Men det är mycket här i världen, som
just då det läggs ned i fjön kommer för
sin bästa plats att den mesta värdet.

Så också med Spinken vid Rättshänsas
äro, då den kom i fjön.

Det, liksom anmärkades vid sågverket
att der kanske ännu i högre grad än
månganstades, behöfas kajbyggare.

De åtminstone förstås svarandens
hufva. För y tyder väl länge sedan
finns vi uppmärksam genom Rättshänsas
att skyndsammast afhjerta en mindre
del af svarandens, till att med y

[Signature]

mer än Cirka 300 Standards, att det, fartan
vi genom Rättshänsas behöfva att att hafsa
den der till vidare lagrad.

Och af hvad anledning? Jo, emedan ut-
rymmet till partiet lagring saknades förme-
nades det.

För kajbyggare är det ju, som Spinken
är det värdefullaste material.

Att der åter kajbyggare inte äro nåd-
vändiga der för äfven den mesta Spinken till
värde genom kalling.

Kajra bakad hinder för kalling kunna
vi ej vid Rättshänsas, men höllas vid det
synas, att affattadt för andra användning behöfs.

Vittent fortsätter, utan att i den skrifva
uppsättelsen hafsa gjort skillnad mellan Spinken
att bakad.

"Såligt hvad jag hört, plägar Spinken att
bakad för afhjerta af i sangis att kring-
byggande trakter bärar arbetare, denna
materie om hvad vittent hört, men inte gift ut, så-
nar naturligen betydelse, men om förhållandet
skulle vara det uppgifva, så visar det alltså.
Det inte att affattadt därför är värdefullt.

Att liksom vid enbart tyngande arbetare,
är både nyttigt att nödvändigt för att kunna
tillförsäkra sig stadigvarande arbetskraften.

Vittent ut vidare att beakta, att bakad

[Signature]

i Båtskärrens sägjes åt åtskilliga hån, dock
endast i mörre former, dock kufausaktigt
hå Ångbåten "Lantar".

Näkert så! Det bevisar ju, att veden har
sin pris.

Vidare yttrar vittnet, "att jag anser den
hå Ångaren "Olof Thure" kunnat veden på
en nål betald med 750 kronor för år, när i
betraktande tagas, att borttagningen af det
affall, som nedlägges i sjön, hade blifvit
dyrare, derut affallut ike kaptats till nåt.

Detta är en betraktelse, att ike en
vittensmål, som vederbörande lika gerna
kunnet behålla för sig själva.

Om betraktelsen hade innehållit, ju
mera vid dess mindre kajbyggnad och ju
mera kajbyggnad dess mindre vid, så ha-
de den deremot varit upplysande.

Men vittnet har ike gjort klart för sig
hvad Svaramerne mena, då de lägga spän-
ken i sjön. Jo, de vilja nemligen dermed
helt enkelt bereda sig att af inkamster
att fördela dels genom nya stapelplatser
dels genom beräkningsaffijer.

Huhtigen tillägger vittnet, att den i kinn
de säga huru stor redtygängen till "Olof
Thure" var, men att den ansåg 250 famn
vara för låga, att deri har vittnet funkat

33
ligen ³ så. Det är ju det som vi frästa.

Hela denna vittneshistoria bekräftar visser-
ligen ike, hvad Svaramerne dermed vilat,
Svartom i alla de stycken, der vittnet pått
betrakta, utlåtanden, der understöder dess vitt-
ord helt att hämta sårt korrigerat.

Hvad om beträffar härefter följande L. O. Sky-
mans intyg, så beträffar dess riktighet uten
vidare givet vid rättegångshöfallet, att
som Svaramerne ike funnit lämpligt att
låta på ed afvara vittnet, hafva Svaramerne
i sednaren derut vilat gifva någon vidare
betydelse!

Imidlertid gör denna handling att ofant-
ligt till måtto i så fall, att intyget, i stället
för i Svaramernes bänkar upptagne 250 fam-
nar, antalar en ärlig redtygning för Olof Thure
af 600 famnar.

H. Åfvergå om till Bil N:30, vittord af J.
P. Lindqvist och Christen Lindqvist.

Som intyget är af grundliga beskaf-
fenhets, kan det i gaskännas, då det i blif-
vit med ed för, dess mer som hela intygets
betydelse beror på, hvad intygets uttäl-
lare räknar för "förfordstälaland förakt", si-
dare på hvad pris Svaramerne förordat i Båts-
skärrens för haktad.

Ena personen beröfva nemligen sin

23

redhandet på den sätt, att de under vintern
förskaffa sig sed, hvilka de på sommaren
med egna jagter transportera till Salamis
eller Haparanda, och äro de vande att bringa
en såsam frakt den vint, som de vid för-
sägningen af vreden erhålla.

Förståndigt antvare är, huru högt be-
räknad frakt de last till grund för sin an-
dome.

Förståndigt är det tydligt att, så länge de för-
en hafva tillfälle att afverka sed från egen
skog eller att till lämpligt pris inköpa
kubiter från grannarne, sådan fraktsats
är fördelaktigare.

Det öfversta allegatet N:o 31 komma vi
i sinna i libellen, omöjligt således derför
vår yttre ass.

Med återigen vår hienlides gjorda beräk-
ning beträffar, så hafva vi förut framhållit,
huru som bekant, måtte hafva närvarande
i Ritskärsnäs, på den grund att vanligt kända
med der tillhörande försvarliga priser, tyg-
nertigast om det är någon af oss, som
bekämer från Ritskärsnäs något af drun-
sara.

Men detta är en indirekt bevisning,
som Sveranderna icke äro så alldeles nöj-
da med att smitta, att vi blanda bort kända

huru.

Vi skola nu söka komma med några fakta,
innehållande direkt bevisning att det ge-
nom vittnesord från sådant käll, att Sveran-
derne skola finna den förståndigt anten-
tiska att vår bevisning erkännas, - så hoppas
vi, - såsom nu plus ultra.

Vi börja därför att härjunta på inkomman
i extrakt N:o 2^e med Sverandernas egen faktura
i ägaren "Kalliv", hvaraf intygas, att Sverand-
ne 1876 till denna ängare levererat diverse be-
känd, som i räkningen är särskildt speci-
cerad och skild från s. k. barroed, att är det stä-
ende priset i denna bekant 4 Mk per samman

Medare biläggas i bebyggd extrakt N:o
2^e, Sverandernas räkning på ängaren "Rissö"
för samma år, der bekändens åfven är särskildt
specifierad att förekommer i icke obetydliga
quantiteter, att der det ständigt priset är att-
finit 4 Mk per samman

Äfven utan det stöd, som Sverandernas
egna vittnesberättelser gifvit oss, huru som
försägningen af bekant egde lemn i Rits-
skärsnäs, är således klart, att bekändens
der, såsom annasteds vid katten har sin vär-
de, att att det pris af 4 Mk., som Sverand-
ne gifva åt sin sed, icke kan vara för högt,
huru Sveranderna visserligen icke

RE

bestrida, då Svarendorne, enligt hvad nu
utredt och bevisat är, lätet sina med-
intressenter för den vid, som till deras
ångbåtar behöfdes, betala 4 Rkr. pr famn.

Fingenting hade ju hindrat oss att förorda
att Svarendorne skulle betala sin ved-
like högt, som de påfört oss den ved, vi
behöft, men då har vi fråga om en större
quantitet, hafva vi ansett oss böra vara
nöjde med den prisbestämning af Rkr. 3 pr
famn, som Svarendorne själva sätta vid.

Hvad i öfrigt beträffar vår under vatten-
gången gjorda reklamation öfver den oför-
svärliga sän, hvarpå Svarendorne behållit
den affären rörande kottad, i den de un-
dandragit Båtskärns den vint, som
dusamman hart afkasta, och till sist an-
vände den, antingen till egen fördel för en
ringa summa, eller också lätet den släpas
enligt en villkor beviljad, genom nöd-
lösthet vid videns upplagging, af floden till
föres; så utgör detta visserligen en skad-
ande bevis för Svarendorne ogymnastik
och nöd lönhet, som vi hafva nu i hög grad
med beaktning af stämningens 9-§ fram-
förd.

Om den förståelse är sålunda utredt
och beaktad vid Båtskärns har vi
bestämda värden ~

Står det att bevisa, huru mycket "Nils Sture" öfver-
gen förbrukar af den till sin värde sålunda
bestämda veden ~

Att det är öfver 250 famnar, det vill vi redan
af Svarendorne eget vittne, och att till den af med-
närmar sig till oss hafva vi för samma gång
kunnat till insittet om, men vi hoppas nu kom-
ma verkligen ännu en steg närmare ~

I sådant syfte bifogas nitbord under N:o 12
af befäthsparnas o' ångarne "Nils" och "Kalle", hvar
af inkontas, så vidätgången för en sådan ångare
som "Nils Sture", då den under samma månader,
juni, juli och augusti, är i full verksamhet, och
att den åtgår cirka 10 famnar om dygnet eller
200 famnar i månaden, således utgör för dessa
tre månader tillsammans 900 famnar beaktad.

Här till kommer September och Oktober månader,
då vidätgången är cirka 8 famnar om dagen
beräknas för dessa månader en vidätgång af
cirka 700 famnar.

Den totala vidätgången för en sådan ång-
båt som "Nils Sture", som i allmänhet är i
full verksamhet, blir således 1600 famnar.

Om härutinnan göras afräkning för de ti-
der, som ångbåten of en eller annan saldhing
ligger stilla, så blir dock vidätgången hur den
beträffar åtminstone 1000 famnar.

Härmed synes nu så fullständigt bevisat
~

ning vara ättadskammen, som bovarand-
ne kunna ämka, öfver hvad "Kils Sture" är
siga förbrukar, och synes deraf, att den
intet med sig affgift ad ike såsom
bovarandene vilat hafva den.

Samtidigt vilja vi, trots den utredning
som nu ej ännu ike har vår rekommenda-
tion på ersättning för bränsle till angaren
"Kils Sture" utöfver det minimum, som i
Helsingen förordats med 1500 Kronor om
året för båtstärsmans delagare i sin helhet
eller 750 Kronor för vår häft, för hvilken
seduare häft vi endast i vår Canto Curia
med bovarandene den påfäst.

Den Kamplutering af hvad ofoan blifvit
sagdt, samt till förklaring hvarfö den ofoan
kan vara i sig verktygens intresse, -
der harest hvarken kajenläggning af båt-
ar eller kajning blifvit införd, - att affgift
föret borklarna sig affan, / ofoan utan att
de skär i öfrigt att se sina arbetare
goda, vilja vi hafva anmärkt den räk-
tiga omständighet, att de såsom af
fallet, afhundat af främmande främmande
nu ingen kan hafva ringa eller intet
värde för samma gång som bakad
för angat har sin abstridiga söder

Den söder liksom, - förutom

23

genom det bättre materialit, - genom de nya
kastnader för verktygen, som än nödvän-
diga att derpå nedläggas, för att för bakad
för sin ännuval Helsing.

Det måste således på sigen hafva till med,
direkter lastas på vagn eller i främ, vidare främ,
posteras till den del af bränslet, som begy-
nas till nedupplagsplats, hvilken är försedd med
sin ångbåts kaj, der afladdas och uppladdas samt
uppläggas i träfvar och i öfrigt värde, som
ej det skall gå med den, såsom bovarandene
förmåna de ju med deras kastad.

Att dessa omkastnader förutom gifva ma-
terialen gifva avilskortigen att ångbåtsverken
sitt värde, att aldrig kan de vara till att
rättvist, att förvaltarna, sig till fördel, lata
verket drabbas i sin helhet af kastnader för
anläggning af redgörd och kaj, dennes om-
derhållande att de återkommande anskad
nåderna för att, af affallet göra lämplig baka-
rel, tillgänglig på begärna ställen för en
lastning.

Detta af af nu angifva förhållanden äro af
så påtaglig beskaffenhet, att de måste anses
öfverflödigt att inkomma med avifikt bel.
öfver.

Vi kunna ställigen i kilar förbigå bo-
varandes förklaring i libellen af den 9. d.

23

fril 1880 angående den vår Hummel leverans
ad, hvilken påförts efter Nr 8 på samma, ~~churn~~
varit berättigade erhålla den till inköpspris.

Denne förklarings göres på sådant sätt
att den kan tydas, såsom om Svarandens
får betala i bayerska kostnader för andra
Nr 30, men att sådant inte varit förhållande
än, synes af Svarandens egen räkning
förekommars i libellen af den 14 November
1882, hoari de oss påfört för bayerska
af Hummels ad, 2 timmar i Nr 15 på samma
eller Nr 30, hvilken påföring, enligt vårt
uttryck i libellen af den 10 Januari 1883, af
oss godkännts, såsom ingående i med gifven
rabatt af våra ångbåts kapteners till kon-
teret angifne, bayerska för året, af Nr 136
Svarandens omtala således sål, att de
blifvit genom ångbåts besättningsarens anmäl-
lan, på angifvit sätt påförde men förte-
at de, på skedd framställning, åter fått till
man efterlämnad

Härmed ytterligare en litet bevis för
Svarandens sätt att förse sin sak.

Vi öfvergå nu till
punkten af vår stämning, angående
vårt utskend, att utgå ett tillgodsafkrav
de, enligt inlämnad räkning, samt till
te att sålunda utgå, med iakttagande af

den förändring i fördrings beloppet, som sed-
nare anbyten föranleder.

Till stödjan af detta vårt kraf, gå vi nu
att, under de olika rubrikerna, afhandla de
förhållanden, som, förutom hvad som, under
de förra stämningens punkterna, förekom-
mit, härvid äro att taga i betraktande, syn-
nerligen med hänsyn till Svarandens sedna-
ste inlägga.

Först förekommer deri afhandling af
Svarandens kontrakt af 1876.

Allt hvad deri säges är, så vidt vi förstå, under-
lagde dels förut af våra äldre andraganden, dels
af våra nyss, vid behandlingen af stämning-
ens andra punkt eller sist beloppet i 1876 års
sagtillverkning, gjorda bemäranden.

Vi vilja därför endast här till anmärk-
gare vederläggning upptaga Svarandens o-
grundsliga talningssätt af förlags kontrak-
tet med hänsyn till att de äro af förlags
stärkas sagtillverkningar.

Tillnär vi börja med gifven saken, börja
vi närsamligen, i förbigående, på göra en
anmärkning, med hänseende på af Svarand
Rätts protokoll, att de i åtskilliga ställen
deri förlagskontrakten, i stället för förlagskon-
traktet. Hvilket ser ut af att de tillika förlags-
kontrakten underlämnats år 1876, så som

RB

det eller de så kallade förlags eller projekt
kontraktens upplåtelse åren 1879 & 1880 samt
att för något ställe öfver till förlaget i
stället för förlaget; dock synes af samman-
hanget lå, huru det bod vara ~

För att man återgå till siffran ännu, så an-
märka vi först, att Ivaranderne fört sig gifva
saken dess satta utseende genom att erinra
om, att de bestrida när rättighet att, enligt
las medgifvande, afvståga 1873 års tillstå-
ning.

Såsom af vårt Allmogt N:o 1, i Libellen
af den 14 November 1880, intygas, inne-
hålles den senare delen af paragrafen 2 i
detta förlagskontrakt i en fullständig,
i ett såsom Ivaranderne framställt till
sin stympad - skick, följande bestämmelse:
"Före den löpande årets slut kan dock
"vidt afvirenskammlse göras om afvirens-
tagande af vår Bergs och Långberg af f. h.
Kontin. Bergman och L. alltid hafva
företagets och mål i orten för dylikt till
"verkning allmänna gångbara pris."

Om Ivaranderne mening gäller, att
någon vår afvirenskammlse af tillverkning
gen beströde på Ivaranderne gästg.
am de ville underlätta en afvirenskam-
mlse eller inte, så vare ju hela bestämmelsen

[Signature]

sen i denna punkt utan mening, till fullständig
nansens; ty särskild afvirenskammlse kunde
ju, utan någon kontraktets bestämmelse, all-
tid emellan parterna ingås, om båda desamma yr-
kade att blifva om vilkoren afvirens ~

Had man i en kortfattadt kontrakt skrifvit,
thall innehållas mening; till kontraktet utan
mening af intet kontrakt, att en g. g. g.
att sålant blifva ju bestämmelsen efter Iva-
randerne utläggning.

Vi åter anse oss hafva full rätt att bestrida,
att 1873 års förlagskontrakt är något sorts glo-
sarium, och utan mening, utan att alla hand der står,
har sin betydelse, liksom hand der inte står akti-
sa ej för resten är uttunnadt.

Måste den citerade ordlydelsen förstås som
en uttryck för en vilkor, som med nödvändighet
måste i kontraktet upptagas, så innebär om
avilkorligen, att vi alltid yde företagsrätt
att, med i orten allmänna gångbara pris,
respektive tillverkning afvirenskammlse, och Ivaran-
derne ville det eller inte.

Vilkorit för vårt afvirenskammlse ser inte Berg-
s och Långberg af: särskilda medgifvande för
hvarje gång, utan vilkoret var en gång för alla
bestämt att, liksom vi betalar till allmänna
gångbara pris var tillverkningen, utan vidare
är

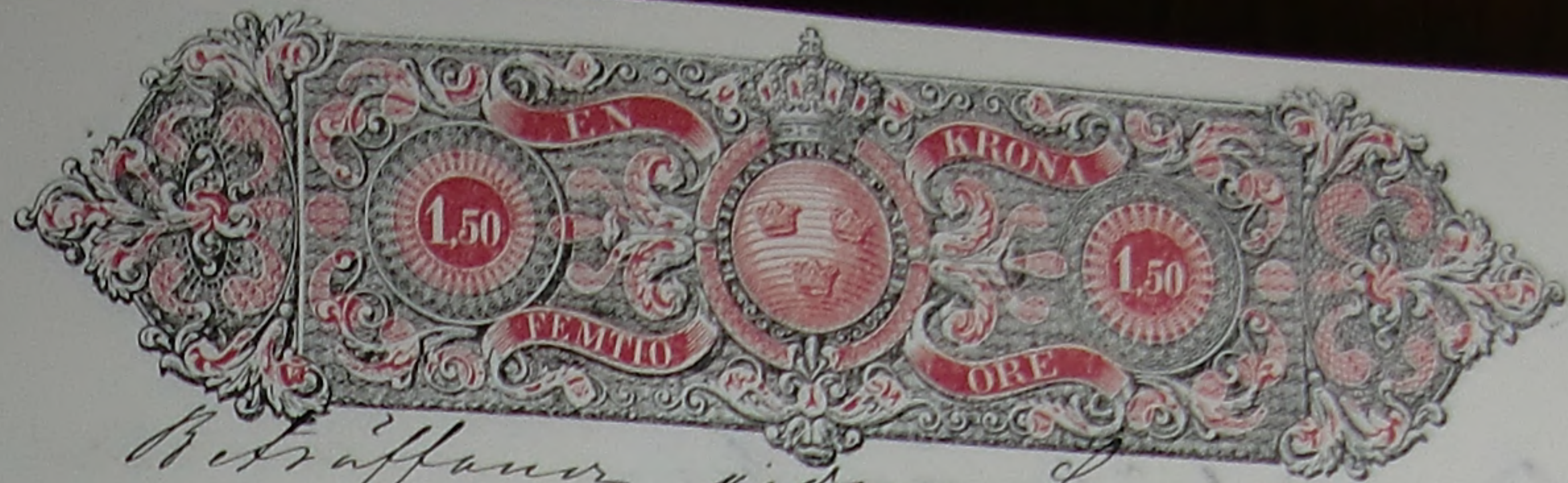

Det står visserligen "kan" särskild afseende
kommer göras, men så smått uttrycket
ärova vara, så i förra delen af punkten står
att vi realisera sig tillverkningen för Bät-
skärns delegatens gemensamma räkning,
och huru detta "kan", enligt denna punkt af kon-
traktet på ett vis, på ett vis, för drage att afse-
tage tillverkningen med dermed följande rikt-
ad med godkännande af de derför utfästa sitt-
karet att betala för tillverkningen de derför
i ett gångbara priset.

Detta villkor betingade vi oss afseende
turligen på den grund, att man inte, som be-
man, upplämnar pengar, som på den tiden i all-
mänhet varo dyrbara, för att på utgifva dem
riktigaste förlagsaffärer, utan att, såsom förlä-
gare, hafva någon som helt striker att, derut att
ginge att, på igen mer än några pengar med
den ranta, vi hafva betalt, aldrig att äre i för-
tyndt.

I samma ögonblick som enligt Svandens
med uttryckning, i kontraktet skulle tillfogas
orden: att derut Bergbom Sandberg & Co. derför
"ingingo", så blefva ju att de äfriga utan ringa
de betydelse.

Detta är väl så klart som möjligt, att Svandens
dermed betingade, så långt vi kunna tänka
tillkommet under utan faga.

Beträffande vidare Svandens förbehåll, to
de, att de, tillfäglige vår förmenta församling
att vi uppgifva kostnaderna för de timmer, som
de erhållit, vare tvungne att i sina räkning-
gar för 1872 upptaga dessa timmerpriser proforma.

Om förhåller de sig så, att en af Svandens
hjelpe, J. Sallström, vid tiden, då den förmenta för-
samlingen skulle vara bågung, ensam stod
för vårt hvarandra kontor, och innan han kun-
de till de andra Svandens uppgifva, hvad han
till kostade, måtte han på på sig den vanliga tiden
för verkställande af sammantiden är täkande
forma i att för räkningarnas afslutande.

Frågan gäller ju att uppgifva inköpspris med
tillkommande sänta att verkliga kostnader.

Så bestämde förklaringskontraktet i sin 3^{de}
punkt. att Svandens Sallström i berättelsen
gjorde, hvad han kunde att på uppgifvorna, så
tidigt möjligt var, hafva vi ingen anledning att
antaga, att hafva vi i för en att, att Svandens
Sandberg Sandberg & Co. antog att pass-
ligt för sig att framkomma med sådan be-
tydning.

Svandens, som tyktes hafva öppet sinne
för de minst sagt lyftiga, måtte ju ständigt
uppfatta de kaniska i deras egen situation just
att i oss hvarandra.

Vi kunna om kunna den i deras bästa

23

23

lymne ut äfverga till:

Försäljningsomkastaderna

Svarandens sedvaste andaganden gå egentligen ut på att försinga betydelsen af de till att ärligen aflennade grötten hosanti de dock ike, enligt deras påständer, bästent arntala en saldo, utan, är efter är, garkämma de slut. rikningar, hosri alla våra års ombyten, undant med pratet för smittelapphet, ingått, och häll. ka i första nummeret omfattade försäljningarna, som, finste den finansiella delen, utgjorde den hufvudsakliga af dessa våra ombyten.

För att icke möjligt, kunna få riva upp bost i äändlighet genom att bitaga de affigra grötternas deras betydelse, framkastes med gräfska beskyllningar ~

Svarandens draga således ike i betän. kunde de påstå att deras erkännande gifvits i "gastro, under förutsättning att (deras) motparten" och med intressenter förfarit på en i alle ärligt och redligt sätt, men om de de blifvit underkunniga, - muna de -" om att försäljnings räkningarna "äro delvis ofsioghtliga gjorda vrigtliga, samt att deras "motparten tillvägagått på en sätt, som till att med "stämples som bratt, fastän bratt", - tillägga de dock - såsom numera preskribuerat, ike kan komma under pröfning, förklarad grötternas vara af oss och inte värda ~

[Signature]

Och genom afhängande af lassa beskyllningar, undant det stor i kraftuttryck, skulle så. kunna den högre sätten att frigöra en and vilja från de kunne generande banden förvärfs?

Vi tro du ej; vi tro, till att mid, en sådant frukt ike vara vid rättigångs tillfällen berättigade, och dess syfte att neddraga i småtten till egen minne i ögonen springande.

Så du enda dock så lät blir tröt, skola vi emellertid låta apartiske mer genarings och jmn. föra den bak, som innehåller original-försäljnings räkningarna för Riksdärsnäs, med de för. i. tura böcker, der original räkningarna till kapar. me, uppräddar på grund af respektive försäljnings handtekt, försökarna, och kappas vi, till dess att denna inläge skall inlämnas, kunna tillägga, såsom allegat, vitterd äfver att vi redovisat för delarna priser, som vi själva erhållit. Bilagde under N: 2¹⁸

Hvad åter är duglighet såsom försäljare beträffar, så hafva vi en iterska af på vårt allegat till I i libellen af den 16 jan 1873, Soaren. der ut ett brev af den 23 jan 1873, der bland an. att, som redan påpekadt, heter: "det finnes på af 'Korslands Lägerbyggen, som på en så omsorgsfullt och betryggande sätt realiserar sina saker, att, i så mikroskopar orelag affallade andarna, de hysa samhället skulle förbjuda att, andra gången de

[Signature]

framdraga, direkt anknänt af hertigt från den
anderna gifte, - och därför måste, huru
som helst, vara betydelse i en utgång med den
gifte.

Beträffande nu hand gifte saken, för-
sättnings anknänt, närm, så hafva vi
i libellen af den 14 Nov. 1882 presenterat alle-
gaten N:3, utdrag ur våra handelsbåcker, hvar
igenom bevisats, att Ritskärns Läger och del-
igare inte drabbats af högre, utom af pre-
sent samma försättnings anknänt, som
andren i orten befintliga Läger, och som blott
dessa Läger, förutom alla i Kalix län, för-
kamma de fluta i Rine, nemligen Forsträck,
Lappträsk, Långfjors och Juntarums Läger samt
P. G. Lampa & Co. Skippnings affär och slutli-
gen äfven Transtens Läger och intressentens i
Torne län, så måste väl härmed anknänt
vara bevisadt, hvad vi ville bevisa, att de af
oss Ritskärns deligare påförr anknänt
der oss våra vanliga försättnings anknänt
och just dessa våra vanliga försättnings anknänt
andren är de som förlagskontrakt, vare för-
sta allegat N:1, berättigar oss att beakta.

Vi stå för att dessa anknänt för af-
rikt ingalunda vara vanliga, utan tvärt om, de
vanliga som möjligt, finnes i den omständighet,
att Herr Ritskärns anknänt för Ritskärns

23

Sedane försättnings, presenteras beaktade
i enlighet med våra utdringar, ställa sig
ungefärligen desamma, som våra, som att
Svarandene försöka att få den till lägre ge-
nom att i sin kalkyl utelämnas en del af de
kostnader, med vilken Ritskärns lät sina
försättnings drabbas.

Vi återgå de af oss genom vittnen styrka-
ta utdringar beaktade hvar af de för-
sta förkammaren i libellen af den 10 Januari
1883 allegaten A och B och den sedane full-
ständiga försättnen i libellen af 9 April
1883.

Sedan vittnet Kant intygat riktigheten af
den sedane försättnen, stälde Svarandens
advokat Öngman på vittnet åtskilliga frågor,
hvarmed afsikten att förbylla vittnet, till en
del, vanns.

Vi äro därför tvungne visa, att de afstak-
tiga svaren på dessa frågor äro genom Svaran-
dens egen allegat gifna, att som således
dessa frågor fullständigt afslutas.

Först frågas vittnet, om våra provisio-
ner äro beaktade på brutto eller netto för-
sättnings belopp?

Vi hafva härutinnan undat att visa till
Svarandens egen allegat i libellen af 9 April
1883, hvari angifves.

23

1873 försäkningsräkningar	bruttobelopp	utgjord	
de kr 55806.59, 1874	52	52	146,744.89
1875	52	52	146,140.77
1876	52	52	219,619.85

och befinnas, vid jämförelse med vårt allmogt i samma libell, att vi upptagit samma belopp som Svarandorne haraf sålunda är bevisat att vi beaktat provisionerna på brutto beloppet i de tabellariska uppställningarna, hvilket rättighet vittnet vittasat, hvarde svarandornas fråga helt enkelt befinnas vara en anödig fråga om, hvad Svarandorne redan inte vara uttrötta.

Likaledes inhämtas af vår Specifikation af Svarandornas försäkningsräkningar, att vi erhållit upptagit försäkningsbeloppet ut detaljerat och försäkningsräkningar samt särskildt för sin försäkningsamkandorna.

Men förutlades af oss vid Rättens Svarandornas försäkningsräkningar i original, som visade, att brutto beloppet upptagits, hvilket räkningsräkningar Händ Rätt dock ansåg användigt i sin helhet i postskallen låta inflyta.

Den nyssnämnda frågan låt Svarandornas följande af en annan anödig fråga, - naturligen i enahanda syfte, - som ännu inte, att provisionen beaktats efter försäkningsräkningsplatserna och efter de nyutsläppta, hvarifall

[Signature]

Sälgningarna, eft. num?

For att likväl inte kunna Svarandorne afse på detta kryp hål, som för öfrigt inte har någon betydelse, inlämnade vi sedan till Händ Rätt den en allmogt, likaledes förkomman i libellen af 9 April 1883, utskrift ur våra försäkningsräkningar för 1873 till att med 1876, som upptag de stationensorten för alle fartygen att visade, att hvad som sålts till Kåpare i England, Skiffats på engelsk hamn där för, med afseende på, att betalade försäkningsprovisioner, med england likställt hamn, att hvilket utskrift, då vi önskar få det beviljadt, af Svarandorne erkändes såsom riktigt.

Härmed hafva vi tydligt ådagalagt, att Svarandornas fråga till vittnet likkammit på Svarandornas vanliga sätt och, så vitt möjligt, låta blanda bort sanningen.

Märk. sig är äfven Svarandornas olika affattning af Svarandornas försäkningsamkandorna under olika skeden.

Emellanåt erkännes dessa af Svarandorne fullständigt såsom förändrade tynda till som i vårt allmogt I, deras eget befall i libellen af 10/1 83, i de Svarandorne förmena sig hafte till gång till allihanda allmogt, som styrka, att de äro fullständigt korrekta. Stundtals äro, såsom vid återgång till.

[Signature]

hufvudet den 10^a Januari 1883, då vår första jämförelse efter Sälströms och våra försäljningskostnader intemunder, och Svandens må. de befara, att de komma att bli på slag ut på jämförelsen af verkligheten, menade de i det händelse som i protokollet af den 10^a Januari 1883 är berättadt: "att emellertid deras försäljningskostnader, den omständigheten, huruvida Sälströms försäljningskostnader varit billigare eller dyrare än Bergman Himmels & Co. i förhållande af beskaffenhet och på sakens utgång, in- verkande" etc. Våra gränser erkänner sålunda?

Men i just samma libelle förekommer mer af en bland annat vårt uttalande, L. H. K. Svandens samt af Bergman Svandens & Co. brev af den 14 Januari 1876, hvaruti de, med hänseende till trovärdigheten om omkostnaderna säga sig inte begära något annat än, att Sälström får beträkna lika höga omkostnader, som vi betraktade.

Vi finna oss tvungna tillfälligt af händelse på grund af under ögonen, att återkomma till Svandens invändningar, förkommer man de efter hvars riktning. Själfman fastsätter nämligen sin maskin med netto och bruttobelopp. Själfman svarar tyvärrligt egna och till de som de i ögonen.

Själfman uttalar sig nämligen sålunda:

23

"att Bergman medgifvit att, i jämförelsen, provisionen till Sälströms försäljningsräkningar betraktats i bruttobeloppet och af hans räkningar framgår, att han endast betraktat den samma i nettobeloppet, Bergman och därmed och vidlagt sin förut bifogade uppgift, att Sälströms försäljningsräkningar ligat till grund för den uppräknade jämförelsen."

Öfverflödigt är det nämligen! Vi hafva i våra jämförelser specifikationerna inte gjort någon beträkning alls, utan endast specificerat att Sälströms i hans försäljningsräkningar förut om man de samtliga omkostnader och till Huvud Räkning intemunder denna specification, uttalande med den adderade summan af kr. 56 322.44.

Således hafva vi specificerat de totala försäljningsbeloppen, som drabbats af dessa kostnader nämligen talen kr. 57,177.32, kr. 194,558.43 & kr. 510,209.88, hvilka tillsammans utgjöra kr. 755,945.63.

Sälström må hafva räknat dem som belopp, på grund af rätts, på brutto och netto, så hafva vi uppgjort de siffror, som här ej för oss uppgjort, utan redovisat, utan någon som helst rabatt, in- genting annat.

Att så måste de göras, derut ärklige förhållande skulle utredas.

Så, då våra kostnader vara beträknade på totala försäljningssumman, skulle, i

[Signature]

Samme man som vi i sin Salströms bruno
försäljnings belopp gjorde några afdrag, kalky-
len, efter hvar omkostnaderna äro vid det för-
antais stället sig, utfallet arigtig.

Om man t.ex. på 1000 kr. har omkostnader för
100 kr, så utgör ju omkostnaderna 10% på brutto-
beloppet, men om ekahanda omkostnader, som
Svarandorne vilja de så kallade netto belopp
af 500.-, så blir ju detta försäljnings belopp
betingadt af 20% omkostnader i stället för
af 10%.

Tillita Svarandorne, att kalkyl får göras
på sådant sätt, så de blir Salströms försälj-
nings omkostnader af antligt mycket dyare än
våra ~

Men du är ju genom att gå tillväga på
dytligt obekänt sätt, som Svarandorne få
Salströms försäljnings omkostnader att bli
så låga, än hvad de i verklig heta äro i
målighet med vår utredning ~

De hafva vidare väl upptagit vid rela-
terandet af våra kostnader den vänta, hvore-
med vi belastas, under att de själva i
ke upptagit den vänta, hvoremed Salströms
betingat sina omkostnader, och dessutom
utslutit vissa omkostnader.

De vittna, hvilka Svarandorne öfom-
lata böra för att intyga riktigheten af deras

[Signature]

jimförelser hafva underkastat sina ritsard, till
"samma bekänt" att, samma vi kunna fatta
"att jämta" att för dem var det inte gadt att kunna
na uppmärksammas denna Svarandorne m-
derlätenthet att upptaga väntan, liksom de
ij heller kunde yttra sig efter försmilen
om Ivan att släpförsäljnings räkningarne samt
försäljnings omkostnaderna till Herr J. von Cane-
gen i Svarandorne kalkyl förkomma.

De vi, förutom de af oss förbragte bevisen
om, att de af oss påförda försäljnings kostnader
na varit våra vanliga att inte högre, än hvad
Svarandorne vidrör till Salström få be-
tala, dessutom förteckna Svarandorne egna
grittens, hvorefter de godkännt de räkning-
gar, hvori våra försäljnings räkningar ingå, så
lynes vi väl i vår bevisning hafva gjort
svarare mer än för litet af hvad, som kan
föras för att ådaga lägga den fullständiga
befogenheten af påfäringarne för de af oss
gjorda försäljningarne ~

Med tings i April 1883 meddelade vi oss
Svarandorne vi gjorde förslag, att både per
tinas jämförse uppgifter, angående för-
säljnings kostnaderna, skulle de seckiminge
måns afgörande länkjat, vi avslutat
här endast att att brik att angående
ätyndom fullständigt obekänt.

[Signature]

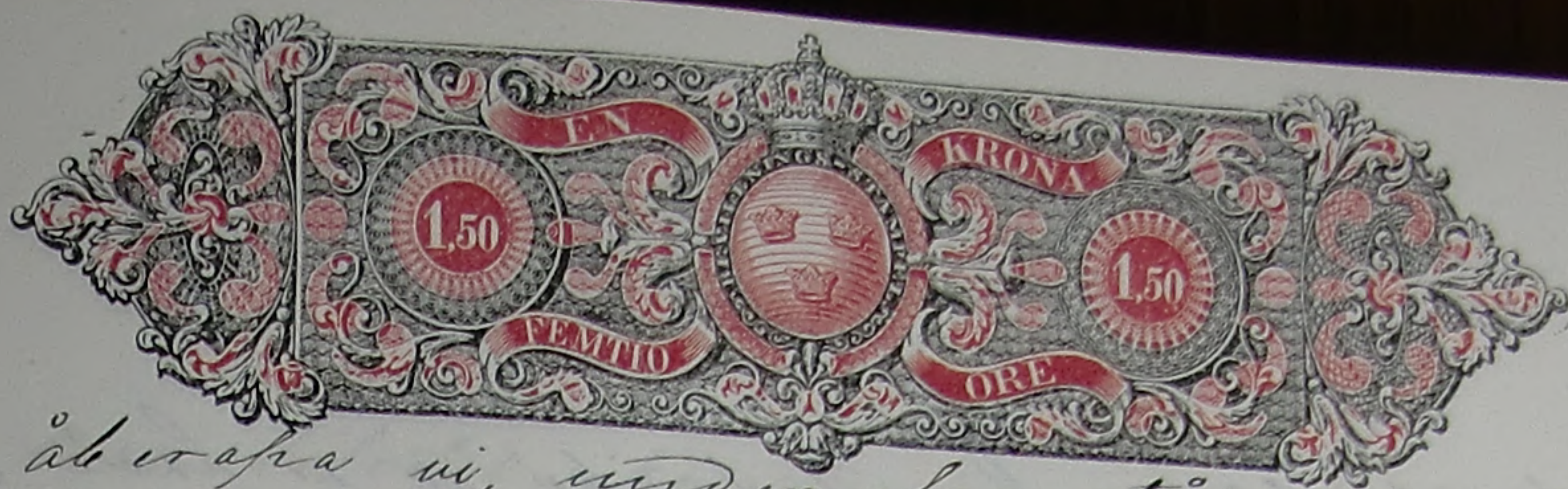
Efter den utredning, som ärendet sedan
 varit, och eftersom det var ådömdt att
 kunde med ägaren kontraheras, att skilja
 aktigheten emellan Svandernes och våra
 gifter bestodo derutinnan, att de föres uti
 hemmet en del af Sällströms kartor, men
 afstigit alla våra, då vi dermed ämsesidigt
 afstigit alle, gälor då en afgöra en sates friga,
 att Svandernes soro fullständigt oberättiga
 de, att i frigasätta, att ej den förnämde sats.
 kunnat för detta ändamål skulle hos Häm-
 Rätten förefinnas ~

Rättens bestäm blif afom, att Svandernes
 not upkrädd bekräddas utan afseende

Och dessutom var en sådant Svandernes
 förslag endast en gyllad, ty utgången må hafva
 blifvit hur ägynsam som helst för dem, så had-
 Svandernes ju visligen reserverat sig derför
 genom den alternativa, att, - såsom de på
 ståt, - "den omständigheten, harnvida Sällström
 försäljnings omkostnader sörje billigare de
 "er dyrare än Bergman Hurnus d. 8:de i
 soro af bekaffentet att på sakens utgång
 inskränkt."

Vi gå em en lydelsatta af med
 förslaget.

I vår första utredning, (hå prastakall d. 14 Mars 1882), ha hvilken vi nämde som ligande
 (hänvisning,
 R

åberopa vi, under afseende rubrik, iakt
 de bilagda akt af Svandernes i hiller bestid.
 de, allegat 11:5, som bekräftar för de belopp,
 som Bergman Hurnus d. 8:de har oss tagit i
 anspråk under åren 1871-1876.

Vid 1871 års ståt utgjordes således Rättskårs
 not affärs balanserade förslags skulden en
 belopp af Kr. 71517. 87/100, hvilken sedan att var
 färdigt, att affären fortgått ytterligare en år,
 vid 1872 års ståt stannade vid Kr. 124131. 84 och
 på Svandernes halffart Kr. 62060. 92/100.

Att härmid var den siffra gifom, som be-
 höfdes för Rättskårsnäs Långviks bekräddas
 att dermed också dandamma, som vi, enligt
 förslagskontrakten, soro skyldige att, på der
 afstigte vilkor tillhandahålla ~

Att någon rättighet för Svandernes, att
 till förslag af en liten, urämig sig förordna
 re belopp än så, ike förefinnas, är temliga
 påtagligt ~

Had som svormura, utifran angifne
 belopp, af Svandernes utpressade af af, var-
 der allbekanta förbärande, att vilken utpress-
 ningar lyckades förträffligt, spenning att
 då Sällström Had för kassationningarna,
 soro förningulän var förslag, som men så
 vido, men som ike kunde sikas såsom
 bekrädd på någon sör förbindelse i förslag.

R

Kontraktet. Der stad icke äro vi hade att ut-
hålla större summa, än hvad som fönt aff-
behåfves, ännu mindre än hälla summan i
ändlighet till Soarandernes disposition!

I förlagskontraktets 2de punkt är villkoret
formuleradt således: att "vi Bergman & Hult
s. b. förtfärande förläggare" m. m., och ej de denna
bestämmelse hem den 30 Dec 1871 eller den tid,
då hela utlägget utgjorde cirka 71000 Kronor.

De penningar förtäckningar, af Soaran-
derna äfven efter 1872, uppgifvas att i bärker-
na upptagas såsom skulder användas till förl-
lag för Bästskärnsnäs, för att dessa utpressning-
ar ingen helgd eller ställer dem under förl-
lagskontraktets villkor då penningarna i
verkligheten antingen alls icke eller blott en-
dels till förläggande af denna egendom an-
vändas.

Det är en nemligen genom förbragt be-
räkning ådagalagd, att Soaranderna inköpt
skogsstycken, hvars inköpspris de påförde Bäst-
skärnsnäs delägare, men från hvilka stycken
de för sin instilotta del, afverkade den större
värdefullare skogen, bland annat till plank-
stock, hvarvid Soaranderna påförda gäld-
gjord delägarna för en hufvudsak skuldbörd
afgifte, såsom det är sät allmoget till E. siver.

De till dessa köp anseende penningar

som således icke penningar, utgifne för förlägg-
ande af Bästskärnsnäs, utan, för förlag af deras
instilotta affärer; men då styckens debiterades
Bästskärnsnäs delägare venus emellertid till dub-
belt med.

Hvad som nemligen till större eller mindre del
utgafs för att förlägga den instilotta affär, som de
i strid med ingången förpliktelse beströf, blif
i Bästskärnsnäs bärker upplagd, hur som helst,
såsom utgiften för delägarnes gemensamma
räkning.

Derigenom tillkapades i räkningar en
lurigt höga siffror, som uppgifvas i instilotta
somm förlag i affären, hvars hälften påfördes
aff.

Att Soaranderna beströf egna trävar af-
färer, det hafva vi bevisat, att de äfven er-
hånt, såsom vi sät, ehuru de siver.
ligen de beströf, att de i detta sät be-
tröfde.

Att vidare Soaranderna äfven använde
sine penningar till beströfande af egna af-
färer hvaria vi med stora stöcke länat be-
tröfde.

Vi behöfva intet exemplar i beströf
Soaranderna ej ett givne af den 20 Maj 1876, att
det, att det sät givne, som vi af Soaran-
derna erhållit. Detta innebär nemligen

23

23

och, efter den 20 Maj 1876 upplagd räkning af
vår ombytta för år 1875, Räkenskapsårets intressen
hos frunt Laxanderne enskilda Skuld vid 1875 års
slut hållas utgjorde Kr 300,679:06.

Om nu från denna summa frändrades såväl
Laxanderne som vårt förlag, enligt Laxan-
derne egen bakföring, inestämmer belopp
af hufsumman Kr. 239,513:92, - lilla belopp
nu nu hafva hufsumman mit genom Laxanderne
utgårdar huru orättvis som hellet - så gott
står i alla fall en som deras enskilda skulder
(märk inte förlags skuld) angifva summa af
Kr 81,165:14.

Att upptaga såsom förlag för en enraming
sig, såsom vid 1875 års slut, Kr. 239,513:92, och
du vid den tid af året, då årets räkning
är utskickad, och penningarna derför in-
flutit, och nya förlagen för året, förhållningssak,
blott du ringa del hunnit utgifas, så att du till
och med, enligt åberopad tabell, innan följande
års utskickning började, uppgick till omkring en
half million, är en sådan absurditet, att vi an-
se att tryggt kunna henna detta till domstol
bepåfoande, utan att behöfa inkomma med
som Händes personers omsöme i frågan; en
absurditet nästan lika stor, som då fråga gäl-
de, huruvida hos och en anse skyldig att
betala sin egen hushållskostnader eller inte.

[Signature]

Med antydda tillfälle ansigs sådan bevis-
ning, som vi erbjöd oss åtgärda, öfverflö-
dig.

I förlagskontrakten står, såsom sagde, ingen
förbindelse, att för Borg som Laxberg 56:3 en-
skilda affärer tillsläppa penningar och att
äroa minsta mot 6% ränta och under tider,
då skattägare, enligt hvad bevisat är, alla be-
krä togs af oss minst 1/2 % räntetillägg eller och,
i provisioner på annat sätt, motsvarande friv.

Men du hindrar inte Laxanderne, att till
protokoll af den 10 Januari 1883 utläsa sig som
så: "Om motpartens under vissa år lunnade
"att mera förlag, än hvad som hörd till sigdrif.
"ter så faller ju de af sig själft, att detta är för-
"skapat af duras eget intresse!"

Upprethåll: "Förstafvade af eget intresse" att
ärligen göra afantliga, extra ränteförbutter;
att ej tala om auktörerna förbutter på den räk-
nings affär, hvari vi blifvit med Laxanderne
invoklar, och som af dem skattas på de förtä,
att du lukrativa af affären togs af dem, och att
lunnades till delning hade som, efter sådan
fördelning, måtte införas min.

Laxanderne behandlade utomordentliga
lättnadligt frågan om de stora penningarna
happen, som de afpressat af, och finna dem
alles inte orimliga.

[Signature]

Men sedan vår förelags tid upphörde, så följde
go handlingarne åter till rätta. Svaramene
ne förre af med bevis; se Tugmans förklaring
protokolls libellen af den 9 April 1883.

Det förmenas här, att "öfverenskommen omse-
"denna års"-1883 års- "Sigtuvörkning" af den af Tug-
"ström Annars förordningen" Tugman med derige
"namn att Bergman Tugman af: åtagit sig an-
"vara för skulden till aktiebalaget Tugman
"garantiförklaring".

Om så! Det skuldbelopp, hvar för Tugman
skärsnäs sigtuvörkning lades i framt, utgjorde
i sin helhet cirka 70,000 Kronor, hvar af således på
Svaramens halft undant beläpte sig till 35,000.

Det att en komma i åtagit att icke af en
ny sigtuvörkning i kassan, utan blott för att slippe
betala ut något, begärdes och erhöles sin
ansvarighet för beloppet mot parternas öfver-
låtande till af, såsom annan öfver dess
primitive egare.

Att denna vår tynd ingingo Svaramen
ne af Tugman, vilket hade nu Tugman up-
tyckt, till kontraktet, såvande Båtskärns
förlagda bevis, af den 18 Januari 1883.

Men denna kontrakt gaf helt enkelt att
minutone för den närmaste framtiden, ob-
gaf så i alla de principer, hvar af, som
na rättigång tillas, af uppfattas, såväl

23

vissa motparten som af oss, såsom en prelimin-
när uppgörelse till reglerande af hela ifråga-
varande tvist.

Till dessa öfverenskomelser skola vi lång-
se fram återkomma.

af de bevis, som vi vid åtskilliga tillfällen
under denna rättigång förelagt, samt af hvad vi
härvidan anfört framgår skänktligen, att Sv-
aramene icke, till förlag för Båtskärns gem-
samma affär, ansände annat än en förhållings-
vis mindre del af erhållna handlingar, och be-
strida vi, att under de betingelser, som förelag-
kontraktet bestämmer, med hänsyn till betalnings-
tid och räntebörkning, hos alla större belopp
än den vid 1872 års stat balancerand beloppet,
hvilket för Båtskärns utgjorde i sin helhet
kr. 154,151.84 eller för Svaramens halffast kr
60,000.92.

Så i förelags kontraktets 6te punkt före-
kommer, att den skuld, hvar Svaramen vid
kontraktstidens slut må hafva skulle betalas
under derpå följande termen är med till
ärligen, att efter denna bestämmelse undant
Svaramens skuld för på grund af detta be-
trakt erhållet att till förelag ansände förelag.
medel att icke sedan gäld, hvar Svaramen
ne, derutöver, ställer sig i, till rätta.
Till svare belopp yder vi så till

23

genast indrifa, och var det också därför, som
vi i vår protokoll, allegat N:o 7, bland annat yttrade
att vi genom för meddelat till oss det belägg af vår
fordran vid 1876 års slut, funne af oss belämnad
rätt, som oförstörbar hand, som enligt gran-
skrift och godkänt bakstue visar sig verkligen
höförs Rättskärns års förslag, och således utgöra
en Looandornes enkilda skuld.

Detta är en riktigt manligt och iakttagande,
då vi nu äfverga till

Rättspäten

Looandorne mena sig kunna komma i
från sin förbindelse till till oss efter kontrakt-
tidens slut utlägga den ranta, som vi dem af
fordrat genom att söka stöd i, såsom vi fann
att fyra omständigheter, nämligen
den första att förslagskontraktets 2^a, som be-
stämmer ranta för kontraktstiden, äfven om
tillämpning efter kontraktstiden; churval kon-
traktets 6^a, som afhandlar, huru järfaras till
med Looandornes skuld vid kontraktstidens
slut, icke innehåller någon bestämd ranta; så,
den andra omständighet till den förman för
menas vara den, att Looandorne protokoll
att utlägga de ranta, vi offorrat dem;
den tredje att en fordringsägare icke, enligt lag
kunna äga rätt att offorra sin gäldenär den
ranta, han behögar;

[Signature]

den fjärde, att Looandorne påstå sig vid angif-
vise tillfälle hafva påfört oss en lägre ranta
än här ifråga.

Till bekräftande af detta inkast, bebjö vi för
kännisa till vårt försjämne andragande i li-
bellen af d. 14 Nov. 1882, till promemorier, före-
kommande i sedvare delen af libellen af den
10^a Jan. 1883, samt vårt andragande i libellen af
den 9^a April 1883, äfvensom till hand vi här af-
sen nyss under rubrik "förslaget" anført.

Skrif framgår:

2^a att förslaget för Rättskärns års ranta, så,
sedan sigverksaffären efter andra årets förlopp
kommit i fullständig gång, och efter ärtidens
ningens realisering, kräfte en summa, icke
utöfver 124,000 kronor för den hela vår för Loo-
andornes andel något äfven 6000 kronor, samt
att hand Looandorne; under disse förhå-
anden, derutöfver innehåll, icke är någon and-
del genom förslagskontrakt, Looandorne
tillkomman förman.

2^a att bestämmelsen i förslagskontraktets 6^a att den
Looandornes skuld borde betalas, aktas ligen
endast af sig den del af Looandornes skuld, som
tillkomman för grund af genom kontraktet Loo-
andorne inlösas skuld.

3^a att Looandornes enkilda skuld, som icke
får under kontraktets bestämmelser, avse

[Signature]

de vida handlingar ad sakstat begita på ruller
den gynnfullt största delen af Svernerne
skuld i sin hals.

4: de vi således, följande af bekräftelsen af vår
föresen har Svernerne, liksom alla gynn
Svernerne missbruk af föresen och
föreläggande af föresen, att gynn, och
kontraktstidens slut, utkräpa de hufvudsakliga
af denna föresen och därför föresen och
vittor.

5: de 46 af föreläggande innehåller, att
Svernerne och skyldiga att betala skatten i
föreläggande, men utom att binda af vid
föresen och skatt, i ty fall att vår föresen
se, att Svernerne Svernerne gynn
på föreläggande attkor, upphör i sin
na skuld som vår föresen och föreläggande
upphör,

6: de att vi som den 14 Maj 1844 i protest
mot Svernerne, föresen och att tingat
sjuta 8% i våra gynn, men att Svernerne
denna inte kommit med annat än att betala
skatt, att de mot denna vår föresen pro
testat att faller de af sig själva, att Svernerne
denna inte på allas förutseende kunde ge
en sådan protest, de som i föresen hänseende
hufvudsakligen har mycket som betalt, och
dessa affärsställning och således, att för den

[Signature]

vante föresen och en underordnad föresen, haf
nad föresen gynn, att inte bli för kräpa för
beloppet, utan att efterhand på detsamma och
mörter af.

7: de att det är varit styrt, att Svernerne, men
der föresen att de som om möjligt att på
föresen att sin gynn betala, best om anstund
med skulden betala och;

8: de att den som begär anstund med en föresen skatt,
naturligen inte är den, som gör att att föresen
vante dock, utan har att sitta sig efter föresen
gynn föresen;

9: de att vi inte gynnfullt gjort föresen gynn och sin
ten, att vi inte begär samma vante, som
af vi på gynn betala

af som Svernerne gynn att sin gynn föresen
betala och.

af som Svernerne gynn att att betala på utlägg
för af;

10: de att Svernerne inte, att de, naturligen på sin
diktning, i Svernerne Nr 363.34 gynn, på föresen att
vante i 6% med Nr 113.64 betala en betalt, de
de på föresen att i bunden Svernerne Svernerne
vante i 8%, samt att Svernerne, Svernerne
i betalen Nr 4, att den uppgiften i betalen
1844 efter 8% betalt på en Svernerne att att
att betalt, de som ja Svernerne att en att
gynn Svernerne gynn, att Svernerne

[Signature]

deras ställe sig vår protest; detta stycke till efter-
rättelse af gästarna vårt brev på 8%.

Vi hafva nu i detta afsnitt framträtt i
många förhållanden, som enligt vårt förstånd,
hvor befatte vår saken, i vår församling hos
sänderne, åstunda den rättgörlighet, som
vi i vår kontakursant med dem upplagat.

Vi kunna dock i denna detta Kapitel, an-
ta en ytterligare tillägga några ord.

Med en församling tillfälle antogde vi ha-
la samfundet af Sverandernes åtgärd att be-
nå en, för deras existens anordning ligen be-
höf, såsom med betalning af deras skuld på
den saken, som denna tillgång visar.

Men i detta skriften förekommer ännu en
saga af tyngsamen långt gången fräckhet, i
den de Sveranderne låta påskina, att en af
oss åberopad af Sveranderne tillförs, men
utan namnunderstreckning gjord promemoria,
vårt allmogt N:o 25 d, vare en aliter af vår
gen verksamhet, således rent af en af oss be-
gånget falsarium.

Det är förhållandet härutinnan, som vi nu
vi hafva konstaterat.

Merkligt nog har vi i denna sak ställt sig
så, att vi, till att med för den händelse, att Sveran-
derne skulle, på domkapitalets fråga, hvarvid
uppsatserna vare skrifven af någon af balagssam-

23

men i firmen Berg och Frånberg utgå eller inte, -
en fråga om haars framställande inför Rätten
vi varstambigen anhålla, - derpå svara nej, li-
ka fullt tro oss i tillfälle att bevisa, att hand-
skriften är äkta.

Genom en viss Omeis har det nemligen
fagat sig så, att längre ned på samma halfark,
hvarur de inför Rätten presenterar uttrykt är
gjort, förekommer en framtids kalkyl åfver
ställningen af Rättskärns afför, som den up-
gifvis, "vid detta års slut."

En sådan sorts kalkyl vare naturligen
ingen annan, än Sverandernes i tillfälle att
gå, ingen annan, alora minst vi, att kritiska
fäst långt efteråt, att då endast afslutande,
uppgifter om årsvirksamheten vid Rättskärns.
när bemundat.

En vidare, i andra halfarket af samma
förekommer en uppsatts, som kallar sig ha-
lans Kants den 31 December 1878

Denna uppsatts innehåller på ett öfverfikt
bedogärde åfver Sverandernes inkrädda af-
fästställning vid 1878 års slut.

Dennas riktighet med hänsyn till de Kants, som
iförfärdts från Rättskärns gemensamma
balans, bekräftas, vid jämförelse med, af oss
presenterat, Rättskärns räkenskaper.
Hvad beträffar balanserna såsom aktiens

23

Konto kr 31,635, Varokonto kr 30,822,83, ulöstskän-
ningsar kr 57 078.68 med mera, samt Loran-
derens uppgifter om eget kapital och kontanter
i Kassa, så är allt detta tydeligen siffror, som
ingen annan än Loran derne gifte kända
här och var i tillfälle att uppgifva.

Om därför Loran derens nämnade belag-
man på Loran derens fäga gifte hand svar
samt belag, på eller nej, så säga vi såsom på
att Loran Ratten skall vid jämförelse af hand-
stilen och med ytterligare stöd af de märkliga
igenkänningsstrecken på handling med äkthet,
som vi framhåller, uppfatta de uttänna, såsom
i verkligheten af Loran derne gifte och inga
hinder af oss gjord uppsatser.

Vid sådant förhållande torde också denna
uppsatser inte, såsom Loran derne försvara, all-
deles sakna sin betydelse vid bedömandet af för-
gan, huruvida Loran derne beträffar eller inte
vårt yrkande att tillgodogjorda samma högre
ränta, som vi i öfrigt fingo betala för Båstjär-
nas förslag, att hvilka ränta betalning inte i
frågakommit, dessom belägg af vår försä-
nn försvar af Loran derne uttänns till be-
stridande af vår andel i förslaget i Staten för
att låta oss ytterligare detta skaffa penning-
gar.

Så nu för öfrigt, hand gifte hufvudsak-

B

Men så, naturligen ingen undantags lag-
stiftning att tillgodogjorda en viss högre ränta
för Bergsman Loran 8%, med utskutande af
oss, från en försämr, hvilken det visat sig, att alla
andra åtgärda, försämr, så kända vi i första
annat än, derut vår påföring af 8% ränta var
alag lig, så är Loran derens påföring af denna
ränta äfven alag lig.

Att den här delade således att vid Loran derens
invändningar afseende skulle föras, yrka vi,
att Loran derne förpliktas att till oss återställa
af att oss i deras redovisningar gifte Båstjär-
nas påförd ränta, hvarigenom räntefoten för
oss hade blifvit 6%.

Mednät för att jag, att vårt yrkande, i för-
sta rummet för, att för vår att till 8%, bekräftas,
gottkänna vi Loran derens beräkning af 8% ränta.
Så, enligt bekräftas densamma.

Vi gå nu att bemäta, hand Loran derne i si-
na i sidvante skifter andregit angående Loran-
stens timret, i första anförandet utan, men i
att sidvante under rubrik:

Timret eller Loran derens bygg
Loran derne börja med påståendet, att vår all-
gilt - att det inte var vi, som betänks, hvilka
från skulle lagas till Båstjärn och hvilka till lag-
timmer, utan att vi undan mätte, hand af
Loran derens, - som att med grund till, men

23

kunde tänka sig.
I de svar härpå måste vi åter hänvisa till den
sedan till Rätts inlämnade Frantsius Intressen-
ters redogörelse, i billett af den 14 November
1882, allmogat N:10, som visar, att sagde intressen-
ter helt och hållet stodo för bygget.

Men nu tvingas vi bygga af bjelkar, såsom i
Kerliga Rätts fläte medlemmar hafva sig bekant,
på det sättet, att, sedan trädet i skogen är fället,
grafsås eller bläckas det på stället på fyra sidor,
för att undvika krossningen.

Bjelkarne äro naturligen, som ännu till följe af
sin ålder i allmänhet af bättre och icke därför
vanligen äro dugliga till Lågtimmer, till sinna
dimensioner mera betydande och skulle Frank-
porten ansevärdais förbyras, direkt de ej gånge
skogen undergåingo den första opteringen till
bjelke.

Vi äro emne åtgärd nödvändigtvis skilda i
skogen, att Frantsius intressenter stodo för byg-
get, som de naturligt vis de och ej vi som ut-
gå med, som skulle tagas till bjelkar och hval-
la Lågtimmer.

I stället för den "mer grundlösa", måste vi
fästare sända oss de mest påtagliga, att
där uppgiften för Loarandones ökning i för-
tecknet.

H. skola nu skörskåra, med Loarandones

med eget ötne, Anton Wilson, vilka äro berättade i
förvarande ärendet att de till, som ej dess upp-
gifter äro för styrka sitt fästare.

Vilket börjar:

1: med de konstatera, att de, under flera års tid,
varit Loarandones mera i att för timmer mal-
tagningen i Torna ej att säga vidare.

2: att vilket för Loarandones ökning, matth-
git från Frantsius afsände Kranstimmer.

3: att de haft order, - naturligen af dess herren, som
som Skarburg 3/6, - att för att öka ökning "urgallera"
att särskild flätelägga "alla till bjelkar dagliga tim-
mer".

4: att med, som ej ätkammit, urgallera i Bit-
skärnsat, visserligen efter af Loarandone särskild
Lagering af det hela det.

Härpå är ju ytterligare styrket, att de äro
vi utan antingen Frantsius Intressenter eller att
Loarandone gifte, som verkställe urgallera.
gen att detta var de just, som skulle beredas.

5: vilket, Anton Wilson, sedemera att de
att Lagerings tillfälle händes på icke, således vi,
att för att, som bjelkarne eller bjelkämnen ej
horo vid gallringen i omlämbige genom den be-
lige, första opteringen med icke i de fyra sidor.
na.

Protokoll visar att vilket förklarar, att med
"uttryckt till bjelkar dagliga timmer" fästis "des

färdig bitade, dels flängde, dels småa skän.!
 Den ^{te} varklaringen har ännu något kvar af de följande
vande språk, hvar på de skriftliga rättningsmetod
 är affektade; men de härjar dock så brått ut, att
 i frågor om helt hugga tillgå på ungefärligen
skanna så, som alla andra, samt att Skanstens
 Fintessentens band varit med om utskiftet af
 bytharene.

Men hvad som af vittnesberättelser, har som
helst, en osäkerhetsfyllen tyngd, En, att du inte
ser vi, utan osäkerhetsfyllen tyngd, som vittnesberättelser
off eller gammal händelse passerad, hade
finge af tyngd och tyngd.

I som en älskare. I öfverens en hade, enligt
 öftat, en för sin del i detta samman. Hå i köp
 kettasverne, si utvärskade si såsom vid
 angiften, tillåtelse för I öfverens en så, såsom
hvisor, genneka. I öfverens en såsom
enig döröfver.

Efter verkstads granskning, utfärdade
 Leanderne de kinder intygta N:o 16. Beskrif-
 ger, an utskrifningen i sin helhet utgjort 48,178
 Stycken, bestående 184,633-18 Kronor eller Silvers 9/10
 och 1/2 öre på styckens öfriga beford.

Häraf inhåller vi, sirom afrenföi, lo
viser, jurom Irenstans Intrument ad
Irenstans gylföi, dels 940 stycken, som vi
betalar med Guld Kr 700 p. stycke dels 988

Som belastes med Cirke Nr. 5. - for stykke, belastes en 2^{de}
 afvekslingspris for Tilfommens Bld stykke Tim.
 nr. af Cirke Nr. 680.

Alla belysande, såsom för beaktande, därför
 att partiet uttrycker sig, såsom det på Lönem-
 dernas eget kännespråk heter, "en blysnar dug-
 ligt timmer", eller bättre sagde, därför att ma-
 nanderens eget ombud partiet att turent som till
blysnar dugligt

Iorigenom att ai silunder äfortage för
 nämnde 1345 stycken "Kinner" ha ingifvit samma
 pris - samt bond de kastar, (inköpta till 37 f. 10 g.)
 blif förhufvadt pris för de ärtstämors betyden
de partier nedseta till Cirka 3 Kronor till en bon
ibland vissartigen ingifvit, i Överandroms län,
 "Sju bjiltar engelske Kinner".

Vi skale nu se til, om det gik for sig så
sa, uden at belære mig om bilagene, hvad
hjelper gælde i fragesvarerne is i første led.

Skulle Sverige kunne affindes med Sver-
dernes egna bligt, så vinnit glän den föderen,
så vi ej exponeras all, som naturligt, så fi den
salkteraste sak of Sverandens bittid.

Helt oförändrat tillfölla vid på Årsgall 1815 i Lands-
 ten af den 16 Jan 1813, hvar församling utgjorde för
 sina biskopstulder och den E. O. G. Worsing, Sinner
 i, 1815 Jan 1814 ha ut med 1817, ut aflyttas bestäm-
 darna vara följande, inbörd med "född i Riga".

eller Torne stadt, samt af för den svenska Sal-
mis, och Torne elfv engusning belägna hamn.
Men passer således förtäffligt.

Under år 1874. eller samma år, som oss, enligt hand-
afven berisets, af Svarandorne gifvas till oss expe-
diens, 940 stycken bjelkträn, inköpte Svarandorne
i 1004 stycken bjelkar, som kostade, iabörda-
nade transport till Torne hamn, kronor 6,640. till-
ledes 6 kr 61 p stycke.

Således år 1874 betalade vi för, enligt Svaran-
dornes uppgift, till bjelkar dyggligt timmer, som
befanns i Sal mis och vid svenska elfvstrandens,
till antal af 940 stycken, kronor 7,040. 60 eller Cirka 7,040.

Äfven om du inte passade till styckarna Tor-
randornes till bjelkar från Räfte, att till deras
inköpspris bod laggas till att transport afven
till svenska sidan, så var vårt pris visserligen
mer som billigt, snarare högre än lägre, än
hvad Svarandorne gifvas betalt.

H: äfverja nu till jämförelse af priserna
för 1875.

Detta år fingo vi af Svanstiens bygge 385
bjelkar, med en kostnad af kr 1,975. 51 p, eller till
en afvenhufvud pris af Cirka 5 kr 10 p stycken.

Svarandorne åter inköpte 1947 stycken
bjelkar, som kostade kr 7,782. 51 p, eller i fullt
4 p stycken.

Således vårt pris dyrtare, Äfven om till

23

att transport till Sal mis tagas med i beräkning.

Äfven att sålunda förtäffligt beriset, att vi,
färdigande är, betalt fullt pris för de bjelkar,
som af Svanstiens intressenter att svarandorne
gifvas oss tilldelas, till vi framför en ny, Svaran-
dornes förvägning af samlingen.

Svarandorne första menliga i till anförande
till Rättem i libellen af den 9^a April 1883; att deras
äldre uppgift, att vi för Svanstiens timret föfört
den ankring 4 kronor för stycket, var fullkom-
ligt korrekt. Detta med anledning därtill att vi, med
iakttagande af skyldig respekt för oss i omkring,
helt färdigt i förbigående anmärkt att Svarandorne
med uppgift, att den af oss tilldelat pris för
pris af kr 4 p stycken, "i" var till alldeles sammanhängande.

Att detta vårt förtäffligt förklaras, att var
"lika" af rimligt sam alla våra öfriga förtäffligt!

Detta ord är knapt af Svarandorne uttryckt, så
förklara de oss uppgift om, att vi föfört den tim-
ret efter pris af 3 kr 40 öre var riktigt.

Men detta bör ligga, - men Svarandorne,
"34 öre" för tack för bagering till Rättem och
minst 20 öre i omkostnader, som de gifvas utlagt
god att för timret till Sal mis till delat på sig
till Rättem och.

Detta är nu god att att man frigen gälda att
jämföra priserna till de timmer, som
Svarandorne erhåller till de timmer, som vi fin.

3

90. altt från samma barn från samma ställe i Clapham
samma barn.

Om man efter Lössandens förmenande, till det
pris af 9. 10. 1/2, som de till oss betalt, skola läggas deras
omkostnader efter mättingen i Salmis, så vill
ja rättvisliga rukande Kartnader, som vi äfven
intägar angifne bjelkepriserna, hafte i vårt tim-
mer, tilläggas dessa priser, så hvarigenom våra
priser ställa sig juntt upp lika mycket högre som
deras primitiva pris höges. Efter att hafva förtat
uppmärksamhet på detta enkla skärförhållande,
får de oss visst höllas, sam i detta, lika
som i andra fall, kom man med de mest ågren-
dade påståenden, som man kan tänka sig.

K. kumara salivris fortisatta

På samma sätt, der Assandornes ej kan ättas
de mindre välgrundade påståenden gjorts, erkänna
de, att de af Sveriges Timmer, som enligt
utredning, kostade oss i inköp 3 Mk. 48/100 pr M/100,
där den del vi först fäo, beräknats efter gammal
de pris, utållit 35,289 stycken =

Wågan anmärkning har för öfrigt ej af för-
sänderna gjorts eller kunnat göras emat sig
läringen om de timmer, som hemmades
i Galvies och i Torne afse på tilldrag och
Kantarbet tidens ståt, sedan Inrättningen
anvisade lagit, hvil de vitat hafva
i hvar sin

Salinis limuata nundigen variet allegat

Nr 11, 2823 liamner, som vi öfvertago till pris af 3 kr 50 ö, således till och med ett par an högre pris, än det Parandione påförr, samt uppf i vatten = dragan 4046 liamner =

For denna sistnämnda partiet betalade vi
 Kr. 3 för stycke, der det låg, att döföre den
 dryga flättningskostnaden var än af oss på-
 krattas, hvilken blef vida högre än de döföre
 afseende 48 ord på stycke.

Skämd är att icke komma, liksom som
föret vidrör, att antalet 4446 timmer icke
uppräknades eller kunde uppräknas, då vi
öfvertaga parlmans timmer, utar som till
den siffr, som borde finnas, men hvilken
naturligen i verklig heten icke fanns eller kun
af tecknades.

Vid flätting är det en Känd sak, att 5%
eller mer, på en eller annat sätt meder en lång
 flätting förfäres.

Sam en helå Poantienska afvorkningar
uttyjande, sisam farat er Kanstalerar 94/13
stycken ginge tusentals tommer för ett tias
spillo.

Spillo.
I denna förhet har ämneligen Lösen
derne harde propagationen slutade, ty innan
den var fullständigt känt, hade linnens
form, som i verkligheten de sub kam göra
de gode, var in käpe beständiga, var hade

pris timret stad i, ike heller känd-

Men denna förtut tage vi på oss själva
och gjorde derigenom en offentlig affäffring.

Nedan förut är förutsett bera Allegat Ö^{re}
i libellen af 10/1 1883 äre vi förlorat mycket pen-
ningar på denna affär eller på vårt afvär-
tagande af timret, men som annärk iing jitt
när den som intyget utfördat, biläggis en ny
refinansat N° 2de som bestycker förhållan-
de, liksom i några andra fall.

Och under sidane förhållanden, då vi för
börja till slut, behöfver Svarendene på så
unofallande sätt, som möjligt, uppräkas af
sänderne hestorier, som, som de komma från
annat håll skulle vara på den högsta nedfallande.

Men börja i denna stes Kapitel, utan att
hafva tagit i betraktande något af hvad som
förekommer i Svarendenes andra änd-
i libellen af den 10 Jan 1883, dels under
brik finsta der Svandens kryptet dels under
littet "Bilaffären" med hänsyn till en af Svand-
dene förutsett allegat N° 4.

Derf framgår, att Svarendene, - visser-
gen gotttyckligt, egennäktligt och utan lag, från
Bätkärrnäs som af gemensam egendom lagit
och användt 275 R^{de} Bjelkar eller till Bjelkar
dyligt timmer ut derföre gottgjort 10 R^{de} för
Bjelken, att dessa ändras såsom stad, för att

betalat för beten för våra 1325 st. Svandensbjelkar
med ike mindre än 4234.19 öre

I vårt ansvagande till Båten i libellen af
den 9de April 1883 utvecklade vi, huru som priset på en
Bjelke, mottagen, såsom den köpts från Skogen, är
afantligt mycket lägre än det pris, som Bjelken
gäller på lastplatsen, sedan den efter undergången
skrädding och vrakning befunnits i verkliga-
heten vara af prima kvalitet.

Af sistnämnde sort vara visserligen de Bjel-
kar, som Svarendene gifves för sin egen väk-
ning, plackade ut vår gemensamma timmer-
barn; men våra till Bjelkar tjimliga från betala-
des afverhand med pris andra till 7.50 R^{de} st, ut-
tan hänsyn till resultatet af fintätning och gall-
ring till skiffring.

Men vi beg för Svarendene med släkt uttra
förmåner!

Vi skola se till, om vi ej kunna bestå Svand-
sänderne med arättvädighet af ännu mer i
ägarum springande mater, just med hänsyn
till deras jämförelser mellan de pris, som
de att vi betalar för Bjelkarna.

Af Svarendens Allegat N° 4 inhemtat, att
då när Anno 1873 som Svarendene gottgjort
de Bätkärrnäs för de egennäktligt tagne
257 R^{de} Bjelkarna med pris af 10 R^{de}

Om vi nu itörja till Svarendens Allegat
N° 4

23

Nr 5 af de två, hade svarandena, hjälpar, år 1873 be-
talade för sina tjogbiller, och som således de
var det gällande priset, så synes deras, att 2360
de. tjogbiller i Rättä kastade, kr 23764. 23. - således
10 kr 08 öre för tjogbiller!

Detta bestämmer nu vägarbunden Lärkan-
mans att bevisa på samma gång att, de
Svarandena gjort gjorda Rättäkassans deligen
för prima tjogbiller, gällande till skiffring i Rätt-
äkassans hem efter 10 kr p. st. eller, till att med
efter lägre pris, än hvad de betalade för tjogbiller
som ännu läge i Rättä, 10 kr 08, och hoarä till
att med, till att transport var att tillägga, så man
brukade de sin ställning som författare på de
bete så.

Härin skall vi under rubriken kontrakt
bratt återkomma.

I sin ursprungliga står nu Svarandenas obelleg-
het att, därför att tjogbiller 1873 eller året förut
till utom ordentligt högt, taga detta till norm, för högt
vi år 1874 borde betala, och inte högt tjogbiller
det året i verklig biten gäld; menligen ökr 6 öre
i Rättä, plus till att transport.

Och så tjogbiller att fortfarande samma svar-
andena hjälpar i bitellen af 14 Mars 1882 fram-
hålla, medginge i pris så att Svarandena därför
följande år 1875 erhålla sina tjogbiller i tjog
gjfvet 4 kr p. st. i Rättä, så var det g. att, att vi

betalade 5 kr i Salmis, utan vi borde betala alltid
samma höga pris, som du, hvilket gäller 1873, eller
10 kr för st., mer än dubbel mot hvad de i verklig-
heten var värde!

Men du visserligen faller af sig djöft, att
vi, liksom svarandena, hade tilläggskostnader
ä till samma, som vi i Salmis mottaga, så att
bort därav var afvridigt, så kunnat vi
äfrin prestera sådant, efter att vi är så nära till
hands.

Vi behöfva numligen endast hänvisa till Svaran-
dernas egen till Rättä inkommande, i bitellen af
den 14 Mars 1882 förkommade Rättä Ku-
rant, hoar förefinnes följande under 1876 för
att gjorde utlägg: "stateläggning af Svarandenas
tjogbiller enligt lista af Arkiverna
för hapsanläggning i hemmet att statelägg-
ning af 284 st. Svarandenas tjogbiller
för stateläggning af samma tjogbiller i
Helsingfors förlist är

för bagsering af de
Samma Svarandena hjälpar beträda om de
af dessa tilläggskostnader ä äro tjogbiller, så
behöfve de dess mindre vara i aktning till de
am, - att till dessa kostnader samma betyd-
de utgifter, som vi hjälpar beträda.
Svarandena erkände också på en annan
ställ, att vi mottaga de bifogade kligen af tjogbiller.

[Handwritten signature]

en i Hvarandra eller barmis och derifrån låta begre-
pa dem till Kåls, och begäring Kåls också för-
gar.

Hörmed hoppas vi nu i detta stycke hafva blott-
sat Ivar Andersson på alla fikonal, så att vi kun-
na förstå oss något annat, och gå nu till:

Bildverksamhet, Bjelkarne och Spannorne

I de första af Ivar Anderssons anordningar, som vi
hafva nu bunnat, till i Libellen af 9 April 1883, förekom-
mer, mot slutet af artikeln, några uppgifter, som
höra till.

Således anfördes, att den gendriferade af någ-
ra sira, för Ivar Anderssons hvar kränkande in-
sinnationer m. m. bifogas, bland annat, intyg om att
för Bjelkhanteringen af Herr Sallström förhöjdes en
bestämd plats, där sagde hanteringen af oss beord-
res, och hvilken plats alldeles inte tillhör Rättskors-
näs ängsgrändsmålar! (Libellans Nr: 32)

Men då vi till följe härf, gåt ut bland Allmän-
hetens saka hos på 32de eller på beskrifningarna på
den stora nyaste, till världsdelen, som Ivar Andersson
upptäckte, och hvar i de hvar i sin styck och
gans flägg, så står den inte till att finna, åtmin-
stone ej på sin plats.

Men i Hället för de försämrade, börja vi
på komplettera relationen, hvar vid tillfället till-
gick, då Nr: 32 i original, som hastigast, låt sig
läs inför Rätts.

23

Vi voro numligen då förargligen och, efter förste
ögonkastet, anmärkte:

1° att dokumentet, som var skrifvet på en mindre
bit kamppapper, var utfördt 1882, således långt
förfert, att dessutom med inga tid för tillrä-
ckelse, utsat.

2° att de Sallströms "jarkännor" befunns med en
nat bläck skrivet och inklämd i en kornig
emellan till att vittnes underskrifter, de försä-
dras, att vittne hördes, hvar med besittningsta-
gan till tillgått i fulla verkligteten.

Vi veta ej, om detta lilla obsv. andern höft vi:
get inflytande på 32de försämrade men att
förfärd att oss, som sågo vi ringar på den lilla
vattenpyttan genom sprallerna om, att just de fört
tilla världsdelen.

Detta skrifvet, finna vi, efter förnyade
forskningar bland handlingarne, en uppsat,
som kallar sig för "afskrift", att synes innehål-
la, hvad 32 innehåller, att den till ställa vi bland
gångångarne i rätta Libellen på 32de, som för-
stärkt minnens orsak.

Det står ganska riktigt artat 1882. Detta
är nog, för att denna handling äfven kan förstå-
as. Men 1880 & 1881, hvarom frijen gäller,
på förfärd numligen är 1882 att komma ej
efteråt, liksom Ivar Andersson måtte hafva tänkt
sig saken, då intyget förfärdades.

23

Hvad efter fremtiden efter 1882 betreffende, så
kunde hverje arrendekontrakt uddes afskøft,
ty for år 1883, ligesom også for innsættende
år, haves forandringene gaaet, under Nr. 2de og
2de bilagde kontrakt, fuldstændigt erkendt og, en-
ligt disse aftale og bakkens natur, tilkomme an-
de så de alle bjelkeskuffe iingarne fra Bøt-
skærnes, samt at de ikke vore berettigede at
drifte nogen som helst træsnaffør detsam-
mestådes.

Vi kommer om de Allegater Nr. 33, som inue-
haver, at forandringene liden tilføje sine ex-
bitere, at nogen opfyldelse såvel, da de arbejder
i bjelker, som for sigens ændring, at have
arbejde for sig.

Dette lader sig sige sig, så mæste de udtør-
ligere gå til, som at berode sedemere på, men
de de bli bakkfærd.

Derisat er derfor i ringeste betydelse.
Sy om åben bakkføringen af de påtagelige ex-
bitspingerne i bjelkerne kommer på sin stæ-
de, hvilket jo kan vore muligt, så findes en
massa generelle omkostninger, som orakket Bøt-
skærnes affør i sin helhed, men som såkaldt
blifve lader infant på sig og ikke på den be-
tydende bjelkeaffør, som forandringene liden
for sin enkelte rækning, at hvilken i og for
sig var af lige var større omfængning, at

hela affären.

Dette inty, Nr. 33, have således, ligesom
Nr. 32, uten afskudt kunne underses.

Har utredning i stillet med forebragt
at, i proportion af affærens betydning, siges-
værdien på liden, for at og fræmt i Tæm-
dernes egen afløsning, som anfæltede skætsen
af såvel sigesværdien som bjelkehandelen, at
direfter alle bakkens løn, udgifter m.m. blifve
behørigt fordelte, åfom som det visats, at
sigesværdet blifve gættjort for hys for uppe-
lagsplatter, præmar m.m., så har noget sa-
ret visat værdi at tage natis ud af.

Allegater 34 synes i sin på sin plads, men i-
terfæmme på anden plads at viser sig vore
udfærdet af en forandring forandringens
at har som helhed, uden at betydelse, at be-
strides.

Allegater Nr. 35 haves vi for at visat just
styrke, hvad vi påttat, at hvilket forholdende
forandringene, i de stalle af sin ændring, men
hvert dertil henvises, åfom orkæmme, men
lige at de var de, som omfatter af Tæm-
dernes plattingsfolk at timet og betyde
de en del af vortet at op.

Allegater 37 første vi i, hvad de skal be-
vise om at år, at forandringene der af op
appremat at for specifik rækning i bide.

23

23

har, liksom i ångigtas ämnen och i allmänhet i
hvar sak för sig.

Men i stället för så göra, hafva de aldrig län-
nat sig några vedagöringar på Bjelkorna.

Vi komma nu till Sveranderens sista an-
dragande i samma ämne.

De ge sig deri ännu in på förra sin förklar-
ning, äro de af oss anmärkta förhållanden, så
som i Rättskärnsas timmer som af gemensamt
egande timmer, utan lag, taga ut för inköps-
det användt, en gång 257 stycken, och en annan
gång, 150 stycken större timmer, som upp-
skräddes till Bjelkar.

Sveranderens förra sin förklaring, när
förna tillfället var så misslyckadt och till slut
vare som möjligt, att Sveranderens egna mot-
sigelser så i ägarens förmån, att vi ansågs de-
samma inte behöfva gendrivas, men då de
nu, genom de tugga om det samma, derät så-
na timmer en sista häfd, måste vi väl förrätta
att stoppa till minnen på Sveranderens äfven
i detta stycke.

Officiationen är ej ett denna gång med an-
vändigt mått de säga nemligen, att vi officiell
"är dock ej alldeles äfven instämmande med
Sverangeren, således inte en af länkarne i
Kedjan af våra vanliga gränsa aramirade
gar."

23

Detta är sedan de stort medgifande af så-
dane kunder som Sveranderens.

Försvaret, första gången förskammade
i libellen af d 10 Jan. 1883 grundar sig på de
märkvärdiga faktum: att de ifrågakommande
257 stycken timmer af Sveranderens inköpts-
T² i Kemi T² förordig huggna. Frågas, till hvad
förordig huggna?

Naturligtvis till timmer, ty som timmer upp-
gifas de vara för gemensamt rikning i Kemi
Kipste och derifrån flattade och ämnat efter från
konsten till Rättskärnsas, utkänns de af Sver-
anderens själva vara timmer.

De förklara nemligen "att dessa timmer de
bilades till Bjelkar"

Om kammer den förtroffliga Markklara!
Lam om dessa 257, liksom den stora mas-
sam af Rättskärnsas äfriga timmer partier,
Kipste i Kemi och der varit förordig huggna, därför
hafva de otvifvelaktigt "kommit af oss efter
godtfinnande användas"!

Stilla är så djupsinnigt, att vi måste hin-
skjuta till till andra bättre andöme än sista
hanske Sveranderens dock på ena tillit
till vårt andöme, att sedan Sveranderens i
misskupp värt i libellen af den 10 Jan. 1883 och sista
timoterna i libellen af den 9 April 1883, den sta-
na kraken med alla Rättskärnsas Bjelkar.

23

7 berättigad häpnad öfver Bjelkpartiets betydelse
het 1578 stycken, tygo de, såsom bekant, som hastigast
huckammarens (vort allmogt 15 dec 1873) uppgift för att
hela kulis beklagligt uppging, i stället för en samant vörn
de Rättskärnsens, och påtröts, att detta vörn en
barns på, att vi saknar andarna.

Vi hoppas således, att andra liksom med oss, skola
finna, att vår uppgift angående de 257 stycken
bjelkarna är i stället för "i alldeles oförenstämman
de med sammanget", tvärtom, alldeles med sam-
manget oförenstämman.

Nedan nu de 257 stycken bjelkarna äro på
färd, är det kanske på sin plats att åter göra ge-
tingen och "friska upp Svandens minne", - såsom
de en gång uttröt sig angående oss, så de kam-
ma med någon för tillfället improviserad dikt, -
med hvar sin till sitt gick med denna lilla inbros-
santa bjelk-parti.

Att Svandens utan lag tagit ifrågorarna
de timmer-past ur Rättskärnsens barn och strävt
att, för enskild del, till bjelkar, kända av redan.

Att Svandens vidare gästgjort Rättskärnsens
deligare därför efter pris endast af 10 kr. för stycken,
är äfven bekant. Likaledes att bjelkar den tiden
är 1873. Kallade i Rätt 10 kr 8 öre var, efter tillägg
af två i Tjern, arbetspengar och bagsering, i en-
dast till Salvis, utan till Rättskärnsens, måste
då i cirka 11 kr för stycken.

Härnäst följer, att de Svandens, år 1873, tagit
257 bjelkar ur Rättskärnsens byggnad, gästgjort
de de därför cirka en brana lagre pris, än
hvad denna vara i allmänhet i inköps pris, en-
ligt förbrukat bensin, gäldar att du, fastän
de i Rättskärnsens varit i tillfälle att strävt
gallra att endast taga vad, som i verklighet
var skifnings gild, prima vara.

Utta en försman, som särskildt, var en del
hvar ord.

Således: i jag med, att Svandens tagit o-
soprande bjelkarna; de gästgjorde därför i en
del pris, hvori dessa af andra inköpte, bjelkar kost.

Utta konstaterade, att de afstötningen!

Att vort allmogt 15 dec 1873; tillika af den 14 dec 1873;
kontrakt med Svandens af den 15 dec 1873, in-
kuntas, att Svandens sålde till oss 2500 stycken
bjelkar af medel kabik innehåll af 55 1/2 kubikfat för
stycken efter 55 öre för kubikfat, således till pris af
af 14 kr för stycken, att betalas halfannan månad
därefter, till att med på förhand, innan vi än-
nu få en enda bjelke em hand, att det i af-
kommet kontrakt!

Såsom tillhöriga till Svandens på stika
silkar, förmodligen derigenom att de utskickade
den, som skulle uppfylla kontraktet, till pris
af 14 kr för stycken och taga utvinn, för att
förfärdiga Svandens till oss, såsom de tillförs

erkänt, af samt femmer 257 stycken, som de gästgjörer
eller som per stycke. Sålides sålde de oss våra egna bier
med 4 kronors vinst för sig, som 40% vinst för besvär!

Är det nu ytterligare ihäggkommet oss, hvad vi
fått veta i artikeln Svanteins byggjet, att Svante-
derne sålde bygga den anständiga boken, att de år
1873 gästgjort Bistadsnäs att då för sig bier laga för
sig af 10 kr. för att såka bringa oss att, två år efter
att, år 1875, eller då bierkarne i gärdet mer än half.
Så som 10 kr. för stycke, för Svanteins bierkarne
betala dubbel, mot hvad de då voro värda eller
10 kr. för sig, så synes väl Svanteinsne hafva be-
gär mätt af orättfärdighet!

Men för att allt detta, att det Svanteinsne,
som ställa de oss i boken af d. 10 jan 1883 år.
då de som:

"det hade visat blakket om vi/Bergman Hummel
g. 1/2 i skattegit tyttur i denna punkt" --- "aför-
skänkelser" i våra påståenden som "tydlig" att om
träd af asenningar, som genomlöper hela Berg-
man Hummel 3 1/2 inlagor, att alltid gräpa
att klumpigast, men för samma gång mest rut-
ta att skälbar för de ställen, där den genomgår
bilverkets kapitel, med mera i samma väg"

Att efter att hafva förvärat förhållandet
med Svanteins bierkarne att de 257 bierkar-
ne i Bistadsnäs, bygges Svanteinsne iker
för att införa för en lättnad, som dömd

23

utan att undersöka, - att utropa: "vilken har visat me-
ra prauulagintu i sin handlingsätt, vi/Bergman Hummel
Berg u. 1/2" eller de/Bergman Hummel u. 1/2?"

Den gendrifning af Svanteinsne sedunda bierkar-
storian, som Svanteinsne utaf efterlångtar, beffas
vi nu vara gjord, att de så frimodigt, att Svanteins-
ne dermed ställa oss på nåde.

För att bevisa vi, hvad Svanteinsne affärer i
bilade virke värer, för händelsen att våra äldre
anvandra, genom verifikat styckte.

Här framgår, att Svanteinsne genom
föreläp kontraktet af den 30 dec. 1871, samt att
att 1/2, att dess 1/2 förbundit sig, att "utaf bier-
ne, genom andra eller Svanteinsne med andra
personer under någon form afköpta eller öf-
na köpenstap med några stötte för elport glöda
travarar från Kalix och Sängis afrens flodaler,
äfsam som att Svanteinsne genom kontraktet
4 jan sig ett årligt arfande af 1000 för att det,
sålides 1000, - på de biler, tillförsäkrat, "sinn
ersättning för en ansvorsfull skatt", af sin an-
del i sågt timmerningen af bierkarne.

Widare är det visat, att Svanteinsne under
diverse förbåren, sinnen för sig för Bistadsnäs
att affär, som sålides tydligen att de så att ex-
port af sågtimmer som betalt virke, sinnen
tyllas med mera, sinnen sig de glöda bier-
karne, men hvarf att de sinnen de gjorts
mot, men hvarf att de sinnen de gjorts

23

frukthörande eller åtminstone inväntas i den egentliga sigaffären.

Öfverheltet af Svarandens tilläggsämben är på en enskildt träsnaffver fram hålles af oss icke. Deligen, f. ex. Allegat N:o 6, Främe tillgrammer i December 1873; äro Hummels bref af den 31 Decem. för samma år till Svaranden J. Sällström, och erkänner, / Allegatone N:o 17 och 18 i libellen af den 7de April 1883 / Sällström att våra påståenden äro fullt riktiga.

Den följande kopia, gjord först till sedan till ännu af fullständigare kontrakt, Allegat N:o 8 i libellen af 10 November 1884, harigenom bekräftas, att alla "Kopier", som "bifogade" gjordes, eller händelser komma till oss, stå till och för Bitstämman's gemensamma räkning.

Tillställs för att en uppgiften till oss till för säljning och tillverkan av plankstock, utifrån vi, att Svaranden i Stockholms församling till bjuda sådana varor från Bitstämman's åt andra

Ensam afarbetning af andras bud, / Sällströmska brefet N:o 12, bifogade vi ena till att bjuda plankstocker och gummi till en pris af öfver 14 Kronor för stycken bifogade och öfverliga villkor för öfrigt för vi kontrakt af den 15 November 1873 / Allegat 13 / i 2500 till Bjelken, en haar, som inom Svaranden sagt, svaranden verkligen påstått vara till Bjelken dugligt timmer", således i öfverliga villkor

icke Bjelken utan timmer!

Denne våra köp göras, liksom andra sedermera i förhoffning att Svaranden skola "genom de fördelar som den beredes", såsom vi i bref gifvit tillkännagifvit, med oss, liksom deligen i dessa, liksom alla Bitstämman's affärer, dess mer kända sig manare att handla lagligt.

Liksom då vi köpte 1872 års sigtimmerning, garantierad naturligen alltid för Svaranden förbindelser att bedriva för den behöfning, som till försäljningarna till oss, af en annan sorts trävaror, gjordes.

"Långt diriför", tänkte Svaranden, aldrig kan mer den på bispens för, - aldrig en red till bedriva ing, öfver had men säkare liksom tron vrak; att sådant, som oss vinstgifvande togs om hand hite bekänt i Svarandens enskilda räkning!

Vörutgå af våra olika allegat, inkommit af Svarandens egen, / Allegat 8, harotia hävdes i libellen af den 10 Jan 1883 karaktär Bitstämman's gemensamma timmer lagor och skogs skiften utpöterade till tilligt som såg. Ligt för Svarandens enskilda profita

Således togs de, år 1873, förutgå för annäskla 25% till Bjelken, 5548 stycken plankstocker, att säljande äret, enligt sig timmernes räkning, att 1800, till 2200 stycken samt enligt Bitstämman's

med Skogskriftens räkningar dels 325 plankstavar.
Här, dels 1731 stycken.

Och till försvar för de oförsonliga ockas upp-
i libellen af den 10 Jan 1883 följande historia: "Wen
bägge de tillfällen, när dessa, oförsonade plank-
stäckaffärer uppgjordes, var särskild så afsta-
lade med Herr Hummel, som i sin firmas någ-
var uppgjorde och underskrev kontraktet
om den stånd, - ehvad den alltså vinst ut af-
fären, - som uppstod emellan tillverkningens pris och
det pris, Herran Bergman Hummel off. till afsta-
la betala, skulle tillfalla af naturligtvis! Säsom
ersättning för vårt arbete med affären o.s.v.

När de tillhör de svåraste i bevisning.
gär att bevisa, att en påstått enskild samtal
icke egt rum, så är denna historia så fräck, att
den drager af sig till en straff och gifver
af tillfälle bevisa, att den är, såsom att ha
bevisanden i hufvudsak enbart en del af
gröfsta beg.

Första beviskontraktet om plankstäck först
alligat Nr 12 i libellen af den 14 November 1882/ under-
tecknades, såsom synes, i Mörskals den 11 Mars 1873.

Underskrevandes i firmans vägnar egde en
genom söranden, Sälström, emedan här Hum-
mel och Bergman den tiden, liksom hela vintern
för äfrist, uppehöll sig i Stockholm.

Om så stödt, bevisas af hela den om för-
sta plankstäckaffären förde och delvis införl.

den förtädda bevisningen.

Här alligat Nr 12 i libellen af den 9de April 1883
visar till exempel, att J. Sälström Lushuf Hum-
mel på Stockholm, ämnar under den 2 Mars 1873 af-
dermed förtfö, så alligat Nr 12 den 25 följande
April o.s.v.

I denna linstämman hos skilsmå Sälström till
att med, hvilka verktyg svårigheter han haft att
komma på den klara med respektive medlemmar
af firmans Bergman Svanberg & Co, just med hän-
syn till "Kontraktet om plankstäckarna."

"De Komma", såsom vi ofta, med den ene aff-
sätten före och den andra efter, hvilka äro utsträffa.
de bevarade i "arimligheter", så att Sälström
grufvar sig för dem för varje gång (han) till den
komma o.s.v.

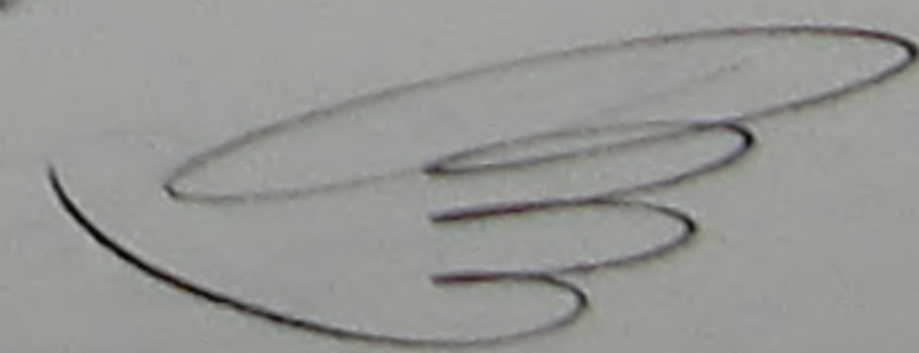
Sälström antalar dessutom, att under to-
den Bergman, Svanberg & Co hade ett förmä-
sande tillräckligt, som de på sitt tid
erhöll, - och af fortsättningen framgår, att
dessa härflutet från Hummel.

Det är således bevisat, att Sälström var
den, som underskrev plankstäckkon-
traktet, samt att Hummel var i Stockholm,
att att således den intressanta till. i tillägg
att att således den intressanta till. i tillägg
Hummel, och att ha, som de afhandlas,
är en kompletta samling!

Och på grund af denna upbyggiga be-

stämma var det som, som Ivar Anderson, enligt sin
 utredning i artikeln Bildvirkessaffärerna, också
 sig berättigar till i libellen af den 9de april 1883
 kunnas sig sådana fördelar, som till sin pris
 af 1 Mk 50 öre för tillf. 3, 9de 14 fots, till att säga sär
gen vara, efter att hafva derför gottgjort Båtskör.
 när deltagare för 6 stycken subelphantsticker a
 1 Mk 50 öre för stycke, eller till pris af 9 kronor för tillf.
 3+9^{de} 14 fots beräkning.

Prätskärns som gemensamma väkning, var ju dagligt.
nått den 12 Nov. 1873 eller blott tre dagar gammalt, då
plankstamkontraktet bestämdes och fem dagar gammalt.
då Thunmills afseende nämnda bref afstod.

Och på de dagar hade väl en principfråga,
hvar vi äro förlagskontraktets tid, den
31 Dec 1874, kallat och hvar vi istället näst åter-
kamman, ej huvud blifva så förelärd, att den
ej vidare kamman i fråga om främmande!

Så nu skildringen af Thunmills ägaranden,
i hvar de gjorda kallat Bildvirket affären, såd.
nu de framgår af de ijämfärliga handlingar, som
sedan finns i Thunmills väg, och hvar
Thunmills vad ärlig att förse oss med en
god anpass, dessa nu de så, hvar Thunmills
den talat sin så vil moraliska sam ju-
ridiska förbindelse att ej använda vär, såsom
förlog för Prätskärns med draga bestämd
upplämnar att den lunnade huvuden,
i någon andra tröskelför än den gemensamma
bestämd.

Såna redogörelse omfattar nu, hvar Thunmills
den i libellen af den 10 Januari 1883 kallar
den första period.

Den redogörelse nu som sjelf, skiljer
sig väsentligen från Thunmills, junt upplämnar
så mycket som svart skiljer sig från hvar,
så istället gerna kunna vi bestä hvar så.

Thunmills de faller af sig sjelft, vissa vi så ej hvar.
nu anmärkt bestä dessa bestä af Thunmills
invändning i sin redogörelse med anledning
deraf, att kontraktet, angår plankstam,
gälla i hela huvuden att ej på halfför.
den deraf.

Prätskärns kontrakt kan väsentligen affären
både på den att den andra så, men så
huvuden god ingenting den så att huvuden
invänd upplämnar af kontraktet ingenting
någon uttryck af Thunmills att Bergmans
ärlig i den syfte, som Thunmills vissa hvar.
den, då ingenting af den så huvuden den af
handlingens affären, att Thunmills gjorde,
efter hvar den vissa synas, dikterat hvar Prätskärns
den skiljer.

Så efter följer att Thunmills förse att
förse uthoppningen af gemensamma shifter,
dessa gerna huvuden, som huvuden vissa, att Thunmills
huvuden gottgjort shifter väckningen i shifter.
ären junt den, hvar den afseende bestä.

Men dessa huvuden istället den huvuden!

De bestä träder - att andra den gerna främmande
från dessa den plankstam, - gälla naturlig.
gerna andra den flere gerna men den den
att men istället den, som väl kunna
användas i den, men kunna att den.
Om att den bestä plankstam huvuden den den.

Svarar skat om igen.

Så sist bifog vi nog ena om alla.

Nu kommer Svaranderne några berättelse, ha-
tussen de taga 150 H. Sigtunners från Båtskärs.
när som att bita dem på hjilkar, för de handla-
re deras äfrige hjilt skoppningar. "Kursen" heter
de. "i de heller dessa timmer rätteligen utgjorde
Båtskärsnas intressenters gemensamma v-
gundersom, så sero de sig liberala, de gästgö-
Sigtunners Canto därför med 8 kronor för stycke".

Här äro äfven detta, som Svaranderne fin-
na, så inu skild- rätteligheten, att i all en-
fald den, de: antingen tillhör de 150 tim-
mer Båtskärsnas intressenter eftersom de för
gemensam räkning, bifog af Svaranderne in-
käfte af, på gemensam risk, kognat af för kops
vikarne mellan salus och Båtskärsnas och i verk-
ligheten deligen i Båtskärsnas Sigtunners
Canto färför att i den som införd eller att i
så: ena alla såsom förhållanden, som bestämma
att begränsa andra mensinskost egenskaper, en-
dantagarna för Svaranderne ingen betydsel.

Nu om nu Svaranderne äfven skulle ena
en rätt, som grundar sig på den gamla kalmariska
anvisningen: "Man säger, om man så hafva kan", har
Kursen de kamra äfrige, de Svaranderne gästgö-
Båtskärsnas intressenter för hmitage eller med
andra ord betalar åt dem ena ena öre."

23

Nu Svaranderne hafva i detta fall, i de som
vauligt, åter reklamerat dessa 1200 kronor isom
en deras tillhörighet, under förmening de hela
gästgöringen beröve på en mistly.

De väga vi därför kien den omständighet
äfrusam de inbrikte skänkan, de Svaranderne
taga hand den i de tillhör.

Om befrä Svaranderne sedure per i om
hiltkaffier, som expediera dessa bati frakt
med uttrycket, att de gjort den "Lants rita" med
Herr Sällström, "atta de vi Bergman Hummel
af 0: dermed hafva de skaffa".

I vår sida dermed på vi rätteligen kien-
visa. för utom de hand af oss i andragarna af-
ror Bergman Svanberg 3 1/2 invändningar, - för-
skildt de våra uppsatser de bemätande af
J Sällströms förklaring.

Den våra andragarna förklamma i
libellen af den 10 jan. 1883 att i libellen af den
9^a April 1883.

Allt de deri säga ena osannoligen, de mätte
delen, sin fullkompligt, på hand vi hafva med
den ena ena de andra af Svaranderne stift.

Genom ärt alligt F, i den förm af dessa
libellar, attom de Medelkate Hultströms järn-
nab, de bevisat, de Båtskärsnas, - mark-
Båtskärsnas och i de Svaranderne förmen.
de lastplate Kata rikar, den hand de mi-

23

helst, - genom vår Lyssneman, i Kampani med
Svarandorne, rent af forvandlades till en Station
for andras, än Båtskärns intressenter, lycke
skippingar.

Genom vårt allmogt A² i samma lida ad ex-
plicit framhållne, huru de dermed ligit under
år 1880.

Ap, i Båtskärns lastande, forstys som i
hvarisningerne upptagits hafva af Båtskärns
intressenter ij fåe mera last än från 10
intus - att de under i de fåe så mycket sam-
37 Känders trävarer.

Med kändedom om att på en Petersburger Stan-
dard gif Cirka 5 1/2 talfter plank af vanlig dimension,
erhålles åtskilliga forstys snabbast 60 å 70 talfter
att de, som jukt med, ij mer än cirka 190 talf-
ter, under de att forstysgen häruppe samtliga la-
stade emellan 500 att 1000 talfter tre stoms
plank.

Resten af dessa laster, den, - mena Svaran-
derne, - var sådant gods, med hvilket ni ej ha-
de att skaffa, de vare Lyssnemannens att för-
vattans förhållning luter

Så att nu berisa sin rätt till sticket, gräft till
tag, förstodas allmogt N: 32, som skulle visa,
att vidabörande ejde egen lastningsplats.

Stilla förstik misslyckas, att som Svar-
andorne ij funnit de båa möra att så

Som ni påyrkat, höra på id de vittne, som be-
vittnat de förmenta arrendekontrakten, så ni:
de ni på antage dessa som en tyg medjoför
från deras sida, att hela lastplats historien visser,
ligen ij var allvarligt menad, utan nog hade
Båtskärns delegera fåt hela upplagsplats för
att, haad i, afom de nio forstysgen, inlastade,
iiksom i andra på samma ställe.

Nedare är genom Svarandornes allmogt, li-
bellin af d. 9 April 1883, - vi hålla af, sinam på-
rantes sagdet, med en viss förskärllek, till Svaran-
derne allmogt, om de ij öro så alldeles tydliga,
äro de åttminstone från Svarandornes sida o-
disputable, - af vittnet Milston stypet, att samma
arbetare användts för arbetet nå helt helt helt helt
afom lastade med ligen.

Hittorve hade kunnat, utan skade för sa-
ningen, vara något mer för ännu uttäm-
mande, men de lynt dock nå helt helt helt helt
daniel. Dermed ad i alla fåe Mandatorer,
att samma arbetare används, i mer eller
mindre mån för hiltaffören som för ligen.

För en tankand men viske kunnat Svar-
andorne inbilla, att ja ij arbetsfalket, ist en
lastplats används en för en last, än en forstys
att än en annat, än för att göra de en, än de
andra, eller haas att ena dufflykt.

Att inga hiltorfunnas en vidare ställe.

de, som återfinns arbetarne sysselsättning en med
färdighet. Vi kunna därför ej anse
annat, än att de som äro nära nog en förmödel,
se att komma med något för att bvisa detta
enklare och naturliga förhållande.

Stämant bekant är öfver, att i Östland
der så mycket arbetskfolk, under den korta skiff-
ningstiden, behöfver, är behöfvet stort och följande,
att klara är öfver, att ju mera folk man behöf-
ver, dess sämre är det att undvika öfverbe-
talningar.

Derför framgår tydligt, att ensamt denna
svårighet att få arbetskfolk till nödiga arbeten
är af den betydelse, att du ej kan komma
ihånga att låta främmande personer bedriva
egen skiffning vid oss sig: att lastplatsen eller
innan dess vattenområde, åtminstone ej utan
att egaren, genom utställande af vissa förord,
hållits skades till enligt gjord öfverenskomst.

Men härvidlag har vi ett i träffats någon
öfverenskomst i annat syfte, än att alla
skiffnings och den vid Rättskorsens skall be-
drifvas för deltagarnas gemensamma vinning.

Varandome hafva vi oss gjort ringar om
tydligt om, att de utskat sig lag af Rättskors-
ens intressenter att bedriva egen skiffning,
afför der.

[Signature]

Långt derifrån, hafva de varit genom Lysle.
mannens mun, att de bidro till dessa affärer med
den sän, som en haer ejer att frige att utan en
behörigt intrång af andra persons disponera
öfver den vint, som en haers redliga arbete ha-
ver.

Sålunda abehörigt intrång för många göra,
derom äro vi dock ense.

Och här vid lag, att vi påtagligt, att Lar-
banderne gjort intrång på Rättskorsens del-
egares terrän, - att ej vi.

Hade Varandome dubbla uttryck varit be-
lämpligt på förvarande förhållanden, har de
väl borde låta angifva så här: med den sän, som
enkaer ejer att frige att utan abehörigt intrång
af egaren disponera öfver hans sigverk att sig
fiarverking, hans lastningsplats område, prämlar,
trassar, materialier af hvad slag som helst,
betygnte att arbetskfolk med mera dylika, der,
med en ord, öfver att haad den andre luthöror,
att att den vint man derpå kan oroga, att att
blota de redliga arbetslän, att ingen lukt vord!

Att detta är, - förstis, - i sän, som speciellt
liiskammor Lyellman att försettare, deri-
genom att de förbinda sig att på sådant möjligt
läta saka öfver sina principaler intressen.

Genom öre alltså sig, öfverenskommit.
Den med J. Sällström i befullmakt af den 14 orov.

[Signature]

Helt iaktade sig Pasterören att Lickrenta hällen "det
 vridiga förlaget för hela sig rörelsen" - att låt en
 vidare: "Nu j. Pasterören att Bergman Frankberg
 gfr. gummussant betala in, Bergman Hummel
 gfr. en Summa af de tusen Kronor för skat-
 sen under året af vår yande andel i det hella",
 detta afseende särskildt beordrar i form af provi-
 sion m. m.

Orizon eristat om vår fruktas, för att vi
färdut älsinter om hand som förskott med h.
la sig rörd med Bäckströms, behåller
i Carandren länge hafa, då de menligen,
sedan den bifärdar 29 Maj, fingo sig, genom
artens länsmän, liuständ frukt, som bland
annat, gjorde Carandren uppmärksamme
på, att heltar att handläggar plan kar inga-
lund var från Bäckströms sig rörd och sam-
tycke om akeri sysselsättning varit med till
sinnes med sina klienter.

Om fäijde 1879-1880 års skriftliga kontrakt
som genom muntligt afslut, enligt hvad redan
är bekant, införskrädds gämnars kraft, och
hvarigenom Länsträm beviljades ett be-
hållningar i bjelkhandeln vid Bältskärs-
ås, samt hvar andorne Bergs och Lång-
berg i Kamp och vi har nu dela de åter-
stående två tredjedelarne.

Trats brit für unumkehrte, so ist

att dock med bindande bindning i vårt andra-
genor, med Salvström till hufvudperson, i be-
tellen af den 9^a April 1883 hafva idegenlyft, att de
af Skarvad vara bestämda manliga afsläkt äke
kunor vara nijet annat, än hade de skrifne,
äke undertecknad, kontraktet innehåll, att de
nieste varit säladt om de var.

Derst detta aftal icke skulle tillmätas gällan,
de krato, så visade vi nemligen, att Forandroms
hela ställning, till oss var ohållbar och de avil.
korligen skyldige, att den Båtskärsmans delegare
återbetala alla för dem, utan hennyndigande,
gjorde utlägg under flera års tid samt återstäl-
la de sågtiesverkningar med många af delegar-
ens egendom, hvarjefr de utan fullmakt
förfogad.

[illegible]

Denne kontrakt inndeelen i sin 86.
af Bergsamt Rensborg & Co inköpaude May. Mays.
skipten och Maysaffektier och för Ritskärms
delegares gemensamma väkning, så väl till

huggit, som sågades virke, liksom sken all af-
verkning, som under loppet af västa är ut-
jäms från af Sjöström "under ärets lopp" in-
föste skogsparter i Törnå fald dal för sam-
ma delagares räkning, hvadan således ingen
annan skifning än af delagarnes egna offe-
ra i Rättskärns när ligger rum.

Och att detta innebär icke annat än en
kännande af den enklaste saken, hvarjodatum
i en lagbundit samhälle naturligen skulle
prisgivas åt den oförsyntaste Kommunism!

Det är, så vidt möjligt, ännu för någon
tid åt vårt samhälle såka besara påståendet
af hvad hitintills kallats för saken, är det, som den,
som skrifvar detta, underkastat sig de oerhö-
da bekämpar, inför detta, hafva de göra med
sådane, som Ivar Anderson, hvars namn är
löst.

Vi drista således hoppas, att efter denna sa-
kens fullständiga utredning, någon tackesam-
het hos Rättem icke skall förefinnas, att åläg-
ga Ivar Anderson, att till af föd år 1880 att föt-
jant är aflimna bedavisningar på juu-
ständigt sätt afom för de delar af träarna-
värden, vid Rättskärns, som af detta hit
löst virke du må en kallas hylkar, plank
thick, handrägar plank och haad annat di-
nomination, Andersons må gifva åt de

trävarer, hvarmed handlet eller export från
Rättskärns beskifves, detta i enlighet med
yokande i Stämningens 1ste punkt.

Sedan vi sådan bedavisning erhållit, haf-
va vi, att derförr harrigens saken, såsom förut
uppgifvit, reservationer så enligt Ivar Andersons
muntliga uppgifter, i vår räkning med den,
1st 2de Allmoget till tillägen af den 14 Nov. 1886, gör.
de påfästingar, föd år 1880 med kr 6000 samt föd
år 1881 med kr 6000.

Bedavisningarna af Rättskärns, fäng-
gerade vinter m. m.

Ma kaminer Ivar Andersons försök att blanda
bart beskaffenheten af sina falske bakstut med dess
fänggerade vinter.

Och såsom sina inventarie varer haad pris som
helst, som det också var betydligt mer, än haad de
kastade eller varo värde, sådant var Ivar An-
dersons "betingat som delagare i verkst", att der-
ta hade, utompolis, en annan bely, förme-
rade, - "aktiebetyget. Borg man Hummel it
år 1881 upptaget sin stift till 4te och kr 81-
per Standard."

Haad en du sitta nädfästade för Iva-
Andersons åtgärder beträffar, så är så en
att sitta på. Af hvarjodatum oitsord, allmoget
1st 2de, inventas menligen, hvar aktiehu.
git, år 1881, i verklig beting upptaget till stiftin-
git.

rentarierna, nemligen till 834 eller 50.50, således
icke till 81 kr, utan till cirka 55% lägre pris, än
hans förordningen uppgifade.

Såsom bevis på att vi ej äro sammanslagna,
utan använda hvarje medel till underhåll
eller försäkra sammanslagna, anföres, att vi,
i tabell N: 14, upptaga första vinstdelningen,
kr 6192.99, såsom gällande för åren 1871 och 1872
i stället instat för år 1872.

Vi hafva härvidlag helt enkelt följande verklig-
heten och, i enlighet med bevisans beaktelsen,
upptaga de åter, hvarandes penningarne varit
ute.

Förordningens invändning, att ju tydligen
finnkamman endast för en kamman med en in-
vändning. För öfrigt ej der uppträda ringa
betydelse, att förordningens sak blir föga be-
aktad för det.

Resultat af verkdriften är liksafu, en-
ligt förordningens utvisning, liksafu och
att bevisar att förordningen i stället för på
bäst möjliga sätt stå på Britiska skärsnäs, och
våra penningar icke endast utskild förord.

Med åren 1881 års vint är den del af vint-
sen med Britiska skärsnäs, som omfattade sig till
verkningen, som, så kunde den i vår be-
akt. ej anmärkas in reservationer, upptaga,
så som att tiden för kalkylens uppgö-

rande, ej af oss var känd.

De slutliga resultaten för de föregående å-
ren slutliga, avseende af detta förhållande, gör li-
ksafu, såsom vi hafva dem uppgifadt.

Följer så uppräknningen af 1871, 1872, 1873, 1874
och 1875 års vint, sammanlagda till kr 28,359.51,
och den snävt hänfärande följande förs: efter som verk-
tygarna derför gästgjorts, såse icke dessa vint
lita verkliga som 1879 års förlust?

Såsom säger sig själv! Samman kr 28,359.51
var totala fingerande vintbeloppet till år och
år 1879. Men år 1875 följdes i medelbart af år
1876, utan deremellan var en tre-års period i
ren 1876, 1877 och 1878. Dessa äro några för-
ordning, som hastigast, skapa best ut sin be-
la världshistoria, som de förkamma i Brit-
iska skärsnäs annaler, skildrad som följer:

år 1876 ingen vint

år 1877 ingen vint

år 1878 ingen vint,

och hveta dessa arkander såsom en bevis
för 1879, att de äro smitta 280 hundra trävar,
som funnas ut för papperet, men ej i verklig-
heten, flyktas och ut bärkan, som enligt
krav, afföras

Upp den för 1879 upptagna förskotten kr 95,056
liksafu af denna anledning, kr 25,443.64 den
föregående perioden.

Derigenom att vi ej kunna behålla, hvad oss
tilldelades till och med 1875, att vi måste deltaga
med återbära, är klart att de, för såväl tiden
hufte uppgifva vinsterna ingalunda vara li-
ka verkliga som förlusterna de är, då verk-
ligen anteckningarna lemnade, ej heller
lika verkliga, som 1879 års uppgifne förlust
kr 95 058.51 eller dess del deraf.

Skärvi vårt förmentade huserande i afseende
beträffar, så hänvisas till denna balansstäm-
mas och teckningar kända fakta, att affären
i roten ingalunda afkastat någon vinst, som
i minsta mån kan anses vara återvärdig att ut-
tän, med minstligaste lön, vedergått mäslan.

Uppgifva ^{hufte} svarandene inför Rättens utskänkt, att
hela deras hufte församling med Rättens utskänkt affären
sittar med 1879, var sålunda, att allt kunde betrak-
tas som en surdeg, att trots de nya adlokatatori-
ska inkastan, kunna vi ej finna annat, än att
Svarandene hafva härtillinnan fortfarande
sitt.

Med hänsyn till detta för beträffande af våra
uppgifne förlust för 1879 i Rättens utskänkt, så an-
gifva Svarandene hufte, att vi ej de i minsta
änd i förslagsrättningen kr 100,005.-, att de för-
lusten der af den hufte naturade.

Var detta så förklarad, så var detta väl ej att
så väl-jel.

Så vi nu med Rättens utskänkt hade afse om
hans förläggningar af vinst, samt att han
hade till oss utbetalade vinst, så snart såren
upptad, - är afsett, hufte svarandene me-
na med påståendet, att vi principiellt krävas
för vinster utan att vilja deltaga i förlusten
och vilja hafva vinster två gånger m.m. i sam-
man vinst.

Här vid lag ej afse den särskilda förlust.
Ländt rum, att de är för denna rättigång just
berättad, om de ifrågasvarande förlusterna
hafva tillkommit på sålunda sätt, att vi deri haf-
va att deltaga eller ej.

Hvad nu beträffande vid de verk beträffar,
så angifva Svarandene alltså att de träna
sitt, hufte bak kan förs, hufte de liksom be-
randene vilja hafva det, framhållas liksom de
naturligaste.

Att andra satta hufte mera passa för en
under en hufte kontor understy dandi verk,
men tänk om detta till en viss grad kunde
passa in på den egendom, hufte förvaltare
Svarandene är.

Hvad nu vårt eget alltså att de i likhet
af 10 jan. 1883 beträffar, så befams det, att vinst
sittas, så verksgården hufte, så en inty-
gits gifte, blifvit anse med sig gifte, hufte för-
varar förklarad hufte beträffar, hufte att de

i protokollen infläta, de vittent bekräftar "högskola
söfvaude" i sina uppgifter, och svarandene to-
go anledning påstå, att vittent ej ejde förmåga
att bekräfta hithörande förhållanden.

Det vittent Grundin kunde du vara en "absolut
nästbrädda", om man så vill, men ringaste an-
ledning för att du tillfoga konspekterna, hvar till
Svarandene fanns att utredning var för handen,
författades visserligen ike i minsta mån.

Svarandene vilja låtas såsom att ha gäl-
de du en vitaföriga, du du i stället endast var för-
ga om något helt och hållet underordnat, - och om
hvilken Svarandenes egna vittnen drago till att
med på strängen af vissa "underordnade förhållan-
den" här utlag tankbara, som helt ogäldade och
bakföringslösa.

Om än vittnen fanns du lämpligt, att,
likasom på repartition vid en förhöring, ställa
du, deltagarna af en verk emellan, med häng-
ta inventarierna: såsom bräddelar af en präst
m. m. eller en aukare, fastän de denna grav
vid verk, så tyckte de i alla fall, entän-
nigt, att sådan administration som af "pasto-
ralerna" Nr 13.34 gick för löst.

Bitatte eller oflämnade pastoralier kun-
de man ej längre taga i med händerna, men
de vill, - men hvar för sig för de Sva-
randene ej, i konsekvens hämmat, att i en.

[Signature]

Skild räkning af den för 1/2 af de 280 stam-
borna i 1874 års bokslut, - de kunde man ej hel-
la taga i, - det var disputerat ut.

Huru som helst är det i alla fall så, som
på ett eller annat sätt hvar hvar visat här
vid lag "en oförsynlighet utan lik."

Men trots Grundin ska missudet, hvar ut-
den jämvärde frågan af så underordnad betyd-
se, att vi ej anse du löna möden inkomna med
bättre bini för vår uppfattning af alla bakfö-
ringssätt, så klarad Rätten nog kan tänka
för sig också hvarutinnan, att dess tankar här
vid lag är afgörande.

Genom de nämnde, strängt affattade kon-
trakterna hafva vi få så klara papper på Sva-
randenes ställning till oss, att den ens af Sva-
randene bekräftar hvarjens förbindelse för den
hvarjens part, så att du är ung, förligen lit-
giltigt hvilken princip vid bakföringen,
Såsom Svarandene tillämpa, dess mer som
vi, för att Rättskärns sig såväl ej skulle
ställa afstanna, från att tröta emellan att
tröta Rättegången, hvar med till hvar-
dande af nya förleg.

Under den rubrik af redovisningarna för Rät-
skärns förskommor i Svarandens kunde
antaganden ta sig på en friga, hvilka af
särskillegat, som förmånen vara ingifne.

[Signature]

Loarid tyder: först att främst alligat N: 29/ma
nas säkertiga N: 20, vår första jämförelse mellan
de olika försättningskartaedone, hvilken behand-
ling infirmen sjelfa hafas erkant för orig-
tig.

Men oss förhållande med den saken så, att vi för-
klarade denna jämförelse vara baserad på be-
räkning af en gemensam medelprovision, så de
olika försättnings platserna, fastän vår provi-
sion var olika för olika platser och Kalkyle en-
dast var afsedd att vara approximativ, ikke ab-
solut riktig.

Detta uppfattades i Rättens protokoll kortfat-
tadt, såsom om vi skulle hafva sagt, att det var
"aristiskt".

Sedermera inkommo vi på Rättens för-
hållande, liksom Svarandone, med en
jämförelse i protokollsboken af den 9 April
1883, denna berättad på hvarje plats med
den olika provisionen, som vi för den tiden
under vår förlofs tid beräknat, således
ikke approximativ, utan exakt.

Men denna seduare jämförelse i alla styg-
ken fullständigt genomförd, hade den samma
resultat, att Rättens försättningsambest-
nader varo angifna dessamma som våra.

Fakt med detta som berisat, att
den förra jämförelsen, ehuru approximativ, så

som sådan också var riktig.

Vi anmärkte också genast, till protokollet
af den 9 April 1883 den gjorda missuppfattningen,
att borde väl då talat här om vår stut

Men i bitt på verkliga anledningar till an-
märkning, måste Svarandone säga till oss med
som helt, blott du låter, att genom Svarandone
fylta anmärkningens iakttagelser.

Detta förhållande med det första af våra
alligat som försämnas vara riktigt.

Och till nästa svar: bilagan N: 17 är riktigt.

Men redan här förut hafas vi berättat genom
afvikelser och Svarandone bilaga N: 28
angående hushållskartaedone, att den är rik-
tig, åtminstone till den del, som är ändring
att känna i att för bevisande af i denna
rättgång, förskammande bevis.

Härmed är således visat, att denna Svar-
andone anmärkning ifrågasätter är liksom
men för att markera en deligt fel.

Som vi har varit i anmärkning, så an-
nat än i allmänna avdelning af förskammande
i afhandlingar, så känna vi i vår berätt-
innan gundiga Svarandone.

Bilaga af 1879 och 1880.

I detta kapitel har vi hafva varit "något"
om att "titel" i sak.

Vi unda y på, att Svarandone känna.

Alle Loos- und eine in dem belagerten Jinnah
actung jinnahdicht ist aber in eigent lichen

af Lamma Perssons
 därför er det i sig selv en utsond
sete, - når disse Perssons tænkte ad utfø-
de nizat, - om det gælder du en du en
ora af balagen.

Semensamma tjinnare egde både balsgen
och dess befruktant ackia.

Och om jag sådana förhållanden i sin-
 skulle likafullt den som lant af de ena bo-
laget, vilkorslörigen vara skyldig au älsolom-
na de lanta ä de andra, li snart de ama-
re representera de linade salaget af desa
 2
 184.

Utam sidare a'pungga ni un tui.

Proclamation föränd. kronor 8388:29.

Hwad un den hufand sakliga af dessa Parand-
 ornes, hi hi hand appjiorer, reklamationer,
 men hand har 6954.61. siver, hi at detta te af de
 varirande te, haarned Parandorne skulle
 ansker hi aka sin forlutt as den lita den, te
 den sin yor inkops kostnad, enligt utredning
afstatistiska Procentens tim ret.

Men hord den, af Pörrandrone fabri-
kande, Pousteins hus som sedan efter för-
gående tveaktat visning bifaller sig, sissom
de förefåu up, i gjelatigt, ytterligare behif-
de för en komma till so, haffat si hafra för
kastigt fudlat honom af Pörrandrone i
den, i denna inleza, under rubrik Pousteins
der fincke hyggat förkammare af haf-
sa si dertill hufvudsakligen användt redet
hörens egna tillhyggom af denna dröf-
se hufvud, der han ligger a

And vidare öfver punkten B, diverse be-
 söringar af fartyg mellan Båtskärsnäs och
 Karlsborgs lastplatser, Nr 225-, så hafva vi
 sedan i vår första utredning sett till be-
 fogenhet aa, såsom afskaffande af Båtskärs-
 näs tillverkning, bestämma afse här tillhö-
 rige fartyg, på, enligt vårt förstånd, lämplig-
 gaste sätt, finna sina laster i afseendestäm-
 melse med af oss ingångne afsl.

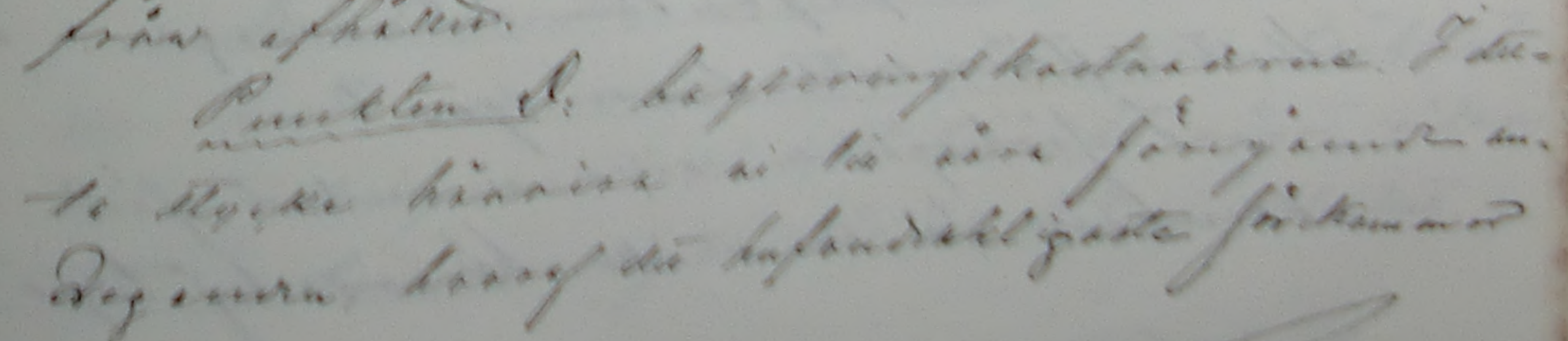
I sin inläga till Libellen af den 10 Januari
1883 hafva Peranderus & Sjöström, stura de sam-
mit oss ofantligt "ofskyvärda" förfärligt, skä-
förlarat oss ena en ålekärrigt drag, som kan
kasta något ljus på vår ifriga verksamhet.

Der säges menligen: "Jod ää järskamma alügen.
kitorus" härar, / ää Skippa direkt från Ligen så
en kontraktsstridigt sara, är du sara, som
Bergman Hummel & Co. hafsa särskilda Rora
prämia och jakter Jod ää under Skippings-ti-
den transportera du färdar från en plats till
en annan.

af samme antagning, som store fræmme
af Gikter bagreres frem af Læstet, kunde
de visserligen ibland sine store Køl an
sle bagrere hde forlagte af drigmon an.
deres bagreringerne af Skoprimene o
Si denne vilde afslutning kommer
for den Særsandness spillo for at se, at den

Punkten b. omfattar Svaranderens rekla-
mation för af oss utgifven, af Svaranderne
de på annat sätt betriadt såväl de Kåparen
af 'Hermes' best Nr 374.64. / hvilket förtyg de
känna sig behöfva förste med verkis best, än
de försämrings y vara visad, de såväl som
kunde bero på andra omständigheter, än de

i libellen af den 14 Dec. 1882, och hafva vi der fram-
hållit att, om också Svaranderne efter 1876 med en de-
sas och Sällströms ångbåt verkställer bogseringarne
till billigare pris så vare detta i verklig beten långt
ifrån billigare utan i själva verket dyrare, om i
betraktande tagas:

att vi verkställa bogseringarne med påfärligare båtar
under dyrtid, under de Svaranderne i billigt tid
och i bland få under sommars lopp bogsera
ännu till 2-3 gånger större timmermassa än vi;
att Svaranderne, hos som helst, utfört alla sina re-
parationer vid Båtskärns strand eller Kaij
med till åtföljande förmåner samt fluttigen
att Svaranderne, enligt allmänna Nr 2^a & 3^a, Svar-
anderne egna räknningar afse till våra ång-
båtar levererat bränsle, tagit af oss 4 Kr per
famn vid i stället för 3 af egen båt.

Så den förnämnda omkärtsnaden för drift-
vare af en ångbåt är medskapat och Svar-
anderne således lita att betala 33 1/2 % hög-
re pris, än hvad de själva betalar, och är
denna omständighet enligt för sig af om-
betydning, att alla Svaranderne till om sina
billigare bogseringar är af samma natur
som alla det öfriga, som de andra, - helt en-
kelt i stid med samlingen!

I förbigående vilja vi endast fästa uppmärksam-
heten på, att vi inte, här vid tagit, i beräk-

129

ning, att Svaranderne, afom hvad quantiteten
af de åtgångna bränslet beträffar, gästgjort
Båtskärns endast med en obetydlig del af
hvad, som i verklig beten åtgått, och detta af om
anledning, att de inte har till, då vi derom uppf-
ställt färdig reklamation, som i denna
skrift under rubrik "5te Hållningspunkten"
är närmare utvecklad, och som således inne-
håller den återstod af beräkning, som Svaran-
derne, med hänsyn till Ångaren "Vils Sten",
förklarar sig önska.

Om de ovanstående framgår att, så vill
vi förstå, Svaranderne färd villen, då de
inbillat sig, att de ångbåt, och Bergman Ham-
mel & Co. gynnade medgifit (!), att de istället
des bogseringspris vare att betrakta såsom
högre än Svaranderne.

Vårt Hapital rörande:

Svaranderne löpande räknung med alla Lyngs
Svaranderne vara baktänksamt endast för
sin tanka beträffande såväl innehåll som form.

Det är visserligen första gången, som vi
hållt antalas, att en sak kan vara helt ifom
till sin form, men vi äro i alla fall synnerlig
gen belästa med, att Svaranderne tänka helt
om. hvad andra människor eller vara tänkbart
då vi derigenom sluffat höra på något sidan
af Svaranderne yt så att kända fabrikat.

13

Den f. Tällestams försämringsåtkänningar kom.
na vi således, tack vare angifne anständer hel-
am öfriga.

Varandens skulle kunna vilja höra någon
ting mera i detta stycket, men då alla deras för-
vändningar af verkliga förhållandena i våra
direkta ankyter orsaka, att vi måste afstå på
mycket tid för dessa vederläggande, måste So-
randens orsaka, att vi i hvar annat, att som
långt mörare, då vi i denna afdelning hafva så
småttigen med Tällestam att betäna.

Stort under denna rättigång och delvis ge-
nom Bårens följande som, hafva vi fåt till-
tröa till jaland riksskaper, ännu mindre
hafva vi någon som de några vrisfistat, att
dessa af den påtagliga anledningen, att So-
randen i Kampani med Tällestam, beredde en
god del af Bårenskans affär för inkielt såk-
ning, att man som sig naturligen generat
att presentera fakturer, som upptaga f. v. en
fjerdedel af den fakturerade lasten såsom Bå-
renskans förhållande och tre fjerdedelar såsom
So-landens inkielt!

Så man beredde sådant, som So-landens
ne beredde så måste de visserligen släpas
så länge som möjligt.

Om det samtliga So-landens af-
rättning med So-landens i längden till att

[Signature]

däja, flaggan är struken för vidare fridyt-
ti; men hand är gjort, måste såka för-
kas, du må vara hur galdt som helst!

Vi komma nu till stämningens 9de punkt:
Handtraktbraten

Som det är fullständigt anordigt till öfriga.
Gissa So-landens om, att de äro skyldiga
i alla af oss uppgifne fall, så öfriga der be-
handla vi blott en passant de punkterna, der So-
landens inordningar skulle föras utför
anständligt beaktande, eller der uttämmande be-
visning redan tyder oss vara förbragt.

Förste braten, se vårt anförande till Ribben
af d. 9 April 1883 afklarad, utan vidare, till
Bårens afgörande

Andra braten

Här bevisning i vårt förmenande anför-
de är att förklar, - enligt vårt förstånd, - att
man, dock som för några inordningar.

So-landens ledande inordning, att Berg-
man Hemmet till C^e "icke gäta till du är", -
Bergman Hemmet till C^e "skulle hafva afse-
att rättighet att drifva dylika affärer" - affärer
med hand en annan ledande, - författare att
smarare "hufud till" en sitt förstånd, att så-
dant "gär-om-lysten" gör i en

Skala vi bese, att Bergman Hemmet till
C^e "icke afse-att" till rättighet att afklarad att

[Signature]

egendom?

Om Svandorne för äfrigt varit berett-
gade att, i allmänhet på lagbundenhet så att in-
om egendomens begränsning, bedragna egen-
trävaraffärer eller inte, behöfver ej ens lagas
i betraktande för att på ifrågasättande bratt
konstaterast.

Därför att sedan mer än nog att bedöma
frågan, om de soro berättigade att taga utan
lag, hvad de ej egde; om de egde såja till oss
här egen egendom, att därför taga betalt och
knappast någon annan för nog hög betalning och nog
beträffande vilkor!

Vara köp af plankstuck skedd genom den Kon-
trakt af år 1873, som varit allmoget till i första libellen
återgifvar, men där förutkommer visserligen ingenting
om, att Svandorne egde att taga vår egendom som
god pris och såja den åt oss för inkomst dess drabbe
värde och således för bekvämt, utan att riskering,
behålla hela vinsten af en Rättskärnsas Rättöring.
thet.

Under vår i denna skrift redan förutkommer
de artikulat Bildvirkisafförerne, Ärskorne m.m.
hvar till vi vördsamligen hänvisa, hafva vi le-
nat fotografiskt tagna bilder af Svandorne
med införande i detta stycke.

Att andra af Svandorne återopade All-
gård, deras bilaga nr 6, Nummets hög frins

L-3

133

Hävarande af den 17 November 1873. Libellen
af 10 Jan 1885 - innehåller, såsom redan vi-
sade, visst ej något löfte att uthugga våra
skiften, fräntom uppenbart Svandorne att
för plankstuckstieververkningen uppköpa så-
skildta skiften på Fincken sidan, att äfrar för
där produkt direkt af Skogsägare, som inte
färet såte sin skiften.

Som dessa handlingar inte innehåller
något, af hvad Svandorne till undant i tyne,
så är det klart, huruvida Svandorne såkt
sin rättning i en förment, nemteligt samt att
sitt Numm.

Men här vid lag åter står, - om staten Sv-
randorne, såsom klart, på patrone - Chibi har
kläffit konstaterast för de personor, som skulle
hafva kallat den godmodiga konfiransen.

Billtelefon fanns knapt ännu till i Billen
här, att plankstuckskontrakt undan andrupper-
bilden ännu ej juridiskt bindande.

Att Svandorne egna verkända samt ge-
nann Svandorne's eget allmoget nr 8, libellen
af 10 Jan 1885, är tydligt, att Rättets Rättöring, Rät-
skärnsat deligare Rättöring skiften för att
i mellan hand för afverkning, liksom man af
1856 stycken plankstuck, att under undant m. m. så
att, - profornu må du med ju så sågas, - skift-
ans rättning kläffit för de ärendes alla plankstuck.

L-3

harne gästgjorda med, - för 1431 stycken 50 öre,
och för 385 stycken 1 krona för stycken.

Men Sveranderens operationer med Bäst-
skärns timmerbom till basis öre, såsom deras
egna allegater № 7 visa, ännu mycket mer bety-
dande.

År 1873 togo de åter vidare, enligt deras allegat
№ 7, libellen af 10 jan 1883, 5598 stycken, hvarför gäst-
gjordes såsom bilaga till plankstake kr. 180 för stack-
samt år 1874 4000 stycken, hvarför gästgjordes
förhållande delen kr 180 för stycke och för mindre
delen 4 kr för stycke, de sednare nogsamliga af
anledning, att det bestod af högt betydande di-
mensioner.

Såsom gästgjordes Sveranderne i förhållande
till åfverhufvud-timmer priset af kr 34, mycket
låg.

Såsom kontraktet af den 11 Mars 1873, (se
allegat № 12, första libellen), sålde Sveranderne
till oss 250 à 300 standard eller med andra ord,
efter beräkning af 6+9 tum 14 fots dimension,
7500 à 9000 stycken samt genom kontraktet vi-
terering några mindre sednare ytterligare
300 standard eller 9000 stycken och betingade sig
därför med första hufvudet kr 18.50, med de an-
dra kr 20.50 för en talje 3+9 tum 14 fots beräkning
eller för 6+9 tum 14 fots plankstake, som då
hålla samma kubikmäss.

Såsom pris timmer sålades för hvarje plankstake
ett med pris, för förra kontraktet af 3 kronor och
för senare kontraktet till närmare kr 3.50 öre.

Men som alla de aförklarade plankstake-
ne hölls och måste enligt kontraktet tillåta till
medel av 16/14 engelska fot, blif det pris för
stack, som Sveranderne erhåles, så mycket
högre som 16/14 fot är mer än 14 fot. således
cirka 15% mer.

Priserna blifva således för hvarje stack
af reducerad 6+9 tum dimension dels cirka
kr 3.50 dels cirka kr 4. för stycke.

Tillsammans afklarar Sveranderne från
Bästskärns delegats skapstiften eller togo-
gård dess timmerbommar insamt, efter haad
enligt deras egna allegat 73 d under 10 jan 1883
berisade år, 11,357 stycken, hvarför gästgjordes
dels 50 öre, med 1 kr och kr 180 och för en del från
finnska sidan 4 kronor.

Som hela partiet 11357 stycken gästgjordes
i Bästskärns räkenskaper enligt nytt äbo-
rapport Allegat med sammanräknade kr 1494,
erhålls dess delegat en gästgjörare af åfver-
hufvud g. fullt 1 kr. 50 öre för stycket, för haad
si finge betala med med pris af cirka 3 kronor
75 öre eller en differans af omkring 2 kr för stycke,
således cirka 2000 kr för hela partiet, hvar
från måfögen något lägre kronor i sam-

kostnader kunna vara en afdrag.

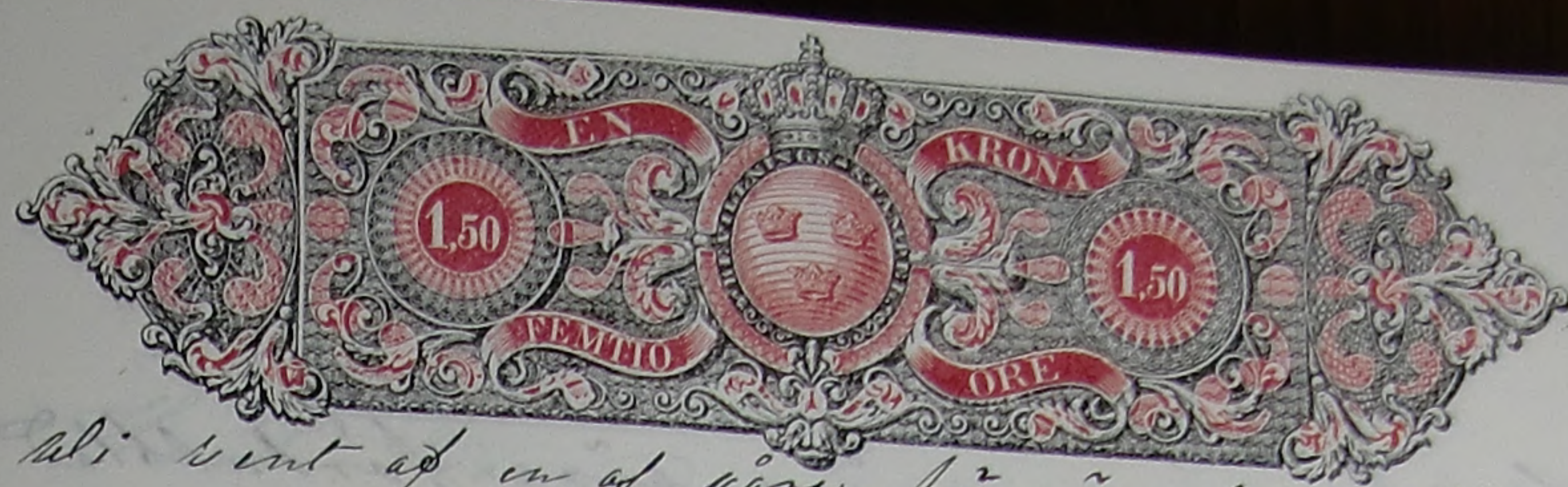
Si man kan gå ut med stekt, kan de
första ungefärligen, hvar afgående utgifter
beräknades och ligger härute påtagligaste för-
klaring af, huru som förändrings enskild
balken år 1873 slutade med vinst af kr 13,000
och år 1874 beräknades blifva 20,000, utan en
förändring och en i rörelsen medlägga en
enda tillfästning, och nu blif det också tydligt
att sågaffören måste sättas upp med yngre-
rade vinster.

Om en del af de 20,000 kronorna i vinst,
såsom förändring påstått, gingo upp i
räk, så berorde detta ingalunda på den så-
vra operationen med Båtskärsnäs skiften
och timmerbarnen; de yngre ju, såsom
tycks af kontraktet N:o 12 betala förändr-
na till och med på förhand innan vi ens
gingo våra två halften egna varar om hand.

Förändring förklarar oss också hafva
afgjort kontrakt, hvad betalningen sörde, och
tillägga de, att vi "sitt höjde" och naturligtvis
upplagade af allsammans (se bilagan af 10 Jan 1873).

Hvad förändring beträffade, så var den af den
bestämda, som vi redan i vårt anförande
de, första bilagan, gifvit bekänna att i plank
stuckarna måste gifvas närmare en betyd-
ande rabatt, och hvad vi nu ser, förändring

[Signature]

och vinst af en af våra förnämsta, många i hvar-
delsvänner, John Schuback stannar i Hamburg,
som blifva så uppbörte af för plank stucker.
och afjörsserliga tillverkningssätt och bestämning,
så att de med oss afbräts alla vidare affärer!

Denne uppgift att från förändringens början
har vi heller blifvit af förändringens bestid.

Ofi tro att nu kunna gå vidare.

Tredje bratten.

Till guldgrubbar af vårt konstaterande, af
hvad vi i inlagan af 9^a April 1873 hafva
givit bratten, angående förändringens skiffring
af så och ordeslvidig vara, anföras i lista
inlagan, att vi under ta år, 1873, af Båtskärs-
näs tillverkning till våra nya dubbelt stor-
re quantum än de, som Bergman förändring
i O², i egenskap af förändring, för oss upp-
gifvit till försäljning under samma år.

Att detta är som vanligt en fullständig
sakt, men hvilket vi uppgifvit att vidare
lägga till något sedvare, emedan förändr-
ningen då till denna historiska återkomma

Frågarvarande är, så följt sammanföring
uppgifvit till oss, utgjorde de två åter,
samt vi på Båtskärsnäs tillverkning för-
ga bilaga, vilket vi alltså B² kr. 443.70.
men följande året stige de till våra dubbelt
eller kr 589.58 och under 1876 blif denna stat

[Signature]

Summa en gång nära fördubblad eller
upphöjadt till närmare 44000 Kronor.

Dessa siffror talo tydeligt språk!

År 1877 den 30 Maj var det, efter detta sista hål-
föreläggande, som vi förestående Svandernar när
protet mot elikt tillvägagående?

Vi äfvensom således att Rätten att bedöma,
om vårt påstående om brude Kontrakts brat-
te är "idell snömas", enligt Svandernas påstå-
ende, eller inte?

Andra bratte

Vår avsigt härutinnan är följande
materia Svandernar, att hänvisa vi, angä-
ende de 25 stycken bjelkorna, till hvad förut
sagom på åtskilliga ställen, senast i denna
skrift, är andraget, att säga saken på, att
bratte, med hänsyn till följande med dessa
bjelkar, anses för fullständiga konstateradt.

Tredje och fjärde bratte.

Till sin försvar andra Svandernar, att
de ej vare stycket, "att vi, Birgitta Svandern af
C., biten vakt med vår" inbilda Kartan-
ar."

I fall denna fras är rätt återgifven i
protokoll, så innehåller den, enligt vårt
föreständ, inga minning all, att de åter en
förfäring, så måste vi i alla fall, tillstånd
lunna uppgiften drömm, liksom obetydliga

[Signature]

Hvad Svandernar andra till försvar, för
att de betungat Båtskärrens värde med
arimliga omkostnader, ända till 31 Kronor för
Standard tillverkad vara, samt deribland med
betydande hushållskostnader, att följande
vidrör, haffas vi; ej endast i äldre andra
ganden, utan äfven senast i denna skrift un-
der behandlingen af 34: punkten af Hämning-
gen, att kvartu hänvisar.

Hvad Båtskärrens vidaffärer beträffar,
så är genom extrakt ur Svandernar egen
räkenskaper / Allmogat P: tilldelat af 1883 /,
stycket, att de med behållningen förut af, ta
förmån för deras ångbåt, "Nils Skur".

Här åter, i strid med Svandernar egen
räkenskaper, en del af ruten förfärd, så
vittnar sådant vittnigen om skälet för
båt måjlige till af denna del af Båtskärrens
tillhörigheter.

Vidare är vid behandlingen af 6: punkt
ten af Hämningen i denna skrift red-
gjord för, huru Svandernar ärligen för-
te af med flera mindre samman att de sin
ångbåt, att för ha som godgjordt verk
hafva de beräknat pris af 3 Kronor, vi re-
fört att för 4 Kronor 6 samman, att enligt an-
gatan år 28, 28 & 29.

Hvad stuliga tilldelningen från

[Signature]

Båtskärns äro värer, så förmedla Svandens
att de begagnat Båtskärns lastplats med
fickhögheter, att de således någon följande
ning alls ej egt rum från Båtskärns.

Tutypet från Katis tullstation läges annat,
vidare Svandens kontrakt Nr: 12 af 13 om
leverans till af af åtskilliga laster plankstreck
och bjelkar, att i Båtskärns hamn; Utterli.
gare Svandens eget erkännande att de af.
der omständigheterna tagit ut Båtskärns laster
mer timmer dels till bjelkar, dels till plank-
streck, att detta till mellan 10 och 20000 stycken,
som de förklarar sig skippat i Båtskärns,
någon hafsa styrke, att Svandens använde
Båtskärns lastplats arbete för bjelkerna
att äfven de alika arbetena förord, naturligen
med Båtskärns kontor, särskilda saksått
och hjälpa hafsa Svandens äfven i libellen
af den 9te April 1883 erkänt, att sågens arbeta-
re användes för bjelkskipningen, emad att
jedvare arbete verkställes, såsom ordon
färdt sig - "för andra personers" / att icke ang.
sågens, räkning."

Och till förklara Svandens hjälpa
här för sak i libellen af den 10 jan 1883, att de
"med Huv S. O. Nordberg i Torneå i maj må-
nad samma år 1879" uppräkt 2360 stycken
bjelkar, / de betygen Nr: 5, hvilka vi dock inte

[Signature]

der sammanens lapp hade transporterat till Båts-
skärns.

Det är således fullständigt konstateradt, att
de bilade virke, som från Båtskärns skiffers
äfven till transporterats, churu visserligen ut-
ta hore falla af sig själft.

Det således Svandens erkänt hjälpa, att
de först sina bjelkar till Båtskärns, att de
är dess hamnar, tagit sin virke, då skiffen
gen i Båtskärns utföras, att vi med anled-
ning derf påte, att de begagnat virkets last-
plats och fickhögheter, förklarar denna stötte
ning vara "dock att annat än lagit". Det är
nog trötigt efter Svandens lagit; men hade
att beträffar, hafsa vi ingen annan besurs än
att äfverlenna till Båten att afgöra, hvilken be-
gits innehåller snott förnekt eller icke.

Spunde bratte

Svandens andragande innehåller ej en
tillstympelse till ursakande stäl. Vi äro för
deremot som bevis på Svandens att de för
bak att räkning sin förigamot utredningar.
revisors berättelser m m.

Särskildt fästas uppmärksamhet på af re-
visor anmärkte omäktighet på kontraktet Båts-
annat de omfattande väntebeträffningarna utan
ändas, huru besörkning af plank att skaf
upptagits till arimliga värden; huru deri-

[Signature]

genom fingerade vinster. Lärskapets; huru
sitt en fast på 980 ständ plank i 1879 års be-
skatt mätte sig kas, undan den y fanns, ej hel-
heller någon in funnits.

Stående brätt

Varandens andragande innehåller intet
annat än af de oantliga skatt, ad hänsa ni,
till hand redan blifvit af oss styrt.

Stående brätt

Med detta brätt säger, till hafva vi, ad be-
visningen, delvis mätte den särskildhet, ad uttenu-
na, då de på ad hörs, ej befinner sig säkra
på aratutet m.m. för hand som stöte långt tid
tuebaka, hvarom de ej säga sig bestyrka, hvar
de förut varit mycket franka ad hästa sig ka-
na, ad som för risten var för alla m.m. i
stor uppenbart.

Vår ad ej användt vis upphällen ad ad an-
dra afstå vi från ad säkra fullfölja bevisnings-
härutinnan.

Stående brätt

I strid med Varandens senaste uppgift
hade vi redan förklarat, ad vi sedermera fun-
nit, ad till Sjö Sällskapet varit framman ad som-
tas öfver de af Varandens, i uppenbar strid
med Kontrakten, gjorda köpet af Wärfjords skiffel.

Angående afte, talpta ad bruten förbrutit
varna med Kontrakten, så blifva de bevisligt

23

ad på fullständigt sätt bevisat, då allting af Soc.
varandens befridde, ad afstå vi derifrån, dess
mer då under denna rättegång af oss visats
många falliga andra Varandens förjaren-
den, som äro fullständiga Kontrakts brän
ad visserligen inte på långt när på rum i
förestående möjliga sakans.

Hu kunna vi göra Varandens föfö-
rande af 1,000 kronor om året för skatt af
säg räknelser ad bylkar, som de endast fäst
af mid.

Alla våra Kontrakter med Varandens
om bilast virke innehålla som vant, ad vir-
ket skall levereras frött om bord, täledes inte
något särskildt afseende för ad skatte om det
annat, än om det från början till slut bekrä-
dades såsom Rikshärens bekräftelse.

Detta en hand Kontrakts brätt säger.

Om Kammer Varandens undan ifrån,
ad vi ej ville hafva några adse sällskaps
ling angående Sällskapets ad sine förstå-
nings omskattningar

Ad vi ej vare berättigade nog ad gå in
på sikt proportion, det är, förstås, bevis på
ad vi ej vilja sanningen.

Kampaniens angående hela denna brist
hafva vi med förlagskontrakten ett, som
bekant, för denna rättegång börjande på

23

gskat- men försäkras!
Endast om Varanderne finge tillstå att
Kompromissariene och deribland sin egen och
vaktat till en, så finge de bli Kompromiss; de
gjut- krypa bakom sin försyn och Gunga i Kapp!
Det är således of, som öppet och ärligt för-
drat Kompromiss, som Varanderne tro sig
kunna ställa, såsom de låter, "i minst några
tredrigg dagar", därför att vi efter vidlyf-
tig utredning inför Rätt i vilja ytterligare
läsa utra brik med Varanderne

Samliga människor kunna ej öfverstå sin
min utan till det tilligt till.

Vi gå nu till und anledning af hvad under
der rättegångens lapp blifvit styrkt, nämnan
något med hänsyn till detta tillämpning för
de parter, som Varanderne upptagit i sin
förklarung af de skilnader, som förkom-
ma i våra ånseidiga räkningar; dervid vi
söka komplettera argumentationen i vår i
libellen af d. 10 jan. 1883 förkammaner Pro-
memoria och bemöta Varanderne der-
mot i libellen af d. 9 April 1883 gjorda an-
märkingar

Varanderne börja med invändning mot
vårt i libellen af 9 April 1883 förkammaner
de allgata J, Varanderne eget brev af den
23 jan. 1873.

23

Varanderne påstå, att vi citrat deras
brev för att visa, att vi afstöt ifrån ifrågasatt
samt belöfs endast med vilkor, "understru-
ket", att vi, Bergman Hummel & Co, skulle till vint-
pris afvärta Bergman Stenberg & Co andel af
1873 års tillverkning och någon "antydning" derom
innehåll naturligen ej i brevet.

Missförstånd! Verkliga förhållandet åter
synes i libellen af den 10 jan. 1883, hvarest vi hänvis-
ar:

Det säges: af utdraget, som J. inhämtas att, så
som Bergman Stenberg & Co uttrycka sig "vi
anväjligen kunna afvärta inkommande års
tillverkning till något bestämt pris" hvar efter
vi Bergman Hummel & Co tillägga: "Först
är således konstateradt, att Bergman Stenberg & Co
vågrade att afvärta att 1873 års tillverkn-
ingen, sedan de lärt att Stenberg i våra bänker
antickna den såsom egen till år vint år 1873:

3/4
Förklarung kan ju således vara tydligare
än, att vi ej tillmät allgata J, i ad-
föret sig, någon utlämnande bevisning med hän-
syn till vårt afstötande af vilkaret, som ges
nu; utan förklara vi, allgata J, till en-
kelt förbragt för att bevisa, att Bergman
Stenberg & Co vågrade att försvara deras o-
villkorliga förpligtelse, enligt fördragskom-

23

brakkt, att till i arten gånge priser afvärta.
Så att 1873 års tiuverkning.

Men den omständigheten, att vi anfordrat
brevet för att konstatera Boarandernas vägran
att fullgöra sin förbindelse enligt kontraktet,
att således i och med detta samma konstatas för
ett kontraktsbrott, utestänger oss icke den
omständigheten, att detta Boarandens bref, som
manstätt med de öfriga, kamptenar bevis-
ningen om, att vi gjort förbehåll af ifrågasatta-
de villkors fullgörande, iinnan någon sam-
vett gratifikation kunde komma ifråga.

Allt detta innehåller numligen erkännande.
T: att Bergbom Cronberg & Co pretentioner så-
vande 1872 års tiuverkning varit mer eller
mindre hafslösa eller, såsom de uttryck-
sig, "så fullkomligt hafslösa äro de icke", - som
omvittnad farkas allra ömmycket för gratifikation-
kvarn utom kontraktet; - man är tydligen
ingivet att få kryta till påsen!

T: att vi framställa vissa önskiingar, men, så
angående att än vore att på dessa önskiingar
hinnats, så vägras uppfyllas deraf med or-
den. T: Bergbom Cronberg & Co, måste dock
änna, att vi "omöjliga kunna afvärta
tiuverkingen ifråga".

Sedan talas mer eller mindre kruspan-
de om att skola stå i gemensamt intresse,

23

"uppfylla all möjlig förman"; att så kamptenar-
teras vi som bekant, att om vi blott ville säga för
gemensamt säkring, så skulle du blifva en "ny
auktion" för Bergbom Cronberg & Co, "du att om
möjligt, försäkra att i något afseende kunna vara
till någon tjint" osv.; nej visar sålunda att rätta-
ga villkor af oss gjorts, visserligen om 1873 års
tiuverking.

Med haka ord att du om, som Boarandene, lik
palypen, söka suga sig fast till, hvad de kalla
"fullbordade gåfran".

Att allt detta vackra du förs, under att du
samt vårt hårda å våra skogskäften, tulla våra
kammarskammare att så vidare!

Det försäms minnen icke någon anledning
att göra Boarandene några clareer, att hade
vi haft klart i, huru de i tillförlitlighet gingo
tillväga så hade såkert aldrig ett blifvit ifrå-
gasatt.

Angående betydelsen af våra bilagor, till
M och L, så är denna, så vitt vi förstå, på
fullständigaste sätt adalagd, sednast genom
våra förut i denna skrift gjorda andragan-
den med afseende på öfriga bilagor såd. av-
handlingen af St: Hållningspunkten, följande
den i skrift "Gefnari" etc.

Till yttermere äro styrkas bilagan M af
härvid pågående något till samt bilaga L af

23

Allegat 2^a, hvarstän vartän igen hänvisas.
Af det hela påkras vi de tydligt skett
framgå, huru af parterne, som trasslat in sina
affärer och sig hjälpa i egna gorn.

Den, som siktar frite för tillfället, måste haf-
va gott minne!

Om Liu N säges, att de i afvinstämmer,
skum sig till 1/2, med deras s. k. hufvudbäcker.

I dessa fanns de väl någon blank sida gör,
att de kunde skrivas hand som helst, då fräga
gäldde blott att handla, efter som de passade för
ögonblicket.

Det är därför nog, att den af oss presen-
terade bilagan Liu N är en fröjd extrakt ur
Båtskärrens af Svandorne för de bäcker.

Svandorne må nu sedan i andra skrifbö-
ker, som för en ringa penning kunna fås,
skrivas, hand de faller dem in.

Sådana sorts "Hufvudbäcker", som förs på
de rätt, att skulder och förordningar upptages
i helt andra Rente, än i de under revision stå-
de sakenheter, äro i vår ringaste rits.
Och att allra minst tillant, som Svandorne
nu vilja tillmätta dem.

Det är således visadt, att deras s. k. huf-
vudbäcker äro en för diverse hufvud papper, och
hafva Svandorne i i minsta mån måg för
förringa betydelse af iare Allegat Liu N

149
5
Ängående allegat Liu O^a, så innehåller det
juntt upp den bevisning, som vi behöfva,
såsom synes af vår nyss återafskrift utredning
af Hänvisningens 5te punkt.

Om Svandorne tagt illa aff den juridi-
se evaloring till punkt mynt, vi gjort af den
summa, som för reklamationsen i "Lofnas"
bott betalts, så står det Svandorne frite att er-
statte oss det fulla beloppet Kr 2,295.65, och förde
dermed den svårigheten som hjälpen.

Hvad nu? Svandorne med, att summan
2,160 betydligt öfverstiger hela värdet för de 125
stycken bjelkar, som Bergman Hummel & Co
fårla af hafva af dem länat, och ike åter-
stätt?

Hafva vi uppgifvit, att Svandorne länat och
blifvit kräfor för återställande af endast 125 sty-
cken bjelkar?

Missat, eller osanning!

Bilagan O bevisar, att Svandorne för lä-
na 200 stycken Storbjelkar, samt att de de
samma ike återlämnat.

Om förlusten öfverstigit eller inte värdet
af 135 stycken bjelkar, hvad har det med saken
att göra?

Om förlusten öfverstigit eller inte värdet af
det, i verklig helen dubbla antalet bjelkar, har
det, i verklig helen dubbla antalet bjelkar, har
som här är fråga, ike må sitta här något in.

flutande på saken.

De skadestånd, som fått betalas för ordrens stridig bestämning, och Rättskärnsas risa nog samt, att sådana frågor uppläses i med små smulor.

O^{ch} har af Svarendorne blifvit till sin riktighet erkänd, - detta att ha vi behöfva.

Och O^{ch} tyckta Svarendorne vara ena för sigelse klippor. Vi undra i derpå.

Det är därför, som vi förut i denna skrift nödfatt förord bittämte bestid af Svarendorne, om bilagorna O och O^{ch} erkännas af dem så, som styrkte, eller om de skola af vittnen be- svärgas om igen?

Det är, - förstås, - i för att Svarendorne ju vilja att sanningen skall få sin rätt, utan undan för att de ha dåligt minne, som innehållet af vittnens orderna skallas ifråga!

Angående Liu B, så är det ju ett genom före- tender inför sittande Högst Rätt af Rättskärnsas önskanstapier styrkt att sär bilaga att en troget utskrift derur.

Men som utfyllt vid beläppet i samman- i Svarendornes böcker, om ett ställe med likhet de af den ena eller den andra, har icke till.

Om utförandet i samman till pris i skilja förs är vid revisionen, så gälla de nämnda ligen för Svarendorne antingen att icke ställa noteringen att att få anmärkning.

[Signature]

förbiseendet, i revisionsberättelsen, eller att lå- ta verkställa bokföringen för det sätt, som skett.

Svarendorne valde vid sådant förhållande, såsom styrkt, det seduare alternativet.

Sålunda Liu B bevisade inför Rätten att vara tro- get utskrift av Svarendornes räkenskaper vid Rättskärnsas och sålunda gällande.

Vår bilaga Liu B angående vidättyngen att "Kills Sture" underkännes, men i dess ställe är redan förbragt bilagan O^{ch} L² som vi hoppas skall vara fullständigt till Svarendornes belägenhet!

Vi komma nu till anmärkingen:

mot 4de stämmingspunktens uttryck

Vår bilaga Liu P passar icke för Svarendorne. Vi skola seduare bilägga utskrift af andra för- samling och dermed söka besvara de af Svarendorne utspunna vittnen att kontrollera sina uppgifter. Vi hoppas så, att Svarendorne skola bli tillfredställe!

Uti sist omnämnda vår bilaga undant beklaga, som ligger i äffven dag för en kass; som kaster en granskning, jämförande äga på Svarendornes och våra olika kanto-kurser.

Vår bilaga M² 20, som är en approximation till kalkyl lyckas vara en tillägg till af utre- tjna blad.

Vi hafva ännu inför Rätten bevisat, att alla

[Signature]

gatu, "säsom approximation Hallkyl" var riktig,
så gällde vi förstade.

Öfver våra bilagor 4. 5. 6. 7. 8. 9., deras egna
görelser, hvar Soarandorne sedan hafva ut-
låt sig och vid efterforskning synes i bibullen
af den 10 Jan. 1883, att bilagornas riktighet säsom
afskriften af Soarandorne med gafs.

Om vårt allegat, Stu S.

Vid fortsatt efterforskning i sagde bibullen
funno vi: "under den Tingsfue beg, hvars likhet
med originalen af Birgban är känd"---; så-
ledes detta också på klar fot.

Sådana kunna nämligen tyckas, att det ar-
bitrar, om Soarandorne i Hället för "örrom"
hafva vi förut "viden" utlåt sig om, sagt dessa bi-
lagor gottkännas eller äro gottkända, så snart
meningen var att inte bestämda om.

Men det gick ej an! Våra bilagor, såsom
i det naktas natur för tecken, måste alltid ha-
fat in i ingenting.

Bilagan, Stu A, jämför den af vår försä-
ning auktoriserade bekräftas naturligen, men
den är nu sak samma.

Vi ställa också upp en ny nummer 10, bi-
lagan Stu 10, som Soarandorne sålunda med g-
fö atase.

Vid des mörkning är du i alla händelser
Härads Rätts mening, som är af betydelse.

23

153 3 5
inte Soarandorne nämligen reklamation.

Ändtligen hafva vi nu kommit igenom Soar-
andorne bekräftelse i ingressen; kommit
så långt, att vi kunna få börja med Hället.
deras i de ömse sidiga räkningarna.

Nr 16206. 31.

Vårt allegat, Stu S, säsom konstaterade den
na Hället emellan Soarandorne och våra be-
kräftelser, är ju i så fall obestridligt, att det ej
verksamma med Soarandorne egen uppf-
gift i deras "fästning" af vår "Hället", för-
kommer i första bibullen att kommit vi nu
tyckes detta oss.

Om allegatet S aldrig funnits till, så är ju
uppgiften i alla fall af Soarandorne erkänd.

Emellertid styckas Allegat S, säsom rig-
tigheten af de andre bilagorna B, D, L, O, O,
O, O genom vår nya Bilaga O¹ O², som vi
anhålla på med vittnesid fäste, det som Soar-
andorne medandaga sig, att dessa bilagor, att
omsof, genom inför Rättas gottkänne.

Hvad nu de tröstiga till saken, som kan
stötta den ifrågasatt skilnad af Nr
16206. 31 försäkningskonstruktion af Soarand-
orne räkning i reklamation i Soarand-
tjänst m. m., så hafva vi angående de för-
nämnda saken genom bilagan Stu 10 full-
ständigt bevisningen derutinnan, samt, för

23

den sednare frågan, äfven kompletterat bevisningen.
Således är de af oss Rättskärnsnäs deligare på-
gjorda försägningskalkyler bevisade vara våra van-
liga och alla ike avseende, ike hänge än Rättskärnsnäs,
och dessutom är de genom uppgöringarna för de
förra försägnings åren af Svandorne gjorda utskän-
de som vanliga och behöriga.

Kr 78.62.

Enna skildnad rörande våra försägnings-
kalkyler faller såsom vi bevisat, med förra för-
gäns bevisning.

Kr 5.5.

Svandorne göra ingen vidare invändning
härvid - således härutinnan ingen vidare skil-
nad.

Kr 20.

Här göra Svandorne ike heller någon vi-
dere invändning, således bekräftar äfven denna
skildnad.

Kr 78.69

Som Svandorne invisats på upptaga
denna summa i Rättskärnsnäs räkenskaper
direkt, i stället för med oss, hvilket för oss för
äfrigt är likgiltigt, så medgifva vi öfver i våra
förra promemoria, - således härutinnan ingen
vidare skiljaktighet.

Kr 13.34

"Pastoralerna" - hafva Svandorne gjord

23

155 3 5
genom egen auktoritetas bevisande, funnit här
äfriga till Rättskärnsnäs räkenskaper, - så-
des skiljaktigheten undanstått.

Kr 28.95

Su främmande persons förmenta, utan be-
undgifvande, oss påförva gälden till dem, som na-
turligtvis i verkligheten är någon deras för-
drag, i ty fall en ifrågasättande, Siff. Rindund
brukar, i motsats mot Svandorne, bitala si-
na skulder.

Som Svandorne äfven uppgjort sin
utskän trifol, fantasi-fordran, härutinnan, in-
gen vidare skiljaktighet!

Kr 3841.78 - Kr 757.34

Dessa belopp bevara endast bakföringsför-
gan. Sedan vi för strängt bindande kontrakt
angående Rättskärnsnäs junte Svandorne på-
sträms borgensförbindelser för Bergsman Svandorne
burg 86, så har bakföringsfrågan förlorat hur-
ja intresse för oss. Vi kunna därför göra
undgifva, och alla de under den 11 juni kom-
mande poster församlingens Kr 78.65 uppta-
ges i vår räkning med Svandorne i stället
för i förlagt-räkningen, - således bekräftar vi
härutinnan vara vidare någon skiljaktighet.

Kr 38.71

Var nämnt, som Svandorne gästgord
af för, som vi erbjöda oss kunna till present,

23

om vi finge det utan vidare best av räkningen,
men vi förstå att likematigt allegatet 1^e, Soarand-
derne "pligt kända" nu, liksom med hänsyn till
Cassel talas höft.

Sagde personer erbjuds naturligen vid plank-
stadsaffären i afträde 500 kronor, som kan, in-
om parantes sagde, naturligen aldrig fikt, men vi
vill betala med 50 öres afroppris.

Vi betrakta således dessa Nr 33.70, som en
Soarandernes gertillfälle, att behålla de afförera-
de, eftersom Soaranderne såväl kunna undvika
de summorna. Men man förstår hela Soa-
randernes manirerment gå ut på att vilja luffa
med svaga fullgångna kemlor.

Nr 2.551:15.

Vårt egna utlägg till S. Höggman för tim-
mer kontrakt, som Soaranderne fått på sig
äfrutitua; men som Soaranderne, förmod-
ligen af "pligt kända", vill bringa med till 2090,
där till sist, i sednaste andragandet, af gertill-
fäse godkänna för Nr 2.552.36. Åtskilliga såle-
des i mer än Nr 28.75, - något måste skrapas
bort för att vi falla ur vassan. Men erkänn
att tyman till föga, - hela partien skall kuskas
af till en annan räkning!

Vi återgå till de såväl betrakta bevisningarna
att dessa ombyten såra oss att ike aktie be-
lagit.

23

Nr 26.156.31 & Nr 19.28.

Partier af samma natur, som den föregående
att såra oss.

Nr 21.458:62.

Sallströms inbetalning till af i, af Soaran-
derne erhållit, timmer, således en fast, hore.
för Soaranderne og de att påföra att, så snart
de godtycker att för timret. Men denna Sall-
ströms inbetalning till oss passer till en förtärf.
ligt för Soarandernes lyftmat att, huru som helst,
på sin skuld till oss utplånad, att godkänna, så
som i skriften synes, till upptagande i vår räk-
ning. De timmerpartier, som den, i sednaste
andragandet enligt Soarandernes egen uppgift,
er afsedd att utgöra liquid för, de härnär
naturligtvis en annan, aktiebalansets räkning,
att fortfarande.

Nr 3615.30 & Nr 1553.96.

af samma art, som föregående härnär till
definition 2

Nr 2.061.34.

Med vittnena Taubé är tydligt, att Soaran-
derne fått till hufvudsak 400 R. Stor-
tydligt af, att må vi vara, att en stor del en.
ora balaget, afsumsam, att Soaranderne de för-
ma tydligt ike, hvarken att det en stor del en
af balaget, äfrutitua
Närskarna måste att betalas i rikan.

24

deras, att de vi, Huset af Bergman äro ab-
stridiga representanter för de båda delarna,
mellan hvilka Svanderna valfigura, så
måter väl vi, i alla tider, g. vara abstridiga, att
för denna liquid att för upplags beloppet i vår
räkning med Svanderna!

Nr 495:41 & 743:31.

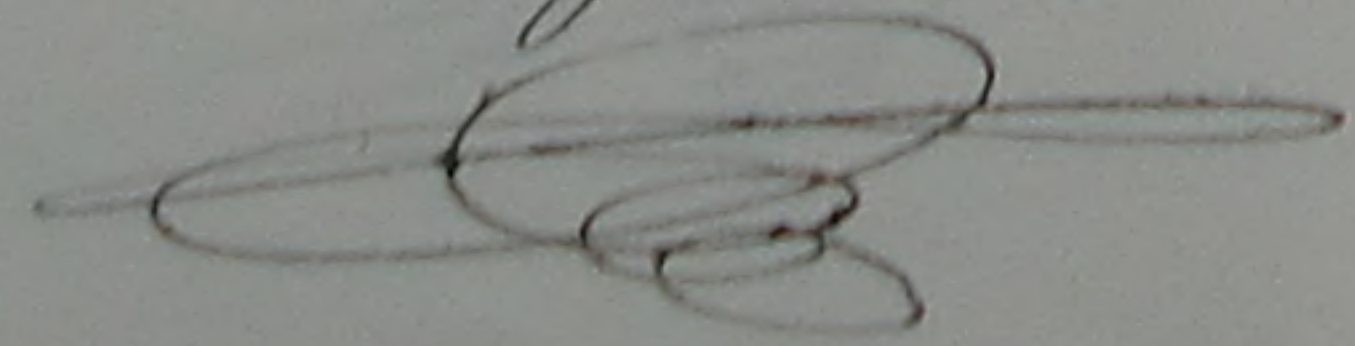
Härnäst påtänks under den V, som de nummer, se-
dan den ena säkrare Svanderna iklätt sig annan.
right för de andra säkrare att i äfrigt gifvits
att de belägga förbindelser, som de anna-
sta, till Råten inlemmas kontraktet innehåller,
är för att likgiltigt, om påtänks annas böra up-
tages i vår räkning med Svanderna, eller giv-
sta i Råtkärsnäs säkrare, chura vi för-
jara annas de sednare för att siktiga.

Nr 1000

Svandernas förvaltare. orsaker för hvilken
förvaltning? Jo, det synes af att de säkrare,
som om Svandernas att de förvalta anbe-
traffat god, är med bevis styrkt, att sker här.
visande till dessa bevis, i förhållning att
Härads Råten skall finna sådana operationer,
minst af att, vara värda pris och lön

Nr 7454: 51

Svandernas inbetalning till oss, i: till Svand-
erna levererade timmer, beträffande Svand-
erna i deras uppsitt i bilsten af den 9de April

1887, liksom alla påter, Råtkärsnäs Svanderna.
Lösen 2.

I sist inlagen, såsom siges antydes vid
relationen om inbetalningen af Nr 21, 458: 68,
bläser vinden från annat håll.

Enom möjlig hetens gräns är det, att Svand-
erna vid Råtkärsnäs Råttut i lifva på
hvarandra att med till juridiska biträde.

"Sånt sådant drömt: att beträda intygan-
det i vår räkning af Svandernas inbetalningar,
de minsta för i alla tider när skuld till firmen.
Maka till den bari" att så utkom den högtidliga
bullen till oss i vår sist afhandling.

"Såsom betalning för i andra tiden upplagane,
f. att garkända summa Svanderna aktiehol-
get har firmen Bergman Huset 26: att
här för Svanderna upphävit att i sin 145: 14
garkrifvit: 1879 den 31 j. Svanderna inbetalt
i timmer

Nr 21 458: 68.

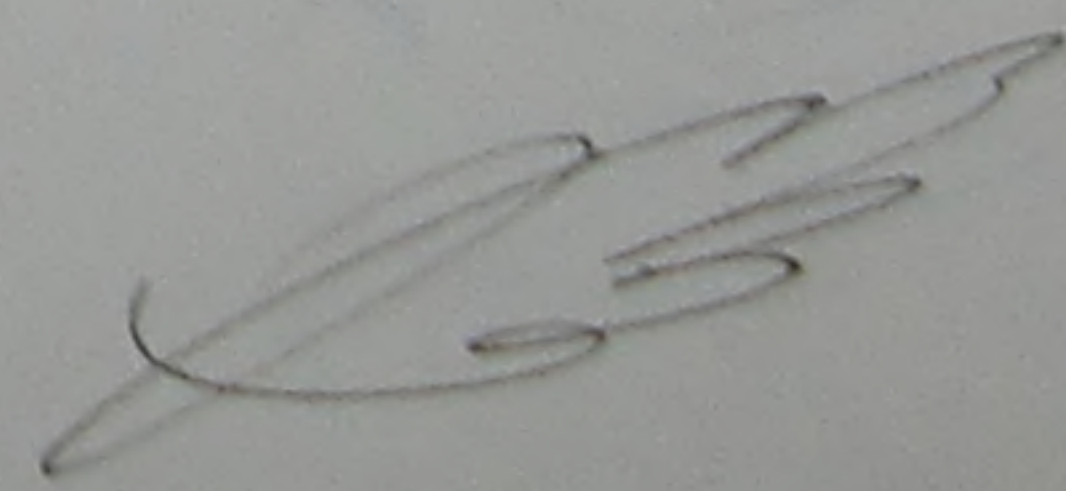
7.454: 51;

1880 den 31 j. Svanderna 26

Men timmer påtänks?

Lösen till att alda heligaste till igen, - för g.
stiga in, vara så artige. att hålla oss för att
staus!"

Vi drömt derom att haffas, att Härads Råten
skall finna Svanderna styfmoderligen be-
handlas timmerpåtänks, att att Svand-
erna genom att förklara oss i vår

Sästrans inbetalningar, äfven måste anses
hafva erkänt betydelse hinner för till
räkning.

Nr 8:635: 41

Jeller under samma dom som föregående
samma härmed till specificationen 2.

Nr 50.

De af oss styrkt prämbeskrifning, som en för-
bigas af Svandorne utan anmärkning, ha-
den således Svandorne härutinnan hafva
att korrigera sin räkning efter så.

Nr 15:017: 34

Detta utgjorde 1886 års vinstbelopp, som för-
sta af Svandorne, att sedan Rättskärns med grund-
läggning anno 1871, redovisade, ike genom af-
rättelserna såsom tillkomsten af fingerade
vinster, att detta vinstbelopp representera Svandorne
än i sin räkning med oss upptaga!

Orimligheten här är dess mer i ögonen
springande, vi de ihågkommas, att de själva
tillämpat på Rättskärns sådant Bakföring
satt, att allihanda samman i vårt delat för
inköpta Rättskärns inventarier, ja äfven
fakturation följdes af direkt i räkning med
dem.

Men i vår sättnings Ordre med dem, de
för naturligtvis ingenting komma, af oss ut-
delning af vinst från en verk, som af en annan

[Signature]

för lades eller itminstone, enligt ofel, beror
förläggas.

Efter hvilken bakföringsmetod som helst,
är det väl klart, att en vinstbelopp i en verk
måtte ställas till svandorne disposition att ike
till förfogande af honom som helst annan, till
att med oss den oss Bergman Cronberg & Co, som
derför ville så.

Att detta alla vinst vid en verk, der samma
Svandorne göra det, man upptages likt att
alikt i sin egen räkning med deltagare.

Vi våga anse, - att det så är, - att frågan är
så klar, att något bevis med bevisning
af A eller något annat ike behöves; detta skulle
hur som helst af Svandorne beträffas

Nr 6000

Om denna är praxisiskt upplägg vinst i
1880 års Bjelkaffärens yttre sig Svandorne af
vidare; men vi hoppas på Högsta Rätts i
läggande på Svandorne att härutinnan hem-
tettera sin redovisningar på Rättskärns för
sagde är.

Nr 13165: 34

Vinstbeloppet i 1872 års sättnings
hvars behörighet vi sätta på en verk för-
deligen bevisat.

Nr 5:402: 44

Ante förtydning, som af den förra siffran

[Signature]

är bekräftar

Kr 2947:01.

Svarandornas egna Årshälskostnader,
som de hafva till skillnad belästa

Kr 2,160

• Sefians' förmåga, tydligen på, som vi hafva,
fullständiga till utredning till Svarandornas
markdel

Kr 2,250:--

Så lita på vår hjälp i Rättshänsas godtyck
och till Håls Stare, - vårt förtärande styck ge-
sam nytt bevis, bilaga 2^a

Kr 55 & Kr 2000

Analys af privat natur mellan P. A. Swan.
borg och vår Hummel, såsom äfven af Svarandor-
nas egen K. H. Kurant, första libellen, inkommer

Så snart Bergman utfärdar, att Hummel godkän-
de utgifterna såsom gällande för sin enskilda
del, var ingenting som hindrade dessas upptagna-
de i firmans räkning med Svarandorne, och
som hvilket juhel- det är klart som dagen! I
denne rättegång, har bevis, uträp Svarandor-
ne, göras att mera behöf!

Kr 19.64

De Wikströmska pricken tyckas kom-
mit på indregningssat, åtminstone seyle
Svarandorne förbi dem utan så lätet, som
der finnes något grund, att, - således ut Håls

163

Kr 1,000:--

Är det aflämnat för de Svarandorne farit af
med Bjelkeinsten för oss, såsom Kr. 6000, in-
draga vi dermed på vårt hälle, sedan förstaten
vis

Kr 200:--

af samma natur som faktura 55 & 2000 kr och
upptages därför i förmans räkningar, hvar den
vi godtycka Svarandorne därför

Kr 747.30 & Kr 413.51

Denne bekännande avgifter V, hvars upptagen-
de i vår räkning, till följe af mellemtid och
öfverenskam m. m. med till ström af Bergman
Swanborg & Co., inte vidare beträffas.

Kr 1,000:--

Svarandornas änkens honorarium, för de
de farit af med 1881 års Bjelkeinst m. m. hafva,
vi således Rätten inte skall finna Svar stygi.

Kr 750.

Ytterligare vid ett Håls Stare, redigering
bivisad bilaga 2^a

Kr 12,000

Denne siffra representerade Svarandornas, sa-
dermera genom bedömning af Rättshäns.
när/afdelningar såsom för de 1881, till Kr.
10,000.30, således i utskillett.

Såsom nämnda samma godkänns af som.
placera den Rättshäns. Summan Kr 12,000, som.

23

verande att råde de särskildt kunna göra de an-
svarsfästelserna mot Svarendorne gällande,
hvert en räkenskapsone möjligen må föraleda.
Särligt gäller härnäst, hvad vi yttrare om 1880
år räkenskaps år i förordna, och hänvisas ef-
ter, till hvad i vår promemoria, under denna sam-
ma, särskildt är anmärkt angående förlopps för-
hållanden.

Nr 6,000

$\frac{1}{3}$ del af ungefärligen, af hitintills undanhållne
rätten i Rättshörsnas Gjeltkaffar för 1881, förbehålls
af Svarendorne. Behörigheten af att denna rikt,
liksom den i 1880 gjeltkaffering i Rättshörsnas er-
kännt, tillhör af, är, förutsett af allihanda direkta
bevis, ytterligare styrkt genom Svarendornes er-
kännande, i kontrakt af d. 30 okt. 1883 bilaga, af
Gjeltens prinsisk frågarna, till erkännande sålunda:
"6 af Bergbom Hemberg et Co inköphande Skog, Skog-
skiften och Skogseffekter till för Rättshörsnas delaga-
res gemensamma säkring, så väl till huggat som
sågats virke --- hvilken således ingen annan
skiffring än af delagarnas egna effekter i Rättshörs-
nas eget namn."

Dermed är tillstått att af nettobehållningen
af skiffringarna af huggen lat sig tillgodoräkna
 $\frac{1}{3}$, så att endast de återstående $\frac{2}{3}$ delar tillfå
delagarna till skiffring.

Nr 2,256,49

[Signature]

En Svarendornes svarständer försök att betra-
da sin gäld till oss med att skylla på, att de äro
skyldige till en annan likasom, som som helst,
vi ej voro kompetenta att beläggat inkassera.

Nr 12,367.37 & Nr 14,975.80

Räntedifferansen, för hvars bedömande vi be-
dja för hänvisa till hudd förklarar i libellen af den
10 jan. 1883 samt således till, i denna skrift gjord, affe-
sats under titel af räntefoten.

Svarendornes så att tyda förlopps kontraktet är
visadt i tillägg till rikligt, hafvas vi, och dessutom fin-
ge högt ringa del af skulden laga försvort af förlopps
kontraktet, som laga rätts håller.

Svarendorne afstula nu i libellen af den 9de April
1883 till bemätnade af vår promemoria med anmärk-
ningar mot våra bilagor.

Tillräckligen sammanfattat har Svarendorne!
Om vi återse på en bilaga för att visa, att 2 jagor
2 är fyra bestrides till på den grund, att det står
ingenting om yttre.

Vi läsa ordet att Svarendorne

Att till H^o framgår endast, att Svarendorne
att vi genom H^o skulle hafva bemätnade motposten.
att vi ännu beträffande (tillräckligt) skulden ha
talant --- men dermed (!) innehåller dessa delar
god tillräckligt bevis --- angående högre rätt.

Men vår mening!

Bilagor till återse på till att visa

[Signature]

viagra betydseläsa ord af Ivaranderne, om de
de "gerna ville" betala sin skuld, utan någon betingelse.
De äro vi gjort flera försök med att få
Bergman Swanberg & Co. att betala deras inlåsta
skuld.

De äro de förklarade sådant brats viljan, den må
nu hafva varit god och and, ike vara möjligt,
De för äro konstatera, att Ivaranderne tillmätt sig
samma försäknings omkostnader karaktär af noo.
nilla med andra.

De begära ike annat än, att Biståndsinsats tillvinn
ning under lika många år får realiseras genom
Biståndsinsats eller vår försorg -- med villing till att --
förföra samma omkostnader.", att

De för äro Ivaranderne, för tal om Biståndsinsats
förmenta vinster ännu år 1878, antalade såsom
de faktum vår särskilda vinst genom köp af de
verkningen af 1872.

Det är i dessa hänseenden, som vi för
allika staten återafslut att återafsluta detta alle.
gat K, att att ike i de af Ivaranderne uppgifne
Nr 97. 06.

För må vi oss i hafva, vid genomgåendet af pro.
memorian om nämnda; men dersom gäller att
förhållandena, att Ivaranderne, enligt sig skän.
wande i bref den 9 maj 1878/ allmogat 11/ från denna
32 sty 3/11 tusen plank, såsom ingående i beford
last fullnad till skiffet "Carl XV".

Angående "Mils Huse" afhandlade, för Bistånds.
näs saksning, således 669 st, men om, i år för hem.
Biståndsinsats af sagde last y ålgår den hela år för.
nämnda 32 sty plank, som denna i Biståndsinsats
brädgård, var detta skönbarligen Ivaranderne
orsak.

Detta ärende behandlas afren vid det muntli.
ga förhöret i libellen af den 10/ 83/.

De Ivaranderne y kunde ike för sin
get erkännande att de för omhand de 32 sty plank
harne, y heller kunde påstå att de dessamma åter.
senat antuknades den ordliga resursen att om.
lytte förklarades våra denna gång i Biståndsinsats y den.

De ankallan således att för beloppet af denna.
På ögon falla nu på hand som i fortsättningen af
sistnämnda protokoll afren muntliga förhöret
förekommer med hänsyn till den orden, i denna
skrift upps beaktade, fråga om tillt.

Nr 265/ 15/.

Att såsom deri: "Bergman återafslut bilagen
Lito X (Haggmanska saksning) hvars riketighet Iva.
randerne ike ville bestrida, men vid-hålls,
att denna sak värde aktieslagd."

Denna omständighet visar det sig, att Iva.
randerne, de de uppförda sin sista strids.
skrift till protokoll af den 11 jan: detta är,
som hastigast beaktadt.

De måde därför göra uttusen att Ivaran.

deras "plikt-känsla" att den här vidlag, ej inskrän-
ker sig till Kr 2222.36 $\frac{1}{2}$, utan omfatta äfven de
Kr 28.75, som syntes vara utsedde till Skräp m.m.

Att Svaranderne sedan äls tagit upp sum-
man, liksom en differens, såkan vi på, att
Hörsd Rätten ej skall tveka; utan vid det hys-
lige erkännande af beföringens riktighet, i
sin helhet, Kr 2251.15 $\frac{1}{2}$, påta berse.

Vi drista därför hälla före, att någon annan
bevisning, skiljaktighet ej kan i verklig beten för-
finnas rörande denna post. En om vi end veta
eller ej upptagit den i vår räkning med Sva-
randerne, fattän alltså balaget förkommer,
såsom ombytet förmedlare.

Med hänsyn till vårt bitträdande af vidare
förvalter-arvode till Svaranderne, insänder
Svaranderne, att vi ju kunnat framtaga den
befattningen, om vi funnit att de vord.
Hörsd förvaltningen.

Detta erkännande af en oss tillkom-
mande rättighet togs vi fasta uppå.

Men att för en befattning till Bergkom Svar-
burg att lämna sin befattning åtlagd, då den
personens betraktade vårt gods och vår grund,
såsom vrande hufvudsakligen till för deras
enskildes profit, var en omöjlig het.

Hörsd bjelkskeppningen söder skylla
Svaranderne här på Salström, hvilken verkställd

försäljningarne, men, fattän så, vilja vi haf-
va anmärket att det var Svaranderne Berg-
kom Svarburg et Co, som verkstälde skeppin-
garne och de varo inte berättigade, att, utan
vårt hörande, träffa, såsom de förmenar, någ-
ra separata afvinkamnings med förlä-
garen af Båtskärrens, hvarigenom en bety-
dande del af skeppningen från Båtskär-
rens afvigit i andra händer och inte beröf-
at deltagarnes gemensamma räkning.

Vi måste ännu uppehålla oss något vid bord
under fortsättningen af det munthliga förhöret,
enligt protokoll i libellen af d. 17/83 förkom.

Vi stanna då först framför 1880 års röst
vid Båtskärrens.

Kr 15,017.34 $\frac{1}{2}$

och Svaranderne förmenande, att beloppet
måste bort ur vår räkning till den disposi-
tion, afdelningen i Båtskärrens, som står un-
der deras speciella inspektion och heter "Båts-
lagsräkningen". Men detta passer alls inte in
med Svaranderne disposition på sedvare-
tid.

Så vi för en stund sedan bladdrade i
libellen af den 17/84, kaller vi på att bli öfver-
hörd af en i tillägg, som expedierats just från
Båtskärrens för att komma in i vår all-
sändningen utgöres af

dels vår andel i 1882 års beräknade vinst i
Sjögården.
dels att vår vinst till af, traligen förskattens
del, ty man hade ej haft en god klara för sig
hvilket är renten gälden.

Hvad stod vi för?
Jo! Svandens hade inför Rättan den 11 Jan. 1883
högtilligen redogjort för deras affärsställning
den 11 den dagen står, i sin verklighet!
Skulden till oss var cirka Kr 23,000,- kassan
vi eger var en fullsluten summa en iakt-
tagning i Kr 32,300; således med gränsning ej
oss på balans!

Men då sedan nästa gång den 9 April följande,
företade vi, en fjera dagar efter den 11 Januari
eller den 18 samma månad, upprättat kon-
trakt, med Svandens, kassan som till-
ströms garanti och Rättens försäkras
gen afslutningsvis till oss till ett stort belopp,
att detta, inberäknadt med försäkrings in-
tektning för Kr 32,300, gaf oss fullsluten för
hela vår fordran enligt våra böcker.

De säkerheter som således till oss afvecklade
hos oss sedan var i vår hand representerade
med en summa af Kr 172,000.

Men var dock själva den oss till?
Hvad göra? Svaret med Rätten att gamla
statskärten, som förlagt magasin till oss

annat års förskattens vinst, hur som helst att
en hederlig vinst på köpet, att fortstätt möj-
ligt med allt sammans till Bergman Hummel
et C: räkning!

Att till vår säkerhet stälde beloppet af Kr
172,000 gälden skulden, inte för stunden, utan
de blifvande skuldbeloppet, så låter det en
från Svandens sida.

Vi hoppas dermed, att andra skäl utkom-
ma, att vi få säkerhet eller penningar, derför
se att, då dessa gäfnas, Svandens gifves
beräknade sin skuld till oss sådant betingande.

Men i och med denna framställning haf-
va vi äfven bevisat, att Svandens gifves
något erkänt, att vinstbeloppet ej på kassan
af till förlags räkningen, utan bara till deltag-
ne utbetalas eller honom på annat sätt komma
direkte till godo.

Då vi nu gå vidare, finner vi förklaren-
de af "Sjögården, att Länström undan för sig
1877 förbundit sig att förlägga Bergman
Hummel et C: andel - visserligen i Rättens
näs.

Men på till om Rättensförelägg, till till, så-
dan derför, så här: att oss utan att bety-
delse, hvilken vinst i sin till Bergman
Hummel et C: på betala, vi Bergman
Hummel et C: förbundit sig att betala högre
beräknade ej förbundit sig att betala högre

sånt än så prosent, att det, såsom af bilagan
O^e 4ma, Bergboms Lönberg & Co beräknat
att procents sånt, sådant beräknat för aftalen
med Salström angående för läggas skapet
hvilket aftal?

Varas att de uppgiften, att Salström ej
förkunnat sig förlägga Bäckströms för de
den efter 1877, så syde han naturligen ingen
sant, att i sina penningar efter denna tid att
upphära högre sånt än 6% och ännu mindre
syde Bergboms Lönberg & Co någon sorts sant att
göra att, då de ej gifvo af denna sånt igen.

Således hur som helst, ingen sånt från samt-
liga Lönbergs sidan att, såsom de gjort, un-
der hela tiden efter 1877 påföra af 8% för de
summor, som de uppgifva sig med upplåna
för beträffande af förlaget; i samma stund som
vi ej påföres för våra pengar efter 8%, betala
vi ej heller denna sånt för Lönbergs.

Att Lönbergs beklagade använde våra pengar
i deras enskilda affärer, i Hållut för att använde
de dem till beträffande af förlag för gemensamt
egande verk och i Hållut, såsom de uppgifva,
träffade separata afvenstämningar med sin
förlagsman, kommer af ej att, eller rättare, för-
ringar ej vår sånt.

Och hade som blif uorm för tiden efter 1877,
var de af för syde är, - så vill vi kunna

[Signature]

se.

Att vi, i Bäckströms eller hos Lönbergs
innehållna penningar, hade vi förordet 8%
och genom officiell prövning derom gjort derom
deras underkunniga.

Att vi med gafvo Salström så att, för 1877
beräknas denna sånt, skulle det naturligen
under den förutsättningen, att vi, i våra ut-
skänd med hos Lönbergs, skulle åtgärda
enahanda sånt.

Enkeltvis ej vid så att sånt efter 8% för
år 1877, så beträffas således att sånt för Lönbergs
att påföra af högre sånt än 6%, äfven för int-
nämnde år.

För år 1877 blifva vi äfven delvis godtyckligt
Lönbergs efter sånt i 8% men under sånt.
gångens lapp, har detta förklarats, som bekant,
bero på att Lönbergs misstag, som, riktigt
är efteråt, genom återföring blifvit korrige-
radt!

Med Lönbergs räntebeträffningar är de
just att ihåg komma, att de aftals i sina re-
kenskaper inte utstå räntesattena, att
beräknat sånta procentis för en viss medel-
tid men alltid på basis af 8% för år.

Vi återgå nu till Lönbergs sånt
användande till Råttan den 17de januari 1884

Vi kunna Lönbergs der, ifrån

[Signature]

med att expediera förskattens rätter och framtids
vinster, häller om bollen, då vi väntar, ty
vi gälda det för ögonblicket och kunna bli så
mycket skyldiga, som möjligt.

Man hade naturligen förlorat sig en smula
och sagt sig endast vara skyldiga Kr 23,000.- men
i vår hand befintliga intäktingar på Kr 32,000.-
men, efter några dagar derefter, hade Svanderna fått
en värd förfogande säkerhet för Kr 172,000.-

Förklaringen låter nu som så, att då Svanström
förbundit sig, att i Byggnadens Svanderna att
skuld, vid 1883 års slut, afbetalade Kr 35,000, att
"naturligtvis" skide under den förtut sättning; att
Svanderna skulle återfå deras förtut berör.
de intäkting!

I detta stycke kan vi se den kontraktet,
bilagorna 2^a & 3^a, der talas ej en ord om att
få igen intäktingarna.

Det ser ut af de, af oss framkallade, fakta
förklaras det enkelt afklarligt, tyckandes
de den "högre aritmetiken", som afser sig Svanderna
förstånd

Att skola då säka tala mera populärt.

Genom bilagan N° 2^a och dess tillägg 2^a b
innehåller vi minne

1^a att Svanström förbundit sig, sedan förlidne
kräft, att göra en känd afbetalning Kr 35,000:-
än af:

23

2^a att Svanström dessutom hemmat till oss sin bevis
för Svanderna i

dessa god tillfammans Kr 70,000.-

Lägg här till den gamla intäkting för Kr 105,000.-

blir summan Kr 32,000.-

Kr 137,000.-

Utdare innehåller af bilagan N° 2^a

3^a att Svanström förbundit sig borgen för Svanderna
deres ytterligare skuld.

Om Svanströms borgensförbundelse kan vi
att beupplagga en, sedan nästan afvrens komman,
afbetalning för vår af Kr 35,000.-

sa uppgifas om igen talat " " Kr 172,000.-

Vi hafva visserligen i vår sida, icke att oss till
vings skyldighet för Bisthemsens deligens län,
i sin helhet på Kr 70,000.-, men dermed för, som
hant, hela Bisthemsens tillverkning, hvilken
enligt garanti för minnes låga värde, medelt
belånats för denna summa; men det som
värde i det närmaste dubblat till Kr 140,000.-

Således kan vi uttrycka ytterligare garanti.

Men "hufvudsaken" är, förstås, att vi inte kallar
ter, vi må göra dem på ena eller andra sättet.

Men detta är långt ifrån första gången, som
Svanderna gifat märkligt uttalande af
sin skuld enligt vår kända garanti.

Som bekant väser denna en Svanderna
skuld under den 1^a juli 1877 af Kr 177,536. ob.
Under beaktning af den i förlags kontrakt.

23

af udbetalte amortering af 13 af skulden, herunder
isbædet 1877 års afbetalingsoplysning af 10000:-

Plus rente.

I virkeligheden indbetaltes aktier, indtil vi kom
to kurrent 1879 i første libellen / Kr 65994:69.
eller, indtil Sørensen's egen kurrent
samme libelle " " " 67,429:39.

Med tre samme frister og med en forretningsmand,
som selv tager sig delvis på erlægge 10% på sine hen-
ninger, betaler man påtagligen i sin, og hvad
man når op på uod af trængen til!

Under året havde vi for Bergsøen Sørensen & Co.,
sammenslutning, i huse andre, i disse delbetaltede for-
kommende, udlægge en for nogle gamle rekla-
mationer, som på Sørensen's halvfart belagte
sig med et til cirka Kr 2.500:-, ligesom vi på årrets
sidste dag delførde en mindre for Birkensens luv-
wad lufthjælper af plank.

Påledes kapitalafbetalingen til 13 af Sørensen's
med skuld indtil vi kom kurrent udført og
essentien betalt største delen af den under
året afsluttede renten efter 8% eller hele renten,
som den yngre rentefaktoren birkensens.

Atværende træningen til renten finen vi
op tog vi med et indvundet ass, og bilagene 1879
1878 1879 1880 liden del i.

På denne høje Sørensen's til og der.

genom offentliggjorte følgende positioner.

- Fæstet af Birkensens udsigt over omkring
" af 3 erkendt fruständig udsigt over omkring
" af 4 Birkensens egen
" af 5 Vinstbeløbet i trænkningen
" af 6 Skapskiftet af skapskifter i uden
" af 8 alle enskilte affærer i Birkensens
" af 9. alle abehænge udgifter for verket
" af 10 hvor må højst at trækket er genom
stikke trækket.

Di Sørensen, efter at have tilkendt til sig
trængene og udført alle sine stællinger, ligesom
hale om afslutning af "stridskræft" og "stærk løftning",
måtte noget større indbæret krig, Sørensen
emellom, som i forten, - men det var i sig, og
helt i det.

I alle sine påtænkte Sørensen's som de reg-
nede, og fortsatte, kommer det fast på hoved-
dette spræk, som følger:

"Siden vi nu har fuldt bemægt alle sine med-
hætte og andre så vil vi, - isbædet afan-
Hødsgeringer, - 'komme' med bakkens andre
saker og ting.

De senere gammel bakkens
Partiener 1871 anstøtning endel på enation
skule af en vid katal, isbædet skolebøge
1878 1879 høje Sørensen's forklarede, og
de afsluttede sig endel i 1879 års forklarede i

såra i förlagsräkningen inestående medel, så
ledes att vi få förlust på betalning.

Men Svandorne börja nu äfven miss-
tro sig själfo.

Men härvidlag så däre alldeles en miss-
Svandorne träffade verkligen den yngre
på en sammankomst guldkom.

Härförande belaga N:o 2de, uträkt ur Räkningen
åts beaktat för 1879, visar, att vår förlag & for-
oran vid 1879 års början utgjort Kr 106,666.95,
samt att dref använt Kr 47,578.10 att betalka
vår skuld i ärets förlust, hvarigenom också vår
betalning gånk till de salderade beloppen
af Kr 56,294.63 att Kr 19,599.16.

Sålunda Svandornes oro härutinnan ade-
fager!

Med N:o 3 är att upprepa, hvad vi redan sagt,
att genom denna rättgång tristas om, huru
vida 1879 års förlust tillkommit på sådant
sätt, att vi böra vidkänna den eller icke,
således vår betalnings skyldighet beror
på samstat.

Denna omständighet utgör intet hinder, för
att en vidare ins, af Svandorne, såsom af
huvudsakande erkänd vint också komma
att i verkligheten bli gott.

Svandorne tyckas vilja hafva något i be-
tro för att, i den händelse att somna blifva för

att gynnade, kunna lita på riksfästet för
betalning 1879 års förlust!

Styrelsen N:o 4 hafva Svandorne till före-
varande protokoll af den 17 Januari 1884 under
affisat förklaring, att Svandorne gjort kon-
inbetalningar i sinnes till förmån Berg-
man Hummel & Co, i de Aktiebolaget, att som
dessa inbetalningar ifrågasatt förekommit
i vår räkning på behörigt ställe, så är ju de-
ta i sin ordning.

Så vidare aktiebolaget för sin här förklar-
vat sig icke, för sin del, äga någon fördran eller
för något till Svandorne levererad tillkommit,
så ha Svandorne haft, naturligen, att samtliga
tillkommit anbyten med oss begå.

Sålunda riktigt, - att till Svandorne le-
vererad tillkommit, att vi nu äfven ha hemutgått ge-
nom Aktiebolagets mellankomst i Svandorne.
med det att de har oss förekommit.

N:o 5 till vi gottgjort Svandorne, för hvad de
ärligt af hant svarar, är ju rätt, - men der-
emot orätt, att Svandorne bedrider sina be-
te för i protokoll, faktiskt de verkliga
till att med hjälp genom återbetalning den
delvis erkänna.

N:o 6 en mellan rätt, till att hålla tillkommit för-
talsins veta.

N:o 7 tillgäfs på guld sida. Det är ju frige om för-
B

gerade "vinstbelopp", sådana skola svarandene ge
na på bekäna på millioner!

Frågan var om de verkliga vinstbeloppen i Bygghandeln i Bistadsområdet, som vi upplagit efter svaranden, Säterströms, uppgit. Ljuger han, så ljaga vi, det medges; men du kan få komma på saken, så snart vi få se redovisningarna.

Om kommer nr 8 "Lisbert varis":

Bergman Hummel & Coa önska förbevisas om, att deras kontokurant, - formen ad det, - är hafva konungens och erkänna församlingens Nr 26358, och till återföring."

Skedsson, har dessa märk värdiga heter skulle till beskrifva, uppgifas vara protokoll af den 11 januari 1883.

Der församling mer angår parterna på specifikationerna N. Nr 7.012.65 helt enkelt vårt beträffande af dessa upptagande i Svarandens räkning med af, men gästgämnare till upptagande i Bistadsområdet räkenskaper.

I vår räkning till Svarandene hafva de till till af förskottmätt, således ad Svarandens uppgift om "till återföring gästgämnare belopp", en föröringning af verkliga förhållanden.

Angående Svarandens utlägg till Rinto Nr. 2635:-, så är det förut med en par tillfällen visadt, att Svarandene sjelfa i sin Konto Kurant i första libellen upptagit dessa parter såsom svarande till oss Hummel

LB

med enskildt ombyte med T. H. Swanberg, och således ike Svarandens de respektive beloppens räkningar, men då Svarandene nödvändigt ville hafva dem i sin räkning, så hafva vi, efter att vi inkommit till Hummels gästgämnare de af parterna, deri upptagit dem.

Dessa parter hafva vi således hvarken genom någon sorts bevisning låtit af "tränga" till godkännande, och till utgåsa de till återföring gästgämnare belopp.

De skola i verkligheten hvarken till Svarandens Konto Kurant, då de aldrig förut der församlingens; och der på de naturas endast derigenom, att skäl derför förkomma, fastän det och synes oss för parterna varit mera lämpligt, att affären blivit reglerad, de enskilda parterna emellan.

Parterna Nr 781.69 wore vi, enligt bilagan ang, såsom redan angifvit, berättigade till såsom afföring i Svarandens skuld upptaga i deras konto det har oss.

Vi hafva således styrkt till berättigande till noteringen, - men de saken är af underordnad vigt, iuzing vi för att ike spara, som vi ra motparter, på att låta affären den ut Svarandens kredit har af och vilkor, att den upptages i vår förlags räkning i Bistadsområdes banker.

Att således en svarandens föröringning.

LB

Pasten kronor 1960:40 är beläppt, hvarmed vi
approximativt afslaget ifrågasättande viint för
hög.

För en beläppt efter ökonomiska räkning med
tagande till oss kända, var vi godt att utläsa om
precisa siffror.

Således naturligen en part att vi är
räkning afföra, men vi såsom svarandene säga
återföra att återföra liukammern utan att uppträ
tänka, en sak, som färdig af sig själv.

Denna uppgift således de förra lik!

Så kommer ytterligare till påbörd under
M29.

Det är en gång för alla af oss sagde, att för de
pastor, som i anmärkning värdig omot redovis-
ningen för Rättskärns affär gjorde att vi
heller mer förändring i de fört till oss afgif-
na redovisningar efter viint att förlust, svar-
andene inte är förmunade att upptaga dem,
såsom vederbör, i Rättskärns räkenskaper,
så att de komma samtliga Rättskärns del-
gare till gods.

Härmed hafva vi en vinst, som vi hafva,
att hvar skatten var af ossa farflig att vi,
så intet hafva svarandene mycket förtroende
med den servicingen sig förvärfvat.

Om återkommer något om bakförings sätt
och den lyckliga följden af detta Guds!

[Signature]

Men som sagt, vid den ställning, hvarigenom
skriftligt undertryckande af det kontrakt, som
föret endast muntligt gäckande, numera kom-
mit till Rättskärns affär, - Kommer du att
numera ej mycket vid, huru du händelse
må bestämmas för denna gång.

Men hädanefter är du vi som i det stycket haf-
va att afgöra, så att inga pastoratier, inga in-
tärre persedlar eller reparationer hädanefter ut-
minnandes på oss, utan skola de upptagas, och
afskrifning göras i Rättskärns räkenskaper.

Är det att bli den första parten till 10373:99.

Den förkommer dermed att inte på angifvet
ställe.

Emellertid utgör den beläppt af denna af
Svarandene återstättas, fört på lin skälen
tröaror, hvilka effekter återstättas först, sedan
när konto kuran undersöks.

Denna räkning går naturligen ej längre
än till 1881 års slut, hvaran partens upptagande
i den Rättskärns inlämnade Konto kuran ja att
en måförlig.

Denna part upptaget visserligen numera
i vår Konto kuran, men uppgiften om ändrarna.
gär således endast liukammern för att förvär-
ga att inte konto skugga på oss!

Om händelse och dessutom de märklige
förhållanden som att svarandene väl vil.

[Signature]

ja därför bli gästgjord, men beträda, att
de lätta träsvarasterna, hvar på sin is-
gavrande vara en afbetalning, för hållas, och
du af anledning till de förmåns hållbara aktie
balagets räkning.

Om hvar, som bekant, Svarandene al-
drig haft någon gämsungäende räkning, med
aktiebalaget, men en sådan kan ju alltid
fabrikeras, då något dermed anses kunna
vinnas, tänka Svarandene.

Så du sitta har Aktiebalaget också fått sig
af Svarandene en kontant Kurant.

Men härvidlag förklarar du egendomli-
ga, att du inte ens i denna kontant Kurant de lätta
fästerna förkomma Aktiebalaget till godo.

Således summa förstås, som med skogsstift-
tens. Afbetalas sin skuld till oss med träsvarer, som
de uppgjifvit sig fått låna af Aktiebalaget, men
aldrig upptaga långivarens tillgodo i någon räk-
ning alls!

Sitta är tack för lant, att om afser-
tionen skulle oansvarligt lyckas smygga sig
igenom, så var den afse "det luddiga ar-
betet ielförhållande lön."

Med anledning af att vi här afse i be-
räknet bilagan 2de, vilja vi härmed i förbigi-
ende hvar till minnas anmärkt, att den deri,
på summan kr 3,061.38 till kr 183.68 beräknade

käntan, är du enligt ju, som förut blifvit
af våra partiers framhållit, der Svarandene
med oss beräknat en lägre räntefot än de själva
sina förklaringar.

För den händelse därför, att vi tillämnat att
ja tillgavnyttat samma ränta, som Svarandene
lät oss betala till dem, så bör ju af förmåns-
de 180 kronor 68 öre eller kr 61.32 ytterligare kom-
ma Svarandene till godo.

Om taga Svarandene afsked af publiken med
anhållan att den måtte väl lägga för minne, att
de ännu ha något att tala om, i något, som rör
Aktiebalaget och anhänga om öppen telen.

Men det talat finnes ju redan, åtminstone
i sin första upplaga, inlemmat till första protokoll.
Det förklarar under till.

Förklarar äfven de, i Bergman Hamund &
Co, till Hårad Råttin inlemmar, kontant Kurant
upplagne summan, hvilka tillhöra våra om-
kytten med Aktiebalaget Bergman Hamund &
fjunde uppgift, för hvad vi deri gästänna vid
beträda.

Här utsiga svarandene till ju som våra tillämnat
förhållande hjertans tankar äfven en god del af de
saker, som de si innerligen gerne ville få in-
toga i med Aktiebalaget af öppen räkning, i stället
till för vår gemensamt medige.

Att en sådan firma, som Bergman Hamund &

8 fr. vill utiåga sina angående handelsfor-
delser är g. en andra fr.

Men sate från Akte belagte sids mäter det
små betänkelig tater.

Vi skola givet se till, hvad varandorne mæn-
de mena med den nya afforsvannen.

Sålendes till den intressante förtukningen!

Sulligen hafas vi från varandorne mellan
skil och vägg;

Vi skola nu försöka hand, som kan göras med
denna varandornes sitta position.

Första kolumnen af varandornes stridskraft
utgör en sorts mätare rulle; i den andra aff-
taget, hvad sid mantringen afprövas; i den tredje
fr. hand som kasseras.

Mäntringen börjar:

Kr 2251.15, afföras efter en afstärkning af Kr
28.79.

Skad om denna afstärkning af Kr 28.79 så-
er, så hafva vi redan visat, att varandorne, och
muntliga förhöret den 11 Januari 1883, erkännt
riktigheten af vår bilaga Lu X, som innehåller
räkningen af Kr 2251.15.

Sålendes den saken klar.

Kr 10713.14 expedieras af bilagan Nr 2²⁵

Kr 12,000.22 af bilagan Nr 2²⁶

Kr 3,442.95 af bilagorna Nr 2²⁷ a. b. &c.

och härmed styrkt, att varandorne från det oir-

ke, som räkningarna omfatta, samt att räkningarna
äro utskrifne i enlighet med de dokumenter, som
skolat tjena till rättens delför.

Sålendes afstärkning Kr 4697.65 abhörig
Kr 3615.30.

„ 2408.09

„ 8645.31

„ 2,319.70 Kr 16,888.40, utgörande lön af bysken, be-
stens och plancheter beständes af kassans säsom hat
och hållit ut världens marknaden nu försvunne.

Bilagan Nr 2²⁸ a. b. &c. innehåller bevis om, att var-
andorne mottagit alla de i dessa räkningar aff-
tagne transser, och hand man från lön måste man
betala.

Sålendes, den saken också klar.

Kr 19.28 se verifical till g.

Kr 3879.52, kassaf afprövat Kr 3013.15, afstärkas
Kr 266.37

Bilagan Nr 2²⁹ visar afstärkningens abhörighet
Kr 3160 förbuden i "Defines", förut, som vi hafver,
genom omfattande bevisning, visad vara ab-
stridlig.

Kr 1428.07 beständes också fastlänst af varandorne,
men riktigheten styrkt af bilagan Nr 2³⁰.

af valuter och alltså, som kommit varan-
dorne till godo som för deras skuld skote, vilket
varandornes sids förtukning, till belopp af Kr
54,398.88, som indat Kr 28,915.55 afprövat, men

23

Nr. 25479: 63 ahjelplygen betridde

Men en författare det åtminstone att, att de be-
striden vallarne äro jemnade med marken och dess
färsvare upprättade.

Ättestämman skall att afförda några maradörar, efter
talat Nr 25479.

Men här bedes att pardon.

Boistande kinnedom var för att.

Allt hvad man af smäplacke släpplig på sig, är man
sitt villig som skyldig att ge igen.

Som de lita minne af Nr 25479 63 så man så
måtte att helt så behålla 4 kronor samt de tre örens!

Härmed hoppas vi en hafva spänst svarandens
siste redande.

Den syntes på liast här, ointaglig, såsom an-
lagd på österländskt manér på ryggen af något
odjur med fyra fötter inunder, och sprang un-
dan, som en ofärdig kamel bara man walka-
des.

Men vid slike förhållanden, må ingen förtvö-
na att behålla om du besöker, att ge sig in
med den nya afförs vägen, som tyckes sitta god
som planbaks affärer.

Med anledning af hvad i sista protokoll af den
17 jan. 1884 förkommer, angående sista betridde
de af riktigheten af de i Bergam Boanberg ut-
s. Nr. "Tilläggs" förkommens uppgifter, berör vi
så förtvölige, hvad vi säga med sista bestäm-

lande.

I detta tillägg förkommer verkligen den uppgif-
ten, att vid det tillfälle, då Palström gjorde den för-
nämnda insatsering i Bergam Boanberg o. c. skuld
på det sätt, att han tillade sin skuld för skulden, från
ställning skulle af svarandens has att hafva gjort om
att återgå dess intäkter hade förbindelse i Nr 20,000, men
att "vi ej lita oss försäras" att den återkommer.

Vill den förklarade af svarandens siktter.

Tillför att kunde de ej göra slikt framställning,
men inför Tharald Ratten svar svarandens sig
berättigade, att komma med had historien som helt.

Vi skola gerna visa till att med osimlighet af
att något sådant förslag kunnat göras.

Den intäckning vi redan ege i Ritskärrens
fastigheter, representera enligt svarandens
föret gjorde beräkning, värdet af Nr 32, 300, som
mindre än egendomens verkliga värde, att det
sålides vara fullt betryggande.

Men den som redan eger en fullt betryggande
intäckning, icke lunnar han för resten bort om
mått en antagnad värde af en person, som det
kan han står i rättgång, att hvilken redan in-
lagit sig omfattande Bergam Boanberg o. c.
sålides som Bergam Boanberg o. c.

Hela den afomrättade insatseringen ska-
lade på det enkla sätt, att vi säga att de svar-
ande inga pengar att de återständer försvan har

[Signature]

[Signature]

Bergbom Svanberg & Co är ännu flera gånger större än den intäkningen, som vi hafva i vår väsko.

Så var således Svanbergens framställning med hänsyn till intäkningen, som vi icke hafva bestridit såsom sanningslös, och dermed hafva anmärkt, att återlämnandet af intäkningen var en sak, som ej kan, så vitt vi förstå, ens tillas i friga förs, än den beaktad med penningar inläsas, hand mot hand.

Åtskilliga Svanbergens försäkringar hafva vi väl nådgate, för att en gång komma till uttalt, giförbi, men hålla förs, att de efter de upplysningar, som vi sedan hemut, skola utän svar ej till genomskidas.

Förseende till den utomordentliga opålitligheten, som kan till Svanbergens till last, i händ de anroga, undgas vi för öfrigt härmed uppfylla vårt bestridande af alla Svanbergens uppgifter, som icke äro uttänna med ära, eller ej äro åtföljde af öfveraktliga bevis.

Med uppliffrande af våra i sammanhang gjorda att i vårt andragande till protokollet af den 10de jan 1883 jämföras yrkande, så vi, på grund af händ under tiden för rättegångens förlopf, i följande delar konstatera med liffer uppgifter till oss kända.

Bergbom Svanberg & Co räkning har oss god sålunda godtgöras för följande poster i faktur

[Signature]

i fortsättning af redan hemutade kontu karant. af Kr 1968.70 eller den summa, som Bergbom Svanberg & Co bedö vidat mindre, än hvad vi den bel. Has, såsom vi i 1881 års sågverksdrift vid Båtskärras.

b) Kr 10,370.99 eller beloppet af de förarar, som Bergbom Svanberg & Co hemut i afbetalning i de län, som de på olika tider utskäld, härmed denna belopp tillföras Svanbergens räkning under den 31 oktober 1882.

c) Kr 35,000 eller beloppet af under den 31 december 1882 att såsom afbetalning i Bergbom Svanberg & Co skuld hemutade, af Svanbergens utskäld räkna.

Dermed hafva följande poster tillkommit till Bergbom Svanberg & Co debit, till följande af under hand utskäld bevisningar efter affärsverk. Samhället vid Båtskärras, menligen äro iakt. andelar / se bilaga N° 2de /

1° i 1882 års sågverksränd . . . Kr 12,572.65
2° i 1883 " " " . . . 10,968.70
3° i 1883 " " Bjelkesköpning . . . 3,501.25
och är att, efter utskäld bevisningar, efter tillgäse till följande.

4° Vår inståndet i bjelkesköpningarna för år 1882, derifrån dock uppenbar hvad Bergbom Svanberg & Co ha vidrörat mindre, än hvad vi vid Kr 6,000 är approximerat i år 1882 afsl. för 1882 och 1883 års inutskäld i bjelkesköpningarna

[Signature]

Picture:

5: När hälft af för litet Båtskärns års afregning för-
gjord vid den "Vids Store" med Kronor 750:- för år för
alla åren efter 1881, eller för tiden efter afskutan-
de af vår till Natten lunnade Kanta Korant, att
löpande med ämnesidig lika ränta, för att kon-
tra af 6% & 1/2 ränta tillägg/ se bilaga N: 2³³/-

Hitta upptäckelsen blifva Sälendes enligt Hämning-
 gens 1^{sta} punkte, att för fullständiga vedas is ringar
 öfver Bjelkskiffen ringarne från Biltkärrens;
 enligt Hämningens:

2000 punkter, en vort vinthelaff i 1872 års licen-
ning med vänta adömsliden. Det är Kenta.
Kurent förkommer, dock med sate för Bryggan
Lundberg & Co, en sison delgare i Ritskissnas kom-
ma; istället för halften deraf.

3de punkten, om påförde hushållens kostnader beräknas
såsom obekränte hvarj dakt hälften lod kammara
Berghman Pouborg u. d. sin gode, såsom delägare i
Ritzschmann.

4th packet, on Kr 500.- and forwarded quite gussied at
Liljas to Mrs. L. Fr. Ahnström.

5te, 6te, 7de & 8de punkterna, att vi fördran enligt Konst.
Konst., såsom den blifver, efter tillförande af afgi-
ne, tillkommande poster, såväl i Liket som Kredit,
med ofvan gjorda reservationer för Berghman Lundberg
et Cie såt såsom deligen i Rådhämsnäs, utdömdes till
beträffning af Berghman Lundberg, et Cie med Säckeröms,

193

Den Skulden betalar migstär;

9th Punkt, an Bergham Leuburg & Co. können wir
bitale aus der fassende site, ätminstone for eingang
of Nr 10,000:-

Men for den hændelse, at at de, af Borgholm Län.
berg u. d. till oss afgifne griften, y skulle tillmä.
kas nitbord, både i det händelse att de kansta.
lera, att dess angifne skuld beloppet är af dem er.
kändt, samt i det händelse, att minst beloppet af
1075, som blifvit genom den i de griften förkom.
mande protesten i resonat, från vår äftrige löfven.
de räkning afskiljdt, rose en part, som berodde
på särskild afverenskam med oss eller detsamma
till tvistens afgörande, så yrka vi, På sin skade.
stånd för i Båtskärns församling skiften, enligt
Svaranderus eget erkännande att istället för
berisning af aftigen afverkade 4557 plankstuckor
eller pris af 18 1/2 per Stuck . . . 822,000.

22 för 257 st. Bjelkar, afsmalade afskrande tegnen 22
Balkhärrens Sölgars bannar, korv för aflygite för
af 100 p st., men för hvilka vi gifva för bilata
10 14., eller såsom skeddskänd skeddskänd med 100,000.

3de på återbärande af alla obhängiga kassiers kostur.
 Per j^o ären 1875 till ut med 1875, som y blifvit
 i sin kontokorrent Bergman Leanderberg & Sjöförs.
 af hvilka tre nya reklamationer dock Bergman
 Leanderberg & Sjöförs till oss beträffande skyldiga
 j^o ut i halften j^o ut afslutade vidt. dock.

med i likhet med den för öfriga gälden fördras.
de, barandes vårt anspråk på, i oft huckommade
de bedövning, tillgäfs förs om nämnda belopp,
såsom man köpt, med ju så göras gällande,
då fri och öppen talan och förhållena och stämning,
gens första punkt, utan begränsning, omfattar för-
dras på bedövning för alla, och Rättskärns
bedrivna skapningar af hugd och bikt urko.

Slutligen, de förvarande rättegång, hvarter vi
trängde genom Lovandens understatshud och
fullgöras hand den längesidan ålygt, orsakat oss
en högt omfattande och tidsödande arbete, så go-
ka vi vörjant, och ersättning därför, åförmam för
vår intäktse fem ginge, för arvad till ombud,
för gästgörelse till vittnen samt för läsen af
de digra protokollen i milt mått af till urkän-
nas med tillhöpa två tusen kronor.

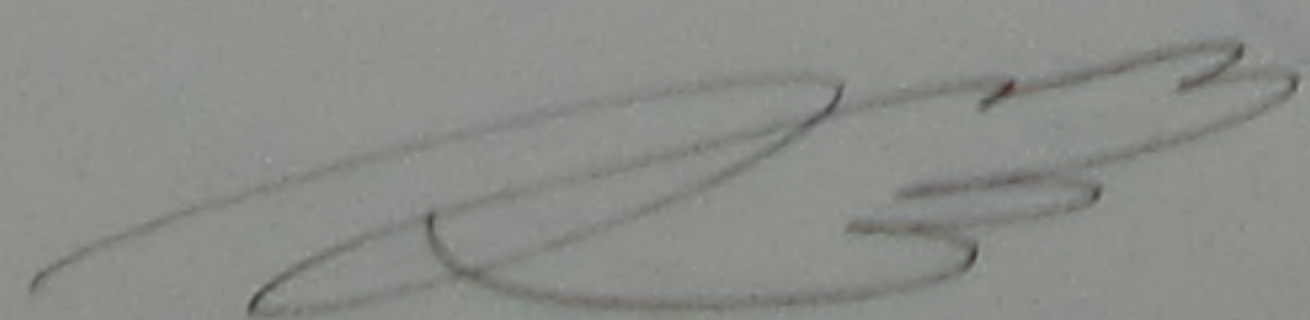
Skuder Kalix den 26 Juni 1884.

Bergman Hummel

"Till Skuder Kalix Hovads Räte!"

"Vi hafva nu att bemäta Lovanden Rättsströms
andraganden till protokollen, ej mindre af den 9^{de}
April 1883, än af den 17 Jan. 1884 och gå vi igenom
skrifterna och frågor i samma följd, som de
blifvit af Lovanden förordnade.

Lovanden af ej något med vår utredning och
bevisföring - de äro blott "fraser", "narratione-
ris", och "fladder".

Må vara!

Lovanden, förstärkt af sin adonkat, må ena
större skäpna i sin tankegång och större thi-
stiskt förnig, men vi såsom att hjälpa oss fram,
för att hjälpa, med det förord vi fåt af, i Hallet
för adonkat, till vi till att såsom skänka till för
oss.

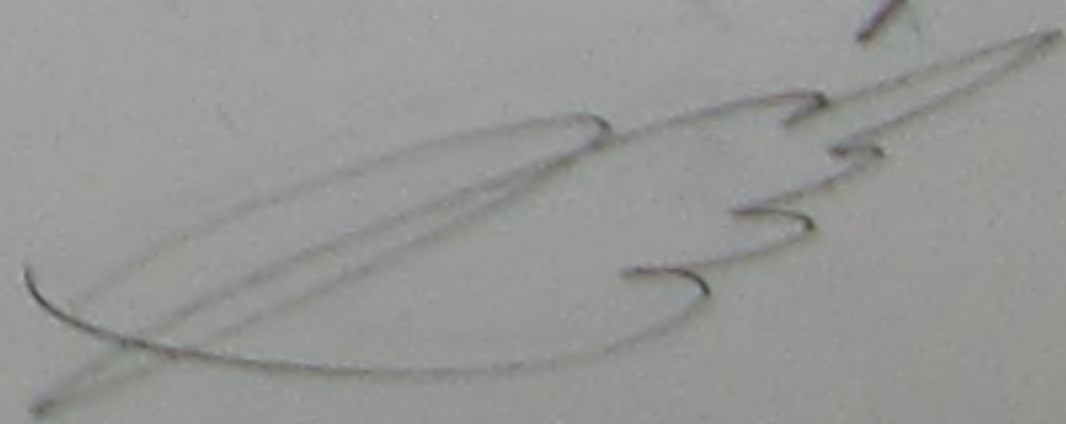
Vi må därför ej gå tillens dom i föring tank
om sluta skulle bli, att en motpart intändes,
samt den största frammanaren och blifva dänd
betala fialerna för den vissit han arrangerat!

Först införas vi i en magnifik skapark, den
innehåller 250,000 stammar - vi belymna oss i la-
jala skapallmänning.

Det är en "fark insimulation", menas det, att
Rättsströms i till namn, men tillom tydlom,
för Rättskärns delegares väkning, inköpt de-
na park och sedermera, dertill vi ej gifas haom
att hans Winter tillräckligt afträd, katade att
densamma för utskilt de behålla.

Sen, som skrifvar till, att ej till nämnda.
de med tillfallet för de aftat, samt i dala, kort
före auktionen, ejde hem, utta vittnen, emellan.
tydlommannen Rättsström i ena sidan samt hans,
på så att vi principaler A. B. Loandberg och vi
S. Hummel, i den andra, såsom Rättskärns
delegares representanter.

Men för sådant skall ha han af sin

Belagsman begär hans skriftliga uttalande
äro frägar, eftersom oannadot honom ge-
amgå de skifter, hvari Bergman skildrat
omständigheterna, som han ej tillf. varit med om.

I Hummels skriftliga förklaring med an-
ledning härf, förkommer såsom bilaga nr 2

Såf inkommit bland annat, att Hummel af
Häls från en till inropet ifrågasatt skogs-
park mot Salströms bestående muntliga löfte
att göra det i sin anse för Båtskärs näs sågverks
delagares gemensamma väkning.

Vi dare emförmäles deri, huru som Salström
med en sedare sammanträffande framfö härt
på Karlsborg, till Hummel utbröt, att han hade
jokt af sig att, från parken låta utthämpla un-
dant de största träden passande till byskero,
jok igen väkning.

På Hummels fräga huru som han kunde ta-
ga sig för vident, så hula inköpet skete för Båts-
kärs näs intressenters väkning, och hans till svar
"ja, hvad skall man göra, man måste ju lifa!"

Och dermed var samtalat slut.

Så myck obekant vitsordt är ju afgifvet af
part i igen sak, men du är dock inte all de-
lig omöjligt, att en Båtskärs intressent till den
en man säger, som snart har sin lifnad bakom
ryggen af som bitentens blifvit trodd.

Och bakom du vitsordt till följande om-
ständighet:

Salström ej de inot sågverks för sig, har-
vett den ifrågasatt skogsparke afverk-
ning kunde nyttig göras;
men förklarar att, Lissom han till förklarar sedan,
att utöfna en Lysstamans lifte ring på Båts-
kärs näs exquadern, som ej der till hjälpen af
Bergman Frankburg och att till hjälpen af oss,
att haars sågverk måste föras med timmer.
Lissom att hincintus i allmänhet föruts just
från, bland annat, den fladdel, haars en fräga
part.

Och Båtskärs näs delagare skulle hafva med
tydhet att att hant på Salström Lissom
inropa, för enklid det, en af verkning på af
den betydent, som 650,000 stammar, till sig
gå ut händerna till tillfälle, som under en lifte
tid knapet återkommer?

Att du en verkligen Lissom intressent,
att vi skola framföra hanc om hanc hanc
användt ifrågasatt, i hanc ytt hanc
inropa, skogsparke en till hanc att
dermed att att hanc verkligen, att att skole
vitas hanc fräga hanc utfat för att att hanc
Båtskärs näs delagare, skole på hanc att
vita?

Vi för en knapet.

ger till med bjelkeskipfvingarne, sålas här äro
erstat om en "hustippsa" för oss.

Men det är ju på den vägen, som vi förmå
det vara passligt för oss att åter taga i besittning
vår egendom.

Hvad svaranden i detta stycket tänkt, då
han talat om att stäpps till kryphäls, tänker han
väl ju längre, hur som helst!

Paritionen är redan, såsom oaktadt, af
Svaranden angifven, att när, genom kapersk.
handlingar och äfverenskommelser, försörsk.
kade kade, till Båtskärns med dess län.
righeter, genom försyade, strydda kapt.
utlärare befäst.

Men något som helst krypande eller genom
ingen sorts dagtingar, kaper skatane, på att
gafat, äfverat för statens rätts egare.

Således hvad saken, såsom princip fråga, är
det, ingen vidare frist

Hvad ejst intet har bjelkeskipfvingen
utfördes i Båtskärns, så är det, genom
Sammansättning af försältnar egne erkän-
mande, varde stycke, en bjelkeskip fläpade
högare till Båtskärns, försältnar i det
varande bemannat, skippade med användan-
de af arbetsfolk vid någon stund, genom be-
vis från tullkammaren, ytterligare kapt.
tradt, så, i en från Båtskärns skippade bjel-

lastar äfven ingån någon del af sigade tröror,
så att, hur som helst, bjelkeskipfvingen från
Båtskärns är var eller kunde vara något för
sig abstraherande af den afriga världen & Bileya
nr 234/.

Och kammaren:

1879-1880 års kontraktstafel, som fortforande
af Svaranden beträffas såsom inte egande så-
dan vidare betydelse än som projekter.

Såsom blifvet inte, så äro framhållna
§1 i kontraktstafeln, såsom det hufvud iaktas,
såsom hans gaskännande att det afriga län-
nade betydelse att vi principat att när län-
samans att i en försältnar gästgiver.

Och denna §1 innehåller förordet af en betyd-
lig, såsom i Borgum Præbys & C. skall, som
Såsom vi inte vara alldeles afsejadt att
derföre förut, intet eget erkännande, till
att uttala till honom hans län efter full
skuld beläppet.

Och för hela tillkomsten af denna för-
ordet, för hela den kriga af trasset att olu-
kry, att försältnar att inte att till för
alla dessa rättigheter är de Såsom, som
har en svare för- inför den, som skifvar den.

Att hans kände inte att befattning skide
att - att inte en enda kände tagt i sin pa-
gar att inte en enda kände förtändelse, som

23

23

begäransar Bergman Franberg & Co. makel
kunna fara af und våra förhållanden, tillkom
på Pålströms föranstaltande.

Och nu kommer på tal hvad, som bör han-
göras till vår.

Läsare säkring med Bergman Franberg & Co.

Lika såsom sak emellan män, utan någon
V den jämte en spänjornal mellan myndiga stytter
med en keffers, framdrages frågan; "men hur i
alla tider kan de komma sig till Bergman
Hummel & Co. ha så stor fördon hos Bergman
Franberg & Co.?"

Så och så var den så och så - och sedan blif
den så och så.

Pålströms filosofiska fråga lätter - utlä-
sa begagnad - "Bergman Hummel tricket län-
na en tillfredsställelse förklarung häröfver-
utöfver af lika förklarung är högt bitänk-
ligt!"

Wirt svar ad sedan gifort.

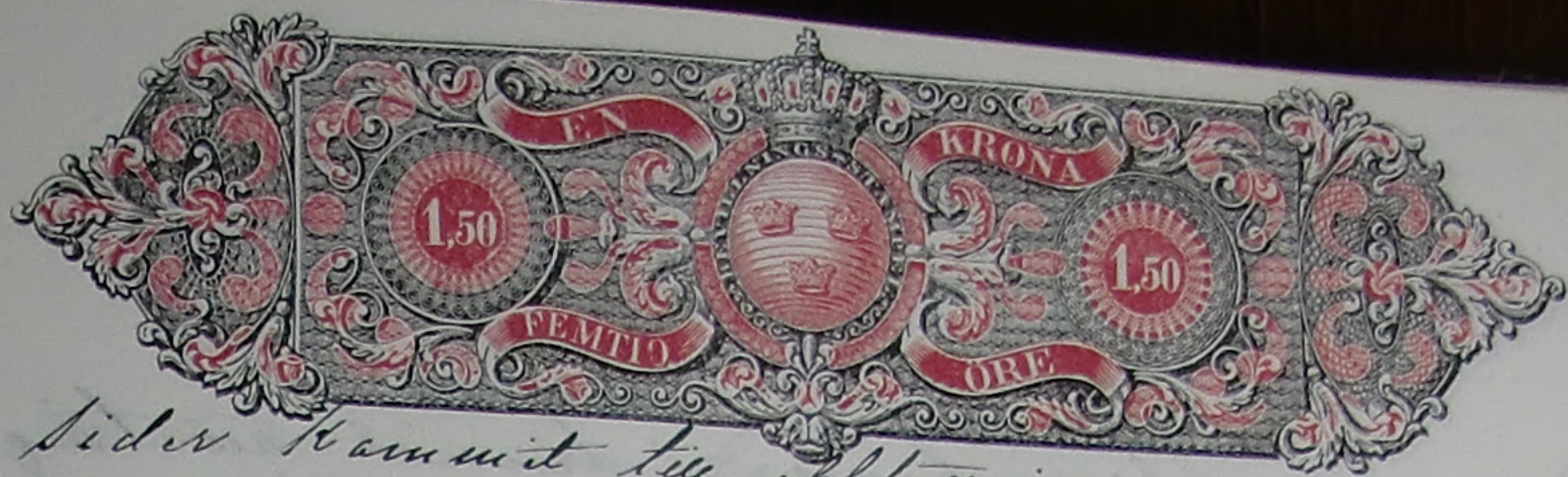
Svaranden tricket län insat i vår Kants
Kurant med Bergman Franberg & Co.

Den förkommer i första libellen.

Således - sargen i den tryckt häfd.

Nu återkommer Svaranden till reflectionen
angående bilverkens affärer med Ritskörs-
näs med tillitsfulla uttryck af förhoppning,
att dock Bergman Hummel & Co. nu till am-

[Signature]

Sider kammit till uppfattning om att de med den
affären inte hafva att skaffa.

Det är all del, detta är ju alldeles en missförstånd!
Förhållande är ju alldeles tröst om

Det var ju Svaranden, som sent omsider
kom till den insigt att en dygslaman i hur att
utan äfvenskamman de med egone, med bli-
ka affärer skaffa.

Och sent omsider kamman äfven Stallets för-
valtare till samma insigt.

Och resultatet blif först kontraktens bilager
Nr 2de och sedan kontraktet Nr 2de och dessa kontrakt
igenkännas på förslamärken att de äro afkomma
i rätte med stigande led från en adaministrativ Stam-
fader, förslagskontraktet af den 20 Dec 1871 och i
närmaste led, från den välkända, som så lifskref-
lige 1860 års afslut med senor som i släppt till hög-
stens skrifbar handred Klip fram.

Om förkommer något Svarandens tal i
fyra punkter.

Angående punkten Nr 1. Lynt de att kamman
ware ungefärligen talde järdigt.

Med punkten Nr 2 framhålls att först gjorda
fråga "om de vare så och så orätt, att i inkas-
rare faktura beläppen brukna 1% mindre rätte
än äfvenskamman såsom en tydligt bevis på
Bergman Hummel & Co. förskott att, ackladi nu
siggripissa rättighet, fara fram med utsemin."

[Signature]

gar, de verkliga bevis i sinna och ting."

Vi muede gerne at de var agterite, at få
in Sådan systemen Håa in Sådan friga,
men du vi, in den Hjørde, telegrafert til
siv balagsman i Hækkabru om den kunne
jeres at g erhælle noget sækkende sort, så
thant frigaan us iiv, summa.

Men had kände!

Liksam vid sammanriggen till för daggmakaren
Kärf en tvillingsskrif fram såsom svar på vår frå-
ga att de båda förvarare till en för vittnen,
som intygade tydligt och klart, att 1874 års
Kontrakt-gälden och måste gälla till dess att er-
sättes af 1880 års aftal eller något annat af-
tal.

Naz hade vi begått fel på våra mål mycket
frägnare, men inte så vi för såret, en Säll-
ström sjelf så hade en bevis, en han för från
med hans han sint ike vare samt.

När åfrågt kan väl ingen förnuftig mun i-
ska förmoda sig om den, som på sin lott,
de skrifna förvarande minnena icke hade
sig bekant eller drag sig till minnes en barmhertig
dikt afhandlad mellan Svansarna och vår å-
nman att kassett kassettman i enstaka huf-
for åtskilliga år sedan att de af vilja förnia ha-
vis för att han g. ore en tanningsälskare men.

For sletten before vi l'aitt Kamma ass the last

an rapport - en korrigerung i vår första beräk-
ning af 1879 års förlust på Rådstuans- och
an vittent Grundar i hade sakerna klart för
sig huru han borde få en bak och väkning samt
att de par andra vittnen glämt bort eller i oro
fullt säkra på förut för att gjorde uppgifter an-
gående Borgens Lånberg af hussorande i Björn-
fjors fladdal.

Ätta viert skulldregiter i denna rättig-
 af på den trumma trummas i innerstigen,
 på de förmyttat till, om möjligt, dirigenom
 ike skall höras af kunnat göra sig gällande.

Är förbrädder för att komma med an-
sningar gäres oss af personer, som vi be-
akt i denna hällgång i kommunal öppna sin
men utan att förvånga eller komma med
alldeles felaktiga uppgifter - att det den ma-
te, står den andra att tiger att smity, ver-
acti går genom en medium, komma ad-
vokat för alla våra motpartier.

Det fördras att huset skall vara tomt på
stället och bevis, så man i det tillfallet måtte fly
sin barnströmmen. ~~~~~

Den Lärarens namn
 Punkten N: 4, är Sälström använt sina
hufvudsakliga egenskaper till sin enkla myt
säkra i jä. är vara fullständigt utredd
särskild med hänsyn till hjelmskylfning;
Rättskärnsas Lögtsverk i myt användande

sin hord Pärström förklarar för sina bilverk-
stättningar samt de försäkrare, som Pärström,
försäkrarens med förvaltare, berett sig genom
användande af den inbilda-förhållande Ang-
båt i af för verkets lagring.

Att genomgått i kan att för för framtiden
på samma sätt försäkras, att är ju redan
af Pärström till-aktas erkända och härmed
kunna vi den- att på samma gång afseflö-
digt tal om 3de punkten.

Att försäkrarens åtskilligt orsakar om
Pärströms försäkringar under år 1879, som
på ut på att vilja ha att att verkställa fin-
försäkrarens kalkyl för Pärströms att våra
försäkringar under samma period.

Likasom Pärströms i gifatt oss att
göra, att försäkrarens hanson med alla de besty-
ningar, som Bergman & Co., under
hans vinnings skugga, thi är göra inför
Rätt, likasom gälda de ike hanson, åtmin-
stone ike i minne gärd om oss!

Hade vi ifrån andre motparten, som i
förväntade att, så hade vi nämligen ifrån
underkattat oss den måden - men i, efter
den erfarenhet vi härvidlag vunnit, inlåta
vi oss på slike veraktligt orsaker.

Härför skänks gälden Pärströms
nu följande tre synpunkter att orientlig beten

[Signature]

af våra försäkrare, att han beror skyldig kan-
nas att ansvara för vår fordran hos Bergman
& Co.

Huru arimligt vår fordran än må hafva för-
fallit Pärströms den 1de April 1880, lika naturligt be-
fanns att vara att Pärströms om 20 oktober sam-
ma år gaf, såsom vi veta, sin borgensförbin-
delse därför såsom för egen skuld.

Att försäkringarna - de hade skett i Paris
1879, i intighet med, Hummels vilja att i sam-
råd med honom!

Hummels förklaring ger en annan iakt-
tagelse som synes enligt bilagan N: 9de.

Att nu följer åtskilliga uppgifter af oss, som
förklarar af Pärströms vara "prat utan me-
ning".

Gott för Pärströms om de vare.

Vi veta för vår del i annat än att ha ett ord
är sant.

I en sådan, misshandlad rättsgång, som
den förvarande var det att verkligen
nådvändigt att göra klar vår ställning till
de olika parterna, att därför skedd en
meddelanden, som skett.

Att några vidare bevisningar i före-
bragt - men Pärströms att som våra
premissar äro, såsom äro våra kankla-
rioner.

[Signature]

Och så fåga reflexioner med anledning af våra
uppkänds, som vi drötte tro om, åtminstone för
närvarande kunna gå förbi utan skada för vår
sak och öfvergå till förarandens sista andragan-
den med rättegångsinfästet den 17 Januari.

Har bärjar föraranden, som naturligt, på högtid-
ligt sätt, med tillkännagifvande, att han förmär-
ande hoar de sak, vara bär "man vet."

Och sedan så bärjar föraranden igen, att trum-
ma ut sin diplomatiske maktordlyd, att kunna
förklara de bekanta tvillingparet, att vilken man
sig sjelf.

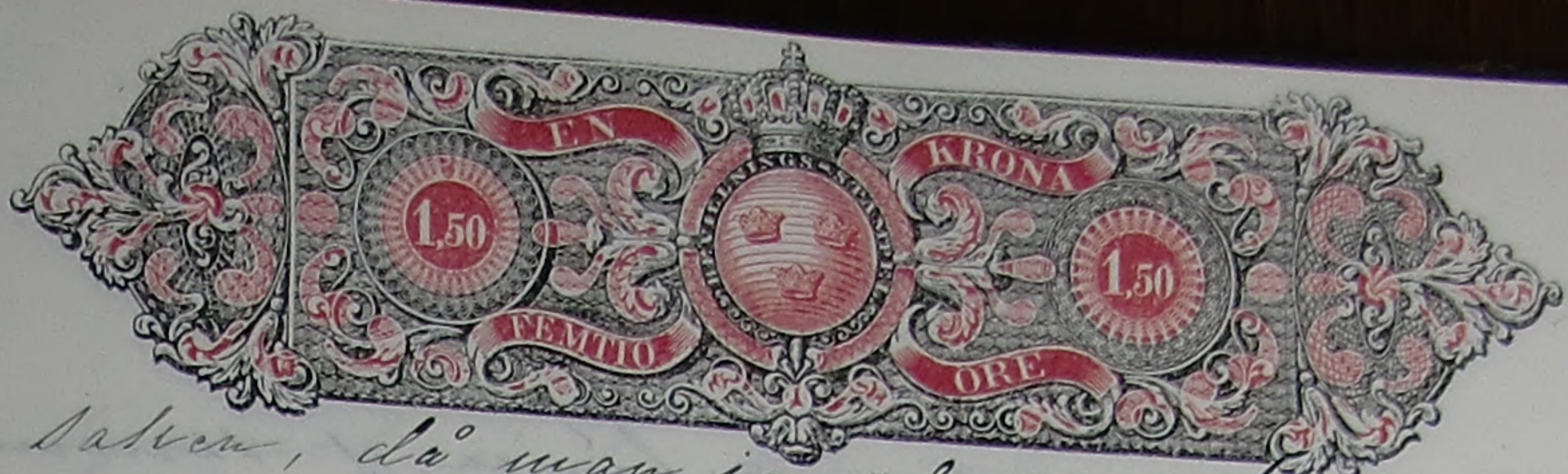
Hvilket originalitet!

För att med triumfmarne lunnar att sig sjelf-
va, skulle visat - mera takt!

Man kommer något myte.

"För att bevisa osannfärdigheten af mina påstå-
anden, att 1878 och 1879 års försörkningspriser, afom-
an de realiserats 1880, skulle hafva lunnat i
förlopp af 20 kronor pr. standard, emedan 1880 års för-
sörkningspriser med 20 kronor understeg de värde,
hvarje inventarierna för 1878 upptagits, hafva Her-
rar Bergman Hummel & Co. upptäckt en kalkyl,
som uppenbarligen uppgjörts undan i afsikt
att missbruka om, till slita affären, icke be-
rord."

Har du helt enkelt stannat Bergman Hummel
& Co. ha "missbrukat", så har till och med så sigt om den

saken, då man ju vet att i hela världen finnes
det ej mer än en, högst två afstora!

Men - "i afsikt att missbruka"? Och inte må du
säl vara förard Rätten, som är "icke beordrad"?

Är som kändt, såsom den ännu inge med sak-
samhet taga emot Sällströms hand - kan den in-
sig de - att må vandrigen bärja till högre klas-
heter.

Första lektionen:

Herrens Bergman Hummel & Co. hafva nunnigen
junijort 1880 års priser, icke med verkliga värde
af 1878 och 1879 års försörkningspriser, utan med en
medelpris - - -

Den oberoandrade färrer ärtigast i talat att
frågar: "nå, hvilket var då det verkliga värdet af
1878 och 1879 års försörkningspriser?"

Den beordrade svarar i en ord, men fort-
sätter med artigt lugn. Andra lektionen:

Så man belänker, att värdet af den 1880 ingåm-
de inventarierna upptagits till omkring 26 kronor
pr. standard lägre än värdet af den 1879 ingåm-
de inventarierna - - -

Att man så gjar, var det inte eller gallet
att kunn, gjarer det? "införas lärjungen

Intet svar!

Den beordrade fortsätter i samma ton så
man vidare belänker att inventarierna vid
1879 års slut utgjorde endast 420 standard

de de dermed vid början af summan är ut-
gjorde 1750 Skanderv.

Den anvisade faller in: vore de 280 Skan-
derv med adressnummret 16te också med fastän
de icke funnos till?

Och huru var det som ställde det, som ställde
det så? betänkligt? Had var det för en sak som
sälde - men priserna vore väl så höga?

--- "Sant hörtier ytterligare läggs" - fortsätter den
högre visheten - "åte 1878 och 1879 års tillverkningar, i
händelse försäljningen --- uppskjutits till 1880, hade
drabbats af --- oändligt många --- ankastnader."

Det kan en obekant också begripa men
gälor du nu - mikroskopiska undersökningar?
- Mästaren här bara hade han gif sig för att för-
far: "finnes man lätte att oförberörde "med-
delpris" icke kan utgöra någon norm."

Hvarför icke "medelpris"?

Sålar i den bevärande gif i nästa nummer
4te om "medelpriset" för år 1879?

Se libellen 10/1 83

Och med alla dessa frögnaten som vit, öro
vi nu framme vid hjälpa underbarnen:
man nödgas förvåna sig öfver att Herrar
Bergman Hummel & Co verkligen tro sig
kunna med stika kalkylar insläta någon
om sannfärdigheten af deras påståenden.

Att Bergman Hummel & Co i år äro några

23

synerliga favoriter hos den bevärande; det-
har man nog klart för sig - men för resten?

Vi döma i vi endast fråga!

Och vår kalkyl, den gjordes ju blott som ha-
stigt på några få rader utan utspråk på de
utlösa frågan.

Vi minne Pålström i libellen af den 10/1 83 åkan-
des med fem och försprande att vi, Skickade
lasset i dikt - du var att!

Såar anden önskade så ifrigt att få sig en
tabla - och en sådan har han nu fått. "Medelpris"
ville han skulle förkomma deri - och "medelpris"
var också på lasset.

Är Söar anden i nöjd, så kunna vi i hyl-
pa du.

Såar anden gif har antigt nog, hjälpt ut
ifrån varje ny "tabla" om "medelpris", ty det står
skrifvet: "Medelpris kan icke utgöra någon norm."

Således den kalkylen att den tabla en
undantåkad.

Smellertid filosofien Söaranden betyd-
ligt framför någon äro, är tabla.

Vi förstå i hvalken som i lyftas, men måste
antaga, att du öfver är bilaga 1878.

Men som denna tabla upphäver endast
minne Söaranden - en jämförelse mellan Me-
delprisen -- åren 1870 - 1879 och försen -- under
åren 1874, 1879 och 1880, som dermed -- för att

23

del, huru är det med Löranden färd?

Vi ha sett efter om i tabellen finnes någon gärdes gärd, som hindrar de jämföra de å-
lika åren hätt man behögar; men våra ågar
ha ej kunnat upptäcka något natur hinder alls.

Detta skrifte, förstå vi, att Löranden menat
den, i enligt med utdrag ur Rättskärns
bäcker och viot sagde Allmoget H-18 gjorde be-
räkning af det "Medelpris", som, för de första
fem åren, utöfades för Rättskärns Lörverk-
ning och hvilken åtföljer vår inlägg till Li-
bellen af den 3 April 1883.

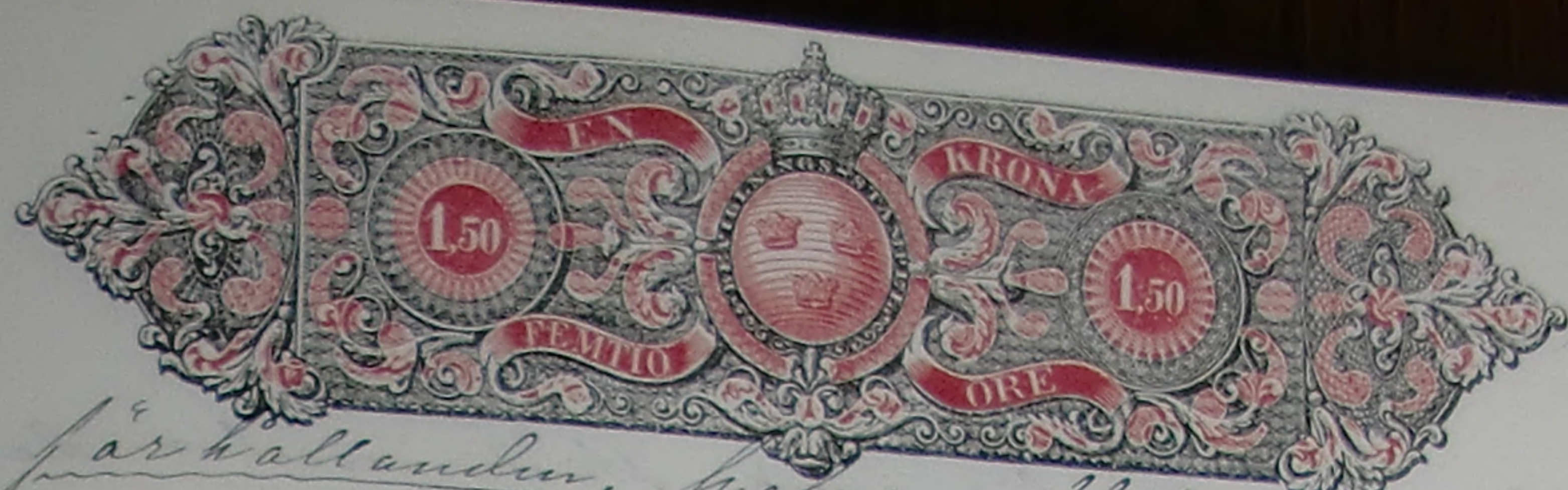
Och samma tabell "bestämmes jemväl vara
riktig!"

Hvarföre?

Ensam Lörström stad för försäljningarna
1877, så faller ej det året inom sagde fem-års-
perioden 1873-1877 - det året darsom kring en
extra tal.

Hvad varför vår uppgift och vederläggning?
Jo! Lörström hade först i sin inlägg till Rättskärns
protokoll af d. 10 jan. 1883, bland annat, under
en viss pro secundo: att värdet å, från år
1878 ingående, inventarier med Rättskärns
var upplagt så högt, att det pris, som vid
realisering kunnat för försäljningen utöfvas,
icke skulle, äfven i händelse försäljningen ställd
under de mest gynsamme konjunktur

23

213

färhållanden, hafva uppkommit till det asatta in-
ventarievärdet.

Så på svarade vi i libellen af den 9 April
1883, hvartill hänvisas, att Rättskärns under
juniårsperioden 1873-1877 betingad af för huf-
vud Kr 100.12 för standard samt att ingående in-
ventariet från 1878 var upplagt så högt, som
Kr 90.87.

Men Kr 100.12 är ju en ännu högre tal än Kr.
90.87.

Sålunda måste vi väl hafva behörigen genom-
fört vår uppgift och bevisa, att Löranden kom
från med sådant, som icke helt strukt inför
verklig heter.

Vi talat om "Medelpriset" någon sorts
vara som försämrar Lörandens begärf, så
kunna vi ju hålla oss till en högt ärat tal för
sig.

Såligt hvad genom öfverpröfning utdrag ur
Rättskärns bäcker bevisade är, utöfvas så.
Sådes öfverhufvud för standard:

för år 1873 — Kr 98.78.

" " 1874 — " 101.18.

" " 1876 — " 92.10.

" " 1877 — " 106.83.

Alla dessa pris äro ju, en högt för sig, högre
än Kr 90.87 eller det ingående inventariepris!

Och lika fullt påstår Löranden i den, att,

23

äfron om realisering skete under de mest
gunstamma konjunkturer, var det starkt omöj.
ligt att komma öfver Kr 90. 87 f

Bedaan år 1880 erhåles för Båtskärssnäs till-
verkning, såsom vi bedan anmärket, Kr 89. 08
och direkt Parandén g under såte aff, skulle
bedan du ärd priset Kr 90.87 du fullo aff.
nått, och fr en ab hyllighet när, fr du ju.

Att än vidare - rhädes år 1882 - Nr 95. 38
 Hand; att förmodligen också nu än Nr 90. 87
 för år 1883, skurva räkningarna ej låta all
 denna saken bedömas.

Efter att en hel del kommit und sådana galen-
 skapen, som den und hoort angifvande i trau-
 gits att spela bort Hånses Båtens att en del,
 faller Isarsunden in i den vanliga refurien;
 "att Bergman Hummel" et Co ike akta för saf,
 att, i sekund, af vaskliga havis, uppstått att
 lin Båtten inlämnas visseländ att ariktiga
 Kalkylar".

Reflected how ye great war sa^d Thos, saw
the vice signs of all like resourment.

Wissensligen måste du befrakta sakliga delar
af biva på en på förhand afrensad mening,
af erfarenheten befunnen god, operationsplan
att utsträtta sin motståndare genom ickekliga
angrepp; på på rygg - men kammer igen!
Lemmer något påstämmer abstrikt, så

Kan du göra stora gjuter, det må en ossa
 ha ett gult som helst, att i tre lät mat en
 matständer.

Och efter att man hafva med oerförliga
 fakta i form af tabell eller på grund deraf gjord
 kalkyl, åförsäkrat Svaramanden om hvad de
 för stunden var vår uppgift att bevisa, sökes
 man nu slippa sig undan med förklara-
 de att vi, i alla fall, ej bevisat något, som
 Svarens behöfvor för tillförlitligt uppgifva, men
 som ej utgörade föremål för undersökning.

Att en kaffa vi redan anmärkt har vi
andra matständer och Sällström visar sig
bara de andre lik.

Är den anseende och rikliga anslaget
med sådana motståndare lätt uppgöra någon
jämställande tabell öfver tillströms och lösa fri-
ser med de gjorda försäljningarna - hvilket är
förmådt med de allra största svårigheter - "det
utgör nu mer än tillräckligt bevis för riktig-
heten af tillströms påståenden rörande 1879
års försäljningspriser."

Go! nap er stiet herulig bair!

Men hvad som dermed bliver indgaaende
fæstet, så er det med samtlige Levere-
derne indgaaende kontrakt af den 18 Juni
1888, som vi under N:o 2de indleveret, og for
nyttede ulige beløb N:o 1de.

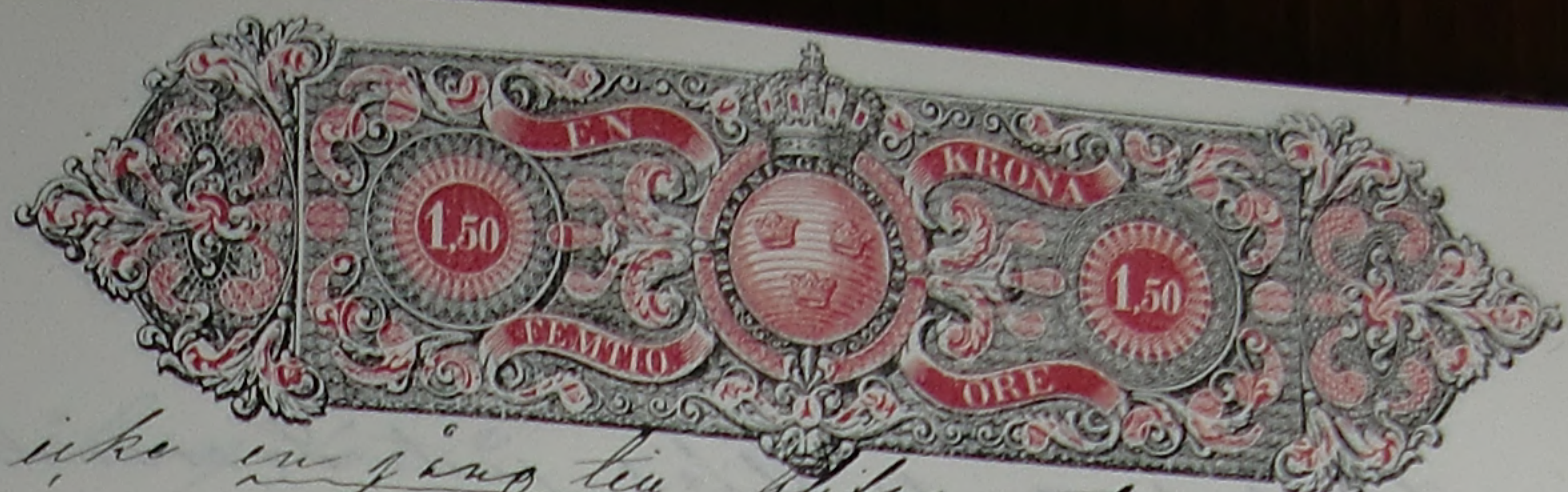
Det är ju något *bonis aures*,^o det säger hett na-
turligt i de denna tröst!

Och riksförsvaret innehåller det samtliga län-
svärdet och erkännande i princip af alla de
fästningar, som vi gjort oss göra i denna
satsning.

Så erkänner i de mest betydliga ord-
 lag vår ex. ende sate till Rättskärnsnäs egendom
 att härskärighet att de inga annan, hvarken
 Sjöslutman eller förvaltare, har der att något
 betäls utau för Rättskärnsnäs samtliga del-
 gares räkning; bestämmer huru de dövis vin-
 garna skola i vårt kontor aflämnas; bestäm-
mer att utvärderande sjöslutman att förval-
tare gga de bedrifva andra affärer till
förfrång för egendom; bestämmer att förval-
tarnes arvode att stika påföringar skola
upptagas i förlegr räkningen; bestämmer
att inga andra än nödiga utgifter på påföring;
bestämmer Sjöräddnings betalnings skyldighet
för hvarandra, med en ord reglerar alle-
tem Bryham Stenberg u C. skuldbelopp, som
afslutnads till Rättskärnsnäs affärer.

Det första kontraktet står i end instabak.
Det följes inom årets slut af nya kontrakt,
det andra likt, som nyss nämnts.

Både Kantstokkernes & H. Kæmpebrænske be-
hammelser ad sig affærd, og ad happer etc

ihke engjäng ten utlösa utsat för de chikamer
och Sidskillan denna fättjäng assakel att
samt att Harard Rätten gi Waller skall ha
efters af ihke lieställningar upptages.
Men i dessom...

Men i dessa kontrakt här förstås så
afgjorda släktorag med afslut af 1880, som väl
blef skriftligen affattat och afvirkadt
men som Paranden undandregit sig en
fullgör, en det visserligen är gifven sak, en
hade ike 1880 års afslut egt rum, så hade ike
eller 1880 års kontrakt stäte.

Men hvad mände Svaranden mena med
den, sin Besvarande fremsatte frejgen om
ste villet han eller en af hans medpartier, som det
om denne afværgskammels indgæng?

Att den nämningige personen inte upp kommit.
 Det och att Bores andern särskild bet om att, att
måtte, så dokumentet underskrift ingenting
 skulle nämnas om det försvar. Det är samma
 så skicka aktia - i en ord uttrycker annat än
 om raktat råder; beaktar den ene eller den
 andra ligger de på bad - man skrif under -
 och det var som de skulle vara belam 1880

Varandra uppgift, att en förfärem skuld
talat sin förmodande ord, är högt troligt;
synnerligt då det sammanfås med beakt.
till af en äro och en af praktiska med
Samsä skogshygges karaktär på fuktan -

Märkligt att det blifvit just Boeranderne Pall-
ström egen uppgift att, inför Rätt, visa, att
samma fäverkan - de yttre träng - hvilket gör
de att samtliga Boeranderne ingingo och mätte
ingå från 1880 års kontraktets afslut, fastän framgåen-
het av de äldre afvenerskam m dröna; att han
nu fäverkan äta schifas för att Boeranderne,
anno 1883 ingingo och mätte ingå från den bestän-
da återupplifasmett af dessa äldre afveners-
kommuner, hvarunder såra penningar blif-
vit utdelade - ja, mätte gå, hva stip, ännu läg-
gre, mätte skrifas under och med samtutskän-
ning begärda dessa de helt naturliga afvenerskam-
muner, affattade en i ett språk, som äro,
utens juridiskt biträde, var berättligt!

Pallström slutar med att pipka sina för-
gämrade användanden.

Huruvida han dermed göt sig helt eller ett
en tydligt år och vi ville att bestäma; han, då
han dermed pekade från sina vidersäkrade resen-
liga brister de förstå vi, att Pallström och nu
var så illa, ty postade en han, i egna ögon,
behålla Rättskärns - hjelken och en knappast
se en grand i våra!

Och huru lag var du och så gott för Pall-
ström att se - de blän du pekaniära in-
trasse för hundra söfrögade - huru han helt
såga i så åga och huru helt spjeld borde

återgå?

Se och med 1874 var Pallström medansor-
lig för hård, som i vår firmas namn gjordes.
Under denna tid var den veden, som dessa orim-
liga!! försäkrings omkostnader togas; dessa falske
värkingar med en pris för Rättskärns deliga.
se, som säljare och en annat för Köperne af
dessa helt verkning uppgjordes; dessa dysbar
steins bjelkar utgallrades och små timret endast
kom Rättskärns helt gott, och de förre afstogs
i för löst och de seduare i för hög värde; under
denna tid var du, med en ord, notabene som
Bergbom Swanberg et Co de förmene, som en af
Skarlands Storre afförs firmer, begingo att
hvad oredligheten kan gå ut med.

Och under att dessa var du just Pallström, som,
du en god du besörjde ambytene med Berg-
bom Swanberg et Co och hade en sin sida för-
de manen vid vårt Kontor, men en affit-
ne Konsul Häggström, hoss kände ord och
du och med Boeranderne och skola såga fläcka;
och att under Storre delen af en, de hitt af
oft så en i annan att, den en orkade se
som Chf vid vårt Kontor i hufvudstaden, den
andra vid sin byrå i Paris!

Men Pallström händade helt efter sina
hufvudstads ord - men han.
Men nu, att han mätte se and se

för deras föreskrifter, som hade mer än säga,
men var det hans samvetsgrannhet, som
gjorde, att han måste följa dessa föreskrifter,
även om de skulle ha gått ut på alla afom-
nämnde, oatträdliga saker och dertill göra till
egen bröder Svaneborg till offer därför?

Var det sådant han lärt der han gjort sin
lärospän?

Och då skiftet oss emellan, efter 1874 års stut,
skulle uppgöras, då hade vi att betala åt Säl-
ström hvarje grund af vår gemensamma for-
aran hos Bergman Svaneborg & Co. Likasom af
så mycket annat nödofullt hvarje grund
af de panningar, som i så afseende hade
mår, hur som helst, genom hans hand, ut-
delats den stund han var för sig själv och hans
af han aldrig i firmam inlåte en öre!

Detta det gångna.

Och likafullt står Sälström, som en vilt
mot oss, vid Bergman Svaneborg & Co. sida.

Men hvarför så?

För han har vi skickat honom till.
Långt derifrån!

Den samma, som en gång förbjöd Säl-
ström att stå för en någon uppgöra till
han som helst affär med Bergman Svaneborg
& Co., den som skrifvar detta, han gaf också
Sälström, samma redan upplagt blifvit, till

RB

hådet att jag nu, för egen hand, spela bort
den ställning, som han med oss förvärfvat.
Oj, inte ni!

Det har Sälström själv ställt sig - eller rätt-
re, det hafva underliga skickelser ställt sig
som, kanske för att återläsa återkielt, som
han lyckades att, vid skiftet bringa oss att
gifva honom utöver det verkliga värdet af
det som skulle skiftas?

Och trots allt detta - hade det gånghet, att
i vår sida, så lindrigt som möjligt, af oss be-
dömts, hade blott Sälström minat sig själv -
och på samma gång att - vår abstingede
oakt, att på följande tvister genom kampro-
miss bedömda.

Men nej! - På hans sida om dombedömt
måtte vi - så stark befäst var man ju bek-
ann advokatus rygg!

Efter snart slutad dag, måste vi till, för att
autingen bli upplösad eller för att pika ut!

Vi hafva då att ställa oss återupplifande,
af de, af oss fört, i ut punkter göra ut
i protokoll af den 10 januari 1883 förkom-
mande, uppkanden med följande, af hand se-
dermera förklaring, orsakade modifikation:
Uppkanden till byrånsars, i anseende till de
vis redan skallen redovisning, till att Säl-
ström läggas till, inom oss, af Rättens bestäm-

RB

mande tid, såvitt de af öfverlämna fullständiga redovisningar äfror alla i hans eget eller förvaltarens namn under hans systemansettid, från Båtskärsnäs gjorde tillbringningar af bilade virke.

Utkändt N:o 3 Kan, genom postens sammanföring ordnas till bättre öfversikt eller till mindre tillfälliga komplicerade i följande delar:

Forutsett de, sedan vår Kanto Kurant avslutats, vid förra tillfället anmälde, Berg och Lönberg u c: till föraktammade poster af Kr 30,000, Kr 100.69 och Kr 2,255, öro de, såsom också så angafs, vidare de i Berg och Lönberg u c: kan de ha oss tillföra:

a) det belopp af kronor 1963.70, som Berg och Lönberg u c: redovisat mindre, än hvad vi upptagit såsom vinst å vår andel af 1881 års Sjöverksdrift vid Båtskärsnäs.

b) beloppet af vår räkning å under den 31 oktober 1882 återställda, på såvitt erhållne försvär, utgörande Kr 10,373.99

c) beloppet af Pålströms till oss under den 31 Dec: 1883, såsom offertallning å Berg och Lönberg u c: skuld, som namn, hans egen redovisning å Kr 35,000:-

Såsom tillkomma följande poster i Berg och Lönberg u c: skuld, såsom skulda deras skuld:

T: vår andel af vinst å 1882 års Sjöverksdrift

2° 0° 0° för 1883 " " Kr 12,512.65

3° 0° 0° för 1883 i Sjöverksdriften från Båtskärsnäs, (som enligt

erhållne redovisningar) 3,501.25

4° till häft af, för till, till "Nils Hure", Båtskärsnäs delare gästgjord vid, för åren 1882 och följande år, som ej kunnat i Kanto Kuranten upptagas, utgörande denna häft, efter Kr 1,500:- på det hela, Kr 750 ps år!

Det är således med dessa modifikationer eller närmare bestämmanden som i äfrigt alla våra till Harald Pålströms protokoll af den 10 Jan 1883 gjorda utskanden, hvar till nämnda. Vigen hänvisas, härmed åter upptages.

Ad mätte vi för tiden, der som vi skulle hafva förbjudit de vederlägga någon annan. dess uppgift, den samma beträda i de fall, der de ej varit af borts afställda; Särskildt så de försvara sin sak, till vi och dertill berättiga.

Kändskald den 25 Juni 1884.

Bergman Himmelt u c:.

Hvarvid som följande berättiga stycken alligator:

"Utskrift" "N:o 2" "Härmed för jag hemma till intyg"

jag utaf Hrn C. Fr. Åkerström erhållit Hrn
Bergman & Co. sin honom summan
förbindelse i de Tusen de 10000 Kronor utgå-
rande afträdets summan för Kariniemis sin-
ner kontrakt samt att jag denna förbindel-
se till Hrn J. Sällström år 1878 afserlunnat ut
du tillfälle då han till mig afbetalt den sum-
man 5000 Kronor jämte 200 Kronor afsläp-
pante; detta med anledning deraf att Hrn Säl-
ström utfärdade sig en själv återställa förbindel-
sen till Hrn Åkerström; hvilket härmed, un-
der tillförlitelse intygas.

Meddelat den 30 Maj 1884.

Oscar Törnqvist

Meddelat

Hrn Jakobsson C. G. Moberg

"N:o 92"

"Underteknade för härmed vittnanda, att, vi
Herrar D. Hummel och J. A. Bergman, sinner-
egare af firmen Bergman Hummel & Co. be-
trädde Aktiebolaget Bergman Hummel & Co.
och till det nya bolaget afserlåt sin sig-
nalk med tillhörighet; Kalix floddal, D. Hum-
mel och J. A. Bergman förklarade sig, till-
vidare, åtaga sig skötsel af Aktiebolagets
affärer, utan att derför tillgodagåta något löd-
skilderskade, mot vilken en kontrakt perso-
nalen sand afse engagemang och betynte

225
fortfarande betraktades äfven såsom firmen Berg-
man, Hummel & Co. och dess deltagare Hrnare;
så att Aktiebolagets och firmans, hädanefter
gemensamme, Hrnare syde att, förutom aktie-
bolagets, utträda D. Hummels och J. A. Bergmans,
inköpt och deras firma rörande, angående
för samt att denna anordning af tillstånds väran-
de aktieegare då ansågs såsom tillfreds ställan-
de, såsom vid intyga, att någon förändring
härutinnan hit intills inte efl."

Meddelat Kalix den 4 Juni 1884.

Albert Halungren O. O. Bergman

Egenhändiga namnteckningar, intyga:

C. Aronson

G. S. Bäckman

"Transmitt"

"N:o 92"

"London 7th April 1881.

"Bought of Messrs Bergman Hummel & Co. Ltd
to Messrs Trayer & Co. Cardiff through the agency
of Messrs. Birmer & Nielsen, the Woodgoods specified
below of the manufacture of the said Messrs Berg-
man Hummel & Co."

"1/500 Lds (not exceeding 500) 1st quality red Timber 18 ft &
up to least 25 ft long each."

The prices are ———— of Cardiff

Trayer & Co.

for Bergman Hummel & Co.

Burner & Nielsen as agents

Öfversättning af förstånds:

Beft of Herrar Bergman Hummel & Co. Säl-
la Herrar Trages & Co. Cardiff genom Herrar Ber-
ner & Nielsen agentur de här nedan specifi-
cerade försändelser af sågde Herrar Bergman Hum-
mel & Co. tillverkning.

4/1000 Raad (icke afvorterigande 500) prima qualite Lura
Bjeller 18 fot och längre, hällande afvorterigande
minst 25 Kubikfat

Priserna äro ——— gif (kost, frakt & assurance)
Cardiff ———
Trages & Co. för Bergman Hummel & Co.
Burner & Nielsen
sissom agentur

Att Omständigheterna transmitt är gjord ut till ge-
nom Herrar Burner & Nielsen London förmed-
ling emellan Herrar Bergman Hummel & Co.
sissom säljare och Herrar Trages & Co. sissom
köpare uppgjorda kontrakt af den 7 April
1881 för grund af hvidde kontrakt Herrar
Bergman Hummel & Co. till befärdade och
ut Karlsborgs lastage plats aflasta Skiffet
"Gefina" Kapten H. E. Ekblom enligt af Kaptenen
under den 19 Juli 1881 underbuktade för ena is-
samt, sådant för under biktade under ersättning

intyga: Medskallat d. 19de April 1884.
L. E. Ekblom Herr Jacobson
egenhändig namnt ut i engarne, intyga:
L. E. Ekblom för. Berg.

"N:o 2"
Transmitt B. H. & Co. Shipped by Bergman Hum-
mel & Co. in and upon the good ship the "Gefi-
na" Master Ekblom now lying in this port and
bound for Cardiff ———

1215 pieces red square Timber, measuring eng-
lish cubic feet 30,726,5 ———

to be delivered at the said port of Cardiff
—————

Medskallat den 19de July 1881.
H. E. Ekblom.

Received of Bergman Hummel & Co. on ac-
count of my freight the sum of Ninety ten
pounds seven shillings & 11 pence British Mon-
ney. ———

Aug 2. 92. 7. 11de H. E. Ekblom.

Öfversättning af förstånds
B. H. & Co. Skiffspår af Bergman Hummel & Co.
i att för de goda skiffen "Gefina", Kapten Ekblom,
nu liggande i denna hamn ut destination
till Cardiff ———

Dec 31 Fr. Joh. Aug. Borgmann, balance \$ 193.14.5.
 " " Joh. Pöström, " 413.11.11.

N. & O. S. London 28th March 1882.

Bernard & Nielsen
 de jure stamr i sine transsumerte intyg
 under udoplyst.

L. S. Møllberg Hver. Jakobson.
 Lyndhændige navn tukningerne intygges
 L. S. Bækman L. Brønd.

Transsumert. St. 2^d

Subst. Angaren Kalit

1876.			Kroner
juni 13	sta 1 1/2	famur Bakard i 4 1/2	6.-
" 17	" 12	Bakard fr. Bakard i 5	60.-
" 19	" 7	" i Bakard i 5	35.-
" "	" 5 1/4	Kennor Bakard i 2 1/2	12. 98.
" 21	" 2 1/2	famur Bakard fr. Brønd i 5	12. 50.
" "	" 3	" Bakard	4. 12.-
Aug 15	2	" "	8.-
" 17	4	" "	16.-
" 20	3	" "	12.-

Nederkalit den 20 Februar 1877.

Bergam Frankburg & Co.

Rætteligen transsumerte intyg under st.
 sig forpligtelse Nederkalit den 4 juni 1884.

L. S. Møllberg Hver. Jakobson
 Lyndhændige navn tukningerne intygges
 L. S. Bækman L. Brønd

St. 2^d

"Affskrift" Transsumert

1876 Subst. Angaren Pido

				Kroner
juni 28	sta 5	famur Bakard		2 1/2 20.-
juli 6	"	"	St	4.-
"	" 6	"	St	24.-
24	" 2	"	St	8.-
"	" 2	"	Borrowed	2 5/8 10.-
26	" 4 1/2	"	Bakard	4 18.-
28	" 6	"	St	4 24.-
30	" 3	"	St	4 12.-
Aug: 3	" 5	"	St	4 20.-
4	" 5	"	St	4 20.-
10	" 7	"	St	4 28.-
15	" 4 1/2	"	St	4 18.-
11	" 6	"	St	4 24.-
15	" 1 1/2	"	Borrowed	5 7.50
26	" 2	"	Bakard	4 8.-
"	" 2	"	St	4 8.-
Sept 13	" 3	"	Borrowed	5 15.-
"	" 2	"	Bakard	4 8.-
14	" 3	"	Borrowed	5 15.-
"	" 2	"	Bakard	4 8.-
"	" 28 th July	"		2 4/8 12.60
16	" 2 famur	Bakard	4 8.-	
"	" 3	"	Borrowed	5 15.-
26	" 3	"	St	5 15.-
"	" 3	"	Bakard	4 16.-
28	" 1	"	St	4 4.-

okt. 8. År 1 fann Bakaved	4.-	
17 . 3 . do	14.-	
25 . 3 . Bakaved	15.-	
4 . 4 . Bakaved	6.-	
4 . 4 . Hanner Olja	9.-	
	2.25	
	Summa 4/4: 10.	

Nederkalix den 20 Februari 1877.

Bergman Ivanburg & Co

Bättnigen kassum erade intyga under allig för-
pligtelse. Nederkalix den 4 Juni 1884.

L. G. Mellberg Huv. Jakobsson.

egenhändiga sammentekningarna intyga
L. G. Päckman L. Bröms.

N:o 2

"Huderteknade för härmed under selförpligtelse
kannas det visst att en ångbåt af Ångaren
"Mils Huv" storlek och konstruktion som, då
den är färdig i verksamhet, behöfver 10 fannar
bakad i dygnet, användas för de tre sammans-
manaderna Juni, Juli och Augusti cirka 300 fannar
per månad eller cirka 900 fannar samt för
September Oktober efter beräkning af 5 fannar
per dag, cirka 300 fannar, eller tillförmåne cirka
1200 fannar samt att således att antas fannar
af 750 för hela sommaren och hösten är beräk-
nade högre än den verkliga vid åtgifningen, det
mer som vi hafva att kunnigt, att ångaren "Mils"

"Huv" i allmänhet varit i finn verksamhet
under, seglations tiden att sedan den beg-
ringar för Bisthårens bärjät.

Nederkalix den 4 Juni 1884.

A. Lindgren

P. Lemström.

egenhändiga sammentekningarna intyga:
L. G. Mellberg L. G. Päckman.

Offtekrift

N:o 2

"Med att betala för de år af vårt satta tie
var Bergman Huvud & Co. Håller sig saken
ungefärligen såhunda:

Kapital amortering
första årets ränta i 8%

Kr. 8,000.-

6,400.-

14,400.-

hvaria kassum deras högt af
möjligen blifvande vett vinst
i Bisthårens ångsag

Stalhyll öfver Hållningen af Bisthårens affär
vid detta års slut. - Räkningen C^o samt Bisthårens

Kar 3 fannar Kr. 84,599.34

Räntor C^o 3500.-

Käpt från Nyborg 12,000.-

Inventarium af Bräder & stf 163,000.-

A. F. W. Cantos arbete stf 40,000.-

303,099.34

År 1884 förvärfvingsräkning 200,000.-

Inventarium 400 fannar i 1884 24,000.-

3,000 4 Lögtimer i 1.50. — 4,500.
 50 Lammur splitvad i 18 — 900.—
 50 Skudt Huf i 40f. — 2,000 231,400.—
 Förlust 1/2 71,699. 34.

Lika med originalt intyga:
 Huv. Jakobson b. G. Mellberg
 Egenhändiga sammentickningarna intyga
 G. O. Bräkman b. Bräms.

"Afskrift" "N:o 2" b.

Balance b. den 3/12 76.

Ritstämms äng. b.	60,837. 94.
Filipstorp Handelsmagasin	1,620. "
Silväs Hagskiftens b.	444. "
Luleå	200. "
Minafjords	560. "
Kemi	12,176 76.
Kattjärvi	5,174. 83.
Kurajarvi	2,000. "
Tuumentarv	400. "
Weds	523. 17
Bräders	160,831. 73
Häfs	3,856. 10.
Pangis gårdens	2,800. "
Sparrars	510. "
Sjäs	360. "
Alkirs	31,635. "
Wara	30,822. 80.
Ritst. Materialiers	4,045. 48.

235
 Kugaren Olof Hure 5,000. "
 Hårrskärs Hagsaffers 1,738. 87.
 Huskunnors 213. "
 Lögtimer 21,000. "
 Utstämningsskrifningar 57,078. 68.
 Cassa skillingar 135. 37.
 404,023. 76.

Afgiv R. H. 3/6 andel af Råtsk. förtig 103,605. 57. 300,418. 19.
 Skulder af Råtsk. 285,960. 35.
 Ligt kapital 14,457. 84. 300,418. 19.

Likheden med originalt intyga:
 Huv. Jakobson b. G. Mellberg.
 "N:o 2" b.

"Understuckande hafva genomgått och granskat m.
 sammanträdande Herrar Bergman Hummel & f. till
 Medverkande Hårdas Råte i trakt med Herrar Berg-
 bom Cronberg & f. inlemnade bilagor
 1: i protokollet af den 10de Januari 1870 Bilagen
 Rite: R. utgörande extrakt ur Bergbom Cronberg
 & f. löpande räkningar sådana de i Bergman
 Hummel & f. Handelsbåtkor förkomma.

2: R. H. Extrakt ur Bergman Hummel & f. försig-
 ningsräkningar för Råtskärns.

3: R. Transumt ur Råtskärns räkenskaper.

4: R. utgörande omslut. liakammet för att
 visa att inga andra skiljaktigheter förkomme
 i de nämnda räkningarna än att den
 na skiljaktighet utgjordes genom tillförelse

af de poster som anslaget visar.

5: Ö^{II} utgörande verifikat öfver att deri uppräknade de poster förkomma för de respektive åren i Bergman Hummel & Co. bokstut och i Aktiebalaget.

6: Ö^{III} Utrakt ur Bergman Hummel & Co. kassa bok.

7: Ö^{IV} Angående kostnaden för Bergman Hummel & Co. kassa kreditiv.

8: Ö^V Utrakter ur Båtskärns församlingens.

9: Ö^{VI} angående den förlust som Bergman Hummel & Co. lidit på den i deras böcker förkommande räkningen öfver så kallade Carnie Skogsfjär, omfattande genom Jacobstams intressenter enligt uppgift verkställt bygge af timmer hvoraf Bergman Jacobson & Co. fått det hufvudsakliga, och på så härmed vittorier riktighet af dessa belagor och alla deri förkommande uppgifter, dock med reservation för belagan Ö^{VII}, hvilket vi ej kunna i annan mån bekräfta, än att Herr Bergman Hummel & Co. i affären lidit en högst betydlig förlust, hvaremot de öfriga deri uppgifne förhållandena äro oss obekanta; hvilket allt under edsförpligtelse intygas.

Keder Kalle den 27 Maj 1884.

C. G. Ullberg Huv. Jakobson
Sjundehäns samant uttänningarna, intyga:
Lut. Luström G. S. Bäckman

[Signature]

Hälskrift

N: 2¹² a.

Wautrakt. Mellan underteknade J. Sälström, Bergman Jacobson & Co. och Bergman Hummel & Co. är följande afvennskammelse träffad:

A. Underteknad J. Sälström itager mig härmed, att, såsom disponent - samt så Bergman Jacobson & Co., att såsom förvaltare, invärande år, 1883, på bäst möjliga sätt Båtskärns församlingens affär besörja med allt hvad dertill hör, hvareid J. Sälström särskildt på bäst möjliga sätt handläggas trävarornas realisering.

B. Bergman Hummel & Co. hafva, genom särskild afvennskammelse, fått på sig afroliten Båtskärns församlingens för närvarande färdiga sågverkverksamhet, men deremot utfäst sig att med Aktiebalaget sågverksägarens Garantiförning regel en för den lön i Kr 70,000 kronor för verkningarna blifvit pantsatta.

C. Hvad som utöfver förnämnda kronor 70,000 må behöfas i förlag för Båtskärns församling i Bergman Hummel & Co. en del i Bergman Jacobson & Co. andel, förklarar sig tillström att förskjuta med att derpå beräkna sig 6% årlig ränta samt 3% ränteförägg och itager sig Sälström att genom Huv. Jakobstams församlingens och Bergman Jacobson & Co. genom vederläggningar ifrån verkställen i öfrigt, före April månads utgång 1884 hafva behörigen

[Signature]

laggjort genom i Bergman, Hummel & Co. kon-
tor i Hovrättsstaden aflemnade handlingar.

#4. Rättskärns egendom skäles efter, med sam-
lige verksejares afvinskommunen, plan ad få såle-
des inte nyemläggningar eller större påkostningar
göras eller påverket till enskild person utlysd,
utan verksejarnes gemensamma beifående.

#5. J. Pålström affärdar sig, att vid immorren-
ans slut, till Bergman Hummel & Co. i afbetalning
i Bergman Swenberg & Co. skuld, utbetala den be-
loffe, hvarmed uttills behållningen af den till Berg-
man Hummel & Co. afvinskommunen till utskänkingen af-
ter skedd realisering, må komma att underste-
ga summan Kronor 110,000.-, afvinskommunen att öf-
ver till Bergman Hummel & Co. utbetala, den, i hvar-
ligt fall, uppkomne vinsten i verkdriften och
värden i sin helhet.

#6. J. Bergman Swenberg & Co. inköpa och skogs-
skogsdriften och skogseffekter ska för Rättskärns
delegares gemensamma räkning, såväl till hvar-
get som sigade virke, liksom till den afverk-
ning, som under årets lopp utgifas från af Pål-
ström inköpte skogsparker i Tornen floddal, för
samma delegares gemensamma räkning, hvar-
dan således ingen annan skiffring än af dele-
garnes egna effekter i Rättskärns eget rum.
Dermed öfver Pålström, att af uttills behållningen
af skiffringen af huggen hatt sig tillgodoräkna

[Signature]

$\frac{1}{3}$ del, så att endast de återstående $\frac{2}{3}$ delar tillfalla
delegarne till stiftes, således Bergman Hummel
& Co. $\frac{1}{3}$ del och Bergman Swenberg & Co. $\frac{2}{3}$ del.

#7. Vinsten i varuförsäljningen i Rättskärns
när tillfaller Bergman Swenberg & Co. ensamt,
hvarmed inga utestående fordringar för verk
påföras nu lika lite som förut, utan äro dessa
Bergman Swenberg & Co. insatt.

#8. Hvarken Bergman Swenberg & Co., liksom
ej heller J. Pålström, äga att, under tiden för denna
afvinskommunelse, som gäller intill immorren-
de ärs slut, hjälpa eller genom ombud uppköpa,
eller uthyga någon älgård för afverkning af skogs-
effekter inom Kalis och Björkfors afvinskommuners
flodlar eller dessas befloden.

#9. Bergman Swenberg & Co. äga att, såsom för-
valtare, af verket i sin helhet tillgodoräkna, allt-
samt att äro äroade af Kronor 2,000.-, som i för-
lagsräkningen upplages att för verket i äffrigt
ej påföras för andra utgifter än för dem, som
äro för verkdriften och fyrkantigast nödrin-
diga.

#10. J. Pålström Disponent äroade utgifor efter
beräkning af 2% Kommission i bespikter till
hvar belopp i från Rättskärns skiffrade
sigade norar, hvarför Pålström öfver
att påföra för sådana, till agenter utbetalande
provisioner att sina egna allagda ombudsman

[Signature]

för försäljningarna.

§ 11. I fall mot denna iförutskannelse brytes
betalas den följande, tredje gång, och så snart så-
dant oförträdelse begäres, en skadestånd af 100 Ru-
sen Kronor.

Tristur med anledning af detta kontrakt, på ike-
nara förminsk för dennes afgörande, utan be-
möt genom kompromiss, hvarken Joh. Sallström
eller om tristen gäller oss Bergman Hummel & f. i kompromis-
sarie, hvilka båda kompromissarier tillfamn-
mans sälja den tredje och för valit till kompromis-
sarie inom fjorton dagar efter det endera par-
ten gifvit sådant önskan tillkänna, så de sam-
manträde och utslag om afstämmande följa.

Om någon af parterna dröjas, så kan kom-
promissarie inom föreskrifven tid utse, efter
den andre än derom göra anmälan hos Kongl.
Maj:ts Reflekteringshögskola i händelse der hos den
högskolans personligen, som då efter tillägg
den andre kompromissarien.

I den händelse åter att de af båda parterna
samma kompromissarierna alla dagar efter det
de mottagit kallelsen, vid valit af den tredje
kompromissarien ike isärjas, så göres an-
mälan derom tillhållas hos Kongl. Maj:ts Re-
flekteringshögskola, som då tillägger den
kompromissarien.

[Signature]

Kompromissens utslående gäller inom la-
ga krafttidsutslag, utan vidare appell,
till avsked efter lifvad.

Häraf trämma exemplar upprättade och ut-
slade. Skedskalia den 18 Januari 1884.

Gackännes
Bergman Hummel & f. i
Gackännes
Joh. Sallström
Gackännes

Bergman Hummel & f. i

Witna: L. O. Sjölund L. Bröms.

Öffskrift St. 2. 1. 6.

Tillägg till kontraktet af denna dag mellan J.
Sallström, Bergman Hummel & f. i och Bergman
Hummel & f. i.

Såsom tillägg till det, under denna dag, mellan
underutskade uppgjorde kontrakt, angående till-
ställningens skätsel, vorder förändrad
bestämmelsen gjord, att Bergman Hummel & f. i
icke, för inkommande är, ifrån om detsamma
skulle falla i tristen mellan Bergman Hum-
mel & f. i och Bergman Hummel & f. i, samt J.
Sallström hvarken af Bergman Hummel & f. i eller
J. Sallström i Bergman Hummel & f. i, anta-
lade skuld eller för befäst på J. Sallström,
utförda större belägg i afstämning i Berg-
man Hummel & f. i äldre förtiden hos Berg-
man, Hummel & f. i än 15,000 Kronor.

Med upphäffande af löd 15 i detta kontrakt.

[Signature]

bestämmelser, omfattar Pålströms betalnings skyldighet således endast en summa af Kronor 35,000. - förutom utbetalande af den i lyckligt fall, på Bergman Hummel & Co. halfpart uppkommande ersättning i verkställelsen i sin helhet samt inspråk af den särskildt i Garantilånet, af Pålström till Bergman Hummel & Co. utställd förbindelsen i Kr 70,000. - jämte upplupen ränta.

Bergman Strömberg & Co. är dock skyldiga, att till Bergman Hummel & Co. på gemensam laga kraft samman kom bestämt, belopp afdrögligen af sinna sina skuldsattor, affallande på sådant sätt, att Bergman Hummel & Co. därmed äro tillfredställda, skuru väl intet kras, som afseu sagt, under utfäste tiden, därför kan göras, försen efter inuvarande äro förlopp.

Bergman Hummel & Co. utfäste sig att vänta höst, för gemensam sättnings, söka belåna Pålströms Tröskars lågen samt att till J. Pålström inbetala Bergman Strömberg & Co. andel af lönsamman.

Köpenhamn den 18de Januari 1883.

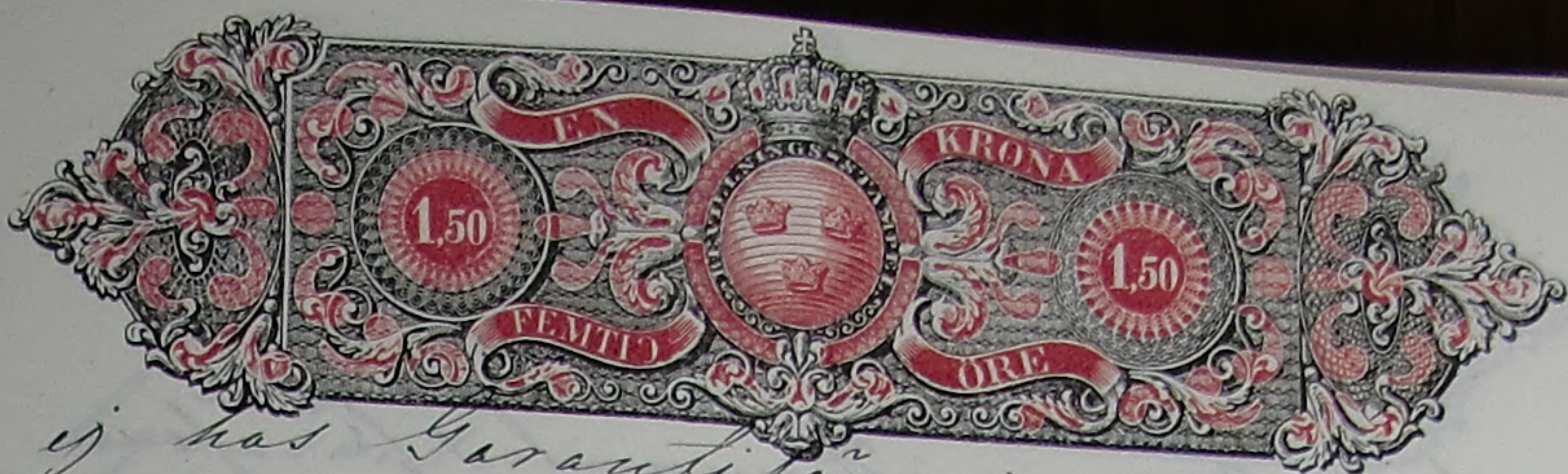
Gottkännes
Joh. Pålström
Gottkännes
Bergman Strömberg & Co.
Gottkännes

Bergman Hummel & Co.

Wittna: L. O. Gjeding L. Bröms.

Derest län i Pålströms Tröskars Låneverksamhet

[Signature]

ij hos Garantiföreningen skulle fås förbinda vi oss, likafullt, med panten af Bergman Strömberg & Co. halfpart af Låneverksamheten, till Pålström fullgjöra förskrifne inbetalning efter Garantiföreningens sandiga värdering.

Köpenhamn, som afseu.

Bergman Hummel & Co.

Wittna: L. O. Gjeding L. Bröms.

Åskrift

År 1883

Kontrakt. Mellan underteknade J. Pålström, Bergman Strömberg & Co. och Bergman Hummel & Co. af följande afvikenkommer de följad.

§1. Underteknad J. Pålström åtager sig härmed att såsom Disponent och till Bergman Strömberg & Co. att såsom förvaltare för nämnda kommande år 1884 på det möjliga sätt Pålströms, när ängsliga affär besörja med att hand dertill häror, hvarvid J. Pålström särskild på det möjliga sätt handlägges varornas verkställning.

§2. Bergman Hummel & Co. hafva erhållit särskild fullmakt att till utbetalning till Pålströms Garantiförening samt förskrifne Pålströms Tröskars för närvarande färdiga Låneverksamhet, som dermed utfäst sig att med derför utskilande medel repåra med Garantiföreningen för att län i 65,000 Kronor, hvarför tillverksamheten samt är pantat och inre af lännet i Bergman Hummel & Co. namn

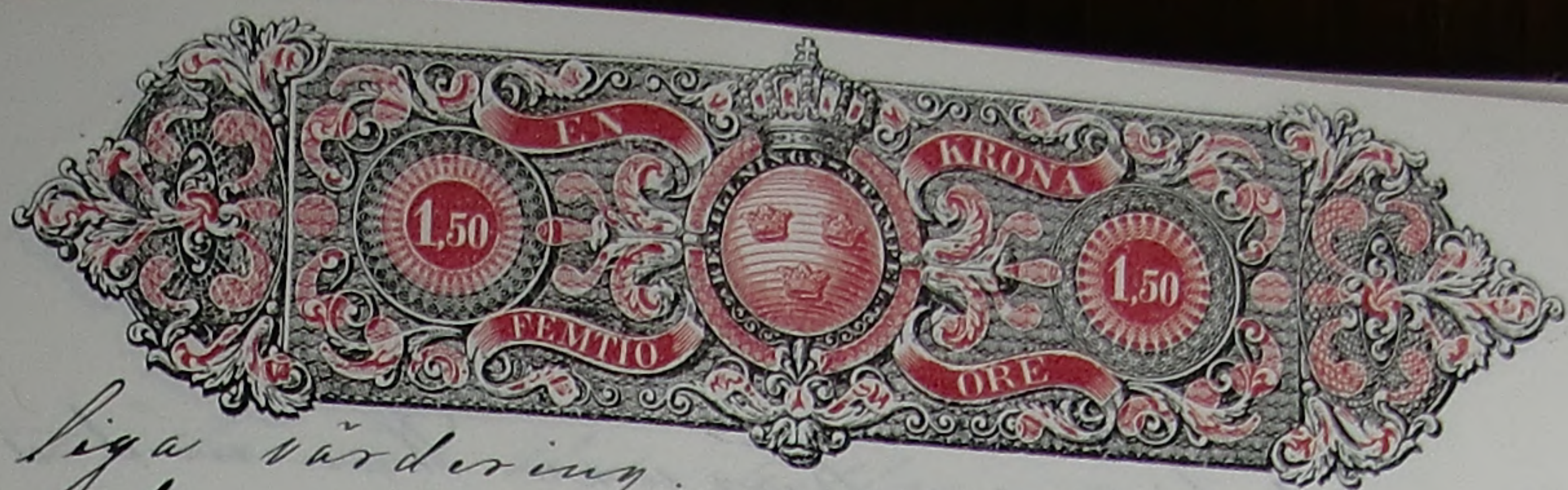
[Signature]

Som Bergman Hummel & Co. äfven för en
erhållande nytte lån i Garanti-föreningen en-
samt utgifva sin förbindelse där, skall J. P.
Ström till Bergman Hummel & Co. aflämnas
sin förbindelse på enahanda belopp och vickor
att betalas inom 1884 års slut, hvarjante Berg-
man Hummel & Co. och J. Sälström äro pliktiga
uppfylla alla de villkor i äfrigt som Bergman
Hummel & Co. för lånta erhållande måste sig
till Garanti-föreningen iklära. Skillnaden af
beloppen mellan de nya och gamla lånt i
Garanti-föreningen skall vid nya lånta os-
kallande konstant uppgöras mellan Berg-
man Hummel & Co. och Bergman Hummel & Co.
& J. Sälström.

Bergman Hummel & Co. utfärta sig de nästa
helt för gemensam räknings saka belåna Rät-
tshänsas då befintliga trävaru lager samt de
drifver till J. Sälström inbetalade Bergman
Hummel & Co. halfta andel af Länsskattens
på de tre, att detsamma till J. Sälströms nyss-
nämnda revers afskrifas.

Skulle lån i tillverkningen nästa helt af
fås hos Garanti-föreningen förbinda i Bergman
Hummel & Co. och likafullt att samt samt
af Bergman Hummel & Co. halfta af Länsskattens
ingen till J. Sälström fullgöra samt att
inbetalning efter Garanti-föreningens och sam-

liga värdering.

§3. Hvad som utöfver försummar lån må
behållas i förlog för Rättshänsas, och mindre i
Bergman Hummel & Co. än och i Bergman Hummel
Berg & Co. andel, förbinda sig Sälström att för-
skjuta samt att därpå beräkna sig 6% årlig sin-
ta samt för ränteförhöjning, och åtager sig Sälström
att genom specifika försäljnings räkningar
och Bergman Hummel & Co. genom vederis-
ningar afsever verksskiften i äfrigt före April må-
nads utgång 1885 hafva behörigen vederlagt
genom i Bergman Hummel & Co. kontor i
Medelkallie kyrkstad aflämnade handlingar.

§4. Rättshänsas egenom skäts efter med
samtliga verksgärdare afseverus kammern plan att
gå således ike ny anläggningar eller större på-
kostningar göras eller sig verkst till inklud per-
son utlygas utan verksgärdarnes gemensamma
berisforande.

§5. J. Sälström utfärta sig de samtidi-
g med års vederisningens aflämnande till Berg-
man Hummel & Co. betala dess andel af om-
under nästa år i verksskiften att beräkna i sin
helt utskänkt vinsten.

Jag J. Sälström, iklärer mig desattom
härmed fullt ansvarigt såsom för egen del
för likvidandets af hela de försumnings belopp,
som Bergman Hummel & Co. och i sin mellan

den att firman Bergman Hummel & Co. på-
gämnar process dämvas skyldig att till Bergman
Hummel & Co. utbetala på sådant sätt som i lag är bestemt.
Samma den nämner att förskrifvas.

§6. Att Bergman Hummel & Co. köpa inköps-
skrog, skrogskiften och skrogs effekter och för Båts-
kärsnäs delegarers gemensamma väkning, så-
väl till huggen som sågats virke, liksom till
all den afverkning, som under löppet af vänta
är utföras från af Pålström inköpta skrogs par-
ter i Tornäs flodtal för samma delegarers ge-
mensamma väkning, bradan således ingen
annan shipping än af delegarnas egna effekter
i Båtskärsnäs eget rum.

Såsom ej Pålström att af netto behåll-
ningar af shippingen af huggen last sig till-
godsejerna för, så att endast de återstående
af delarna tillfalla delegarne till skiften, således
Bergman Hummel & Co. för Bergman Hum-
mel & Co. för.

§7. Vinsten i varuförskaffningen i Båtskärs-
näs tillfalla Bergman Hummel & Co. ensamt,
hvarvidt inga utskänkt fördringar för att
till påföres om lika lita som förut, utan
äro dessa Bergman Hummel & Co. ensamt.

§8. Hvarken Bergman Hummel & Co. eller
ej heller J. Pålström, ej på under tiden
för denna afvenkskommelse, som gäller

[Signature]

vid denna års slut, tillföres eller genom ombud effe-
ktiva eller vidtagna någon åtgärd för afverk-
ning af skrogs effekter inom kullen af Björks-
fors effrars flodaler eller deras biflöden.

§9. Bergman Hummel & Co. ej på under tiden
förvaltare af verket i sin helhet tillgassigata
allt som alltså är avsett af 2000 kronor som i
förlags räkning utligger, och för verket i åfrigt
ej påföres för andra utgifter än för dem, som äro
för verkets drift och för verkets värdande.

§10. J. Pålström's Disponentarvar utgår efter
beräkning af 2% Kommission i respektive
faktura beloppen af från Båtskärsnäs skiffa-
de, sågats virke, hvarförutom Pålström ej på
att påföres för vanliga till agenten utbetalade
provisioner och sina egna utlagda omkostna-
der för försäljningarna.

§11. I fall att denna afvenkskommelse brytes,
betalar den felande hvarje gång att så snart sådan
afvettredelse begäres till skadestånd af 1000
kronor.

Vinsten med anledning af detta kontrakt för ut-
te alla förmåla för samtliga afvenkskommelse
bedömvas genom kompromiss, hvarvidt J. Pål-
ström, eller, om vinsten gäller af Bergman
Hummel & Co. utte om att Bergman Hum-
mel & Co. en kompromiss, hvarvidt hvar
kompromissier tillammans äga den tredje
kompromissier.

[Signature]

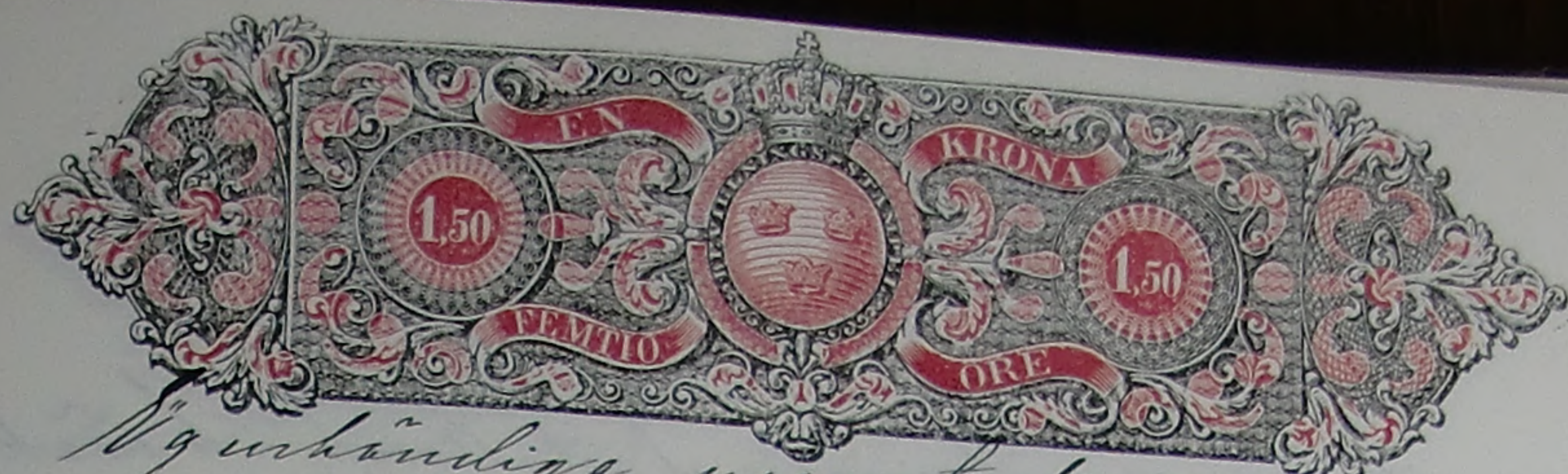

att det valdes till kompromiss äga rum inom
 fjorton dagar efter att underr parten gif-
 vit saken öfver till källan, så att sammant-
 träde och utslag må afslutas så snart som
 någon af parterna trötts att sin kompromiss-
 serie inom föreskrifven tid utse, eller den an-
 dra att derom göra anmälan hos Kongl. Mått-
 Befallningsbefoaren i Norrbottens län eller hos
 Landskapdingen personligen, som då efter sin
 sätta den andre kompromissarien. I händ-
 delse att de af båda parterna utsedda kom-
 promissarierna alla dagar efter att de emottä-
 git kallelser vid valit af den tredje kompromiss-
 arien äro i sams, så göres anmälan der-
 om likaledes hos nämnde Kongl. Mått-
 Befallningsbefoaren, som då tillsätter den tre-
 de kompromissarien.

Kompromissens utlåtande gäller såsom
 laga kraftfullt utslag, utan vidare appeal,
 till avskedlig efterlyst.

Hörsf. 2de exemplar upprättade och utdelade.
 Stockholm den 30 oktober 1883.

Godkännes Godkännes
 Bergman Hummel & Co. Joh. Skerfve
 Godkännes Bergman Hummel & Co.
 Witten: G. B. Bröms John Bröms
 Likheten med originalen intyga:
 Huv. Jakobson G. B. Ulberg

Överhändiga sammutskningarna intyga:
 G. Bröms G. E. Päckman.

"Transumt"

"No 214"

"Utdrag från Helsingborgs försäljnings-
 säkring för år 1881."

Lugarsens inventarierna till år 1882.

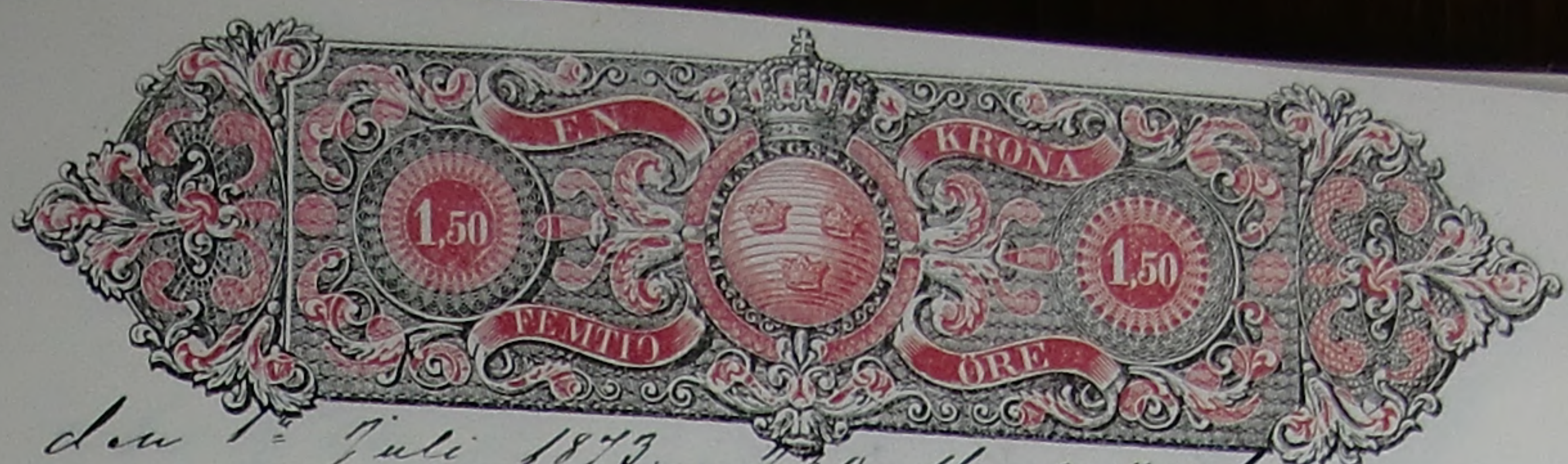
157,90 Stds Stf i 3/4 & 5/10.
 Att jämföras är så Transumt samt de
 pris till 3/4 efter medelkurs af 18 kronor pr. Stf
 utgör Kronor 50.50, vilkas under utly för-
 klifade. Meddelat den 4 Juni 1884.

G. G. Ulberg Huv. Jakobson.
 Överhändiga sammutskningarna intyga:
 G. Bröms G. E. Päckman.

"No 215"

"Utdrag från Helsingborgs försäljnings-
 säkring för år 1882." Att jämföras är så
 Transumt samt de pris till 3/4 efter medelkurs af 18 kronor pr. Stf
 utgör Kronor 50.50, vilkas under utly för-
 klifade. Meddelat den 4 Juni 1884.

den 1de Juli 1877. - 230. Hand 3/4 tunas, 3/11 tunas

"	"	110.	"	3/8	"
"	"	260.	"	3/4	"
"	"	140	"	2 1/2 87	"
"	"	140.	"	2 1/2 86	"
"	"	150.	"	Diverse bräder	"
"	15 Aug.	125	"	3/11 tunas	"
"	"	100.	"	3/9	"
"	15 Sept.	100.	"	3/9 3/11 tunas	"
"	"	100	"	3/8	"
"	"	100	"	3/4	"
		1555.			

Sammandrag af Bålskärrens Ångs 1879 års
 Tieverklaring afskaffad under sommaren samma
 år med diverse fartys m. Hver Bergman Hum.
 med et 1de order.

3 & 11 tunas	Hand. 230, 50.
3 & 9	" 324, 11
3 & 8.	" 149, 87
3 & 7	" 288, 51
2 1/2 & 9	" 12, 00
2 1/2 & 7	" 166, 57
2 1/2 & 6	" 116, 94
1 & 9	" 23, -
1 & 7	" 110, -
<u>De Hand 1411, 70.</u>	

Alt afbrændende over et fjærding af
 giften afleveret.

alla Bergman Hummel et Kamp. beräkningar
 och affgifter jämte ständigt riktiga och hafva vi
 vidare, vid jämförelse af den af Bergman
 Svanborg u. b. gjorda jämförelse af en hand
 försägnings kontraster jämte:

1de att den af Svanborg påförelse räkna af Bergman
 Svanborg u. b. inte tagits i beräkning, churu
 vil de upptejst den räkna, som Bergman Hum.
 med et 1de bland kontrasterne intagit.

2de att hvarken sporför försägnings räkning
 eller stäff försägnings räkningen för år 1880
 af Bergman Svanborg u. b. tagits i betraktan.
 de.

3de att Bergman Svanborg i sin kalkyl inte upptejst
 tagit de af Svanborg till J. von Canegeu m.
 till till räkna hvarde bevis af den 23 Februa.
 år 1883 utbetalat försägnings omkostnader,
 upptejst till 1482, 75 och följer såsom räkna
 till hvar, som Bergman Hummel & b. försägnings
 omkostnader inte tillräkna sig dyrare än J. Svan
 borgens. hvilket hvarde under et förpligtel.
 se intages. Meddelat den 27 Maj 1884.

L. G. Svanborg Hvar Jakobsson
 Svanborgs namnberäkning, intages:
 L. Bröms G. E. Bäckman.

Afskrift af Afskrift "N: 1716"
 "Afskrift af Bålskärrens Ångs Tieverklaring
 iung skiffning fördrag."

10, 37 Hand: 3/8 3/4 Luns

60, 18 " 3/8 "

71, 49 " 3/4 "

22, 06 " 3/8 x 6 " af 14 Hand: Luns

bräder m.m., samt 26, 5: Standard 1/2 x 7, af 10, 20
Hand: 3/8 x 9 Luns mindre, än hvad som under
jannuarier lifadt skiffat, visande således en
brist på de hls af 140, 28 stand: men hättu kom
mer dock än skiffningen i Råtskärns sluta-
de med Länka skiffet "Fugeman" som klarades
den 10 September 1873 hvaraf följer att 300 Stand:
uppgifna att vara förtiga först efter 15 Septem-
ber af år ifrån uppgiften, hvaraf återigen vi-
sas att från Råtskärns skiffads 1873 156, 70
Stand: mer än hvad som var uppgifvit före
15 September. Meddelat den 9 April 1875.

Bergman Lönberg & Co.

Vidimoras

Herr Jakobson & L. G. Ullberg

Speshändiga namntekningarne intyga:

G. & R. Beckman & Bröms

"Transumt"

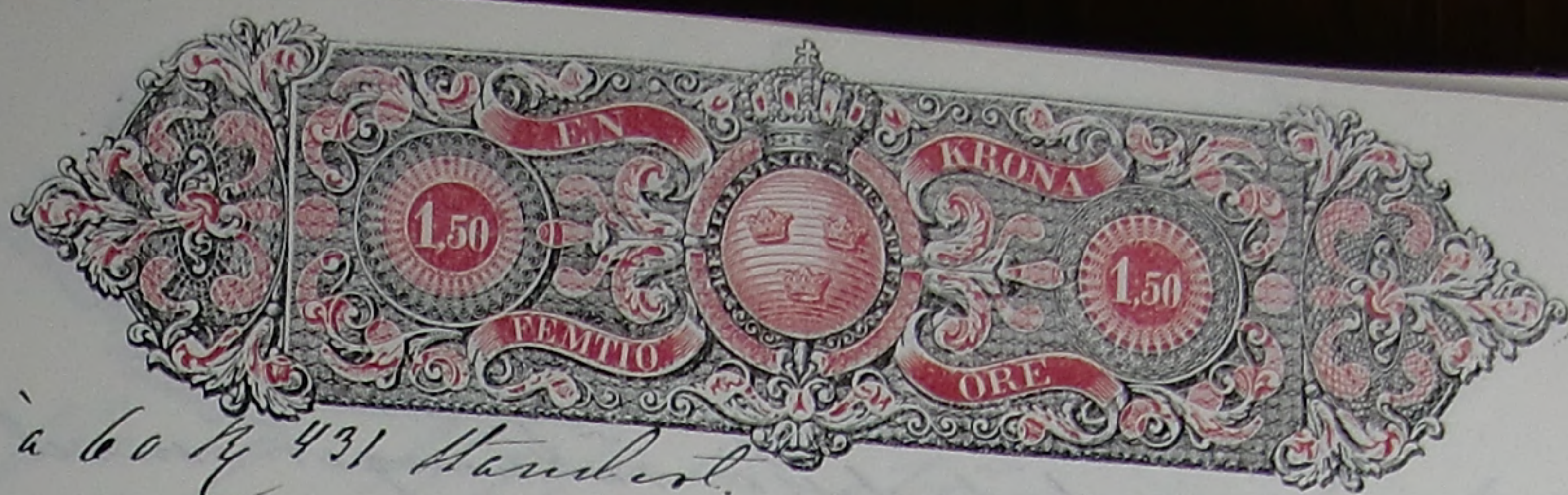
"No 71"

"No 16 II Anmärkingar vid Revision
af Råtskärns ångsät räknor för år 1873.

Tafel 47 Bröders kants. Bild.

Inventarium från 1872 plankor båtens & båtens

[Signature]

253
a 60 4 431 Standard.

Arto Luvskining sam kantar rakes uporne
C. a 89, 46

1559 Standard

1990 Standard

Tafel 47 Bröders kants. Kredit

Färd genom Bergman Hummel & Co plankor, båt-
ens & bräder

1390 Standard

Inventarium till år 1874

190 600

1990 Standard

De förestående är att transumeras ut till
af Herr L. G. Ullberg den 13 Augusti 1874 under
tekniskt revisions betraktande, utseras ut-
der utlag förpliktelse.

Meddelat den 4 Juni 1884

L. G. Ullberg Herr Jakobson

Speshändiga namntekningarne intyga:

G. & R. Beckman

G. & R. Beckman

"No 71"

"Underteknade bekräftar på namnen af Herr
Bergman Hummel & Co gånget, att deras
kantar för år Råtskärns ångsät båt-
sätjnings räknor för år 1873 till år med

[Signature]

1876 samt jämfört dessa räkningar med såg de
Herrars Faktura böcker för de samma åren, hvil-
ka faktura böcker böra innehålla räkningarna, så-
dane, som de till Håparne utställas i enlighet med
försäljningskontraktet och hafva vi dervid funnit,
att Ritskörsnäs ångriks försäljnings räkningar
äro afgjorda i fullständig öfverensstämmelse
med fakturaböckerna, så att de Ritskörsnäs
endast hvarerat en del af lasten, öro de sam-
ma priserna för de olika kvaliteterne, som
i fakturaböckerna förekomma, Ritskörsnäs gott-
gjord, och der hula lasten skeppats från Ritskörs-
näs, öfverensstämma dessutom Ritskörsnäs
försäljnings räkningars slutciffror i inlämningen
der utlämnat mycket fullständigt med faktura-
boken, med beräkning af Diskont-sedan i de
fjörre för sidan till, som i de sedwara år utstäl-
lades vid några för sändningar med

främ från en plats till en annan af några
mindre quantiteter plank eller bräder till last-
fyllnad, der de ej utsåles med hvad fasttg pris-
till lastats, hafva vi ej funnit kontrallera
afgjorderna.

Med förmär sändningar från Ritskörs-
näs med främ till Helsingborg hafva vi funnit
faktura beloppet tillsammans för alla tre med
164 Kronor 19 öre öfverstige de Ritskörsnäs
fastgjorda beloppet och har ständigt

[Signature]

för af uppgifvats utgjöra omkostnaderna i
och för transporten, hvar för ingentädes i
Bergman Hummel & Co. förnämnda räk-
ningar någon annan försöring och summa

Vi dare hafva vi jämfört Ritskörsnäs
försäljnings räkningars bok med Herrarnas
Bergman Hummel & Co. bokantor för en-
handa är och dervid funnit det, för hvarje af
de respektive åren, Herrarnas Bergman Hum-
mel & Co. blifvit gottgjord för de uttöfva-
renna, som försäljnings-räkningarna visa,
utgörande detta för alla fyra åren de sam-
manlagde beloppet Kronor 625, 87 öre - och är i den-
na summa öfver inberäknade det belopp af
4650, som under anteckning "för fjolårs sålde
lasten" blifvit försäljnings räkningen för år 1874
tillförd, såsom en för särskild öfverenskom-
melse beräknad gottgjord utöfver hvad
faktura prisen visa de för lasterna berett or-
hellas, hvilket allt under edsförpligtelse in-
tygas. Utdat Kalle den 27 Maj 1884.

Herr Jakobson C. G. Ulberg
egenhändiga namnteckningarna, inlyge:
G. E. Bäckman C. G. Berg

Transumt

"K: 2"

"Sammandrag af Ritskörsnäs ångriks
inventaria plankor den 30 September 1884, som
priserna här i enligt utskrif af den 31de de.

[Signature]

ember 1871.

Hands 368.25.

De förestående är sätts transkriberade ur
en med minnens offisiell bausul b. R. Hagz ^{stäm}
af oss kända hanstil uppgjorde sammansättning
vits ortas under edlig förpligtelse.

Ardes Kalit den 4 Juni 1884.

L. B. Moberg Hm. Eriksson

Lyckhändiga samverkningarna intyga:

G. B. Backman H. Bröms!

" N° 20.

"Strakt ur Bergman Munnad 3tes ord-
bok för år 1873 ut förklaring af de med Rät-
skärns gränslängder:

Sälde från Bisthems år 1873 års or. der bek.			Björkstads & Skeppare från Bisthems år 1873. 1874.			Bisthems Åförr. års 1873. 1874.		
Pag	Hande	Hande	Fertigsumman	Hande	Hande	Hande	Pag	
4.	145.		'Må'	140.				
26.	100.	140.	'Anna Bertha'	100.				
35.	100.		'Fida'	60.				
			'Nanna'	40.				

[illegible]

med Bergman Hummel & Co. orderboken för år 1873
och af förtecknade kontrakter samt att här i afseende på
rekommenderade uppgifter äro riktiga vitsorda un-
der sedoförpligtelse.

Orderboken den 6te juni 1884.

Herr Jakobson L. G. Mellberg.

Egenhändiga namnteckningarna intyga.

L. G. Bäckman L. Bröms.

N° 2de.

"Efter att hafva granskat Bäckströms försä-
mingsräkningar för år 1874 och jämfört dem med
Herrar Bergman Hummel & Co. faktura bok för
samma år hafva vi funnit att, för alla de last-
er af plankor och battens som blifvit af Herrar
Bergman Hummel & Co. försälda för Bäckström,
ans deltagande räknung för 1874 äro skickliga,
för grund af oss förtecknade kontrakter, inför-
de i orderboken under den 11 oktober 1873
och derefter, under de första månaderna af
1874, erhållits pris på basis af mellan 9.10/10
och 10.0/10 för Standard plankor N° 1 med undan-
tag af en prisändring i 9.5/10 och har skilnat
den mellan första och andra sort, liksom
mellan afseende utgjort cirka 15/10 för Standard
samt mellan plankor och battens högt 20/10 för
Standard, hvilket att under sedoförpligtelse
intygas."

Orderboken den 4 juni 1884.

L. G. Mellberg

Herr Jakobson

Egenhändiga namnteckningarna intyga.

Transsumt

N° 2de.

"Account Sales of a cargo of Staves, received ex
"Kansund" d. Orderboken, and sold for account
of Herr Bergman Hummel & Co. of Stockholm.
1875 Jan. 15. By sold ————

average due 16 okt 1875 ———— £ 356.10.3
charges.

£ 383.9.1.

Balance Left to the Debt of Messrs.
Bergman Hummel & Co. per 16 okt 1875 £ 26.18.10.
D. & O. E.

London 8te Juni 1875.

Perren Nilsson

Att förstående är intygs transsumerat intyga
under sedoförpligtelse. Orderboken den 5 juni 1884.

Herr Jakobson L. G. Mellberg.

Egenhändiga namnteckningarna intyga.

L. G. Bäckman L. Bröms.

N° 2de.

"Transumt af 1879 och 1880 års bokslut vid Bäck-
ströms Ångsag

Balance Kanto till år 1880 Credit per 98.

"Underteknare hafva genomgått den af Lenn
Bergman Huummel & Co. utgifna Aktie-börsen
Bergman Huummel & Co., som Herrar Bergman
Svanberg & Co. lunnade ätkning, i under
år 1878 levererade Lågtimmer, nr 10713: 14, och
hafva vi, genom Bergman Svanberg & Co. u-
gifit detta af vår leverantör, samt är de

erkänt sig hafva mottagit de i sätningen
förekommande 11995 t. sig timmer samt des-
sutom godkänt påförlingen för 24 st. Bjelkar
eller slagas stöcker af 24 st. sparrer jämte
plåtningelön för desamma med tillfamnans
Kr 1:6:55.

Täfligt hafva vi jämfört priserna i sätning-
en med de för leveransen gällande kontrakt-
et och därvid funnit, att Bergman Hummel
& f. beräknade de i kontraktet bestämda
priser, med den skillnad, att de för timmer-
len 14 & 15 timms påfört lägre pris än hvad kon-
traktet upptager liksom de, i plåtningelön
för 8601 timmer påfört mindre till öre lägre
än hvad kontraktet utgjorde.

För de timmer, som blifvit till 6 timms ut-
lämnadt, liksom att de, som befinnes uppt-
taget till 6 timms längd - hvaraf en mindre
del förekommitt - finnes ingen pris bestämmelse
i kontraktet, men detta timmer har
blifvit upptaget till så högt pris, som 1 st. 10 m.
för en stöck 6 timms af 6 timms längd - höll-
het härmed under utförbindelse intygas.

Under kalix den 10 juni 1884.

Herr. Eriksson

G. S. Allberg

Ögenhändigarna samt utskickningarna, intygas:

G. Bräms

G. E. Bäckman

"No 796"

"Underteknade hafva genomgått den af Herr
Bergman Hummel & Co. der aktiebelagt
Bergman Hummel & Co. till Herrar Bergman
Larsson & f. lemnade, sätning 2, under år
1879, levererade timmer i Kr 10,000. 33. och haf-
va vi, genom Herrar Bergman Larsson & f.
Co. ytt uttännsat, funnit, att de mottagit
de i sätningen förekommande 13793 t. tim-
mer 66 st. Bjelkar eller såsom Bergman Lar-
son & f. kalla dem "slagade stöcker" och tre st.
sparrer.

Widare hafva vi jämfört de i Bergman
Hummel & f. sätning, utgjorde priserna med
de, för 1879 års leverans, uppgjorde kontraktet
och funnit, att sätningen är utskrifven i
enlighet med kontraktets bestämmelserna, dock
med den skillnad:

1: att 7 st. stöcker hafva i Bergman Hummel
& f. sätning blifvit utförda efter en pris af
10 öre för sty: utäfnar hvad kontraktet be-
stämmer, men deremot har, i en parti af 60 stöcker,
beräknats en pris, som med 10 & 15 öre under-
ligger den hastig kontraktet berättigade.

2: att för de timmer, som blifvit till 6 timms
utlämnadt, liksom att de, som befinnes
upptaget till 6 timms längd - hvaraf en min-
re del förekommitt - finnes ingen pris be-
stämning i kontraktet, men detta tim-
mer

mer har blivit upptaget till så lågt pris, som till förmån
 för en stock 6 tunn af 6 alnars längd.
 För att priset på de 66 bitarna till "Hagars stockarna"
 är i räkningen upptaget till 25 öre per kubikfot och
derför, som Bergman & Söner af, ärst förord,
 beläst och då godkänt, hvilket allt under eds-
 förbindelse intygas.

Nederkalix den 10 juni 1884.

Herr. Jakobson C. G. Mellberg
 Egenhändiga namnteckningarna, intygas
 C. Rosins G. O. Pärkman"

"Ålström"

"N:o 27 a"

"Herr. Bergman & Söner af" — Debit —
 1879. Kronor

Juni. de 2833 stycken sigtimmer enligt
 Herrs räkningar 1834. 95.

" " " Flättningskostnader em. Flä-
 parerna exportbalans och
 S. A. Smiths räkningar 1206. 23

" " " Flättningskostnader em. O. H.
 Herrs räkning 401. 74.

Kronor 3442. 74.

Nederkalix den 31 December 1879.

För Aktiebalans Bergman & Söner af
 C. Fr. Åkerström.

" Under tecknade hafva genomgått de i ofrån-
 stannade räkning öfverräddade verifikat. — Herr.
 C. H. Åkerström räkning i timmer och Skapa.

23

handa exportbalans samt S. A. Smiths i Salu-
 räkningar i original afnåsom Konsul O. H.
 Herrs räkning i flättningskostnader i veder-
 merad transumt, och dervid förmitt, att de
 gemensamma kostnaderna äro, så gadt in-
 te förstå, så att lika fördelade, samt att, Berg-
 man & Söner af, erkänt sig hafva emat-
 tagit samtliga af Bergman & Söner af, em-
 liff att förordade räkningar, på förord timmer-
 poster, under år 1879 och 1880, lodan ut anse-
 denna räkning fullt riktig, hvilket under
 edsförbindelse intygas.

Nederkalix den 12 Juni 1884.

Herr. Jakobson C. G. Mellberg.

Egenhändiga namnteckningarna, intygas:

G. O. Pärkman Sdr. Berg.

"Transumt"

"N:o 27 b"

"Aktiebalans Bergman & Söner af Debit.
 1879 Juni 1. År Tio Ritskärsnäs sig timmer:

96 st sigtimmer i 65. 62. 40.
 95 " " " 61. 75. 124. 15.

1879 Juli 16. " Tio Ritskärsnäs sig timmer:

236 st sigtimmer i 65. 153. 40.

1879 Aug 9. 564 st. sigtimmer, befintliga

23

vid Kaffbäcken samt på Strän-
derna vid Sängis elvens mynn-
ing i öst. ————— 366. 60.

1879 Aug. 13 År Fie Ritschärens sig löstverade:

. 1700 sty Sängimmer i öst. 1105.

. 152 . . . i öst. 85.90 1190.80

För Katis öfversigt öfver belagt Kankarsmassa:

O. H. Ström G. W. Hackzell

Ladskänner

För aktiebälagt Bergman Hummel & Sö:

L. Fr. Åkerström

Att föreståndare ad rätts församlingar utreda om
O. H. Ströms, G. W. Hackzells sätningar intyga om
der idesförpligtelse.

Herr Jakobsson L. G. Wallberg

Egenhändiga uttattutskänningarne, intyga:

G. S. Pärkman Edv. Berg

"K: 7 1/2"

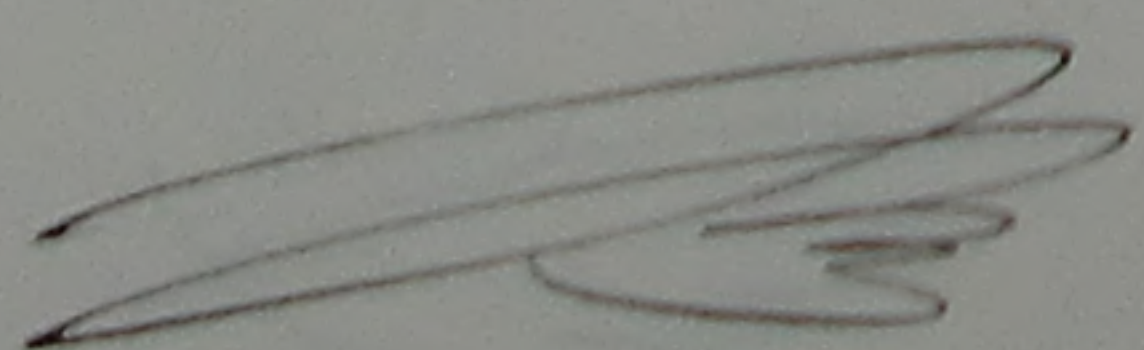
"Herrar Bergman Wallberg up: ———— Sebit.
1879.

Att utbetala till Herr O. H. Ström

följande hans flättningskastan

der för ny byggt timmer

i Sängis ad Tornen flötalar

Maj 11. År Fie Chr. Olovsson - Aug. Andersson 209 153 40.

" 14 " Benjamin Lohle 226 753 200.

" 16 " H. H. Jelfre 224 11.98 300.

" 25 " J. J. Johansson - Ch. Lundholm 215 143 40.

" 31 " Ch. Lundholm 210 43 12.25

Juni 12 " Ch. Lundholm 198 33 10.

" 24 " dito 186 46 15.

Juli 5 " dito - J. J. Johansson 175 61 21.

Sept. 2 " L. A. Dahl 118 41 21.20

Nov. 19 " J. J. Johansson 41 03 4.70

Dec 31 " Vidsteins vänta 24.74 24.74

Kranor ——— 708.89

Äggar iiv andel i dessa flättnings-
kastander för vid Karesborg mot-

lagas 1365 timmer

307.12

Kr. ——— 401.77

Nederkalit den 31 December 1879.

Bergman Hummel & Sö

Fördelning

Bergman Hummel & Sö 1365 sty timmer up.

ligt L. A. Smith i Sängis sätning, i Cirka 28% 307.12

Bergman Wallberg & Sö för 1881 sty, valigt

Bergman Hummel & Sö flättningskastan i Cirka 28% 401.77

Lumma Kranor 708.89

Att föreståndare Bergman Hummel & Sö sätning

i Sängis flättningskastander ad Sparvskåpan

med Herr O. H. Ström i sätning

följande att föreståndare sätning and undan

Jag för väntelidandet till 1884 som är af Bergman
 Hummel & Co. direkt befärd, afseende, att
 den här afseende gjorde fördelning af flätning.
 Kartanaderna är, så gott vi det förstå, riktigt
 på en betydligt högre nivå. Läkarna är genom
 samt det beräknade fördelning af Kartanaderna
 för undersökande under en förbindelse intyga

Och det kallar den 12 juni 1884

Huv. Jakobsson L. B. Mellberg
 Genkändiga anseendehållningar, intyga.
 L. B. Rönnerman Lda. Berg

Utskrift

1884 d.

1879 juni 30 de flätningens räkning 1881 491.40
 1880 681.00

Fastlagning af utfletning till
 Præstera utaf 456 flätningarna
 samt skedvårdningar 201.35

Utfletning till Haparanda af
 401 flätningarna 531.16

Flätningens värde af 213 flät-
 ningarna 849 till 1879 12.49
 öfver 6.

12 flätningar 2.40 4.80 19.49

Sörre Kartanad, öfverlägna,
 samt samt flätningens värde,
 Läsare och i 1880 1880

1880 1880
 1880 1880

1880

Haparanda upparaktier salar
 genom A. Müller

Transmitt

1879 Sept. 25 de Sörre arbetar med besvärning af
 Timmer, samt slagning i Kitting 156.75
 arbetspenger i Staden af 1879
 1879 Sept. 25 de Sörre arbetar med besvärning af
 Timmer, samt slagning i Kitting 156.75

Okt. 5 de Dagsering till Carlberg af 1879
 1879 Okt. 5 de Dagsering till Carlberg af 1879

1879 Okt. 5 de Dagsering till Carlberg af 1879
 1879 Okt. 5 de Dagsering till Carlberg af 1879

Salen den 31 Aug 1879
 S. A. Lönke

De Sörre flätning

Bergman Hummel & Co. för 1879 till besvärning
 Bergman Hummel & Co. för 1879 till besvärning
 i Sörre flätning 1879

Bergman Hummel & Co. för 1879 till besvärning
 Bergman Hummel & Co. för 1879 till besvärning
 i Sörre flätning 1879

Bergman Hummel & Co. för 1879 till besvärning
 Bergman Hummel & Co. för 1879 till besvärning
 i Sörre flätning 1879

1879 Okt. 5 de Dagsering till Carlberg af 1879
 1879 Okt. 5 de Dagsering till Carlberg af 1879

1879

af Kastanjerne på de altså timmerpræstierne,
hvilke i sin helhed, af Aktieblaget Bergman Hum-
mel & Co. inkøbt i Tørnæs floodal i Kalix Län-
sige Aktieblaget Kankursmassen auktion, - idet
de med undantag af en skillnad af 1/2 skilling
opstaa derigeuam så ved afsikninger berikket,
efter først 6 1/2 öre per stück; på undertrykt med
der udsfærdigelse, intyge.

Karlsborg den 13 Juni 1884.

Herr J. A. Hansen C. G. Moberg

Ugenkændige sammentællingerne intyge:

H. S. Brækman Ros. Berg

N° 28 a.

"Uddrag af Herrar Bergman Hummel & Co. selsk.
ning med Herrar Bergman Cronberg & Co."

1879 Dec 31 ste Bjelker & battens på lin udf. specifikation
den opføres til Kr. 3615.50.

1880 Dec 31 ste 150 ste Bjelker på lin udf. specifi-
kation opføres til Kr. 2,409.06.

Planker, battens & planchetter
uf. specifikation opføres til Kr. 8,635.41

1881 Dec 31 ste Faktura i 3/4 ste af Karlsborg Kr. 7,219.70

De de planker, battens & planchetter samt Bjel-
ker som afnoteringer påklænger anføres

271
Udført på ordre dels af Herr Hummel, dels af
Inspektør Brækberg sommede til Herrar Berg-
man Cronberg & Co. ombed samt af mig i afskaff.
ning skattem infører på jag hermed under so-
forpligtelse intyge.

Karlsborg den 10 Juni 1884.

A. P. Östman

Ugenkændige sammentællingerne intyge.
F. H. Wägström J. Morén

N° 28 b.

"Uddrag af Herrar Bergman Hummel & Co.
selsk. ning med Herrar Bergman Cronberg & Co."

1879 Dec 31 ste Bjelker & battens på lin, udf. specifika-
tion opføres til Kr. 3615.50.

1880 Dec 31 ste 150 ste Bjelker på lin udf. spec.
sifikation, opføres til Kr. 2,409.06

De vi på ordre dels af Herr Hummel, dels af
Herr Brækberg til Herrar Bergman Cronberg
& Co. ombed attemuut de bjelker som foresti-
ende påklænger anføres på vi hermed under
udsforpligtelse intyge.

Karlsborg den 10 Juni 1884

J. A. Pauke O. F. Pauke

Ugenkændige sammentællingerne intyge
A. P. Östman Frans Wägström

N: 2³⁸ 4

"Utdrag av Herrar Bergman Hummel & Co.
samt Herrar Bergman Franberg & Co."

1880 År 31. Plankor, battens & planchetter enligt
specifikation upplaget till Nr. 86354.

Att jag på order dels af Herr Hummel & Co. dels
af Inspektör Franberg till Herrar Bergman Fran-
berg & Co. anbud utlennat 2 1/2 p 1/2 battens samt
de plankor och planchetter som afrenstärrens
räkning omfattas för jag härmed under eds-
görpligaste intygga. Karlsborg den 10 Juni 1884.

O. A. Haggström
Saktör

Synerhändig uttänning i intygga.
A. H. Östman "Trans Haggström".

N: 2³⁹ 4

"Underteknare hafva genomgått den af Herrar
Bergman Hummel & Co. och Aktie bolaget Berg-
man Hummel & Co. till Herrar Bergman Fran-
berg & Co. leverans räknung i 3233 St. Timmer
i Kronor 3274,53 hvilka enligt Bergman Franberg
& Co. eget erkännande kunnat den till god-
samt jämförts den med 1874 års leveranskon-
trakt för timmer och hafva vi derved funnit.
1: att hvad priserna beträffar, Bergman Hum-
mel & Co. i ägna män afverkstärrens de belopp

[Signature]

som återafade kontraktet bestämmer.
2: att de timmer som blifvit inlennat till
6 timms rikedom och de af balans längd, hos
kontraktet i bestämmer något pris, denna
blifvit så lång upptaget som 1. ut före för en
streck 6 timms af balans längd.
3: att flättningskastrederna i blifvit högre
upptagne än hvad kontraktet medgifva och
under utlösensvillkor, intygga.

Karlsborg den 13 Juni 1884.

Herr. Jakobson C. G. Sjöberg.

Synerhändig uttänning i intygga.
L. E. Bäckman Eds. Berg."

N: 2³⁰ 4

"Transsumt af Taktura i plankor af Battens,
samt af Björkfjess leverans till Aktie bolaget
Bergman Hummel & Co. leverans till Berg-
man Franberg & Co. år 1881.

Maskinlig Plankor:

3 x 11 timms	quarta, fura	208 St.
5 ^e	quinta	341.-
5 ^e	seise utskär	217.-
3 x 9 timms	5 ^e	101.-
2 1/2 x 7 timms	5 ^e	240.
2 1/2 x 6 1/2	5 ^e	109.
2 x 7	5 ^e	45

45 1/2 x 18 1/2 1428 St.

Att afrenstärrens transsumt är så gjort af
Björkfjess räkningskap samt att denna rak-

[Signature]

St. George's

No 231

Harat nu särskild röst med åtgärder
vid sammanträffande med Riksdagen i Paris.

Värtan - Kunde jag äfven undel deraf i en
föråren mig.

De vidare Säuström för känd tid seden
å Karlsborgs lathplats, som mig upptrade, så tiden
för stämplingarne af träden för afserkning
under iupfundand vintre som vara inne. men
om han undat hade för afgit lita utstämpla de
största träden, passande ha Björkar, för egen
säkring.)

räkning.
 A. 2 jag hämmat insänd, ste hela in köpet
 försä. int. i Pijala Larkens Skap allmän-
 nings brakter efter Torsis fladdel, st. te fl
 Bäckhärrens Insänd. int. som gemensam ma. sek.

ning, så varades, "ja, hvad skall man göra, man
måste ju lifa; dermed upphäver samtalit.
Mederkalis den 2 Oktober 1883.

J. Hammar L.

Egenhändig sammentekning av, intyga:

L. O. Gårding Adv. Berg

Sikketen med originalit, intyga:

Adv. Berg L. G. Ullberg

Transumt

"Nr 9 32"

1882 Ju 31 P:

Bräders kants gattjör för 1/2 tus

af ärets vint

12,512.65

1883 Ju 31 P: Bräders kants gattjör för 1/2 tus

af ärets vint

10,468.70

" Bjelkars "

"B "

3,501.25

Att förstående är rätt transnumerat av, "afskrift
af Rättskärns ängsiga Bakstut," för under-
tecknades, under utskrift, intyga.

Mederkalis den 23 juni 1884.

Hera Jakobson L. G. Ullberg

Egenhändig sammentekningarna, intyga:

L. Luström

L. G. Räckman

Transumt

"Nr 9 33"

Brädel överkrings kants

1881.

P:

Ängaren "Otis Sture" gattjör för vid 400.

82

82

" Bräder

Kal ulf rikning

84.84

1882

P:

Äng "Otis Sture" gattjör för vid 450.-

1883

P:

Kassa för vid till Otis Sture 450.-

Att förstående är rätt transnumerat av, "afskrift
Rättskärns ängsiga Bakstut," för under-
tecknades, under utskrift, intyga.

Mederkalis den 23 juni 1884.

Hera Jakobson

L. G. Ullberg

Egenhändig sammentekningarna, intyga:

L. Luström

L. G. Räckman

"Nr 9 34"

"Att i alla de från Rättskärns i herrarnas
de tullstation till export annalår bjelk- och
spasslaster alltid ingår någon del sigade trä-
varor varor för bjelkaren intygas. Mederk-
alis tullstation den 23 juni 1884.

Gustaf Andersson

(Sign)

Bergham och Ingarna handlande, till till

icke skäligt kunde fordras, att de skulle kunna
nu mer gånst för händelse för göra de anmärk-
ningar vid detta vidlyftiga anförande, hvartien
för kunde förefinnas, anförande mätte, i stället
för att uppläsa, till dem öfverlämnas, samt vid-
rinn beviljas dem till den 28de dennes, för anförande
dets beaktande.

Borgman bestrid bifall till denna hemställ-
san under ytttrande, att han icke ville anförtrö
rederspartierne sine handlingar.

Borgman och Borgman vidhåll sin hemställ-
san, perupplä partierne fringo aftröde, medan
Råten öfverlämnar till följande för dem, åter för
kallade, afsejda.

Beslut

I anseende till vidlyftigheten af ofrån intyg-
na, af Borgman inlämnade anföranden och alle-
gater, att Råten skäligt bevilja Borgman
och Borgman anstånd, för förmiddens afspisom-
de, till den 28de uti innevarande månad kl. 12.
kan ofse för uttalen, då partierne, vid för-
stadgad förfärd, åter skola för Råten komma,
hvar emellertid anförande och allegater skola
hållas för Borgman och Borgman i tingslåka-
len härstädes tillgängliga.

Efter afkunnandet af detta beslut bejörde
Borgman, för bestyrskande af Allegaten nr 2°,
vittens förhör med Besvärshärförne i angifvade

[Signature]

279
Risto och Mats Anders Lindgren och Per Sundström,
hvilka, i sådant ändamål instämde, vid off-
rop härstädes, aflyssade och aflyssade bifurka,
fringo aftröde vittens ed, om hvars förbindelse
de vinnades, derför de härdes, hvar för sig och
hvar allade.

P. Lindgren, att vittnet toge riktighet af ifrå-
gavaranden, af vittnet fringde P. Sundström ut-
färdade och för vittnet en upplästa intyg af den
4te sistlidne Juni på sin ed, samt att vittnet
grundade till anseende i denna sak på händelse
denn att vid uttalen för 4 vittnet förseende
angaren Risto, som har ungefär lika många
härskrefter som Nils Sture; tilläggs vittnet
på frågor af Borgman, dels att bakvid och Carl-
borg kaptas för tre kronor samtis öre till och
med de kronor samtis öre för samman, dels att vitt-
net icke hade någon kännedom om pris till för-
sikan och vid Ristkärnsås, dels att vittnet
åttskilliga gånger till Nils Sture, intaga bek.
och vid Ristkärnsås, att dels att vittnet icke
vet, om Nils Sture intagit med ifrån anseende.
stadat; och

P. Sundström, att vittnet toge på sin ed, att
angaren Nils Sture under de år han hysse-
rat för Ristkärnsås varit i så pass finnen
verksamhet, att vid uttalen för hysse sig
låtens är afsejda till uttalen afsejda.

[Signature]

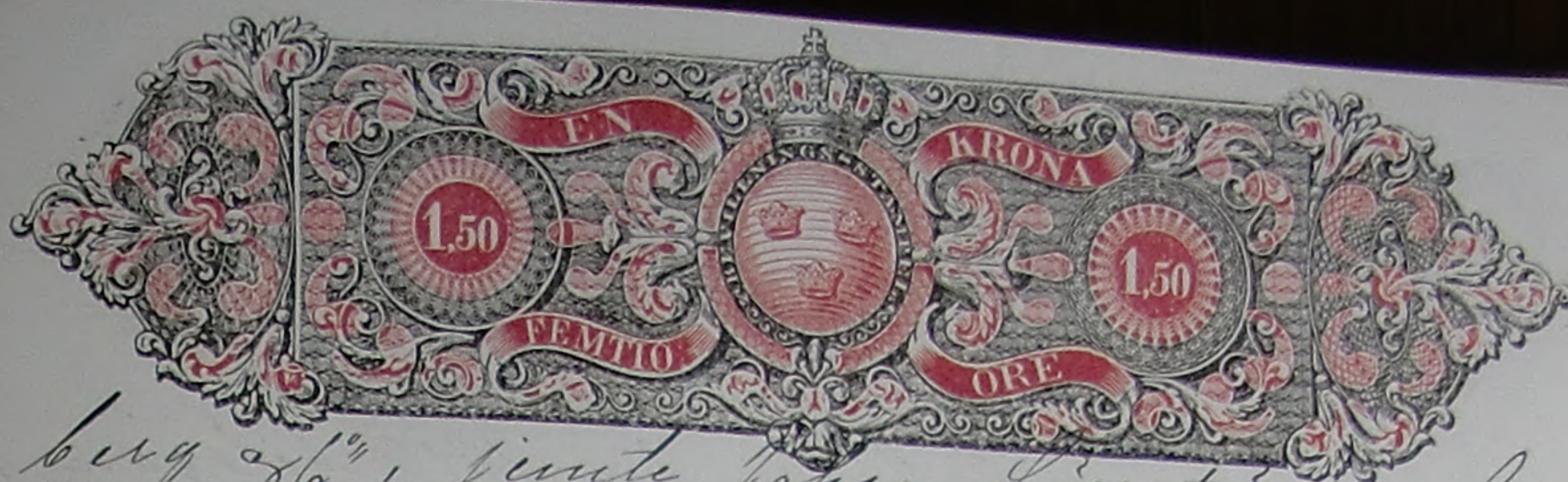
dröfentio famnar; att vittnets Kännedom ha
am grundade sig derpå, att vittnet från sin
färd angår, som trafikerat samma
fartleden som Nils Sture, i allmänhet flera
gångar i veckan observerat Nils Sture med an-
gäffle, ifrånsam derpå, att för ängaren Kall-
som, efter haad vittnet hört, y har flera häst-
krafter än Nils Sture, vid åtgången för bräns-
siglationsor uppgår till trettiohundre i tusen
famnar; tilläggande vittnet, på fråga af Berg-
man, att vittnet ike vet, om Nils Sture tagit
all sin tid vid Bäckskärsudd, ehuru vittnet der
och där, så han om intaga bakad dertäcks.

Vittnets berättelser upprepades för att rik-
des af vittnena, som kvar för sig, förordade or-
dningen för tingsberäkning med flera beakt,
att förklarades Bergman att förskattas till
vittnens utgifter förordade beloppet; hvar
efter förständigars, att Rätts förut i ö-
gen med ledar beslut i målet skulle lämnas
till efterrättelse.

Den 20de Juni
84.

I. S. Förstas till förste handläggning det un-
der 82 har förut att Samsdalen antäknade
mål mellan handelsbolaget under firmen
Bergman Huumund & Co, Käranda, samt
handelsbolaget under firmen Bergman Huumund

[Signature]

381

berg & Co, samt Johan Tallström, Käranda, och
dels mellan de sednare bolaget, Käranda, och
det förra bolaget, Käranda, angående för-
dringsanspråk; att inställdes sig härvid för-
ne liksom förut.

Bergman anförde, att tiden varit för kort
för att så grundligt som vederbörst igmonja,
granska och besvara de af Bergman ingifna
anföranden och allegator, i hvilka en mängd
nya uppgifter och sifferupställningar före-
komma, samt inlämnade en promemoria,
vid de första tillämnade siffrorna af anföran-
det med Bergman Huumund & Co så lydande:

"P. M."

1de Samningspunkten

Bergman Huumund & Co hafva alldeles ike styrkt
sig hafva något att skaffa med våra bjeltaffärer,
och någon redovisning därför äro vi ej skyldiga
afgifva. Öfriga redovisningar torde vara aflem-
nade.

2^{dra} Samningspunkten

Bergman Huumund & Co hafva ike styrkt sig vara
berättigade att - ifrån med vårt medgifvande
de - afvertaga 1873 års lönsorkning till bestämd
pris eller att vi vårt lönsorkning till den iför-
låta den samma, när förslagskontraktet i 82
bestämmer, att skild lönsorkning skall
före läpande år och det som göras. Att skrif-

[Signature]

sedan af den 10de December 1872 bilagan N° 1 a och
den 11de Januari 1873/ vår bilaga N° 2/ hosson Berg-
man Hummel & Co. för vår dörren gjorda ankän-
dare beviljat ifrågasvarande pris tillökning på
1874 års tillökning, såvida vi inte kastat från
oss kostnader för försäkringen, hvilket vi
kastat deruppe för genom utdrag från vår
konstakters utredning. Här är ju en tydlig af-
svarsskommelse - vi hafva beviljat tillökning,
de hafva beviljat densamma. - Då vid den
förutskrifna undersökningen på kontor et
häruppe befunns, att villkoret för sist tillök-
ningsfasten var uppfyllt, godkändes Rättshö-
rens för summor 12,137.31. - All denna afve-
rion avilkarligen bort verkställas antingen
af Bergman eller Hummel står inget stads
sagde, utan var hvarandra skulda för firmans
fulla berättigad att verkställa densamma. Då Berg-
man Hummel & Co. i sin konstakters för 1873
(underskrifven af firmans) godtyckt för summor
har ju firmans tillräckligt, att ifrågasvarande
sin om pristillökningen var verklig, och har
Bergman Hummel & Co., efter att i 1873 års
räkning hafva återfört summor, ytterligare
i anledning af våra protester affört den
i 1875 års räkning samt derigenom bekräf-
tat inte alls ifrågasvarande verk-
lighet utan ifråga att villkoret för tillökning.

gen var uppfyllt. Någon skyldighet för oss att
vi återbära summor hosson Bergman Hum-
mel & Co. inte visat. Profert af den 10 Decem-
ber 1872/ vår bilaga 1^a/ är väl undertryckt att
af Hummel, men då firmans genom två Hül-
sa konstakters anten bekräftat bekräftat innehåll,
torde firmans/ och af Hummel instillet vara
bunden deraf. Samtliga härminder i bekräftat
brev äro fullkomligt tydliga att kunna för-
stå sig talas anmärkningarna om vi fört fram.
Hälsat

3de Hänvisningspunkten.

Om Bergman Hummel & Co. påstånde har
utinnan vara riktigt, hade vi väl ifråga
anses vara skyldiga att emellertid anse oss
för alla kostnader för verkets drift. Bergman
Hummel & Co. bilaga N° 17 är felaktig, emedan
den i afvekslans med vår bok för 1872.
Ett ifråga afvekslans till Rätten att afgöra
om vi eller verkets skola anse oss för alla
kostnader.

4de Hänvisningspunkten

Då Riksrådet sig uttalar att den som
betalning för sin försäkring af Riksrådet in-
te emellertid emellertid en af oss instillet at-
tendad skuld med samt Riksrådet i så
mått har någon försäkring af Riksrådet in-
te emellertid att en af oss instillet, torde vi

hafva gjort fullkomligt rätt, så vi i Båtskärs-
näs sällskaper upplagdt summan ännu
betald, emå Båtskärsnäs intressenter men-
na inte hafva någon skyldighet att betala denna
5te Hämningpunkten

Att detta andragande rörande denna summa haf-
va Bergman Hummel & Co. påstått särskilda omstän-
digheter vara styrkte, ansett de ej äro det. Der-
mot hafva de inte ens försökt att bevisa, att ifrå-
gavarande summa 17786 d. utgör den rabatt, som
beläpte sig just på de bjeltar, som de uppgifva af
hafva lånat och inte återstätt eller som rabatten möj-
ligen hänförs sig till några andra i samma för-
tyg inbestämda bjeltar. Och innan de styrka
just detta förhållande, är vår skyldighet att god-
göra den denna rabatt ingalunda ådval af de
För ifrågt äro de under denna punkt, af Berg-
man Hummel & Co. åberopade bilager af ingen
betydelse, emå de inte blifvit på något sätt
bevisade, och vittnet O. F. Taube ej ens kan-
nat till alla delar vidgå sina uppgifva vittnes-
bevis samt vittnet F. A. Taube endast anmärkat
hvad brodern O. F. Taube för honom berättat
6te Hämningpunkten

Att vittnet Öhmans vittnes mål framgår oöf-
tydligt, att Öhman, som har sig bekant såväl
beläppt af den ved, som af ångaren "Sture" för-
ges från Båtskärsnäs som att betala denna m.

de i Båtskärsnäs, anseu att 750 Kronor, med
hvilka vi ärligen gottgjort Båtskärsnäs för
tagde ved, motsvara vedens verkliga värde.
Matsatesen härpå hafva Bergman Hummel & Co.
visseligen inte visat.

Vittnena Lindgren och Sundström hafva inty-
gat, huru mycket vid de förmåna "Sture"
ärligen förbrukade, men alldeles inte huru
mycket vid "Sture" ärligen taget från Båtskärs-
näs. Det att styrka vedens värde i Båtskärs-
näs hafva Bergman Hummel & Co. åberopat 2
af oss utskrifna räkningar, hvare för sig vid
upplagdt till 4 Kronor per famn. Förhållan-
det härmed är sådant, att vid en, som "Olso" och
"Kallix", medan de verkställde bogsringarne
för Båtskärsnäs, derifrån togo, aldrig uppmät-
tes, utan uppgifvo skiffarens självas belöffade.
Men då de dervid uppgifvo en betydligt mindre
belöfft än det, som de i själva verket togo samt
härtil kom, att Bergman Hummel & Co. för
bogsringarne påförde af en mättnad höga för-
ser, anse vi att här påföra dem 4 Kronor
per famn, hvare uppgifven famn. Och anse vi att
för genom Lindgrens och Sundströms ängo-
görande styrka riktigt beten af dessa påstå-
enden; som bevisas af oss deraf att priset
af god bogsringar var då de verkställde af
Bergman Hummel & Co. ingalunda utgjorde

ungefär 10 öre per Ratt mera än priset för
Erics Sture's bagerier / se R. St. & Co. bit nr 309
samt de de sammar, som påförts för den ved,
som Bergman Hummel & Co. ångbåtar under år
1876, under hvilket år alla bagerieras verkställes
af sagde ångbåtar, erhålla af Rättskärns ike
stiga till högre pris än 550 kronor / oaktadt de
beräknas, priset 4 kronor per famn, då de emell
vi för vid de Erics Sture's gästgjort verkst
med 750 kronor årligen. Då Bergman Hummel
med & Co. här förinnan ike gjort några an-
märkingar under sara för öfrar de är sedan
inlemnade bitar och intyg sörande denna
punkt, hvar vi ike vitas bereda oss på att
nu styrka desamma som riktigt genom in-
ställande af vittnen. Men vi hafvat nu en lik-
försäthligt innehållande af anmärkingar
i ke shall krönas med framgång utan att
hinnas tillfälle att framställa styrka sara
hållanden. Slutligen ieraras, att vittnet
Lindgren intygat, att baren i Karlsborg,
som anlåpes af samtliga större ångbåtar,
betingar en pris af kronor 1,50 i R. 2,50 per
famn, hvaraf kan stutas, att sedan ved
i Rättskärns, som y anlåpes af några
större ångbåtar, ingalunda är värd end
1 krona per famn.
T. Stämningsspunkten

287
Här försöka Bergman Hummel & Co. först för-
värnga försälskontraktets st; men de må
försöka förvärnga paragrafens ordalydelse
huru som helst, så gvar det dock faktum,
att stillet afvrenskomman de skulle gäras med
af sörande afvretagande af tillverkningen
Bergman Hummel & Co. egde förmanssäte
framför andra köpare af hela in tillverkning-
en, men gend emot att hade de ingen rättig-
het att afvretaga tillverkningen med vett
bestridande och utan särskild afvrenskom-
manse; och någon skyldighet härutinnan
älåg att ike enligt kontraktet, hvilket ju
i sådant fall skulle hafva uppsatts på ett
annat sätt. Bergman Hummel & Co. or-
dande sörande försäljningsankastnader
na förbigå vi här, emedan de ike påminna
satt jäfva eller föringa sara härom förut
gjorda andraganden. Vi påyrka endast,
att de till denna punkt lig här förinnan
Bergman Hummel & Co. affgifter i be-
räknad ordning beedigas af tillverkningen
personer, sasom vi tillförne förslagit
att ike af sådana, som ike tyktes begripa
annat än att skrifva sin namn under för-
digt affställa vittnesintyg. Ty detta är det
enda sättet hvar på klarhet i saken kan an-
nas.

Likaledes förbigår vi deras anbringande rörande förslaget såsom innehållande undertadt präst, som egentligen inte inverkar på saken.

Räntefaten

Förlagskontraktets 2da paragrafs bestämmelser måste vara gällande till någon annan afrensningssammanse rörande räntefaten tillf. jats. Då Bergman Hummel & Co. påstod att förlagskontraktets 6te paragraf efter undertadt den del af vår skuld, som hänförs till sin andel af förslaget, men att återstoden af vår skuld inte för bestämdes efter förlagskontraktets bestämmelser, tilläts vi oss fråga: hvilket är det afslut, som förbundit oss till betalning af skulden årligen, och som skulle bestämma räntefaten till 8%?

Den andra frågan är: på hvilken grund ställa Bergman Hummel & Co. till påstående om att, trots undertadt kontraktets 6te paragraf bekomma 8% på det belopp, som vi verkligen bär förslaget?

Då Bergman Hummel & Co. tilläts oss sin s. k. präst för deras belopp 1847, och inte till oss af vår skuld förslaget, och heller inte vi att vi skulle vara ansvariga för att vi skulle tillhöra ränta i kontraktet be. Härefter, och vi heller hafva vi på sin

Bergman Hummel & Co. begära uppgifven, både om
ansänd

Präntefoten bestämmas inte utslutandes af for-
dringsägarna utan

a.) af fordringsägaren, som begär, och af gälden-
vären, som utfäst sig att betala in viss åfver-
mekammen / märk åfvermekammen! / procent
och

b.) af gäldenare lag, som föreskrifver högsta prän-
tefoten för lån af ifrågasvarande bestäffentut med
dessutom ansvar i den, som fördras högre än
den än 6 för 100 om året.

I anledning af Bergman Hummel & Co. or-
dande om, att vi skulle hafva påfört dem 8%
på hundratusentals kronor, för vi vinnra, att
dessa påståenden är alldeles astyckat och falskt,
innan vi aldrig påfört Bergman Hummel & Co.
mer än 6% i de ombyten, vi med dem haft
men väl 8% i den af Pålström för Bistrens
när intressentens gemensamma saking vi
mottagna fördraget, hvarest Pålström betingat
sig denna ränta.

Vi hafva vilat här för innan antyde
bestäffentut af Bergman Hummel & Co. i
bilaga N: 25^a och vilja nu endast ytterligare för-
tydliga, att den åfvermekammen, hvaremmen
vi förbundet att betala högre ränta än 6% för
om ifrågasvarar om, ännu inte till dagen.

Bergman Hummel & Co. andraganden om.
det denna punkt innehåller intet eller på
saken verkande, hvaremmen vi vordant här.
vissa till att hade vi hvaremmen anført och
framställes komma att anførs.

Bilvirkens affärer, Bjelkarna och Sparv.
us.

I detta Kapitel vill vi Bergman Hummel & Co.
denna gång tycka sig börja på att för dem ser.
dels vidrörande att passande till, då de om
den af Pålström uppgjorde arrende kontraktet. Hvar-
va såsom vare detta af att eller honom för-
falt skatte, men detta Bergman Hummel & Co.
beträffande är ju att annat litet. Allt hade de om
siga om Bjelkskipningen är af att till faller
färdigt bemäta, att vi vilja endast tillägga, att
vårt hvaremmen öfverafar alligat N: 6 samt de.
har N: 13, rörande plankett affärer tyd-
ligen utvisa bestäffentut af de derom uppg-
gjorda affären, samt att Bergman Hummel & Co.
lika till nu som hvaremmen visat sig
änne tidigt bindande att, hvaremmen de
vare bestäffentut att bestäffentut att att att
i vinsten i våra Bjelkskipningar. Hvaremmen
de plankettarna att af motpartens att
att bestäffentut förbundet af att uppgifna
allt att till Hummel, hvaremmen till att
Bilaga N: 6, hvaremmen framgår, att den sedan

plankstadsaffären var uppgjord med Herr Hummel; att det första kontraktet om plankstadsaffären slutades med Herr Sallström är visserligen sant, men hvad som gjordes var ju lika giltigt som had någon annan af balagsmännen gjordes."

Bergman förklarade, att dessa skrifter ej behöfde uppläsas, då de ej vore belägsagade med några bevis.

Bergman fick härfter uppläsa det återstående af förnämnda anförande eller från sidan 88, som börjar med orden:

"Det säges af extrakte, att J. inhemtas, att såsom Bergman Frankberg af uttrycka sig till" hvorvidt Bergman anmärkte, att han beträde riktigheten af åberopade bilagan 0^e; att han i öfrigt godkände bilagda transkripta af extrakter såsom sådana, men att han beträde att vidare afseende på dem afvinsom på alla andra allegater, men han icke medhunnit att dem granska, att vid dertill förvägrats honom; samt att O. F. Taube och F. W. Taube visserligen sagde på sin ed riktigheten af bilagorna 1te och 0^e, men att de med icke vore bevisade; Följande ingår man vidare att så lydande anförande:

"För Medverkandes Händs Rätt!"

"Med underrätt af de nyssnämnda mångskriftliga

och den massa af den saken icke hörande som Bergman Hummel af i sin häromtal mot af andraget, synes sjelfva den sak, hvarom defamma stamt, hafva blifvit användligt i en rikklad och bortkränglad, hvaran vi finna af förantätna, att krömt ytterligare såka klargöra sjelfva saken. Så viste vi kunna fatta, utgäres motparternas yrkande emellertid af egentligen af att få af ilagga, att till den utbetalade infordran, som de uti en i Hårad Rätterns protokoll för den 14 November 1882 intagen räkning under bilaga 0^e 99 uppgifna belöpa sig till 195 7 1/2 Kronor 52 öre, men då den summa med icke mindre än 142 094 Kronor 33 öre afrestiger det belopp, som vi enligt de motparterna genom stämningmännen J. A. Öqvist & J. A. Öqvist den 4 November 1882 afklarade räkning godkänna, dock med afdrag af hvad motparterna kunna skyldig. kännas att betala af för anstämnd botten. de redovisning af för redovisade lönen, så inlemnade vi sedan vid denna rätt. gångs början den 14 November 1882 en specifik förteckning af för denna kallade stillnad. summa.

Bergman Hummel af hafva att, enligt Hårad Rätterns protokoll för den 11 januari 1880, nödgats erkänna, att denna räkning

Plants från den lilla summa
marus för utlagda af till den 2/12/1881

utgår efter samma beräkning som
de af påfäst - - - - - 1897. 06.

Summa Kranor 25/38: 85.

Om sum man kranor 7,012.65 säga vissertligen
Bergman, Hummel & Co, att den inte kunnat
i deras utskilda räkning med af upptaget,
emär den, enligt deras förmenande, skulle
förläsa Rättshärens förlagsräkning, men
beloppet hafva de dock något erkänna, så
som af oss för deras räkning utlagts, att d.
lär edan detta-förutorn att vi med vårt all-
mogat N:o 27, intagit i Håns Rätts protokoll
för den 9de April 1883, stycket ägentligheten af
att föra summan af lösen natur som ifråga.
varande på verkets förlagsräkning - torde
vara skäl nog för att Bergman Hummel & Co
är skyldiga att godtgöra oss för beloppet, då
huru skulle vi ejast erhålla betättning därför,
då vi inte i verkets förlagsräkning upptagit
dessa summan, utan liksom de, enligt vårt
afsnitt öfverapade allmogat N:o 27, jämtekl. Huv-
b. S. Huvmedel rätts med led föras, under
ärans lapp i min afskrift alliggen gjorts off-
tagit desamma i Byggnad konto, Hus-
byggnad konto, Träbyggnad konto och
Svambarypersollens konto, samt att i respekt
ten påfört våra medintressanta Bergman
Hummel & Co för beloppet beloppet att oss

sjelfva för andra hälften. Om vi annars lunda
förfarit hade haacka vi där Bergman Hum-
mell af. Hummell och haad våra verkssandlar
kasta.

Vi äro dock öfvertygade om, att Bergman Hum-
mell af. mycket väl inne detta, samt att de mest
satt förfarande varit, under de verk anlägg-
ningstid, af surte. Nu annas sak är det, som
att de är färdigt byggt och endast utgifter för vid.
makthållandet förkomma; först så att de
i sin ordning de lita sådana kostnader in-
gå för de årliga driftkostnaderna.

Så vi en ifrån de vid värdigensar ber-
jan under tomt sörande beloppet stort ku-
net ----- 148,094.32

aföriga af den specificerade af Berg-
man Hummell af. gatkända sum-
mor utgörande tiubops, inclusive
den vänta, de af påfört ----- 25,138.15

de återstår dock under tomt ----- 166,956.17

De vänta utkräfs en sådan summa är ju
värdig att verkställas, men våra motparten för
antagligen att de genom sitt värdigskrift
lyskats intressen seken så, att de särli-
gar skall kunna utkräfs en viss förtom
en värdigskrift. Vi skola dock försöka ut-
reda seken af bifoga berföra en förtom-
ning (N:o 39) ifrån alla det summa, hvar

[Signature]

förstärkt, ännu under tomt sörande belopp af.
Hummell. Af denna förstärkning såas i en lita.
Skild halsumma ursprungliga kapital beloppet
af hoar och en summa; och särskild lita
mycket vänta som efter motpartens system
de påföra, på hoar och en af tomt summan
sig beläpar.

Nu vi aföriga en de skänkade och ut-
reda hoar och en af skild summan i en
ordning de af förstärkning förkomma.

Den summa, som så först vänta af,
är af Bergman Hummell af. för högt aff-
taget salor under den 11 januari 1877.

Memor 16.986.31

Om denna summa sågs Bergman Hummell
af. att den uppkommit af en viss reklama-
tion på de belopp, som vi en gång skulle
hafva erkänt genom att för en 1873, 1874
och 1875 kunna den erkännande på vissa
salorna i deras för sågde en de af skillem
Cambs Kurian den 11 januari 1877 hafva mot.
parterna på de mot skillem de af skillem
berisat värdigskriften af de förstärkt genom
att de 11 januari 1877 den 11 januari 1877
intressen vidkommande af skillem (N:o 39) af
1877 af hoar de belopp hoar Bergman Hum-
mell af. reklamation i förstärkt och
ningarna af denna summa såas att 1877 de

göra afgöra af Bergman Hummel et 6^e oräte för
förda försäljningskastuader för år 1876, som just
är det år, under hvilket vi afsläkt Bergman
Hummel af orättsädliga sätte till följande kostna-
der, som de i verkligheten aldrig utlagd, hos
den vi akt - såsom synes, af afslut afslut
de af Bergman Hummel af slutna till Rättens
inlämnade afskrift - under 31 December 1876
bländade samtliga Bergman Hummel af
försäljningsräkningar.

af de anförda framgärdar således att, afslut
om våra afslut berörda erkännanden skal
de kunna anses såsom erkännande af
Bergman Hummel af försäljningsräkningar
för åren 1873-1875, så gärdar dock Berg-
man Hummel af skyldighet att gärdgöra
för afslut angifne 7,101 Kronor och 97 öre ju-
de där afslut samt till den 31 Dec. 1876.
ter samma räntefot som de afslut, eller
akt med agenternas räkningar, styrka, att
de till den betalt dels 5 $\frac{1}{2}$ % och dels 4 $\frac{1}{2}$ %,
hvilket just är hvad de i 1876 års försälj-
ningsräkningar uppgifva sig afslut till-
lagt till agenterna för hela försäljnings-
räkningens brutto summa, förutom en-
kel utlagd andra kostnader. Så vi aldrig
kunna något erkännande för år 1876, hur-
ken för Bergman Hummel af Rättens Rätt

eller försäljningsräkning utan endast erkän-
nande på saldo enligt våra böcker, samt
under 31 December sagde vi tiestäm mot.
parterna räkning och derigenom i alla klu-
derat deras orätta påföringar, så kunna
vi inte fatta hvad som skulle kunna fricka
motparterna ifrån att antingen styrka sin
uppgifter eller akt gärdgöra afslut de sak-
liga afslut undanhållit.

Hidore uppgifva Bergman Hummel af att den
en första tiestämman afslut har sin härled-
ning afslut de kalla är reklamation i den
Hörsning, sagte räkningar och akt afslut
till stöd derför sin bilaga nr 50 a, jemväl in-
tagen i Rättens Rättens protokoll för den 14
November 1883, prästier att de summor, som
i bilagan är angifne, reklamerade på afslut
förut erkända saldos, men frögäts att just
samma bilaga bevisar, på att mot att
tydliga sätte motsätsen till hvad de säga be-
visar, på den bevisar inte blott att vi inte
gärdgöra deras påföringar, utan afslut att vi
i laga ordning bländade deras 1876 års akt.
ning med afslut, samt bländade dem genom
originalitet till deras akt nr 31 a. afslut
på de summor, som att sagde räkning
när siktliga afslut förslut både derifrån att
gå, annaliga.

Sam Bergman Hummel af i 1876 års räkning
förfört af för Räkningens instämning, skall afgå -- 3682.51.
men det synes inte genoms Bergman Hummel
af att afföras af betaling för pastor, hvil.
ka de sifforna kunnat och erkänna vara ariktiga,
och deraf kunnat det sig väl och att de till detta
inte kunnat förmå, att till afdrag från sin om-
stända förordna godkännas och berörda kranor
2,682.51.

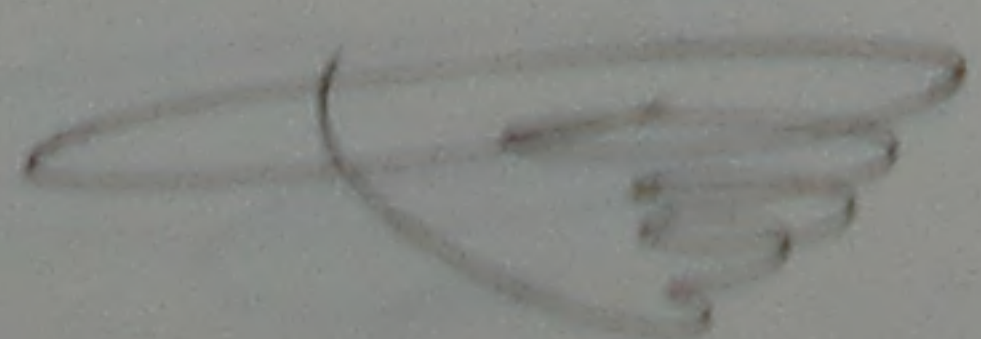
Om man åter sammanslår, de af af här af-
ran omskrivade försumme summor -- 7,101.97
samt -- -- -- -- -- 8,258.29

is blir deraf y mera än . 15360.16.

Och skillnaden emellan de till vår af Bergman
Hummel af kanto kuranter upptagna saldon vid
1876 års utgång, hvilken skillnad utgör 16,206.31
och 31 öre kan således y uppkomma utskuten
av här af.

Bergman Hummel af hafva till sin bilaga
här af visat, på hvilket sätt de till sin kanto
kuranter kunnat till en saldo af 174532 kr och 6 öre
men denna förvillande resultat hafva de uppe-
måte genom att i räkningens kredit sida uppe-
taga sin andel af Räkningens förslag till 1874
kr 80 öre i stället för sålunda 103,605 kr 53 öre.

Is således afsevärande till de summa kr.
och 16,206.31 öre till sin härledning inte på siffren
kan utövas genom en jämförelse emellan de

303
sa handelsböcker och de af Bergman Hummel af
beräknade uppgifter samt förtädda samman-
drag och omräkningar, yttre vi till Bergman Hum-
mel af skulle släggas, att antingen förte sina
böcker för år 1876 eller och att kunna i utlykt
dermed utskrifva specificerad räkning.

Den andra i vår förtäkning upptagna till-
delsumman utgäres af:

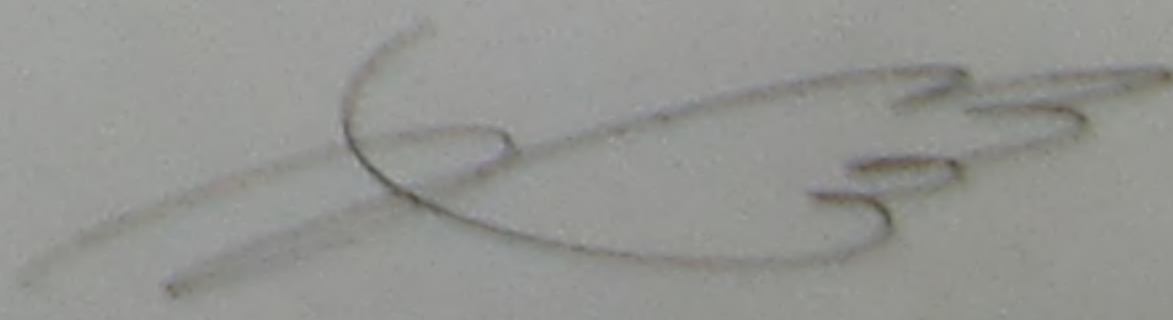
Kr 420.62.

Bergman Hummel af befohått att i stället
säljningsprovisionen för år 1874 på 5 1/2 % i
försäljningsprovision till utlämnat agenter, är
inte på minsta vis styckt; Och då vi äro för-
visade om att de inte utbetalt mer än högst
3 % i försäljningsprovision och vid omräkningen
der hafva vi ansett att inte kunna godkänna
älskningar 8 1/2 %, som just utgör omräskade
belopp, inman Bergman Hummel af med
verifikater stycke till de utbetalt belopp de
förfört.

Men förda till inte heller hjälpa för Bergman
Hummel af att ibeskrifva sitt erkännande
på kanto kuranter för året, ty såsom ordet
ligen afslutat till de hafva vi inte utlykt
sedan 1875, ha de inte erkännande kunnat
ifrågasättas.

Förda skillnaden mellan

Kr 5,019.47.

uppkommer genom af Bergman Hummel & Co för högt påfördt pris för af Aktiebalaget Bergman Hummel & Co levererad sågtimmer enligt med samma Aktiebalag ingångna öfverenskommelser.

Så emellertid den summa af 28,913 kr är 28 öre, hvilken Bergman Hummel & Co till sin Kautokurant Kreditrat är utgjör just det pris, som vi enligt öfverenskommelserna borde för att erhålla timret erlägga, och vi äro icke våra skyldiga att betala något derutaför, helst Bergman Hummel & Co icke på något sätt skylla på oss för bundit af detta, eller i öfrigt utöfva befogenheten af ifrågasattas fordrings utsprik.

Gjerde Tristesamman

Kranor 4/23:16.

utgående pris för af Akt. Balaget Bergman Hummel & Co lånade plankor & battens bekristade 1ste 1/2de den grund att något lån af plankor och battens för vår inbjudna sänkning aldrig någonsin utkom, hvarken af Jernman eller af Aktiebalaget med samma namn, men väl enligt bilagda Tablå (Bilaga nr 40) för Båtskärns års Intressenters sänkning, således till hälften för Bergman Hummel & Co, och en natura återställas.

2de 1/2de den grund att Herr D. Hummel på vår

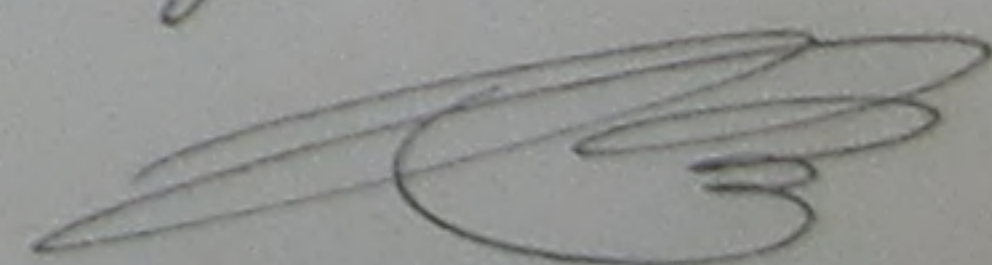
förfrågan, när de 43,330 Skots Trävaror, som enligt oföran överskade Tablå ännu gvar ligga i Båtskärns för Akt. Balaget Bergman Hummel & Co sänkning, borde återställas, förklarar att de vara redo att återställa desamma, då något fartyg, som kommer att lasta samma demissioner, infinner sig vid Karlsborg, hvarom skild försägelser kommer att aflemnas; men vi äro icke erhållit någon slik försägelse; och

3de emellan vi aldrig utgjör att att kautant betala dessa trävaror, utan endast förbundet att att för Båtskärns Intressenters sänkning återställa den innatura, hvilket vi äro beredda att göra, så snart vi blifva derom försägrade af Aktiebalaget ställer för sig någon person, som tager emot desamma

Tenite Tristesamman

Kranor 1000

Utgår af Tiekammande förvaltare av och af Bergman Hummel & Co hälft af Båtskärns när för år 1879, för hvars utbökommens de vi äro af redan härförinnan lifor framställt tillräckligt skäl; att vi äro främs, att Hårad Rådet icke skola finnas att vara med till att tillförlitligt förutsett att vi, på sätt Bergman Hummel & Co yrkar, skola förvalta deras andel af verkst åta

ingen rättning.

Stille tointusammen

kræver 15.017.34

Utgår Bergman Hummel & Co andel af 1880 års vinstdeling i Nilskjærns årsregning, hvilket beløb vi under 31 December 1880 indsatte i Bergman Hummel & Co forlagskonto, (se Bilag 4) samt under 31 December 1881 vedrørende med på Bergman Hummel & Co andel forøget lager af planker, bælter og træer etc. heraf som indtægter bilag 4 bilag 5.

Vi have jernat herved forinden fremsat dette forholdende, hvoraf vedrører særlig fremgik, at vi en gang betalt ifølge ovenstående summe, og have Bergman Hummel & Co ikke kunnet betragte disse som afregning. De have derimod endelig gjort den indvendingen, at Herr Salström skulle have forbeholdt sig at forlægge deres andel af varet og at de selv betragtede de afregning.

Men da Herr Salström, hvilket har Herr J. S. Bergman sig selv med den muntlige diskussion den 11te januar 1883 (se Harald Rottens protokoll for samme dag) formentlig af øgts andel ypperst, at de sig forlægge selv, som behøves udføre har Bergman Hummel & Co have investeret i den Bergman Hummel & Co and 1877 års indgang,

da Herr Salströms forlagsasskap indtog, har i forlagt investeret 103605 kroner 57 øre, hvilken summe gennem afregning af Bergman Hummel & Co andel af 1879 års forlagt indtægt til 55.893 kroner 79 øre, så har Herr Salström påkravet, at Bergman Hummel & Co vinstdelene skulle godskrives deres forlags indtægt, på det at deres investering forlags andel således skulle afbringes til det beløb, som Bergman Hummel & Co and 1877 års begyndelse "have investeret".

Da således ifølge ovenstående summe afregning i på Bergman Hummel & Co andel forlagt har lager af planker, bælter etc etc, så er det jo tydeligt at disse summe, der er summen af tidligere tildømte dem, skulle blive disse vinstdelene forbruge gængs, således de fortærende skal være halften af varet inventar og løst.

Stille tointusammen

kræver 15.017.34

Utgår fordring andel i indtægt vin i de af af under i 1880 betragtes bytte afregning, men som Bergman Hummel & Co ikke sigt sig have sigt at skaffe ind sine indtægt afregning, der er de indtægt.

gen del ega, bestrida vi, med åberopande af hvad
vi härnäst förut anför, summan utdömandes

Totale summan

Kronor 12,865:34.

Rörande denna summa, som Bergman
Hummel & Co. tvärtemot äldre äfvenskammern,
och att uten att hafva visat minsta befogadhet
dertill hafvit oss i 1880 års räkning, såsom de
vår räknelser på 1879 års tillverkning hafva vi
tillförene afgifvit så uttömmande förklaring,
att något tvifvelsmål beträffande halten af
dessa våra motparters fordringsanspråk inte
kan ifrågakomma. Vi bestrida därför för-
farande summan till såväl kapital som
den vänta, Bergman Hummel & Co. behagat på-
föra; och säga hvaras att intet afseende fästes
vid våra motparters därmed gjorda, och förnuft-
liga grund sakande utredningar.

Tvonde summan

Kronor 2947:01.

Utgör Bergman Hummel & Co. andel i Båtskär-
näs hushålls kreditande, och bestrida vi för-
farande dess utbetalande på tillförene fram-
hållas skäl.

Tionde summan

Kronor 1000 och

Stycke summan

Kronor 1000

309
Utgör oss för år 1880 och 1881 tillkomman-
de förvaltare arvode, och anse vi att alla-
redan hafva styrkt Bergman Hummel & Co.
skyldighet att oss för dessa belopp gottgöra

Tjufte summan

Kronor 10,036:30.

Utgäres af Bergman Hummel & Co. vinst-
andel för år 1881 och gäller om denna summa
här hafva afseende om tillte summan Kronor
15,017:34 anförts.

Totale summan

Kronor 6000

Om denna summa, som utgöres af motpar-
ternes i anspråk tagen andel i vinst å under
år 1881 af oss beordras, utskilda bjelkeafförer, gäl-
der haad vi rörande tynde summan här
afseende framhållit.

Åttioande summan

Kronor 2,160:-

Utgärande af afgifven förlust i laster per
"Siffrin". I händelse Bergman Hummel
& Co. verkligen någontid rikännas denna
förlust, så för vi intet tillräde dem, att med
begär finna sig i sin åde. Sörja de inte kua-
na åhrälpe förlusten några annan än att,
som fortfarande pratet som det stika i
alla uttrykte ut afseende fördring anspråk

Trentande summan

Kronor 301.88.

Består enligt överskade förteckning af
flera små summor, bland hvilka följande
dock äro nämnda äro under tryck nämliga:

Bergman Hummel & Co. påfört sålde enligt Johan
Stens bärker - - - - - Kronor 34.50

hvitket af desamma enligt Hårad Rätens
protokoll af den 11 Januari 1883, återtagits
C. Paulsson af oss påförd sålde återtagit, - - 28.95

af oss påförd prickningskastaden till K.P.
Wickström, återtagit - - - - - 19.67

När Bergman Hummel & Co. till betal-
ning godkännt samtliga sina utlägg till
Risto, Kronor 2255, men vi af förbisen-
de uti vår tid senaste sammanträd
inlemnade andragande såsom af Berg-
man Hummel & Co. godkända uppgifter en-
dast Kr 2255 så utfördes skillnaden mellan
desse summor med - - - - -

30.30

Kronor 113.78

Öfriga häruti intagna summor utgå: -

Bergman Hummel & Co. för högt påförd
pris i 34 1/2 tunn är 1877 - - - - - Kr: 97.07

hvarifrån afgår af desamma för utgå-
ket godkändt är 1878 för 3 1/2 - - - - -

33.30

Bergman Hummel & Co. i godkänd
för framhållna och Stens lagsering
af Tompramar 1877 - - - - -

Kronor 75.-

om hvilka begge summor återhankas, hvad
vi förut andragit; samt af mattpartierne på-
förde för Risto lagsering - - - - - Kr 50.-
hvilken summa numera betridas, men
vi äro kunnat finna oss hafva någon
skyldighet till desamma betala.

Sextonde Summan

Kronor 3000.-

Består i af mattpartierne påförd pris för
bränsle till ångaren Olof Sture. Men som
Bergman Hummel & Co. äro lyckats flytta,
att de till sagde ångare använt bränsle
har högre värde än vi derför alltså en del
nämigen 750 Kronor per år, så betridas öfren
bifogningen af denna påföring.

Sjuttande Summan

Kronor 8,748.99.

Uppskammer derigenom att Bergman Hum-
mel & Co. påfört äro allierat så presentera sin-
ta i samtliga af oss godkända belopp, utan
öfren 13 del samt tillräckligt eller med andra ord
göra anspråk på 8 1/2 ränta, hvilket af oss för-
far ande betridas, under överskriften af att
had vi härom tillförmå anstöt.

Widare påförmå äro skedd förteckning
i en särskild Kalkyl af Bergman Hum-
mel & Co. påförd ränta i 8 1/2 i samtliga bel-
opp af oss betridas summor, hvilka

Beträffande det saldo, som våra böcker
i likhet med vår lön räknan den 14 dec. 1882 in-
lämnade räkning af den 1° Januari 1882 utvi-
sar, Post 53,674 Kronor 99 öre, så vilja vi erinra,
att detta af oss är betaldt för följande sätt:

Anna Grant 65,000

Stadligen nejja i sinna, och efter det
vi år 1877 års borjan framställde våra an-
märkingar under Bergman Thomsen 8^{de}
juli i 1876 års Kants kända bref
beträffande Thorsen i det bekant tillfallet af
någon oöfvetligen afslutade saken, och
senare våra oöfvetligen ombuden, för en

Och på ni förhållande önskvärdt anhåller Berge-
man Hummel & Co. emellertid framställer kraf-
tfullt förkastas, samt motparten tilläggs till
att utgifva allt hvad ni på grund af stämning
denn afförordet, afvensom ersättning för öfriga
avgäldar i denna rättegång med minst 2000
Kronor. Cederkallén den 25 Juni 1884.

Delega H. H. H.
 Gostekning af de de Herrer Borgman
 Himmels H. Canten luvant forkommen.
 de Himmels H. Canten luvant forkommen.

de summas hietka aum ast	4/1000 p. summa		
	hietka.	8% m.	summa
		de 4/1000	summa

B.H. & Co for høgt afkøbt saldo

31/12 1877

16306. 31. 7606. 06. 23812. 37

Sum for høgt købt provision for
Columbias & Co's Laster 31/12 1877

420. 62. 151. 63. 572. 25

Sum for høgt påførte pris for af
aktiebaleget Bergman Hummel
& Co leverede Løjtimmer 1878, 1879
& 1880

5012. 07. 1159. 48. 6171. 55

Summa stillend afkøbt og som
sammanlægges Timmerforretningen
genom B. Haggman enligt "Bilag"

Samt alle de summer som Berg-
man Hummel & Co. har påført for af
aktiebaleget leverede Løjtimmer
udgjørerne Likhafte Nr. 33,925.39

Samt derfra afregner den af
betalt kontrakt indlyst pris for
hæftet Bergman Hummel & Co
som krediteret med Løjtimmer 28,913.05

Summa 5012.17

B.H. & Co påførte for af aktiebaleget
med summa som leverede planker

4103. 16. 4103. 16.

Summa stillend afkøbt og som
da man sammanlægges alle de sum-
mer, som Bergman Hummel & Co.
påførte for af aktiebaleget leverede
Løjtimmer udgjørerne Likhafte
Nr. 18,307.56

Samt derfra afregner, dels
det beløb som B.H. & Co. som
krediteret for återstoden
bjelkar - - - - - Nr. 3810.44

dels hvad B.H. & Co. enligt Nr.
såd Rådens protokoller for den
11 jan. 1883 erkendte som
återstoden (Løjt 83) - - - - - 10373.99

Nr. 4123.16

Bergman Hummel & Co. ikke godgjort
for 1879 års forretter som - - - - - 1000

166.40 1166.40

Bergman Hummel & Co. påført for 1880
års vinst andel hvilken istænde som
forlaget kanto ad betalt gennem retri-
ning med skat-lager og planker og bræder
Desuden påført påført andel i
bjelkevind år 1880

15017.54 1001.37 16019.70

6000 470 6470

Sum påført de kallede vinst beløb
for 1872 års Løjtimmer - - - - - 15852.22

8810.22 21662.55

Sum 1880 års indtægt påført for Rå-
dets Løjtimmer Likhafte - - - - - 977.11

815.77 3752.18

Sum af godgjorte 1880 års forretter
såd - - - - - 1000

50 1000

Sum af godgjorte 1881 års forretter som - - - - - 1000

1000

Sum påført for 1881 års vinst andel
hæftet af B.H. & Co. som
B.H. & Co. Rådens protokoller
for den 11 jan. 1883 erkendte for -

högst upplagda vinstandel till 1463:72	10036.30		10036.30
1876 påfäst samrad andel af Bjelke-	6000		6000
vinstandel 1881			
af påfäst för i. k. förskott per "Bifina"	3160.	172. 80.	2332.80
af påfäst för diverse små summer			
tielåpse	301. 88	79 32.	381.20
af 1880 & 1881 års säkringar på-			
fäst bränsle till ångaren "Vids Thure"			
med tielåpse	3000	374 40.	3374.40
af påfäst 3 procent för hög ränta			
i belåpse som års lön med vår säk-			
ning	8778. 99.		8778.99
Kvartals	95869.92	21086.76.	116956.68

Nederkallix den 25 Juni 1884.

Bergman Svanberg af
"Bilagor Nr 40."

Tabell af för Bitchärsnäs Intressenters Lön och
Lån af Akt. Bolaget Bergman Hummel af

	Stands.	Stent.
1880. 24/9 Lånt 4569 Th. 14 1/2 utgörande en.		
af specification		12,634.
1882 24/6 " 2800 Th 309"	44,895.	
1882 24/6 " 2508 Th 349"	44,884.	0,011.
1880 24/9 Lånt 2886 Th 2 1/2 p 7	33 349.	
" " Återställt 1491 " 2 1/2 p 6 1/2	15 284.	18,165.
1881 30/8 Lånt 1406. 3 p 11		28,800

Harifolia af för följande, som aktie

Bolaget Bergman Hummel af. bekom-

mit från Bitchärsnäs

1882 diverse tvärlin af specifikation till 9,986
af för Bitchärsnäs utskott från
Karlsborg

1880 270 Th. 2 1/2 + 6 1/2 tvärlin af specifikation

1882 704 " 3 p 9 tvärlin " " " " " " " "

af för Bolaget Bergman Hummel af första stans 43,330

Tabell af för undersökta och Bjelke
af aktie Bolaget Bergman Hummel af

1879 20/7 Lånt 100 Th Bjelke utgörande	2556,65.
1880 24/9 " 105 Th " "	3429,13 6465,78
1881 31/8 Återställt 325 Th " "	5048,00
1882 24/6 " 126 " " "	3959,40
	9007,59
	6465,78

af för af för af för

Har fördragen af akt. Bol. Bergman Hum-

mel af.

Nederkallix den 31 Dec 1883.

Bergman Svanberg af
"Bilagor Nr 41."

Undersökade, som för begäran sammanställt
särskild af för Bergman Svanberg af för.
de handelsbåder för de utskott från, befor
der vid funnit.

af den vinstand, som för för den af Bitchärs-
näs ångare under åren 1876 af 1877. vilket be-

Sluta sammat, tillskiffrade till en halften Berg-
man Hummel 36te och till den andra halften
Bergman Leander 36te;
och den vinstandel, som tillskiffrade Bergman Hum-
mel 36te, och som utgjorde job år 1880 Kronor 1881
och 34 öre och job år 1881 Kr 100 36 & 70 öre, gästgiveri
bemyndade Herrar i deras förslagskonto, ha varit
som deras andel i verkets förslag varit år
och den samman, som utgjorde år 1879
utgjorde endast Kr 55,893 & 79 öre, och 1881 års stat
uppgick till Kr 85,488 & 74 öre och bestod i:
deras hälft i skattskiffrade, representerade

en samman af Kr 11,594, 68

plankor, botten, bräder, stäp, sparrar, och
sägtimmer job ut värde af Kr 71,344, 79
materialer öron 1,964, 68

samt sålde inkomsterna i förslagskonto 5,791, 68

Samman kronor 85,488, 74

hittills härmed under underskrifvelse in-
tryckas. Udderkalix den 25 Juni 1884.

C. A. Lundh. Otto Bergman

Bergman bestred att som i anförande till-
träd med hans utredning och bevisning
samt att de tre första delägarna an-
ge, gästgiveri samman, till såvitt de
voro afvaktstämman och hans egen
uppgift, berättade han förklarade,
den tredje delägare fringa gälla för land

kunde

Ingman begärde afsked med målet, för
närmare bemätande af motpartens vil-
lyftiga inlaga och för vittens afhörande, hvil-
ket af Bergman bestreds, när genom Rätts
bestut parterna hade sig förelagdt att en
slutligen utföra sin talan.

Bevärfande handbevalagets Bergman, Le-
ander 36te krävande talan mot handelsbevalag
Bergman, Hummel 36te, uppläste Bergman
efter skrifva anförande:

"Bergman, Leander 36te krömler mot Berg-
man Hummel 36te är det en som vi be-
att lysselsätta oss med.

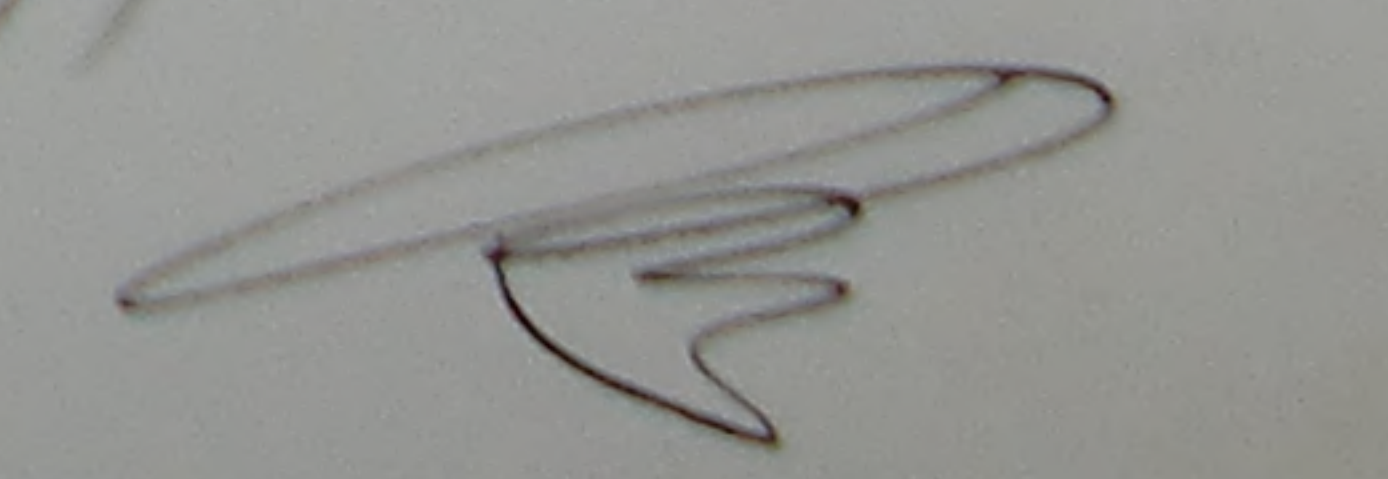
Samningen omfattar fyra moment hvar-
de tre första sara förment för högt bevisade,
Rättskräns delägare, under år 1875-1876 för-
gärde, för säljning andastada.

Belägg af den förlost, som derigenom till-
skyndats Rättskräns, har förut varit sig och
en Bergman Leander 36te beklamman-
Kr 11,560.

Men ut närmare efterseende best-
beklamma Manor 6113, 9

och en efterligare jagade datta Kr 26 877, 95

li finga man en samman sig af ge
Om man fortsatte i samma väg af ge
som ägare satta beskrifning för idel Kr 10,000.

så hade man sedan klist med St. 70.407.95

Skänningens förra moment åter om-
fattade förmånt, för lägt aflyttning för
säljningspriser, härigenom Kirander.
ne för år 1874 önskade kasta in --- St. 16.700.86
att så vidare genom fastställande om han-
traktobrot, --- 10.000.---
härigenom "de redliga arbetets lön" blifve
tillfamnans St. --- 97.138.81

De småbeträffande St. att, med titel bläck och
pennor, naturligtvis snille också, presentera
verklig valuta till återbetalande af de penning-
gar, som man på god tro, under lätta och använd-
da den till gemensam nytta, fått sig anförtradt.

Till beaktande af detta Körsmål i sin helhet, haf-
va vi sedan varit fräa att hänvisa till de, inför
Rättens förutgående gittenser, under Märk 4, härigenom
Kiranderne, till att under 1875, med reservation för
för de bekanta vinthelapnet, erkänt såra om-
byten såsom på änt reglerade.

För säljningsomkastningarna för 1876, hos
gittens saksas, hafva blifvit beaktade på seu-
ma så som de förigångne årens, hvilka ge-
nom Kiranderne fyra äldre erkännan-
nanden, såsom de beaktningar, hars i
dessa omkastnader ingå, blifvit lika många
gångar, de fästa gaskända.

Detta - den sätteliga grund hars på vi tillika

visa alla Bergsom Stenberg af yrskanden i före-
varande Körsmål.

Att haad de Stent om, afser reglerade ombyten,
och ankälla vi, att Stent Rättens, på grund häraf,
gifvits att vår Stent, att Stent fredade för så.
dane Stent, som skulle Stent sin Stent, om
vi Stenterne Stent gifvit Stent, genom
den Stentande Stent Stent Stent.

För att, under förra Stent af Stent med
Stenberg Stenberg af Stent, äke genom Stent gif-
va Stent Stent af Stent Stent Stent Stent.
na Stent Stent, hafva vi, Stent vi Stent Stent.
sa Stent, sedan Stent i en, Stent Stent Stent,
Stent Stent, Stent Stent Stent Stent, att
vi i Stent Stent Stent Stent Stent Stent Stent
Stent, att Stent Stent Stent Stent Stent Stent
Stent.

Vi hafva således Stent.

att de Stent Stent Stent, Stent, Stent Stent
Stent Stent Stent Stent, Stent Stent
att de i Stent Stent.

att såra Stent Stent Stent Stent Stent
se Stent Stent Stent Stent, under sin Stent.
Stent Stent, Stent Stent Stent Stent.
att Stent Stent Stent Stent Stent Stent.
Stent Stent Stent Stent Stent Stent Stent.
Stent Stent Stent Stent Stent Stent, att Stent
Stent Stent Stent Stent Stent Stent,
Stent Stent Stent Stent Stent Stent.

Såsom de äfven af Härenderne, i äldre tider
och vid andra tillfällen, iberskrifts varit.

Som nu våra omkastnader äro, genom den
nagrande undersökning, härnäst, sed-
nast, afgörande vittnad under bilaga C^o 1° 15°
förskannit, bevisade att vara lika med
Påstånds eller åtminstone ike bättre än
hans, så att det junda, i och med tillkomsten,
obestridligen styrkt, att våra omkastnader
måtte betraktas och äro normala, i hvilken
egenskap de äfven, som nyss nämnda det, är of-
fentligt, blifvit af Härenderne tillföga godkände.

Riktigheten af bilagan B^o är ytterligare
styrkt genom bilagan V^o varand härige-
nom bevisade, att försämrings omkastnader
na ingår i de rakningarna, hvilka Härender-
ne gifva omfattas.

Under sådana förhållanden vill det vara
Härenderne, för att kunna komma med så-
dana påståenden, som att de gifva, erkännan-
de riktigheten af de skuldslopp, som er-
hållen rakning äro, under året försä-
rade, ombyten konstatat, ike gäller der-
för att ombytena ej äro specifikt i rak-
ningarna aflygnade.

Att sedan du icke vilja vislänst, om, att
de ike gåt någon verifikation!

Vi påstå, att de gåt de verifikation, och

önskat och Härenderne ha ej visat matsat-
sen — således först först, som Påstens dom-
stut sedan försäkt tyda ut, men förgäfvat!

Men karaktäristiskt för Härenderne är
i sammanhang deras bekänneelse, att de äfven
vid vittnans afgifvande afsigtligen göra
försök att bedraga oss liksom de förut vid
framgång gjort de vid samma ombytena —
de förneka naturligen, att den obekanta stilise
ringen af vittnena, ingalunda sköte utan
afslöja.

Härenderne komma nu med påståendet, att vi
haft ett "fingerad vittne" på vår omkastnads räk-
ning, men tuden till bevis har ej förskräckt,
hvarken om någon verklig, ej heller om nå-
gon fingerad vittne.

Att härvidlag att du, enligt Borgens Laga-
råd, är för förneking, i förra afdelningen
af målet, de, såsom Härender, hvilka hafva
att ättadkomma bevisning.

Men skulle vi anses tillräckligt behöfva
bivisa äfven det, att vi ej haft någon verk-
lig vittne, så behöfva vi ej gå till det att
finna beviset.

Härenderne, tillföga, hafva nu, som
alltid — minne af den kända gentillkomsten
mot basen — tillit att sådant tillit.
De hafva naturligen, med hela tyngden

af tre eller fyra - som de vilde anse - troen-
dige mæns ord, tilkænnagjort deres "sæde" og
se saken", og forklaret af hofen haft endast
en "gødtgeklig" og "fingerad vind" - eller med an-
dra ord alledies ingen virkelig vind, alledies her-
gist som, og kærederne affgjorde visse hok-
slut!

Vi anse oss nu kunne afgjøre de Stænd-
gængs 4te moment, arsenalen for de grafte artilleri-
væb, og skole vi se til, hvilken græstige borte
vi nu hofen begynde, hvor mest kærederne om
hæder, og endast alskende pævediller!

Det formentes at kærederne fæte for år 1874
cirka 2de sterling 9 for stænd, "læge pris, og de
samme år ved forsalgninger til udlændte re-
hællbar."

Affgiften blev således at hofen utvædt, hvad
som ved forsalgningen på leverans for 1874 blev
betraktet såsom irriterbart og ikke uohællbart.

Kærederne vilde hofen besigtigt utvædt-
ningen.

Konert Kunderstrøm ittsordede, at i okts.
der 1873 erhælt her for en, med Ritskæns næst jæn-
god, kærederne for skæppning 1874, såsom
grundprinsip for 3+9 planker No. 1 & 9 sterl. for stænd,
med en pæved reduktion for kærederne græstige, samt
jænton shillings læge, for kærederne, endast her-
tinger vællensigod skæppning og afslutning.

23

10 for stænd, æfven for planker No. 1.

Utvædtigere forklarer utvædt, at kærederne
ved en antallet mæte, om 9 - skulle kunne for-
eller ikke, for en annen kærederning, varit de-
lade; men at forsalgen at vilje dertie med den
læge pris misslykkets.

Således at konstateret, at i oktober 1873
kunne dylike kærederninger betinge 9 for
stænd: men frem på følgende året visade det
sig mæte sævrigt her at få dette pris.

Som de kærederne saklige af forsalgningerne
på leverans, så vidt af forsalgning uden eft-
renn på kærederne forut, gøres i kæreder af året,
så år de ikke utvædt mætligheten græst, at April
mætt 1874 kunne fæte innsom de, af utvædt an-
mættede, tidsforhællendene, og forsalgning-
garne æter bleve mindre gynnemme.

Om kærederne kærederne end fastholdt,
at de "as utvædt" at vi, som hofen at be-
vise, at vi utvædt år riktig, at vi mætt-
ligen sått en del af kærederne fra Ritskæns-
næst under år 1873.

Vi hofen kærederne endast mætt en, hofen
kærederne forut forklaret såsom gættede
utvædt bruk, at kærederne ætigger kærederne
de parten.

Konert Kunderstrøm ittsordede, at i okts.
der 1873 erhælt her for en, med Ritskæns næst jæn-
god, kærederne for skæppning 1874, såsom
grundprinsip for 3+9 planker No. 1 & 9 sterl. for stænd,
med en pæved reduktion for kærederne græstige, samt
jænton shillings læge, for kærederne, endast her-
tinger vællensigod skæppning og afslutning.

23

Dåtskärssås under år 1873.

Så är till och med genom Käranderne
ett vittne visadt, att såkaste såda att, med
trygghet förminskligt sälja, var att först sälja
under 1873.

Frågan gällde blott att, under 1873 års lopp,
träffa på då den goda dispositionen hos kö-
parne upphörde sig.

Att ej allting står aktivt ditt skrifadt i stället
när, utan beror på hans att ens eget be-
munde, samt på huru långt man vill gå i
risk genom att försöka till en närmare gård,
i spekulation på att vinna ett annat, chansen och
kort, bättre, torde vara obestridligt.

Här uppgift, att vi sålt en del af Dåtskärss-
sås varor under år 1873 ad, enligt Käranderne
mening, naturligen samlingslös, att bevisa
äro som följer:

1te skälet var bevisat innehåller att Bergman
Lanberg af", till af Bergman Hummel af"
bunnad, uppgift i trävaror till försäljning
från Dåtskärssås, under år 1873, uppgift
1255 Skud:

Det förhåller sig till den saken, såsom
genom vår bilaga No 2de styrkes, att Bergman
Lanberg af" till år till till försäljning uppgift
it, ensamt af my tillverkning för året, 1555 Skud,
stopningsfördigt först efter 1te juli.

Således Käranderne uppgift, att inte var,
asom.

2de bevisat innehåller att, som det var styckt,
att från Dåtskärssås under 1873 skifpats 1390
Skud, så hafva vi Bergman Hummel af" komf.
sålt till året 1875 Skud: utaför till part, som
till af till försäljning uppgifts.

Som den under så kallade 1te bevisat, före.
Kommande uppgiften, angående de 1255 Skud,
är visad vara fork, faller af sig sjelft, att den,
på grund af den falska uppgiften gjorda, slut.
bedrungen afom är falsk att detta andra bevi-
set således afom innehåller en asanning.

Nu till 3de bevisat!

Detta innehåller, att vi i Skrifvelse af
den 23 April 1874 förklarar att afom i år bef.
att sålt Dåtskärssås tillverkning till köp-
re priser; "endast en par hundra Skud ännu
vara i" marknaden"

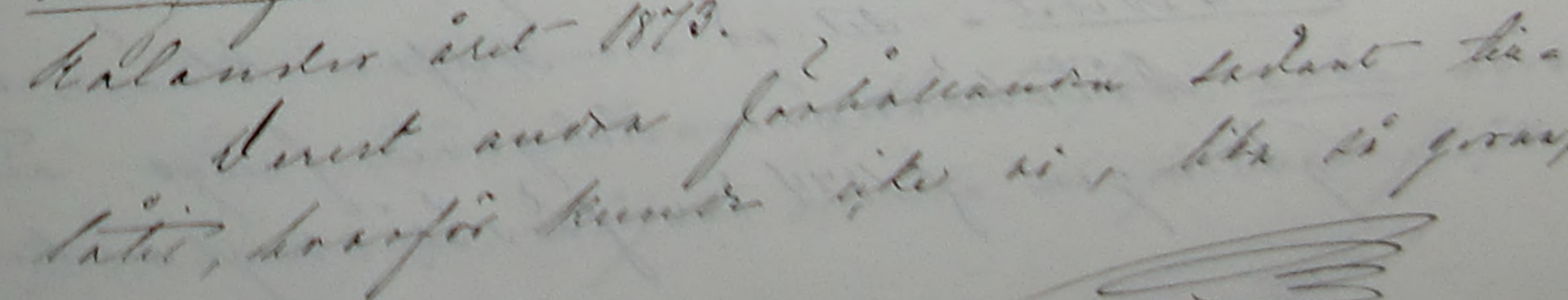
Med uttrycket "i år", vilja Käranderne
hafva menat Kalenderåret 1874.

Enligt vårt förstånd var meningen
dermed helt enkelt, att de nya försäljningar.
var, som aflägs till året, - 1874 års Skifpning,
- blifvit gynnansatt genom förda, endast att
en par hundra Skud: ännu vara bevarade
på marknads bestånd.

Ensom i befad vill visat inte säga att

De detta åter jika varit käändkomis me-
 ning framgår fullständigt af sammanhan-
 get af de hela och Heder fullständigt enligt
 den berättelse, som Mikael Hammarström

Såga 80% af Ditskässnas tillverkning under
år 1873, utan att därför hafva handlat an-
nat än som sig bör?

Gjorde så kallade beviset att således bara
det vanliga munnvårdet från de kallade
5de beviset af samma skaplegunn som bevi-
tet nr 4.

6de beviset utgöres af en Käranderens lusa upp-
gift om att ni år 1873 års slut, i Karlsborg
eller andra platser, hade en mängd sålde
varor af eget lager, kvarliggande för skiff-
ning 1874.

Men uppgiften, äro om den var som,
hvad beviser den annat än att de gå med
sina försäljningar från andra platser hka
sam nud försäljningarna från Ditskässnas?

7de beviset består deri, att Käranderne förne-
ar sig hafva hört att det af skiffare, så-
ledes rest af skiffarhistorier!

Och dessa skiffarhistorier skulle blifva
antitiska genom att Käranderne försädr
dessa med förklar, Käranderne såsom samings-
sägare & professor.

Om tro inga samstalar, åtminstone i gata-
la världen, sökas sådant för bevis!

8de beviset - det att en gifva klämmen -

Ditskässnas delagare fingo, vid upp-
gången af 1874 års försäljnings saken,

[Signature]

en tillräkning för fjolsäde laster af 650
kvittat i sinnet mycket motsvarande kronor
11,700.--. Tänk så horribelt!

Trägas, i hvad mån är detta en erkän-
de, att priserna för vissa laster i verkligheten
 varit högre, än de ha för redovisats?

Hifvaren åtminstone intet som, enligt Kär-
anderens förmenande, allra minst "abstrid-
ning" redovisat våra uppgifter.

Skulle tid förminns sagde omständig-
het bevisa, att saken måste vara djukt.

Jä väl, om saken varit ombytt, att Borg-
ham Svandery af. varit de, som blivit gift.
gavelse att ni de, som får den; men inte
som saken nu stads.

Äro nu Käranderens att uttala man.
den, förstås - bevis!

I motsats mot hvad Käranderne me-
nar, tro ni att deremot hafva visat, att Kär-
anderne så kallade bevis äro endast abstrakta
ta uppgifter och asamningar, således inte
nimsta tukun sin bevis.

Var pruta om Käranderne vilen grand
med sin uttattningsspråk.

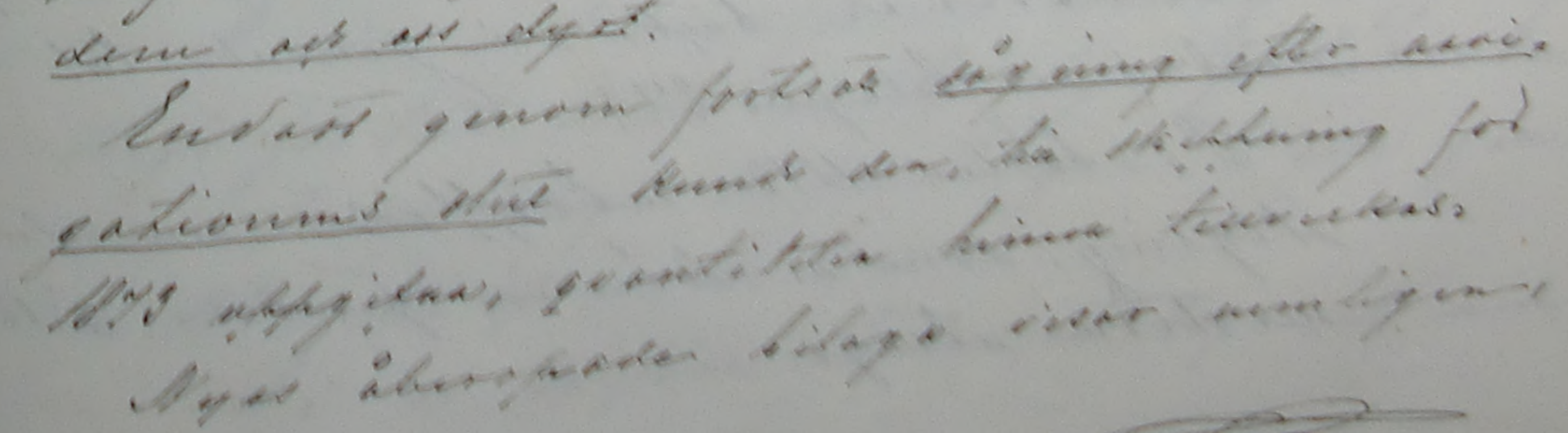
De började med Kr. 9% 1871 att steta om
med Kr. 4% 1873 -

Men Käranderne eftersträfa, attom sive
samningar, något annat, att för sitta fläkt

[Signature]

a) för Båtskörsnäs delaryes skilling.

är ända totalt öververkning uppgick till 1559 st.
där.

Sålunda; standardtallet till att med prisert aff.
vare, men den mest var skiffrings tiden därför
så mycket öfverläggen, som möjligt; en
stor del afplatet är för tillfälligt till skiffring,
synnerligast då i betraktande lag, att man
alltid måste hafva en icke obetydlig quan-
titet sågadt varor att disponera såsom resor,
för att kunna till sina olika dimensioner och
sortiment af qualiteter utföra gifna order.

Enligt detta beror visst, ifall den senaste
öfverhufvud värderna fanns till.

Samtidigt slapp allt, till afsmad att, för
att väl.

Käparna måtte svärigheten att för besök.
ta fartyg att enligt bilagan nr 2de lämnade i
Ditkars års aflämnande efter fartygens, i Över-
hufvud angifna, stället för mindre än 568
stand, eller, såsom till 1874 års order bok ut-
tecknade, 584 stand; således, jämt upp hörd
som, af alla andra sorter, till att väl, fanns
i inventarierna i Ditkars års, detta upphöjd
i Ditkars års böcker, i jämt tal till 600
stand. (se bilagan 2de).

På hösten 1870 inträffade nu den pris-
stegring, som vi härnäst genom vittnet H-
ner strom uttrycker.

Ca

Det är en denna naturliga prisstegring
af kost varaktighet, som härnäst vilja
begagna till sortiment för fästämnet, att vi
betingat till högre pris för allt hord som nu,
det följande år 1874 skiffrats, på samma
gång som vi icke, i enlighet därmed, skulle
hafva afgifvit vår redovisning.

Det förtogs naturligen, att antalet hos
stand: vår redan sålde på vintern 1873 och
då på så fördelaktiga villkor efter markus,
denn ställning, att försäljningarna kunde
med all värd anses förhållingsvis lika bra,
som de på sin tid för 1874 års skiffringar
gjorde.

Men 1873 års erfarenhet hade lärt oss, att
det ej gick an, att sälja efter försäljarnas aff-
gifter.

Sårt är dessutom alltid, att på förhand
kunna beröras, hvilka dimensioner timret
kommer att kunna af elstia till olika at-
gallit mellan qualiteterna, att minsta afvikelse
från gifna order, med för använda, mer eller
mindre betydande, rabatter.

Den rabatt för ordern vid skiffring
stego för 1873, trots de lyckliga förhållande.
na att den ringa skiffringen, i alla fall,
(se B^{te}) till ifrån till 4000.

Då vi därför hade att säga att med

Ca

De nya försäljningarna för 1874 års skiffning,
var det omöjligt, att än en gång utsätta Kå-
randerne och alla tillfäll för de ofantliga för-
lusterna, som kunde hushållas genom att skaf-
fa sig många förtag till lasta, utan att egna
någon last.

Vi beslöt därför, att först och främst
ijfva afseende till hvad Kårandene uppf-
gjifvit till skiffning på hästen efter 15 Septem-
ber samt att icke vidare engagera oss för de
i vårt brev omnämnde 200 standard, så att
vi icke sig, att markuserna blifva ännu sämre.

Af bilagan N:o 21 inhämtas, att för alla
försäljningarna erhållas Kårandens pris
af ånda till 10.54 för stand., för det mesta 1
9.10 för stand. och endast 15. i prisstillnad
emellan de olika kvaliteterna.

Så nu försäljningssäkringarna för år
1874 skulle uppgöras, kunna vi i samman-
häng omröja, att Bergbom & Svanberg af-
gjort i sina gamla vanor, att hafva obilliga
fordringar; som så bråkiga att handskas
med, så att man grufvade sig för dem för
hvar gång de kommo - alldeles friskt, som
till är förut, då var däravende represe-
tant i Kalix, enligt bilagorna 1^a & 2^a, i be-
llet af den 9 januari 1883, i tillfråg-
drag skildrade Långängen med plankstap, Kå.

uppgöringen.

I stället för att, enligt hvad vi styrkt, Kå-
randerne uppgjifvit, alldeles på tak, förmye-
het till skiffning och försäljning under 1873
och detta gifvit anledning till försäljningar-
ne, påstods att naturligen som vi såg.

Vi, som hade åtagit oss försäljningen, bor
de naturligtvis vilja på förhand, att priserna
till 1874 års skiffning skulle ligga, - denna tåg-
ring, som af oss hafva varit hvar passagerer som
helt. - !

Och till Dättekårsnäs stuf ficks ingen kö-
pare; Kramsnäs stuf lät mätte ländas i kon-
signment till Långängen, men kunde ej säljas u-
till mätte lagras till 1874.

Den höga frakten och omkostnaderna
na i årligt, i förning med varans deliga
beskaffande, emellom hela lastens vikt och
gjorda tillverkade deröfvar, till och med det
sändigt.

Bilagan N:o 22, utdrakt ur regentens
försäljningssäkring, bestyrker förhållan-
det, som af oss närmare kan se af origi-
nall säkringen.

Men hvarlunda tyckte de passagerarna
att varit det inför Kårandene?
Hur som helst skall detta värta sig!
Hur som helst af försäljningarna
som nu, beständigt af försäljningarna

om 1874 års ombyten, blif du, att den, som gjorde upp-
räkningen med Käranderne, icke blif den grilla d.
en fidele erkännande af att årsräkningen var upp-
gjord, utan att gifva Satskärnsås Bilagan en ut-
ställning af 650, hvars dock hälften stannar
de hos oss själva, såsom på halffarten Bilagan
i Satskärnsås.

Att Käranderne sedan få fullständig re-
visering för hvarje last till enahanda försäljnings-
priser, som vi gifva bilagan, såsom är varit
fullständigt styrkt genom bilagan N° 4te.

Summan 650 var således en accommodation
för att bli Käranderne grilla.

Med affären kunna vi, kontrahenter om-
lämna, minnighetsaktigheter uppfylla, hvilka ge-
nom ömsesidigt tillmättsjände låta sig ut-
jemna.

Men hvad Käranderne yttarande beträffar
de, kunde aldrig någon billighet komma i
fråga.

De ansågo sig förre till att, lik parasi-
ten, lifa på vår bekantnad från början
till slut.

Detta var de enkla förhållandet med de
650.

Summan i sterling var ännu i stor nog.

Den måste såsom ut i kronor för att få
den större!

Den Tacksamhet eller andra känslor äro o-
kända, der blif fristelsen afvirmäktig, att anvin-
da vår liberalitet till vapen mot oss själva.

Om i kronor 97.138, och fastän i ens kr. 4,193.-, i
kunde väl dock någon annan passlig summa
jäs, af de anfallne i förläring för att på lifva
strika mot dem, som till hjälptrupper hade att li-
ta till skandalen.

Hvad Käranderne krusberäkningar rör, som
hafva vi i särskildt yttrande af dem, så de
ingingo i frågan om försäljningskriterier.
na; vi vilja dock nu med några ord beröra
densamma.

Satskärnsås försäljningar beräknades
alltid efter hvad som för året ansågs vara
medel till, hvilket beräknings sätt af Kär-
derne, är efter är, godkänt.

För år 1876 såsom på enahanda till.

Under sterling upptogs de till 11 kronor af
från till höro, att börja vi härmed särskildt
på färdt uppmärksamheten på den kända
saken att, för så kallade indirekta villard.
ler på i utskamner - ibland obetydliga plat-
ter - bände köpare, som också ibland till-
se i års prime, att bilagor till vara kare-
ter, som för salutor, accepterade af banken.
na på de stora försäljningarna.

Färdigt beskriva vi börja villard att

de af Kiranderne forebragte oppgifter eller
bilagor, at hoers bemotande vi ikke har kun-
net egne oss.

Men forfaller det oss, som kurs opp-
giften for 1876 for deribet villar for London
og Paris, skulle passe temligen bra in pa
vår beräkade medelkurs, da den upps
af af angifne differens, med hänsyn till indi-
skata skifningsvillor, tagas i betraktande.

Vi tro oss nu hafva gjort temligen rent kas
med hänsyn till Kiranderne alla tillställun-
gar.

Satt innan vi sluta — en elert med den
heliga armanden, den sedan stridens början
i flagorning uppstälde flattiljen, 1873 års pris.
tagare, med de nio pansar båtarna som seg-
la under 1873 års flagg, men med 2 pund för bitu
i skroffet!

Vår lilla miniat hiter bilagan nr 224

Den att du förmåla, att fem af de nio med-
förde 589 Standard af från 1873 kvarliggande
gods, i Rättskärns bäter friskammade
under talit 600 Standard, att du fyra andra vore
lastade med vass, sålde den 1874 års högre pris.

Härmed loffas vi denna septations-förening,
en gång för alla vara sprängd.

In vider ombord, särskildt på Viktoria
"Hyaline" och "Loo", är detta nödvändigt.

341 361
I dessa laster måste naturligen lunnas sa-
batt af frans 5,000 för vi vara.

Vi finna nu med mycket tillfredsstäl-
selse Kiranderne stå deri aktarstälven och
predika om huru som ombord i dessa far-
ter iika fanns en bit skiffningstors vara,
att bara så plankor!

Kan så!

Historien om de lasterna som sålde 1873
att skiffas från Karlberg, känna vi redan
vara blott en fri fantasi.

Den moralen således:

Tabellen af frans 5,000 fullständigt befordrad,
dessutom; alla partier derom, genom gottan-
ser, inte!

Efter att nu, fastän sörande part, hafva ge-
drifvit Kiranderne alla påståenden att vidt
att de äro endast afseende anklagade och
asamlingar, upprepa vi äro yttrande att, att
sitt så nu gjort berisning, sålde på grund
af förutsetta gottan ser från alla Kiran-
derne påståenden.

Men då det skumbastiga framgår, att Kiran-
derne endast tillkommit med af enstopp, att
med afseende att påståenden skandal, så be-
stämmer vi att anklagade att för de att påståden.
de vi att anklagade att för de att påståden.
de vi att anklagade att för de att påståden.
de vi att anklagade att för de att påståden.

ha af sin yskende at de, i retsættelse for vatte-
gangs kostnader og sin skadestand for
førsættelse af sin mat og heder, måtte dømed
at betale lige høj summe som de, som
vite yskat at få af os, eller 10,000; hvil-
ket skadestand, ifald de utrænes, vi afstaa til
allmængde thi endåmål.

København den 25 Juni 1884.

Bergman Hummelshøj.

Vil bemærke af denne skrift anfører sig.

at kassamålet grundede sig derpå, at førsæl-
ningsomkostningerne blifvot optagne højre
en hørd de i virkeligheden varit, og ikke der-
på, at de skulle være højre eller lavere en
Salvstrøms; at saken var helt enkelt den,
at omkostningerne måtte lægges stykke,
i hvilket fald man finge hille tingene med
den, sålænge de var, men at hvis dato i-
ke var foretaget en ender verificeret, chura
de kost bare en liden sat.

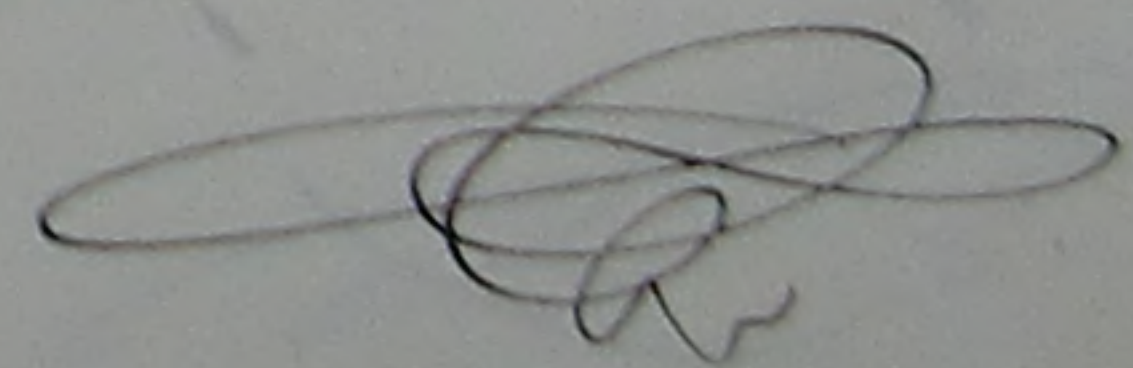
at matparten, for at undankomme kass-
målet, beropet sig på de meget amardde
gøttenserne for åren 1873, 1874 og 1875, ifrå-
ge om betydelsen af hvilke gøttensere sig-
man hævise at hørd han forut anført;
at for år 1876 åfom afsluttet at sidet
der gøtte åfom hørd som ansagt bare

astridigt, hvorimot i samme gøtte uttrykt.
higen protesterats mot den påfærde førsæl-
ningskostnader. Ny tykke umiddelbar, som
matparten skulle vilje vindere Bergman
Svanbergs erklærende junaal at 1876 års
førsælningens kostnader på den grund, at de
gøkkant de tre førsælningens årens. Men så
Bergman Svanberg ikke allennat ikke hennat
gøtte åfom 1876 års førsælningens kostnader
utan også i liden oroning klundet på for-
sælgerne i dette afsluttet, så kunde, åfom
om klundet ifråge om de tre første åren.
de årens førsælningens kostnader var for
sintide vækt, atvintone samme kost-
nader for 1876 ikke afsluttet på de
lættvindige så som matparten villes
praktisere; sånt at de omkostninger,
som hævise sig til 1876 tørde matparten
ungjærligen intredigt af samtlige to
som for høgt påfærde amstande kost-
der for år 1873, 1874, 1875 og 1876.

at bemærkningen med Bergman Svan-
bergs "første skat der boret" er oriktige.

Den liden skat for bemærkningen åfom
bilaga N: 2de inneholder opplytte på de to
skilde sider 1873, så Sidskærsmat hævise
ningens bare skuffningsfærdige, at der
inhentades, at af hille standard beløpet

ettusen fem hundra femtio fem i mindre än tre-
hundra standard uppgifto skiffringsfärdi-
ge den 15de September och deryfter. Nu anhåll
Tugman att få vite, hvilket beviset finnes
för, att allsammans var ärots tiuverkning, och
hvaris uppgifter, att de äro "ny" tiuverk-
ning för året äro hundra; vilande Tug-
man upplysa, att den i första skälet var
beviset förkommande uppgiften om en-
dast ettusen tvåhundra femtio fem standard
berodde derpå, att utskiffring i brukat
ega rum under September månad.

att, hvad beträffande anmärkningen vid "än-
den skälet eller beviset", domstolen säkerli-
gen skulle finna, att de äro äro Bergbom
Bergboms uppgifter, som i hällen ströck, utan
tröskom motpartens.

att, vid anmärkningen med "trots beviset
eller skälet", ville Tugman blott vinn att de
äro alldeles icke med Parandere derom,
att uttrycket "i år" som hänför sig till årens be-
ster enligt överskriften beviset af den 23 April
1874, icke betyder kalender året utan skiffr-
nings året, att motparten själv uppgifvit för-
säljningspriset i slutet af 1873 till 2 pund hög-
re än på våren 1874, samt att, på så som
synes af sistnämnda bilagan i Rättsens April protokoll
för 1880, firman Bergman Hummel eller

Hummel i April 1874 upplyser, att firman
"öfven i år" varit lycklig att i så till att de
höga priser sälja Rättskassans tiuverkning;
att, i anledning af motpartens reflexioner
vid fjorde skälet eller beviset, Tugman ville
vinnas, att i 1874 års försäljningsräkning
för kammer de så lydande tillägg: "för
iffial sålda laster godtgördes för hundra femtio
pund" barraf klart framginge, att samma
lasten sålts, för att skiffras 1873, att att
sålledes hvad i vederdelofidan i denna
punkt pratats icke kan äro tiuverkning å des-
sa laster; tilläggande Tugman, att Parand-
de bilagets rättighet att på hösten 1873 sälja
1874 års skiffring aldrig bekräftats, men att
om förberör uttrycket: "i år sålda laster"
sammantalles med Hummels bevis, deri så-
ges, att försäljningen äro rum i så till,
så äro uppenbart, att antingen är uppg-
iften i beviset riktig, eller att påståendet,
att lasterna äro sålda, så skiffringar
för år 1873 började, sanningslöst;
samt att, hvad Parandens anför i sin öm-
de skäl var bevis ingehande såsom Par-
andens påstå, grundar sig på hö-
sager från skiffrare, att på uttöfver
firman, som Parandens så.
Bergbom inhägnade påstå skift

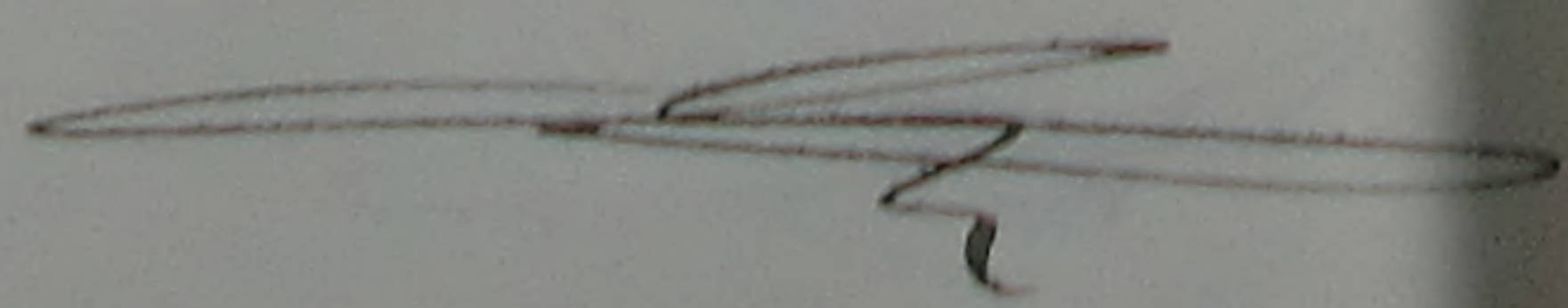

"Bergman Hummel fastade att vi skulle
hafva uppgjort 1555 standards att samman-
ren 1873 skeppas af hand som vare sigade
under kalenderåret 1873, hafva till sagde stan-
dards till lagst hand, som gvald i Dätskärns
för deligarnes gemensamma sänkning vid
1872 års stat, till 431 stand. samt ytterligare
deres enskilda vid sista sagede års stat till
säger gvaldigheten 368 stand. som tillhör
den enskilda på grund af kontrakt att hafva
de såmda för de parti trävarer, som vare
disponibla för skeppning under år 1873, att
uppgå till 2554 samt på detta standardtal ha-
serat alla sina andrag under sändan om
standa skeppslaster trävarer. Men då vår
försäljnings uppgift inte innehåller hand
som under samma år komma att försäga,
att de helt riktiga hand som under året kunde
i tröst och skeppnings dagligt skick expedi-
eras från Dätskärns, hade vi natur-
ligen måste i första rummet inberäk-
nas de 431 stand. som vid årets början fun-
nas gvaldigheten samt de 368 stand som
tillhör B.H. & C. enskilda inte dessa för-
blodas med Dätskärns intressenters
gundom, så synes att B.H. & C. försatt be-
tydligt större parti trävarer att under
1873 skeppas från Dätskärns, än siffran

enligt vår åberopade uppgift kunde till
de angifna tiderna effektueras.
Bergman anmärkte, att det sedan vare
starkt, att Beranderens uppgift om de sista-
sande trähandsefentiofen standard vare
falsk, att att förhållandet vare enahanda
med de nya historier, som nu uppträdd.

Tugman fastade Bättns. uppmärksamhet
på rubriken i den af Beranderens åberopade
bilaga N:o 3de, som innehåller uppgift om ti-
den, då tillverkningen skulle vara under
1873 skeppningsfärdig, men alldeles inte inne-
håller någon uppgift om tillverkningens be-
lägg för samma år, hvilket deremot utre-
des af Beranderens konto, hvilket upptager att
hand under 1873 tillverkades att således följa
att som tillverkades efter skeppningstidens slut
den 10de September, så dånka skifft Tug-
man klarcade; Hvarjante, ifråga om
kurskillnaden, Tugman anmärkte såsom
märkvärdigt, att den af Beranderens åber-
opade medelkurren alltid under stige den
santliga, såsom framgånge af de af stand.
mäklaren Bergström utlärde intyget.

Bergman anföro, att enligt praxis vare
den, att vid försäljningar till köparen af
inte 1ste gvald på småplatser, såsom för-
ga skaffa sig bankkredit, att om Tugman.

derne ikke iakttaget denne forsigtighed, så
vare det afseende, emedlen Parandene
balaget ikke havde "delcredence" for Båtskær.
når forsælgninger.

Bergman gemmalde hær, at han bære
en Bergman künde the praxis i Jönköping.
derfor, men at han aldrig hørt taler om så-
dan, som Bergman påstår over gældende,
samt styrkte med sin ordsbok for 1873, at
ifragesættende forsælgninger vare deri
införde.

Delagene i Kärnede balaget, handlen-
den Frankrig havde afom ved Rätten om
införut sig och betred att afseende i
Parandens ordsbok, och Bergman em-
märkte, at med ordsboken ikke vare styrkte,
at skiffningarna verkstättas från Båtskær.
när.

Bergman inhemman ståtliga följande
skriftliga anförande.

"Jen Kärnede Hær Ræ!"

H; hafar härmed at bemäta Bergman
Hummel af, sommarial i våra stäm-
ningsprotokoll.

Det första af de många Bergman Hum-
mel af, grundläsa anderyanden som vi
måter af är deras uppställning rörande
den summa som vi af dem i detta rät

Härmed utföres.

I denna sin uppställning kammar de till so-
te belopp af 97,138 kronor och 81 öre. H; kunnat
ikke första hvad meningen dermed kan vara, if
men hvad vi vete är at vi aldrig yokat på in-
deras åläggande at ha oss utgifva något och
sådant belopp, men väl om deras skyldig-
het att utgifva följande belopp: enligt räk-
ningen intagen i Hærads Rättns protokoll
kalk af den 8 Nov. 1882 och påförde försälj-
ningskostnader för åren 1873-1876. Kr. 26,987.30
enf. Hærads Rättns protokoll för
aråte redovisat pris 1874 - - - - - 16,400.86

" 82 82 Kurs skillnader - - - 10,516.58
Kronor 53,894.74

Sumt till Kronor 10,000.-

Sålides det första af Bergman Hummel
af, görda påståenden ariktigt, och vi ska
ha se om det finnes flere!

För det första hafar vi de at samt alla
samtliga af de intyg som Bergman Hummel
med af, för sina uppgifter åberopa at, men
märka at de bvisa ingenting allt mer om att
intygen äro skrifna af personer som ikke kan
äro kompetenta at bedöma hvad de in-
tygat och de ikke første at tege veder på
om i försäljningskontrakten till at ha an-
thund vare försällda at levereras från

Båtskärrens eller endast från Kalis hoorned
företas Karlbergshamn, så snart inte någon
af Sine distrikts utnämningar blifvit angif-
ven. Vi gilla således ingenting annat
sämre än här nedlag än en kontraktet
företas i original eller af i besannade
afskrift af personens som själva äro hem-
mattade i mysligen af fränken språken
så att de kunna läsa en utläntet försälj-
nings kontraktet.

Hvad betyder Herras Milborgs af Lökab.
soms intyg om afskrift från Bergman Hum-
mel af ordrer bak af faktura bak, de be-
visar jo ingenting, ty om Bergman Hum-
mel redan på hösten 1873, nad pris-
erna börjar stiga af de utläntet kö-
parne inte hade afhundat alla de från Karls-
berg häfta lasterna, varo bevisat att alla
dessa laster på Båtskärrens för att gif-
va att de lägre priset vad hindrar då Berg-
man Hummel af att inkräpna dessa laster
i order baken för 1874.

Hvad åter betyffar vår uppgift på
hvad som från Båtskärrens kunde för-
säljas att skeppas samman 1873 så
hafva Bergman Hummel af på en för-
mande att gult emot sin eget batters
vitande rullade samman

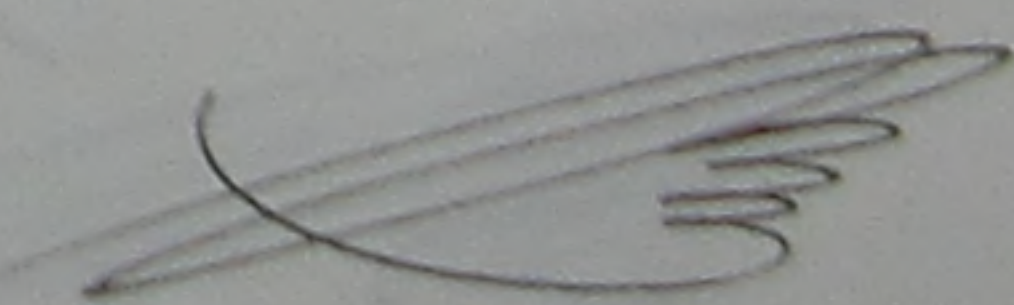

Vår försäljnings uppgift för 1873 äro skepp.
ning till Bergman Hummel af aflämnad
den 29 Dec 1873 har följande innehåll enligt
B. H. af bilaga N:o 216

"Uppgift i Båtskärrens Ångsigt" tiuvakt,
ning skeppnings för dig:
den 1° juli 1873 - -

230 st 3+9 & 3+11 tams	
110 . 3+8 -	
260 . 3+7 -	
140 . 2 1/2 + 7 -	
140 . 2 1/2 + 6	
150 . Diverse bräder	
125 . 3+11 1/2	
100 . 3+9 .	
100 . 3+9 & 3+11 1/2	
100 . 3+8	
100 . 3+7	
Summa 1555 Rand.	

Detta var således att som enligt vår uppgift
af Båtskärrens tiuvaktning kunde lä-
gas för skeppning samman 1873, någon
uppgift om att redan på vintern 1873 sälja
hvad som skulle tiuvaktas under 1874 och
färd så kunna afskaffas innehållas för
så vid vi kunna fatta inte vår uppgift
inte heller innehållas vår uppgift något om
huru mycket som skulle kunna tiuvaktas
under hela kallanden året 1873, utan endast

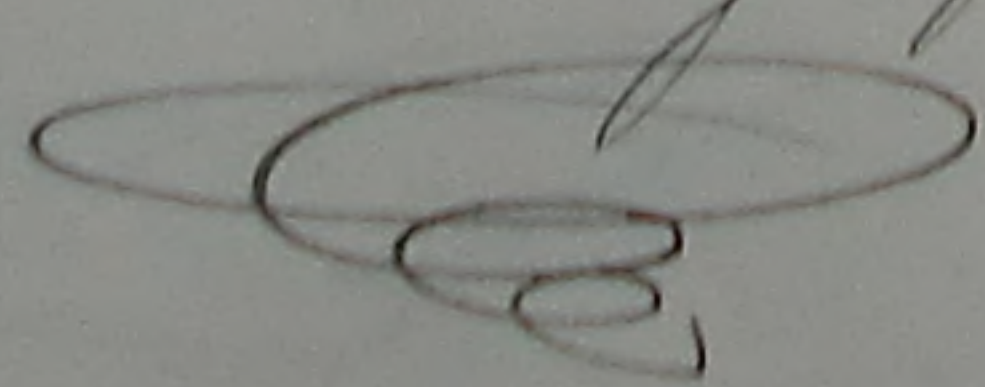

hvad som af Båtskärnsås invirkning kunde
de finnas skifningsfärdigt: 1 Juli, 15 Aug.
gusti och 15 September. Att vi deri beräknar
den från 1872 till 1873 ingående inventariet var
ju klart, ty hvad kunde vara "Skifnings-
färdigt" samman 1873 om ej dessa 431 stånd.
som finnas färdiga den 29 December då vi
just kunnade uppgift till Bergman Hummel
86te på hvad som från Båtskärnsås kunde
skifpas under samman 1873. Vidare hafva
Bergman Hummel 86te på tal om vår försälj-
nings uppgift, till de ståndantal, som vår upp-
gift upptager, lagt ytterligare dertill hvad
de hade sjelfne kvarliggande i Båtskärnsås
af invirkningar före 1de September 1872, att
blott för en lastkrängla saken.

Hvad hade Båtskärnsås skifning för
intressenternas gemensamma räkning med
deras enskilda inventarium att skaffa?

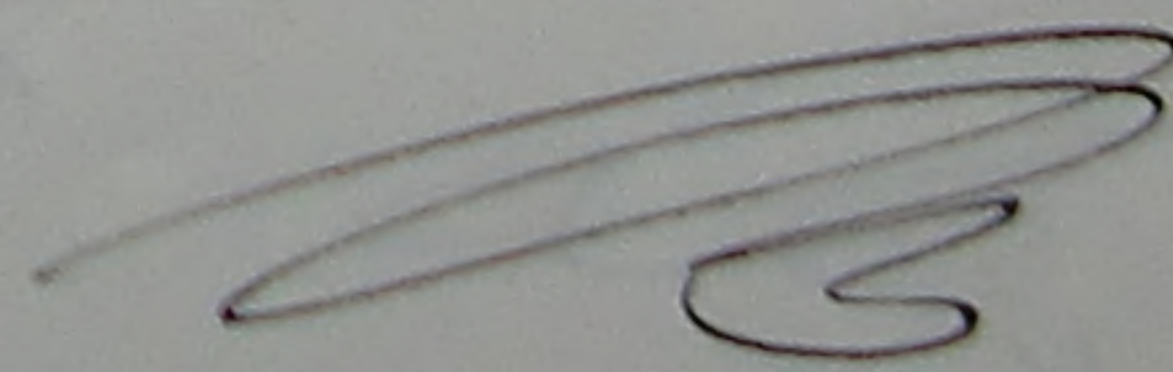
Saken är ju enkel, vi hafva kunnat just
med deras egen bilaga Nr 2de till 1411.72 stånd
afskaffas från Båtskärnsås af just hvad
vi till försäljning uppgjafvo kunnat vara
skifningsfärdigt på de i uppgiften bestäm-
da tiderna, samt att 156.72 stånd. af vad vi
uppgjafvo att afskaffas först efter 15 Septem-
ber, skifpas för om 10te i samma månad,
och att det just lastas mera så att uppgjafvo

hufvudsak af en Bergman Hummel 86te såde
mer än hvad de borde sälja för skifning
tidigare än 15 September.

Att hela den försäljnings uppgiften som i
vi härefter citerat återstod således endast
143.28 stånd, och att Bergman Hummel 86te
i sitt allmogat Nr 2de uppgifva sig i sin ord-
bok hafva noterat såsom kvarliggande 589
stånd att såka genom sina befästa uppg-
ställningar göra detta samtaligt.

Att i våra stämningstäanden också
ingår utkanter om att erhålla gästgörelse
för den del af räkningen, som omfattar de
i 1876 års försäljnings öfverning af B. H. 86te för
högst upptagna försäljnings kostnader och vi
dessa kostnader i laga tid klardat i v. B.
H. 86te bilaga Nr 3 intagen i Hård Rätts
protokoll för den 14 November 1872 så yr-
ka vi att B. H. 86te måtte åläggas att åter-
stane för 1876 med upptagernas räkning.
gav Thorka att de till om utbetalat dels 512te
att dels 41te framt som de i försäljning
räkningen upptagit, och att att gästgörelse
att för hvad de inte kunnat räkna sig hafva
utlagt, berättade vi i den del utskunda
vår härefter gjorda stämningstä-
anden, samt i öfriga att hvad vi först i
saken anför, efter härefter uppgiften

Bergman ythrade, att Härenderne icke
anför något i saken, som förtjänade be-
läggas.

Sin bemärande af Bergman Hummels
anförande i målet mot Pålström, i äga af
Bergman följande skrift.

"J. W.

Att Bergman Hummels af inläga anmär-
kas:

Att den innehåller intet i sak utan en-
dast personliga uttalan af personmeningar,
baserade endast på åförenska mmelser, som
tänksamt efter denna våtvingens början
och hvilken alldeles icke rör detta mål, hvar-
jone inlägans intagande; pratskallet be-
strids. Likaledes bestrids att de uti in-
lägan åberopade bilagorna, som utgöres
af kontrakt, tiokamma eller statet af år 1881,
intagas i pratskallet.

Bergman Hummels af hafva ginnat
sin styrkan af sina sannolige påståen.
den emot Pålström åberopat en intyg ut-
färdadt af J. Hummel; men en intyg, ut-
färdadt af parten sjelf sin styrkan af eg-
na påståenden kan ju icke bevisat annat
än att man saknar stöd för sine påståen-
den; likaså intyg för de delägarna i
firman Bergman Swanberg af kunna

hemma såväl hvarandra som att mig, men
af såa begripliga skäl hvarken de eller jag
brytt sig om att belasta pratskallet med slikt
snömos.

Af de uti inlägan till Härends Rätts den 9
April 1883 framställda, saken rörande upp-
gifter hafva Bergman Hummel af icke med
försäkt med annat än som pratskallet gendriffs
en enda.

Likaledes kan såsom uttryckt antecknas:

1: att Bergman Hummel af, churu dertill
uppmärksam icke kunnat styrka att jag ge-
nom någon (född 1883) ingången ämsidig och
bindande åförenska mmelser åtagit mig
att med egna medel betala Bergman Swanberg
af skuld till dem.

2: att de icke heller styrkt att jag underhållit om
någon den tiokamma bevarisningar;

3: att någon utredning om att jag skulle ha
enstild nytta använt någon Ritskärsnäs
egendom icke blifvit förebjudt;

4: att jag på grund af uppgift af såväl Berg-
man Hummel af som Bergman Swanberg
af verkställt försäkring af Ritskärsnäs
tiokamma;

5: att de icke i minsta mån styrkt att jag ad-
dess försäkringar ha ägagat på något
anstid så att jag dermed i handlat

efter bästa förstånd och samvete,
6: att den förtut, som Bergman Hummel
7: uppgifva sig hafva lidit genom den af
mig verkställda försäljningen af 1879 års till-
verkning, inte blifvit på minsta sätt utredd,
hvarken till beskaffighet eller till beloppet;
8: hafva Bergman Hummel 8: alldeles inte
visat att jag genom något ånseridigt be-
dande kontrakt hänförande sig till tiden
june år 1889 utfärd mig att till den utgifva
något vite eller skadeersättning.

J. Sällström

af "Bergman", som bäst
att, till sin innehåll, af Bergman be-
trädas.

Förternes begärde härupå vittnesförhör,
Bergman Hummel 8: med Alamporne Oskar
Erik af Taube och Ernst August Taube, Taktorn
Albert Haggström, Bokhållaren August Östman,
Handlanden Henrik Jakobsson, Bokhållaren Carl
Gustaf Ullberg, Bokhållaren Johan August Gran-
qvist, Bändarne Fredrik Fredriksson, Carl Johan
Fredriksson och Johan Olof Carlsson, alla i
Landsjöf, samt Skaffaren Andreas Olsson i
Riesön, och Bergman Franberg 8: med Bok-
färaren Carl Johan Gunningberg och Inspek-
toren C. A. Lundh, hvilka samtlige, i till-
satta tillstånd, afjagade och afjagade be-
ne, finge aflägga vittnes eden, om hvar

förbindelse de utvådes, derför de härdes, hvar
för sig och berättade.

1: O. F. Taube och 2: F. A. Taube, att de togo på
sin ed innehåll af det af dem under teken-
de, en upplästa intyget tecknat i afson-
intagna, af Bergman Hummel 8: ingif-
na bilaga N: 1^a 1886;

3: Haggström, att vittnet togo på sin ed in-
nehåll af det af vittnet utfärdade, en upplä-
sta intyget, tecknat i afsonintagna, af
Bergman Hummel 8: ingifna bilaga N: 2^a 1886;

4: Östman, att vittnet togo på sin ed inne-
håll af det af vittnet utfärdade, en upplä-
sta intyget, tecknat i afsonintagna, af Berg-
man Hummel 8: ingifna bilaga N: 3^a 1886;

5: Jakobsson, att vittnet togo på sin ed, att
bilagan N: 4^a är riktigt afskrifven från vitt-
net förvisade original intyget af Adolf Torn-
qvist; att vittnet åsamledes togo på sin ed
innehåll af det af vittnet utfärdade intyget,
tecknat i bilagorna N: 1^a och N: 2^a, af bilagorna
N: 1^a, af intygen tecknat i bilagorna
N: 2^a, N: 2^a, N: 2^a, N: 2^a, N: 2^a, af bilagan N: 2^a
2^a, med förklaring därtill, ifråga som 9: punkt.
ten i intygande bilaga, så deri förteckna-
mande uttogs dertill, att Bergman Fran-
berg 8: bekräftat till hufvudsakliga af

Med hänvisning till innehållet i första
och andra punkterna af bilagan N:o 2de, för-
klarade vittnet sig för den skiljaktighet, som
kunde förefinnas emellan vittnets ifråga-
varande berättelser, vara beredd derpå,
att försäljningsprovisionen i Bergman Scan-
bergs kalkyl beräknats efter nettobehållnin-
gen, men i Bergman Hummels kalkyl ef-
ter försäljningarnas brutobelopp, såsom
vittnet sig lygga den uppfattning af saken, att
om i Bergman Scanbergs kalkyl omkryst-
naderna läggas till försäljningarnas netto-
belopp, så skola Palmströms försäljnings-
räkningar utjunnas i de närmaste till

Bergbarn bestred alt afseende p sittem-
mælt; i frige om bilagen N: 17, naar ikke et
af sittem mælt franginge, at forsigninge af
kontraktene blifit jensfærd med de en
i anders boken intage; i anledning af

hvilken anmärkning Bergman yttrade, att ut
ifrågar erande inläga förskammande ord
"på grund af oss förändrade kontrakter" gör
finge gå bort.

Bergman bestred vidare afseende i näm
nens milt, i händ det angicks bilagan N:o 2
emellan ike framginge af vittnes målet, att
vittnet uträknat fakturorna.

Efter antaget använde härj fortsatte vittnet
att tro på sin ed riktigheten af bilagan N:o
2.

Bergman anmärkte härvid, att det givits
som i denna bilaga anförda, i själva
verket utgjort en uträkning från Berg
man Hummels sida på händ Bergman
Lundberg mottagit, samt frågade vittnet
om vittnet gjort några jämförelser emellan
dessa givits af Bergman Hummels saks
ning, på hvilken fråga vittnet sade sig ej
hafva något att svara. På vidare fråga
af Bergman, sade vittnet sig ike veta, hur
mycket af de timmer, som levererats, var
det undersökt.

Dugman ville ike gerkänna jämförelse
för det de timmer, som ike kontrakt
enligt levererats, emellan de som huf
af hufvet gastyckliga.

Vittnet tro på sin ed riktigheten af

2/10
4 min

361

bilagan N:o 2.

Obs! De Bergman här frågade, om både so.
lagens tenningslistor blifvit med hvar-
andra jämförda, förklarade vittnet sig ej
kunna säga vidare än hvad bilagan inne
håller, att de vittnet oss klen till halsan af
måfveligen kunde utstå längre tid näst
ten.

Bergman bestred att afseende i bilagan
N:o 2.

Vittnet tro vidare på sin ed innehållet
af sin intyg, tecknadt i bilagan N:o 2.

Här frågade Dugman, hurvida vittnet att,
om att till hura stor del Bergman Lundberg
ej kontraktenslik skuldighet till deltaga
till ifrågas erande anerkändes, på hvilken
fråga vittnet sade sig ej kunna svara.

Dugman bestred att afseende i vittnets
ifrågas erande intyg.

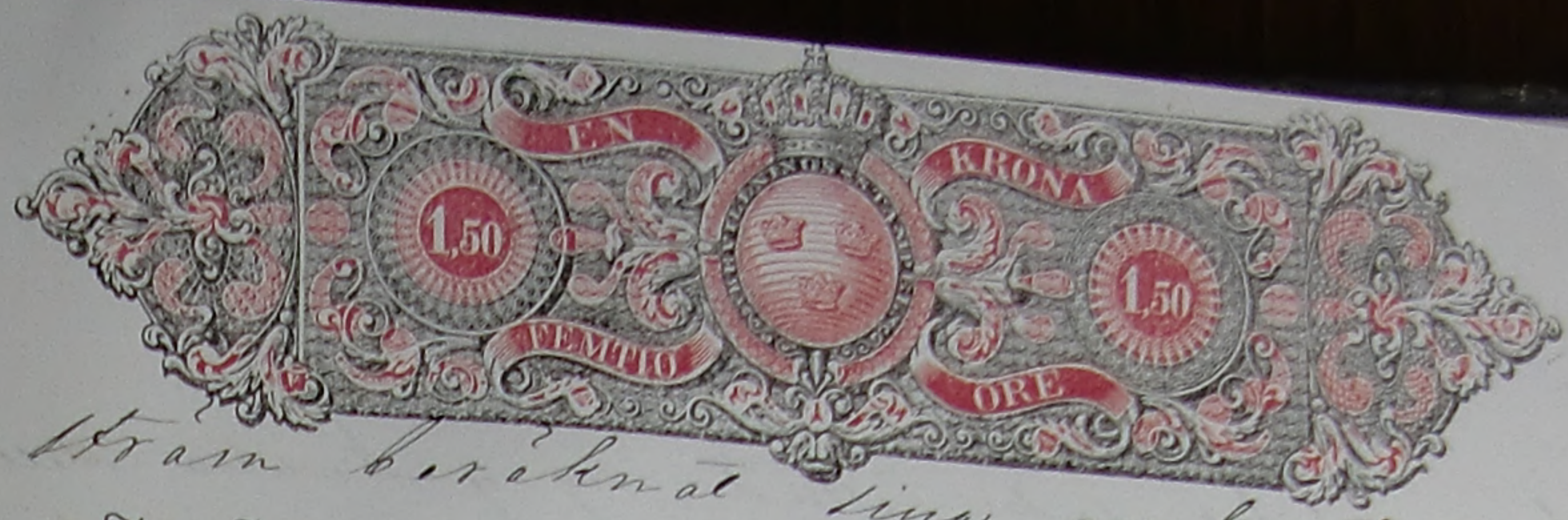
Vittnet tro härvid på sin ed innehållet dels
af sin intyg, tecknadt i bilagorna N:o 2 och
2de, och dels af sin intyg bilagan N:o 2, men
på Dugmans fråga, hurvida vittnet att, om att
till hura stor del Bergman Lundberg ej kon-
traktenslik skuldighet till deltaga i de kastar
der, som oss förminat för intygen, gaf
vittnet emellan svar som i bilagan
N:o 2.

Stulleggen tog vittnet på sin ed, att bilagor-
ne N° 2de, N° 2de och N° 2de vara riktigt trans-
numererade.

6de Wllberg sedan Tugman förklarade, att
vittnet ej behöfver tillfrågas, angående de
bilagde afskrifter och transnumer, hvilka
vittnet till riktigheten bestyrkt, när berörda
bilagor godkändes såsom riktiga afskrifter
och transnumer -, att vittnet tog på sin
ed riktigheten af bilagan N° 2de, dock med
den förklaring, ifråga om 9de punkten, att
deri förtecknades uttåg, att Bergbom
Svanberg bekunnat att hufvudsakliga af
Svanstems timmerohygge vare grundad af
nått på af andra kunnat uppgift; att, be-
träffande vittnets intyg, bilagan N° 2^{de}
hvars innehåll vittnet tog på sin ed
vittnet kommit till intygandes resultat på
det sätt, att han vid jämförelsen emellan
Svanstems försäljningsräkningar, i må-
naden Bergman Harn mds, i andra sidan
på bäda hållen haft ankastunderna på för-
säljningarnas bruttolöslapp.

På Bergboms fråga, huru, om till-
gåendet varit sådant, som vittnet nu an-
gaf, det vare tänkbart, att en resultat,
sådant som de erhållna, kunnat
fås, så att ja vare en faktum, att Svan-

363 365.

ström beräknat sina ankastunder på
försäljningarnas bruttolöslapp, som vitt-
net, att förklarar ingen finnes i hand-
vittnet förut upplyst.

Bergbom ville, i anledning af första
punkten till ifrågasvarande intyg, påstå
Rätens uppmärksamhet derpå, att på det sätt
som inhämtades af protokoll med ting- och
kammanträtt i April 1883 inhämtades, på
ströms ränteräkning, om att på en in-
direkt sätt, af Bergbom Svanberg tagits
i betraktande.

Tugman åberopade hvad han anfört vid
vittnet Jakobssons berättelse, ifråga om
bilagan N° 2de.

Bevärande bilagan N° 2de, hvars innehåll
vittnet tog på sin ed, upplyste vittnet,
på gifven anledning, att vittnet så som
hans mäktig engelska språket, på hvil. med
helt kontrakterna vare upptecknade, att vitt-
net kunde inhämta, att försäljningarna
skulle för Svanstems deltagare såsom, att
dock att de nu försärfade vittnets min-
ne, som skulle enligt utvald del i en in-
kontrakt försäljningarna af det Rader
Katis distrikt.

På fråga af Bergbom, om vittnet
nu an uppgifva de berörda kontrakt.

ternas data, sade vittnet, sig of kunna säga.

Bergman upplyste, att de i intygget angif-
na data, som enligt ordalydelsen skulle va-
ra orderbakens, i själfa verket vore de da-
ta, under hvilka kontrakterna blifvit uppfär-
sade, hvilket och styrktes af en upprädd or-
dersbaken.

Beträffande bilagan N: 2²⁴, hvars innehåll
vittnet tog på sin ed, att vittnet inte uttrök-
nat faktorerna men gjort de jämförelser,
som intygget angifver.

Beträffande bilagan N: 2²⁵, hvars inne-
håll vittnet tog på sin ed, att vittnet inte
vet, huru mycket af de levererade tim-
ret varit inte kontraktens enligt eller un-
dermåttat, samt, på fråga af Bergbom,
att vittnet inte gjort någon jämförelse
mellan Bergbom Hamburgs s. k. gylla
och kontraktet.

Bergbom ansåg, att då en sådan jämfö-
relse utelämnats, vittnad inte borde till-
erkännas intygget N: 2²⁵, samt anförde vidare,
att en orsaken till prisskillnaden vore dels
att Bergbom Svanberg ö sin sida följt de pris-
notor, som äro bifogade kontrakterna
af den 30de September 1878 och den 7de April
1879, dels att parterna beräknat olika priser
för de inte kontraktens enligt timret, och

dels att, ifråga om tvåtusen allrahundra vittne,
tva stycken, Bergman Hummel inte ut-
räknat priset efter någon slags turn-
ring eller pris kurant, utan "efter hord
de fastste timret skola kosta".

Beträffande bilagan N: 2²⁶, hvars inne-
håll vittnet tog på sin ed, att vittnet in-
te jämfört de båda bilagens turn ring
vittor med hvarandra.

Vittnet tog slutligen på sin ed riktigt-
heten af sin intyg, tekniskt i bilagor-
na N: 2^{27a}, N: 2^{27b}, N: 2^{27c}, och N: 2^{27d}, under
uppläsning; att de omkontrader, som so-
ro föremål för intygen, antagits sko-
la lika drabba parterna.

F. Ljungberg på fråga af Bergbom att vitt-
net på anmodan af Bergman Hummel
af sin dels resident Rättskärns räk-
skaper från och med året 1871 till och med
året 1880 och dels granskat Ljungbergs
försäljningsräkningar från och med året
1879 till och med året 1881; att vittnet inte
någontun begärt af Ljungberg att få
bekomma dennes försäljningsräk-
ningar för att jämföras med Bergman Hum-
mels, och att vittnet inte hört Ljun-
gberg om försäljningsräkningarna allan-
sanda för sådant ändamål; att vittnet

Den Bergman Hummel et kompani för.
hunnat, jämte revisians berättelserna,
afskrift af Rättskärns års beslut för de
år revisionen omfattat; att vittnet visser-
ligen vid reviderandet upptäckt felaktigheter
i räkenskaperna, men att vittnet ut, att de blif-
vit rättade, dock inte i händ angående hushålls-
kostnader och löner till biträden; att de
reviderade räkenskaperna varit ansvars-
fullt förde och verifierade; att på så, revi-
sionsberättelserna för åren 1879 och 1880 in-
nehålla, varit den bilagde Bergman Hum-
bergs kantskantzor, angående alla om-
byten med Bergman Hummel af hvil-
ka omfattat händelserna revisionsåret;
samt att vittnet på Bergman Hummels
kantzor aflennat båda revisionsberät-
telserna jämte öfverlämnat kantskantzor-
na, hvilka uttrycks, de som sörde
1879, af en af kantzors personalen vid namn
Åkerström, och de som sörde 1880, af-
ter hvad vittnet vill minnas, af Berg-
man sjelf.

8^e Grundvist skulle häras om de af ho-
nam underlämnade transumter och in-
lägg, men sedan Bergman Humberg mid-
gipst desamma riktighet, afstod Berg-
man från vittnesförhör.

[Signature]

9^e Fredrik Fredriksson, att vittnet under
åren 1880 varit behjälplig med att åt
balaget Bergman Humberg et kompani,
för dess enskilda räkning, skräda
bjelkar, som varit liggande, inom stor-
ra kamren vid Rättskärns sägverk,
af hvilka bjelkar en del varit flanka-
de men största antalet hade varit ^{händ} händ;
samt att vittnet äfven under åren 1881
hjilpt till med att åt Bergman et Hum-
berg skräda bjelkar, som varit liggande
i. Sandviken, som vittnet tror äfven
kanns Kåtviken, men att vittnet inte
vetat af hvem eller hvarifrån dessa bjel-
kar blifvit tillförde.

Bergman Humberg undgifas riktig-
heten af detta vittnesmål, vid hvilket
förhållande Bergman afstod från åter-
stående vittnes hörande; och

11^e Pursh att vittnet togo på sin del
riktigheten af det af vittnet utlämnade
inlägg, som Bergman under bilagan
N° 41 i lag till Rätten ingifvit äfvensom
det af vittnet afgifne och af Bergman
Humberg förut ingifne bevis af den
25^e September 1880.

Vittnes berättelserna hade, som efter-
som de aflagts, upptäckts för och

[Signature]

vidkända af vittnen, af hvilka Fredrik
Fredriksson, Carl Johan Fredriksson och
Johan Olof Carlsson, haer för sig, förordad
ersättning för tingsbesöket med tio kro-
nor, Anders Olsson med åttio kronor, Lundin
med tio kronor, samt Sjungberg, enligt
denne räkning

Öre & Skattamänts - Räkning

1884 Juni 26 de underutsknad kartnaden
för resan till tingsstämman i M.
de kalit frakt från Patrask.
föres till Heden för ångbåt — 3.-
Hjints från Heden till Näsärd — 2.-
frakt från Näsärd till Luleå — 3:50
Lagi i Luleå — 3.-
frakt från Luleå till Kalit — 5:50
Statologi i Näsbygn — 2.-
Hjints från Näsbygn till
Tingsstämman — 0:75
Hinder dag och tidspillen med
tinget — 10.-
Öttersson Piko med afseu.
skiffen — 19:75
3 vardagar till Kalit hjints
tidspillen — 30.-
1 00 från 12 hjints
1/2 till Patraskföres — 30.-
Kronor 109:50.

[Signature]

C. J. Sjungberg.
Tillfälgje af målets uppskaf till den 28de ju-
ni liksommer på denna kartnad räk-
ning.

28 " Hjints från Näsbygn till
tingsstämman — 0:75
" " i Statologi i Näsbygn — 4.-
" " i hinderdagar och tids-
spillen med tingsstämman — 20.- 24:75
Hela räkningens belopp Kronor 104:25

C. J. Sjungberg", som till
till af parterna liqnades utan anmärk-
ning och förpliktades parterna att förskäts.
vis gennat ersätta haer och en, sina vittnen,
efter ty som af dem förordad blifvit.
Bergman Cronberg och Sjungman uppre-
pade sin begäran om uppskaf med må-
let dels för att få rådruum att närmare
granska de af Bergman Cronberg och Sjungman
anföranden, och dels för vittnens be-
sande, till betygskänd af blund annat,
en af Bergman Cronberg i målet ingifven
räkning.

Sedan parterna häruppå, i ensem-
de till målets vidlyftighet, åförelmnat
att att Rätts anföranden att, derest
begäran uppskaf inte skulle beviljas,
framlades bestämmelse dag, för utlyst

[Signature]

Rese och ersättningsräkning för in-
ställsen med extra lön för understy-
made:

For Miss L. O. Larsson

1884.

Jan. 17. The digits for 0,5 mil 1.60 per
mil - - - - - 0.80

Storisa Piku - - - - - 0:80.

• Steadous liza for 1 mil - - - - 0.30

• Dagtraktarn anten för
en dag - - - - - 4/50

juni 26 . Mynts fram och åter som
 afu an ————— 190

27.

28. Dagtraktamentet för
3de dagar à 4.50 per dag 13.50 21.80

For Misses Purdy & Chman

1884

Jan. 17. Au Hjuts for 0.0 à 1.60f. — 0.48.

371

Större Bild ----- 0: 48.

Skogens bry för 0,5 mil - - - - - 0: 15

Day to afternoon for an
day - - - - - 4:50

June 26 " Skjuts som af en ----- 1: 02.

22

28. Dagtraktamentet for 2ue
dagene ----- 18.50 40.14

For miss C. J. Stenberg like

und Thuan ----- 22. 14

For mig C. A. Lundberg

1884.

Jan 17. The Hjuts for 1:00 mil to 1.60 --- 1.76

• Återsan lika - - - - - 1.76.

Åkroans tegna för 2, 6 mil 0.70

Day to sktamenten för en
dag ----- 4.50.

giuni 26. Stijato som afraa - - - - - 4.12

28. Bayraktarmuten for 9te
dayar i 4.50 ----- 13.12 26.34

Das mir L. S. S. S. S.

1224

Jan. 17th 1841. The Myints for 2 mil : 1 lb 3.00

afternoon like

Alouatta palliata for 1/2 mil: 50¢ 1: 20

Wissenschafts-journal
Naturhistorischer Teil 24

Hydrocharomela sp. n.

delis utsättande dag, der om genom Rådhus
ordförandes försorg partene skola i god
tid underkännas; Skälende em utred
belag om Bergman Hummel et Kampani af
Bergbom Svanberg et Kampani, förstattes vis
tän hälften vardera gästgörens nämnden
för deras extra tjänstgöring med lönst-
sammanträdena den 17de sisttillkomne Janu-
ari och det en föresiggångna, efter förord-
ning med en annat mål, med ett hundra
Kittisfjöras Kronor Kittisfjöras öre, äfvensom
gästgörens ejerdingsmannen A. F. Öqvist,
för nämndens kallande till förstnämnda
da sammanträde med tio Kronor Femtio-
sex öre.

Ar och dagar som afvar
På Håradets Rådhus vägnar

H. J. Lennert

Co. 11